

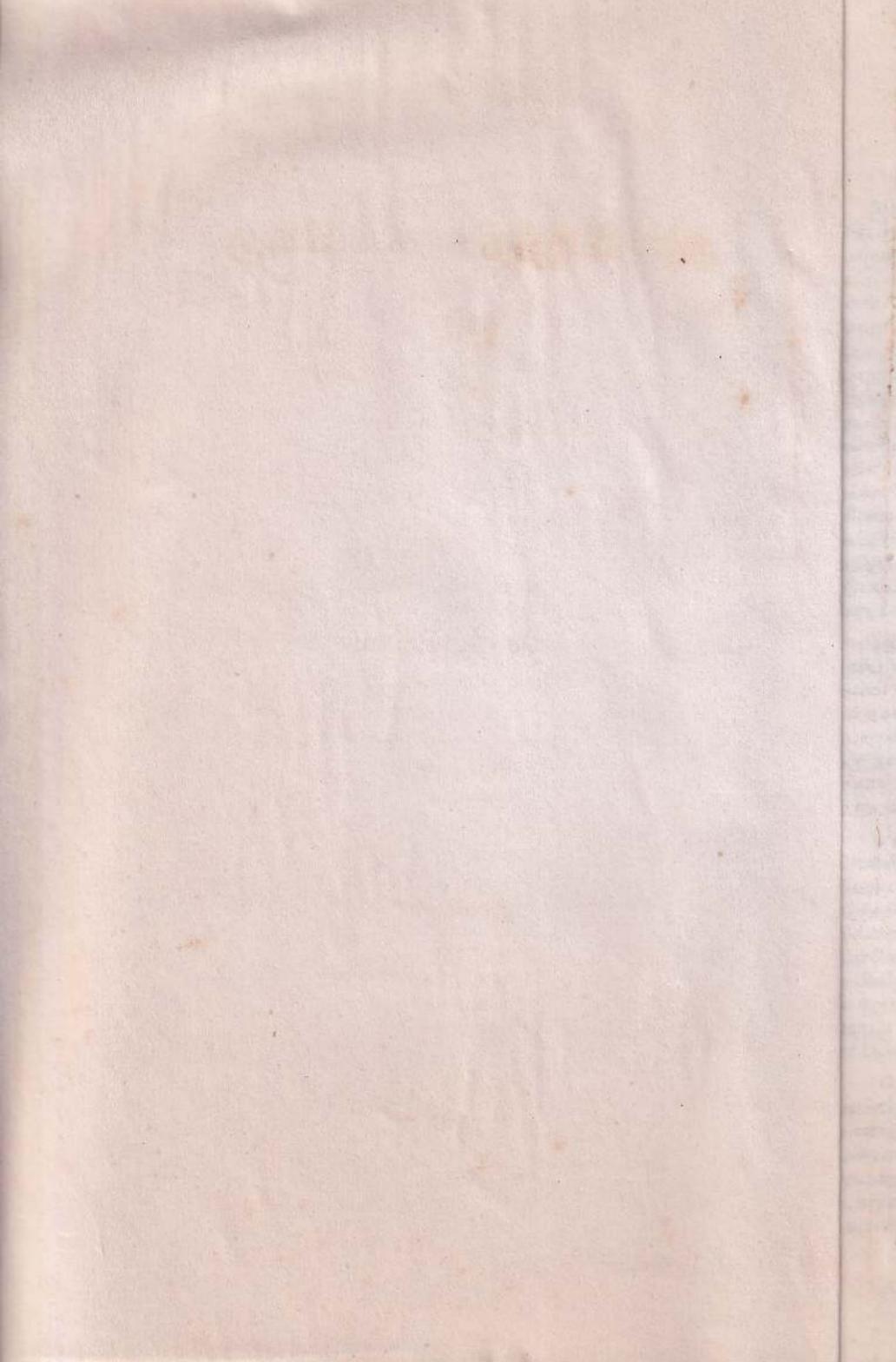
அபிவிருத்திக் கல்விக்கு
ஓர் அறிமுகம்

மா. செ. முக்கையா.

2291 பதிப்பு 1995
அறிமுகம்

அபிவிருத்திக் கல்விக்கு

ஓர்

அறிமுகம்

மா.செ. மூக்கையா

சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர்,

புவியியல் துறை

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பேராதனை.

பணிப்பாளர்,

வடமாகாண இணைக்கப்பட்ட

பல்கலைக்கழக கல்லூரி

வவுனியா,

இலங்கை.

1995

முதற் பதிப்பு: 1995

பதிப்புரிமை: ஆசிரியருக்கே

குசுமிக்ஷ கந்திரியம்

19

வகருயிட

புவியியல் துறை,

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்,

பேராதனை,

இலங்கை.

புத்தகத்தைக் கிடைக்க
சென்னை நகரில்
முதல் பதிப்பு
புத்தகத்தைக் கிடைக்க
சென்னை நகரில்
முதல் பதிப்பு
புத்தகத்தைக் கிடைக்க
சென்னை நகரில்
முதல் பதிப்பு

11

Rs.230/-

2001

நூன்முகம்

இன்று உலக நாடுகள் விருத்தியடைந்த நாடுகள், விருத்தியடையும் நாடுகள், துரிதமாக கைத்தொழில் மயமாகிக் கொண்டிருக்கும் நாடுகள் என அவற்றினது பொருளாதார சமூக அபிவிருத்தி நிலைமைகளுக்கேற்ப பலவாறாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. பொருளியல் ஒரு அறிவியல் துறையாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலங்களில் அறிஞர்கள் அபிவிருத்தியினை மிகவும் பரந்த அடிப்படையில் ஆராய்ந்தனர். ஆனால் காலப் போக்கில் இவ்வித ஆய்வுமுறை அருகியதோடு, பொருளாதார அபிவிருத்தி பற்றிய ஆய்வும் பொதுவாகக் கைவிடப்பட்டது பதினெட்டாம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் மேற்கத்திய நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சியானது கமுகமாகவும், துரிதகதியிலும் ஏற்பட்டதே இதற்கான முக்கிய காரணமாகும். ஆசிய, ஆபிரிக்க, இலத்தீன், அமெரிக்க நாடுகள் விருத்தி குன்றியனவாக இருந்த போதும், இந்நாடுகள் பற்றி அதிக அக்கறை காட்டப்படவில்லை. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் மேற்கூறிய நாடுகள் காலனித்துவ ஆட்சியினின்றும் விடுபட்டு சுதந்திர நாடுகளாக பரிணமிக்கத் தொடங்கியதன் விளைவாக இவற்றினது பின்தங்கிய நிலை, அபிவிருத்தி என்பன பற்றி ஆராயத் தொடங்கினர். ஆரம்பத்தில் மேற்கத்திய அறிஞர்களும் படிப்படியாக அந்தந்த நாட்டு அறிஞர்களும் இவ்வித ஆய்வில் ஈடுபட்டனர். இவ்வாறு ஆராய்ந்தோர் அபிவிருத்தி பற்றிய பல்வேறு கோட்பாடுகளையும் விளக்கங்களையும் முன்வைத்தனர்.

ஆரம்பகாலத்தில் இந்நாடுகள் பலவற்றில் பொருளாதார வளர்ச்சி (மெய்த்தலா தேசீய வருமானத்தின் வருடாந்த வளர்ச்சி வீதம்) கணிசமானதாகவிருந்த போதும், அவை தொடர்ந்தும் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியில் தொடர்ந்தும் பின்தங்கி நின்றமை உணரப்பட்டது இதன் விளைவாக, பொருளாதார வளர்ச்சியும் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தியும் ஒன்றல்ல என்ற கருத்து வலுவடைந்தது. அதாவது, ஒரு நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி கிரமமாக ஏற்படும் நிலையிலுங்கூட அந்நாடு சமூக- பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பின் தங்கியதாகவிருத்தல் சாத்தியமென்பது அனுபவ ரீதியாக உணரப்பட்டது.

எனவே, அபிவிருத்தி என்றால் என்ன, அதன் கூறுகள் யாவை; அதனை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள் யாவை; இக்காரணிகளின் செயற்பாடுகள் எத்தகையன, இவற்றுக்கிடையேயான தொடர்புகள் யாவை; ஒருசில நாடுகள் விருத்தியடைந்தனவாகவும் வேறுசில விருத்தியடையாதனவாகவும் இருப்பது ஏன்; இவ்வித நாடுகளை எவ்வாறு அபிவிருத்திப் பாதையில் இட்டுச் செல்லலாம் போன்ற இன்னோரன்ன வினாக்களுக்கு விடைகளை முயன்றபொழுது எழுந்ததே அபிவிருத்திப் பொருளியலாகும். அபிவிருத்திப் பொருளியலானது இன்று பொருளியலில் ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது, உலக வங்கி கூட இப்பொழுது வருடா வருடம் அபிவிருத்திப் பொருளியல் தொடர்பான ஒரு சர்வதேச மகா நாட்டினை நடத்தி வருகின்றது.

பொருளாதாரக் காரணிகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே பொருளாதார அபிவிருத்தியினை விளக்க முயன்ற அறிஞர்கள் இதனது இயலாத தன்மையினை உணர்ந்ததன் பின்னர், அதனைப் பல்வேறு சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு, வரலாற்றுக் காரணிகளின் கூட்டுச் செயற்பாட்டினூடாக விளக்க முயன்றனர். மிர்டாலினது (Myrdal) Asian Drama என்ற நூலை இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகக் கூறலாம். இந்நூலானது குறிப்பிட்ட சில ஆசிய நாடுகளின் அபிவிருத்தி தொடர்பான பிரச்சினைகளை மேற்கூறிய காரணிகளின் அடிப்படையில்

ஆராய முயலுகின்றது. மேற்படி காரணிகளின் ஒரு கூட்டு விளைவாக இந்நாடுகளினது சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள் விளக்கப்படுகின்றன. அபிவிருத்தியினை பொருளாதாரக் காரணிகளை மட்டும் கொண்டு விளக்க முயலுவது பயனற்றது. அதனை மனித சமூகம் தொடர்பான ஒரு பரந்த மட்டத்தில் ஆராய்வதே உசிதமானது என்ற கருத்து இன்று பலராலும் ஏற்கப்படுகின்றது. மேலும், சமூக அறிவியல் கற்கை நெறிகள் பலதரப்பட்டனவாக இருந்தபொழுதும், சமூகப் பிரச்சினைகள் இவ்வாறு பிரித்து ஆராய்வது எந்தளவிற்குப் பொருத்தமானது என்பது பற்றியும் ஐயப்பாடுகள் தோன்றியுள்ளன. இந்த அடிப்படையிலேயே இன்று சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு பல்துறை சார்ந்த அணுகுமுறை (Multi-disciplinary approach) ஒன்று உருவாகி வருகின்றது. பொருளியலாளர் மட்டுமின்றி, சமூக அறிவியலில் ஏனைய துறையினரும் அபிவிருத்திக் கல்வியினை ஒரு கற்கை நெறியாக மேற்கொள்கின்றனர். எனினும், இதில் பொருளியல் சார்ந்த கருத்துக்களே மைய இடம் பெறுகின்றன என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

'அபிவிருத்திக் கல்விக்கு ஓர் அறிமுகம்' என்ற இந்த நூலின் ஆசிரியர் தனது முன்னுரையிற் கூறுவது போன்று சமூக அறிவியல் சார்ந்த அனைத்து ஆய்வுத் துறைகளுமே அபிவிருத்தியினை இறுதி இலக்கைக் கொண்டுள்ளன. பொருளாதார மேம்பாடும் அதன் விளைவாக நாட்டு மக்கள் அனைவரதும் வாழ்க்கைத் தர உயர்வுமே அபிவிருத்தியின் நோக்கமாகவிருப்பதால் அபிவிருத்திப் பொருளாதாரம் முக்கியம் பெறுகின்றது.

இந்நூலாசிரியர் மேற்படி பாடநெறியினை பலவருடகாலமாக புவியியல் பட்டதாரி மாணவர்களுக்கு படிப்பித்த தனது முதிர்ந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு இந்நூலினை ஆக்கியுள்ளார். குறைவிருத்தியும் அதன் பிரதான பண்புகளும், அபிவிருத்தியின் பரிமாணங்கள், மூலதனவாக்கத்தின் முக்கியத்துவம், அபிவிருத்தியை நிர்ணயிக்கும் ஏனைய காரணிகள் என்ற தலைப்புகளிலே அபிவிருத்தி தொடர்பான பல்வேறு அம்சங்களை ஆராய்ந்துள்ள ஆசிரியர், தனது இறுதி அத்தியாயத்தில் இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தியும் அதன் இன்றைய நிலையும் பற்றி ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

அபிவிருத்திப் பொருளாதாரத்தை ஒரு கற்கை நெறியாகப் படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் அதனைக் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் இந்நூல் பெரிதும் பயனுள்ளதாகவிருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. தமிழிலே உயர் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கு நூல்கள் தாய்மொழியிலே இல்லாமை ஒரு பெருங்குறைபாடாக உள்ளது.

இதுபோன்ற நூல்கள் பல வெளிவருமாயின் இக்குறைபாடு ஓரளவிற்காவது நீங்கும். ஆசிரியர் இது போன்ற மேலும் பல நூல்களை எழுதுவதற்கு இது ஓர் ஆரம்பப்படியாக அமைய வேண்டும் என்பது எனது வேண்டவா. ஆசிரியரின் இவ்வித முயற்சிகளுக்கு என் போன்றோரது ஆதரவு என்றென்றும் உண்டு என்பதையும் இங்கு கூறி வைப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பேராசிரியர், எம். சின்னத்தம்பி,

பொருளியற்றலுறை,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,

பேராதனை,

20-09-1995.

முன்னுரை

சமூக அறிவியல் சார்ந்த அனைத்து ஆய்வுத் துறைகளும் அபிவிருத்தியினை இறுதி இலக்காகக் கொண்டே தமது நோக்கங்களை உருவாக்கியுள்ளன. அபிவிருத்தியில் நாடுகளின் பொருளாதார மேம்பாடும், அதன் விளைவாக நாட்டு மக்கள் அனைவரது வாழ்க்கைத் தர உயர்வும் முக்கிய குறிக்கோள்களாகும். இத்தகைய இலக்குகளையும், குறிக்கோள்களையும் அடைவதற்கான வழிவகைகளை அறிந்து கொள்வதற்கும், பிரச்சனைகளை இனங்காணுவதற்கும் அபிவிருத்தி பொருளாதாரம் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் அத்தியாவசியமாகிறது.

பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியலை சிறப்புப் பாடமாக பயின்ற மாணவர்களுக்கு 1980 ஆம் ஆண்டு முதலாக பிரதேச அபிவிருத்தியும், திட்டமிடலும் பற்றி விரிவுரையாற்றி வருகிறேன். அவ்விரிவுரைகளில் இடம் பெற்ற பல கோட்பாட்டு ரீதியான விடயங்களை நூல் வடிவமாக்கும்படி எனது மாணவர்களும், சக ஆசிரியர்களும் கூட பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வற்புறுத்தி கூறியிருக்கிறார்கள். அவை பெரிதும் அபிவிருத்தி பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புடையனவாகும். அதனால் புவியியல் விரிவுரையாளன் என்ற முறையில் அவற்றை வெளியிடுவதில் எனக்கு தயக்கம் ஏற்பட்டது. ஆனால் வேல்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் பிரதேச திட்டமிடல் பற்றிய எனது பட்ட மேல்படிப்பு இம் முயற்சிக்கு போதிய அங்கீகாரத்தை வழங்கியுள்ளது என்ற எனது நண்பர்களின் ஊக்குவிப்பு எனக்கு இந்நூலை அச்சேற்றும் தைரியத்தினை அளித்துள்ளது.

உலக நாடுகளை அவற்றின் அபிவிருத்தி மட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கைத்தொழில் சந்தைப் பொருளாதாரங்கள், நடுத்தர வருவாய் கொண்ட நாடுகள், வறிய குறைவிருத்தி நாடுகள் என வகைப்படுத்தப் படுகின்றன. ஆனால் நாடுகள் ஒவ்வொன்றுமே அவற்றின் மூலவள இருப்பு அம்மூலவளங்களைப் பயன்படுத்த அவை பெற்றுள்ள தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, சேமிப்பு அளவு, மூலதன ஆக்கம், என்பனவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபட்ட இயல்புகளை கொண்டனவாக காணப்படுகின்றன. ஆயினும் பொருளாதார பகுப்பாய்வு தேவை நிமித்தம் அவற்றை வகைப்படுத்தல் ஒரு தவிர்க்க முடியாத பயிற்சியாகும்.

இந்நூலில் அபிவிருத்தியில் பின் தங்கியுள்ள நாடுகளின் பிரதான பண்புகள் அத்தகைய குறைவிருத்தி நிலமைக்கான காரணங்கள் என்பன முதலாம் அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் மூலம் குறைவிருத்தி காரணமாக அச்சமூகங்களில் காணப்படும் பொதுவான பிரச்சினைகளும் இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

விருத்தியுற்றுள்ள நாடுகளினது அபிவிருத்தியின் பரிமாணங்கள் இரண்டாவது அத்தியாயத்திலும், அபிவிருத்தி பற்றிய சில கோட்பாடுகள் மூன்றாவது அத்தியாயத்திலும் இடம் பெறுகின்றன. அபிவிருத்திக்குத் தேவையான தொழில் நுட்பம், மூலதனம், அரசினது பங்கு என்பன நான்காம் அத்தியாயத்தில் பல்வேறு உப தலைப்புகளின் கீழ் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதி அத்தியாயத்தில் முன்னர் கோட்பாட்டு ரீதியாக கூறப்பட்ட கருத்துக்கள், இலங்கை போன்ற ஒரு குறைவிருத்திப் பொருளாதாரத்தில் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பதனை மிக அண்மைக்கால நிலவரங்களை எடுத்துக் காட்டக் கூடியதான தரவுகளைப் பயன்படுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூக அறிவியல் துறைகளிடையே மிகவும் பழைமை வாய்ந்த துறை பொருளாதார ஆய்வுத் துறையாகும். ஆனால்

அபிவிருத்திப் பொருளாதாரமோ ஒப்பளவில் மிகவும் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு ஆய்வுத் துறையானாலும் நடைமுறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு ஆய்வுத் துறையாகும்.

இத்துறை சார்ந்து ஆங்கிலம், பிரான்சிய, ஜேர்மனிய மொழிகளில் எண்ணிலடங்காத நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழ் மொழியில் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் பயன்படுத்தக் கூடிய வகையில் அபிவிருத்திப் பொருளாதாரம் பற்றிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கதாக இன்னும் வெளிவரவில்லை. பாடசாலை மட்டத்தில் பொருளியல், புவியியல் பாடங்களை கற்கும் மாணவர்களுக்கும் அவர்களுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்நூல் பயன்படும் என நம்புகிறேன். பொருளியலையும், புவியியலையும் பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் இந்நூல் குறிப்பாக அபிவிருத்தி பொருளாதாரம் சார்ந்த பாடங்களை கற்கும் மாணவர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக அமையும் என்பதும் எனது நம்பிக்கை.

முதலாம் பகுதியில் முதல் நான்கு அத்தியாயங்களும் அபிவிருத்திப் பொருளாதாரம் சார்ந்த கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இரண்டாம் பகுதியில் இடம் பெறும் ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் இலங்கையின் அபிவிருத்தி சார்ந்த நிலைமைகளின் பரம்பற் நிலைமைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஐந்தாம் அத்தியாயம் தனித்து நிற்பதற்குக் காரணம், அபிவிருத்திக் கல்வி பற்றி கற்கும் மாணவர்களுக்கு இலங்கையின் அபிவிருத்தி நிலைமைகள் எவ்வாறு உள்ளன என்பதனை உதாரணமாக கூறி விளங்க வைப்பதற்கு என்ற நோக்கத்தினை வாசகர்கள் விளக்கிக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அதில் புவியியலில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒழுங்கு முறை அடிப்படையில் தலைப்புகள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனையும் வாசகர்கள் விளங்கிக் கொள்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

இந்நூலின் உள்ளடக்கத்திலோ அன்றி ஒழுங்கமைப்பிலோ, குறைகள் இருக்கலாம். அவற்றினை எடுத்துக் கூறுபவர்களுக்குப் பெரிதும் நன்றியுடையவனாயிருப்பேன். தேவையானபோது திருத்திக் கொள்வேன்.

இந்நூலுக்கு நூன்முகம் எழுதித் தந்த பேராசிரியர் எம். சின்னத்தம்பிக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். இந்நூலின் உள்ளடக்கம் பற்றி என்னோடு கலந்துரையாடல்களில் கலந்து கொண்ட பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

இந்நூலை சிறப்பாக அச்சேற்றும் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்ட காந்தளகம் அச்சகத்தாருக்கு எனது நன்றி உரித்தாகும்.

மா.செ. மூக்கையா

புவியியல் பகுதி,

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்,

பேராதனை.

உள்ளடக்கம்

1. நூன்முகம்	III- IV
2. முன்னுரை	V- VIII
3. உள்ளடக்கம்	IX
4. அட்டவணைகள்	XIV
5. தேசப்படங்கள்	XV

பகுதி-I

அத்தியாயம் - 1

குறைவிருத்தியும்

அதன் பிரதான பண்புகளும்

01-35

தாழ்வருமானமும் அபிவிருத்திக்கான உள்ளார்ந்த வளமும்; வரைவிலக்கணம்; பெரும் அபிவிருத்தி இடைவெளி; குறைவருமானம்; தொழிலற்றோர் பிரச்சனை; தாழ்மட்ட வாழ்க்கைத்தரம்; குறைவிருத்தியின் பிரதான குணாதிசயங்கள்; அ) பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிக் காணப்படுவதனை இனங்காட்டும் பண்புகள்; தாழ்வருமானம்; இயற்கை மூலவளங்களின் குறைப்பயன்பாடு; விவசாயத்துறை முதன்மை நிலை வகித்தல்; முதனிலை உற்பத்திகளே ஏற்றுமதியில் முக்கியத்துவம் வகித்தல்; எழுத்தறிவின்மையும் தொழிற் பயிற்சி பற்றாக்குறையும்; மிகைக் குடித் தொகைப் பிரச்சனை; குறைதொழிலும் மறைக்கப்பட்ட குறை தொழிலும்; ஆ) நிறுவன அமைப்புகளின் குணாதிசயங்களும் வாய்ப்பற்ற/ முழுமையற்ற சந்தை

அமைப்பும்; சந்தைகள் துண்டாடப்படலும் குறைக்கப்படலும்; இ) குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களின் இருமைத்தன்மை; பாரம்பரியத் துறை; நவீன துறை; சமூக இருமைத் தன்மை; மிகையினை வற்றச் செய்தல்; பொருளாதாரத் தடைகள்; மூலதனப் பற்றாக்குறை; முயற்சியாளர் வகுப்பின்மை; நிறுவனங்கள் போதியளவில் இல்லாமை; சமூக கலாசார இடையூறுகள்; அசைவினையும் புதிய போக்குகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மையினைத் தடைசெய்தல்; தொழிலினைப் புறக்கணிக்கும் மனப்பான்மை; வறுமையின் நச்சுவட்டம்; திரண்ட சுற்றோட்டச் செய்முறை; மூலதனக் குறைபாடு;

அத்தியாயம் - 2

அபிவிருத்தியின் பரிமாணங்கள்

36-58

வரைவிலக்கணம்; வருமானம் சார்ந்தும் சாராததுமான குறிகாட்டிகள்; வருமானம் சார்ந்த குறிகாட்டி; வருமான அணுகுமுறை பற்றிய விமர்சனம்; பௌதீக வாழ்க்கைப் பண்புச்சுட்டெண்; அடிப்படை தேவைகள் அணுகுமுறை; பொருளாதார வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும்; வளர்ச்சி சக்திகள்; குறைந்து செல்லும் விளைவு விதியின் செயற்பாடு; வளர்ச்சிக்கான தடைகளை அகற்றல்; வளர்ச்சியின் திறன் அதிகரித்தல்; வளர்ச்சியின் உறுதியான தன்மை; அமைப்பு மாற்றம்; உற்பத்தி கொள்ளளவில் அதிகரிப்பு; முற்போக்கான உற்பத்தி அமைப்பு; உயர் வாழ்க்கைத் தரமும் சமன்பாடின்மை நிலையும்; வளர்ச்சிக்கான காரணிகள்; இயற்கை மூலவளம்; மனித மூலவளம்; மூலதனவாக்கம்; தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம்; உற்பத்தித் திறனை முழுமையாக பயன்படுத்தலை உறுதி செய்தல்; திறமை மிக்க உற்பத்தி; பொருத்தமான சூழ்நிலை;

அத்தியாயம் - 3

அபிவிருத்திக்கான உபாயங்கள்

59-85

அ) பெரும் உந்தல்; ஆ) தர்கத்திற்குரிய குறைந்தபட்ச உபாயம்; இ) சமனான வளர்ச்சி உபாயம்; மதிப்பீடு; ஈ) சமனற்ற வளர்ச்சி உபாயம்; செலவினங்களுக்கான மூலதனமும் நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளும்; வளர்ச்சியினை அதிகபட்சமாக்குதலின் விளைவு;.

அத்தியாயம் - 4

அபிவிருத்திக்கான ஏனைய காரணிகள்

86-127

உற்பத்தி திறன் அதிகரித்தல்; விவசாயத் துறையினது கட்டுப்பாடுகளைக் குறைத்தல்; மூலதனச் சேகரிப்பினை அதிகரித்தல்; தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தை ஊக்குவித்தல்; மூலதனத்தின் பங்கின் மீதுள்ள கட்டுப்பாடுகள்; கட்டுப்படுத்தும் காரணிகள்; காரணிகளின் தரத்தினை அதிகரித்தல்; தொழில் நுட்பத்தின் முக்கியத்துவம்; புதிய மூலவளங்களும் புதிய பொருட்களும்; மூலவளங்களின் அதிகரிப்பு; மூலதன உருவாக்கமும் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றமும்; இடைநிலை தொழில் நுட்பம்; மாற்று தொழில் நுட்பம்; குறைந்த செலவுடைய தொழில் நுட்பங்கள்; மூலதனவாக்கம்; சேமிப்பினை அதிகரிக்கச் செய்தல்; சேமிப்பினை சேகரித்து வழங்குதல்; முதலீட்டு

நடவடிக்கை; மூலதனவாக்கம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்; குறைந்த உள்நாட்டு சேமிப்பு; முதலீடு செய்யப்படுவதில் காணப்படும் தடைகள்; உள்நாட்டு மூலதனங்களை பயன்பாட்டிற்கு கொண்டுவரல்; கடன்கள்; விநியோகிக்கப்படாத இலாபங்கள்; வரிவிதிப்பு; மிகையான தொழிலாளர்; நிதிப் பற்றாக்குறை; வெளிநாட்டு மூலவளங்களைப் புழக்கத்திற்கு கொண்டு வருதல்; நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் இறக்குமதியில் கட்டுப்பாடு; வர்த்தகத்திற்கான நிபந்தனைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படுதல்; வெளிநாட்டுதவி; தனியார் முதலீடு; நிறுவனங்களும் கொள்கைகளும்; நிதி நிறுவனங்கள்; பொருத்தமான கொள்கைகள்; அரசாங்கமும் திட்டமிடலும்; அரசினது பங்கு; அபிவிருத்தி பணியின் பேரளவுத் தன்மை; அபிவிருத்தியின் நோக்கம்; உள்ளமைப்புகளை நிர்மாணித்தல்; சுமையினை சமமாக பங்கிட்டுப்படுதல்; தனியார் முயற்சிகள்; திட்டமிடலின் பங்கு; முறையான ஒதுக்கீடு; சமமான அபிவிருத்தி; மூலவளங்களைச் சேர்த்தல்; சந்தை வகிக்கும் இடம்;.

பகுதி - II

அத்தியாயம் - 5

இலங்கையில் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்

இன்றைய நிலையும்

128-187

அறிமுகம்; அரசின் கைத்தொழில் கொள்கை; கைத்தொழிலாக்கம்; வெளிநாட்டு தனியார் முதலீடு; கைத்தொழில் உற்பத்தி; கைத்தொழில் உற்பத்திகளின் ஏற்றுமதி;

இயற்கை மூலவளங்களும் அபிவிருத்தியும்; விவசாயம்; நீர்பாசன திட்டங்கள்; மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம்; துரிதப்படுத்தப்பட்ட மகாவலி திசை திருப்புத் திட்டம்; விவசாயத் துறை; உணவு உற்பத்திப் பயிர் செய்கை; நெல் பயிர் செய்கை; சீனி உற்பத்தி; மீன்பிடி; ஏற்றுமதிக்கான பயிர் செய்கை; தேயிலை; இறப்பர்; தென்னை; தொழிலாளர்- தொழிற்படை; மக்கள் தொகை; மொத்த தேசிய வருமானம்; தலா மொத்த தேசிய வருமானம்; கொள்வனவுத் திறன் அடிப்படையிலான தலா உள் நாட்டு உற்பத்தி; பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம்; பண வீக்கம்; உள்நாட்டு சேமிப்பு; சர்வதேச வர்த்தகம்; போக்குவரத்து; சுற்றுலாத் தொழில்; வெளிநாட்டு தொழில் வாய்ப்பு; வெளிநாட்டு கடனுதவி; சர்வதேச நிறுவனங்கள்; நலன்புரிச் சேவைகள்; மருத்துவ சேவை; கல்வி வசதி; வறுமை ஒழிப்பும் உணவுப் பங்கீடும்;

பின்னிணைப்பு I உலக நாடுகள் - அபிவிருத்தி சார்ந்த தரவுகள்	188-195
பின்னிணைப்பு II கலைச் சொற்கள்	196-197
பின்னிணைப்பு III துணை நூல்கள் பட்டியல்	198-200

அட்டவணைகள்

- 4.1 ஐக்கிய அமெரிக்கா - காரணிகளின் மாற்றமும்
உற்பத்தித் திறன் மாற்றமும் (1909 - 1957) 91
- 5.1 இலங்கை - தொழிற்படையும்
தொழில் நிலைமைகளும் (1990 - 1994) 160
- 5.2 இலங்கை - பொதுத் துறை
தொழில் வாய்ப்புகள் (1992 - 1994) 162
- 5.3 இலங்கை - பிரதான பொருளாதார
குறிகாட்டிகளின் போக்கு (1991 - 1994) 163
- 5.4 தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில நாடுகளில்
நகராக்க வீதம் 165
- 5.5 தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில நாடுகளின்
மக்கள் தொகை வளர்ச்சி (1980 - 1991) 167
- 5.6 இலங்கை - தலா மொத்த வருமானம்
(1992 - 1994) 168
- 5.7 தெரிவு செய்யப்பட்ட நாடுகளில் தலா மொத்த
தேசிய உற்பத்தியும், கொள்ளளவு திறன்
சக்தியும் (ஐ.அ. டொலரில்) 169
- 5.8 இலங்கை - மொத்த தேசிய வருமானம்,
மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி
(வளர்ச்சி வீதம்) 1992 - 1994 171
- 5.9 உலக நாடுகள் - மொத்த உள்நாட்டு
உற்பத்தி (வளர்ச்சி வீதம்) 1994 171
- 5.10 தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில நாடுகளின் மொத்த
உள்நாட்டு சேமிப்பு வீதம் 1993 - 1994 172

5.11 வளர்ச்சியுற்ற நாடுகள் சிலவற்றின் உள்நாட்டு சேமிப்பு (வீதத்தில்) 1993- 1994	173
5.12 இலங்கை - ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகம் (மில்லியன் ரூபாவில்) 1992 - 1994	174
5.13 இலங்கை - மோட்டார் வாகனங்கள் (1975 - 1990)	178
5.14 இலங்கை - இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வாகனங்களின் எண்ணிக்கை 1983 - 1991	179

தேசப்படங்கள்

1. இலங்கை - கனிப் பொருட்கள் வளம்.	144
2. இலங்கை - மகாவலி அபிவிருத்தி பிரதேசம்.	152
3. இலங்கை - பயிர்ச் செய்கை	153
4. இலங்கை - குடியடர்த்தி.	164
5. இலங்கை - போக்குவரத்து	176

Contents	Page
Foreword By Prof. M.Sinnathamby	III-IV
Chapter	
01. Under Development and its Characteristics	01-35
02. Dimensions of Development	36-58
03. Development strategies	59-85
04. Other factors determining development	86-127
05. Economic development and its present condition in Srilanka	128-187
Appendix	
01. World countries - development Indicators.	188-195
02. Technical terms	196-197
03. Bibliography	198-200

01. Author's Name

and Address: **M.S. Mookiah,**
Dept. of Geography,
University of Peradeniya, Peradeniya.

02. Name of the Book : **Introduction to Development Studies.**

அத்தியாயம் - 1

குறைவிருத்தியம் அதன் பிரதான பண்புகளும்

அபிவிருத்தி என்னும் சொற்பதமானது பல்வேறு துறைகளைப் பொறுத்தும் அவற்றின் வளர்ச்சிச் செய்முறையின் விளைவு என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பொருளாதார நோக்கங்களின் அடிப்படையில் எழும் சிந்தனைகளிலும் பொருளாதாரங்களின் வளர்ச்சியின் விளைவாக ஏற்படும் சாதக விளைவு என்ற கருத்து தொனித்தாலும், அத்தகைய சாதக விளைவுகளும் எவ்வாறான விளைவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகளும் அபிவிருத்தி பொருளியலாளரது சிந்தனைகளில் செல்வாக்கு செலுத்த தவறவில்லை. உதாரணமாக ஒரு நாட்டில் பொதுவான பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டால் மாத்திரம் போதாது, அது நாட்டின் அனைத்துப் பிரிவு மக்களையும் சென்றடைந்து, அதன் விளைவாக அனைத்து மக்களது வாழ்க்கைத் தரங்களிலும் உயர்வினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தும், நோக்கமும் அபிவிருத்திப் பொருளாதார ஆய்வில் இடம்பெறுகிறது.

நாடுகளினதும் மக்களினதும் பொருளாதார அபிவிருத்தி பற்றிக் கற்கும் மாணவர்களுக்கும், அவர்களது ஆசிரியர்களுக்கும் அபிவிருத்திப் பொருளாதாரம் பற்றிய சில அடிப்படை விளக்கங்கள் அவசியமாகின்றன.

இந்நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியில் மேற்கத்தைய பொருளாதாரங்களை உதாரணமாகக் கொண்ட பல குறைவிருத்தி நாடுகள், தமது நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி வீதங்களில் ஏற்படும் அதிகரிப்பினை மாத்திரம் தமது அபிவிருத்தி நோக்கமாக கொண்டிருந்தன. ஆனால் நாடுகளின் பொருளாதாரங்கள் வளர்ந்தால் மாத்திரம் போதாது. அந்நாடுகளில் வாழும் அனைத்து மக்களது வாழ்க்கைத் தரமும் உயரவேண்டும் என்ற பரந்த,

முற்போக்கான சிந்தனையின் செல்வாக்கும், சமத்துவமான செல்வப் பரம்பல் பற்றிய கருத்துக்களும் முக்கியத்துவம் பெற்றன.

இந்நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியோடு இத்தகைய பொதுநல சிந்தனை மிக்க அபிவிருத்தி பற்றிய கொள்கையினை பெரும்பாலான நாடுகள் குறிப்பாக குறைவிருத்தி பொருளாதார நாடுகள் பின்பற்றின. பொருளாதார அபிவிருத்திக்குக் கூடிய முதலீடும், விஸ்தரிக்கப்பட்ட சந்தைகளும் அவசியமானவை. ஆனால் சமமானதும், அதற்காக ஏற்றத் தாழ்வுகள் பெருமளவில் இல்லாத வகையிலான சமூக பொருளாதார அமைப்புகளினதும் தோற்றத்தையே இந்நாடுகள் விரும்பின. எனவே பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற எளிமைப்படுத்தப்பட்ட நோக்கத்தினை மாத்திரம் குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல், சிக்கலான பல்வேறு அடிப்படை சமூக பொருளாதார நிலைமைகளிலும் மாற்றங்களையும் எதிர்நோக்கின. இதனால் காலத்திற்கு காலம் பொருளாதார, சமூக, வளர்ச்சிகளின் செய்முறை, உபாயங்கள் என்பன அவ்வாறான நோக்கங்களின் அடிப்படையிலேயே நிர்ணயிக்கப்பட்டன.

எனவே குறைவிருத்தி நாடுகள் இந்நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் நிலச் சீர்த்திருத்தம், தொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்குதல், ஏற்றத் தாழ்வற்ற வருமான பரம்பல் என்பனவற்றில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டின. அபிவிருத்தி பற்றிய ஆய்வில் அதற்கான வரைவிலக்கணம் குறுகிய நோக்கில் பொருளாதார வளர்ச்சியினை மாத்திரம் அடிப்படையாக கொண்டதாக அமைந்தால் சமூகங்களின் முக்கிய பிரச்சினைகள் அலட்சியப்படுத்தப்படும் குறைபாட்டுக்கு அது வழிவகுக்கும். இத்தகைய சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் அபிவிருத்தியின் முக்கிய குறிக்கோள் பற்றி டொனர் (1971) குறிப்பிடுகையில் "பெருமளவு மக்களின் வறுமை, தொழிலற்ற நிலைமை, ஏற்றத்தாழ்வு மிக்க வருமான பரம்பல் என்பனவற்றை ஒழிப்பதே அபிவிருத்தியின் முக்கிய கடமை" எனக் குறிப்பிட்டார்.

சியர்ஸ் (Sears) என்னும் அபிவிருத்தி பொருளியலாளர் (1969) ஒரு நாட்டின் வறுமை, தொழில் வாய்ப்பின்மை வருமான ஏற்றத்தாழ்வு நிலைமைகளில் ஏற்படும் நடவடிக்கைகள் காரணமாக முன்னைய நிலையினை விட சாதகமான திசையில்

மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருமேயானால் அங்கே அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு வருகின்றது எனக் கருதலாம் என்றார்.

இம்மாற்றங்களை அளவு ரீதியாக அவதானிக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். அதாவது 20 வீதமாக இருந்த தொழிலற்றோர் அளவு 15 வீதமாக ஒரு நாட்டில் குறைய, இன்னொரு நாட்டில் 20 வீதமான தொழிலற்றோர் வீதம் 18 வீதமாக குறைந்திருக்குமே யானால், அத்தகைய நிலையில் முன்னைய நாட்டின் அபிவிருத்தி பின்னைய நாட்டினை விட கூடியது எனக் கூறலாம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு துறை சார்ந்தும் அபிவிருத்தி என்பது அளவு ரீதியாக மதிப்பிடப்பட முடியும்.

அதே நேரத்தில் ஒரு நாட்டில் உள்ள மூலவளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் நிலைமைகளின் அடிப்படையிலும் அந்நாட்டின் அபிவிருத்தி பற்றி மதிப்பீடு செய்ய முடியும். ஒரு நாடு தனது மனித வளத்தினை முழுமையாக அபிவிருத்தி செய்து, தொழில் புரியும் தகுதி வாய்ந்த வயதினர் அனைவரையும் உற்பத்தித் திறன்மிக்கவர்களாகப் பயிற்றுவிக்க முடியுமேயானால் அந்நாடு அபிவிருத்திப் பாதையில் பெரும் தூரத்தினை கடந்து விட்டது என அபிவிருத்தி கோட்பாட்டுவியலாளர் நம்புகின்றனர். ஏனைய இயற்கை மூலவளங்களை முழுமையாக பயன்படுத்துவதில் மனிதவள அபிவிருத்தி, உயர் தொழில் நுட்பம் ஆகிய இரண்டும் எல்லையில்லாக் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன.

இத்தகைய கருத்துக்களை மனதிற் கொண்டு தர்க்க ரீதியாக அபிவிருத்தி பற்றி மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் பயிலும்போது, குறைவிருத்தி நாடுகளின் பின்தங்கிய நிலைமைகளையும் விருத்தியுற்ற நாடுகளின் இன்றைய வளர்ச்சி நிலைமைகளுக்கான பின்னணிக் காரணங்களையும் இனங்காண முடிகிறது.

தாழ் வருமானமும் அபிவிருத்திக்கான உள்ளார்ந்த வளமும்:

செல்வந்த நாடுகளின் பொதுப் பண்பான அபிவிருத்தியிலிருந்தே குறைவிருத்தி என்னும் கோட்பாடு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. பொருளாதார ரீதியாக முன்னேறியுள்ள இந்நாடுகளை இனங்காட்டும் ஒரு தனித்துவமான குறிகாட்டி உயர் தலா வருமானமாகும். இதற்கு மாறாக, குறைவிருத்தி நாடுகளில்

குறைந்த தலா வருமானம் அவற்றின் குறைவிருத்திக்கு குறிகாட்டியாக அமைகின்றது.

வரைவிலக்கணம்:

தாழ் வருமானம் குறைவிருத்தியினைக் குறிக்கின்றது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்காகத் தாழ்வருமானம் ஒன்றே ஒரு நாடு குறைவிருத்தி நிலையில் உள்ளது என்பதனை நிரூபிப்பதற்குப் போதிய சான்றாகாது. இது ஒரு சிறந்த குறிகாட்டியாக இருந்த போதிலும் குறித்த ஒரு நாடானது இப்போதிருக்கும் குறைவருமான நிலைமைகளோடு தனது இப்போதைய வருவாய் அளவினை உயர்வடையச் செய்ய, அல்லது அபிவிருத்தி செய்ய உள்ளார்ந்த வளங்களைக் கொண்டுள்ளது என்பதனை நிரூபிக்கக் கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும். உள்ளார்ந்த வளம் என்பது மனித வளமாகவோ மற்றும் இயற்கை மூலவளங்களாகவோ இருக்கலாம். இதனைப்பற்றி ஜே. வைனர் (J. Viner) குறிப்பிடும் போது, "குறைவிருத்தி நாடென்பது மேலதிக மூலதனம், மேலதிகத் தொழிலாளர் மற்றும் கிடைக்கக் கூடியதாகவுள்ள இயற்கை மூலவளங்களை மேலதிகமாகப் பயன்படுத்தத் தேவையான உள்ளார்ந்த வளங்களை கொண்டிருப்பதோடு இவை யாவும் தற்போதைய மக்கள் தொகைக்கு உயர் வாழ்க்கைத் தரம் ஒன்றினை வழங்கத் துணை புரிவதாக இருக்கும்" எனக் கூறியுள்ளார். எனவே, தாழ் வருமானத்தினையும் அபிவிருத்திக்குச் சார்பாக உள்ள உள்ளார்ந்த வளத்தினையும் இணைத்துப் பார்த்தால், குறைவிருத்திக்கான சூழ்நிலை பற்றி முடிவு கூறலாம்.

அபிவிருத்திக்கான உள்ளார்ந்த வளங்கள் காணப்படும் ஒரு சூழ்நிலையில் அங்கே தாழ் வருமானம் காணப்படுவது ஒரு தற்காலிகமான சம்பவம் என்று கருத முடியாது. நீண்ட காலமாக ஏற்பட்ட பிழையானதும் சீர்கேடானதுமான பொருளாதார அமைப்புக் காரணமாக, அபிவிருத்திக்கான உள்ளார்ந்த வளங்கள் குறைப் பயன்பாடு, அல்லது தாழ்ப் பயன்பாட்டுக்கு உட்பட்டுள்ளன. இயற்கை வளங்கள், தொழிலாளர், தொழில் நுட்பம் என்பவனவற்றின் உள்ளார்ந்த வளம் அறியப்படாததுடன், இவை வளர்ச்சிக்கான ஒரு சக்தி என்ற வகையில் ஒருங்கிணையவில்லை. இன்னோர் வகையாகக் கூறுவதானால் இக்காரணிகளின் நிரம்ப

வில் விஸ்தரிப்பு ஏற்படுத்துவதனையும் அவற்றினை முன்னேற்றும் அடையச் செய்வதனையும் நடைமுறையில் காணப்பட்ட செய்முறைகள் தடை செய்தன. அதாவது இயற்கை மூலவளங்கள் முழுமையாக பயன்படுத்தப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் பயிற்றப்படவில்லை. மூலதனம் அதிகரிக்கப்படவில்லை. தொழில் நுட்பம் முன்னேறவில்லை.

பெரும் அபிவிருத்தி இடைவெளி:

யப்பான் தவிர்ந்த ஆசியா, ஆபிரிக்கா, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் போன்றன குறைவிருத்தி நாடுகளாகவுள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை குறைவிருத்தி பொருளாதாரத்தின் பண்புகளைக் கொண்டவையாகும். தற்போது புதிதாகக் கைத் தொழிலாக்கம் பெற்றுள்ள நாடுகளில் இப்பண்புகள் சிலவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. வாழ்க்கைக்குரிய பிரதான தேவைகளைப் பொறுத்தும் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள நாடுகளுக்கும் குறைவிருத்தி நிலையில் உள்ள நாடுகளுக்கும் இடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் அவற்றினிடையேயான இடைவெளியினைப் பொறுத்தும் அவற்றை இனங்காண முடியும். இவை வருமானம், தொழில் வாய்ப்புக்கள், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அடிப்படைத் தேவைகள் என்பனவற்றுடன் தொடர்புடையனவாகும்.

குறைந்த வருமானம்:

இவ்விடைவெளியானது பிரதானமாக அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளுக்கும் குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கும் இடையே, அவற்றின் தலைக்குரிய வருவாயைப் பொறுத்துக் காணப்படுகின்றது. 1991 ஆம் ஆண்டையடுத்த காலங்களில் தாழ் வருமான நாடுகளின் வருடாந்தத் தலா வருமானம் 350 டொலராக இருந்தது. நடுத்தர வருமான நாடுகளில் இது 2480 டொலராகவும், செல்வந்த கைத்தொழிலாக்கம் பெற்ற நாடுகளில் இது 21,050 டொலராகவும் காணப்பட்டது. இந்த இருவகைப்பட்ட நாடுகளிலும், கடந்த காலங்களில் காணப்பட்ட மூலதன வளர்ச்சி விகிதங்கள் காரணமாகவே இத்தகைய பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. 1850-1960 வரையான சுமார் 100 வருடங்களில் குறைவிருத்தி நாடுகளில் வருடாந்த தலைக்குரிய வருமானத்தின் அதிகரிப்பு 0.1 வீதத்திற்கு குறைவானதாகவே இருந்திருக்க, செல்வந்த நாடுகளில் அது 18

மடங்கு அதிகமாக 1.8 வீதமாகயிருந்தது. அக்காலம் முதலாகக் குறைவிருத்தி நாடுகளில் சில அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும், இந்நாடுகளின் தலா வருமானத்தில் காணப்பட்ட மேலதிக வேறுபாடுகள் நிலைமையினை இன்னும் மோசமாக்கியுள்ளது.

உலக குடித் தொகையுடன் உலக வருமான பரம்பலைப் பார்த்தால், வருமான இடைவெளியில் உள்ள பாரிய வேறுபாடு நன்கு புலனாகும். உதாரணமாக, 1991 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் குறை வருமானம் கொண்ட நாடுகள் உலக குடித் தொகையில் 60 வீதத்தினையும், உலக வருவாயில் 6 வீதத்தினை மட்டுமே கொண்டு காணப்பட நடுத்தர வருவாய் கொண்ட நாடுகள் உலக குடித் தொகையில் 15 வீதத்தினையும் அதே வேளை உலக வருவாயில் 17 வீதத்தினையும் கொண்டவையாக காணப்பட, செல்வந்த நாடுகள் உலக சனத் தொகையில் 25 வீதத்தினை மட்டுமே தம்மகத்தே கொண்டிருந்த வேளையில் உலக வருவாயில் 77 வீதத்தினைத் தம்மகத்தே கொண்டிருந்தன. இதன் மூலம் கூடிய மக்களைக் கொண்ட குறைவிருத்தி நாடுகள் உலகின் வருவாயில் சிறிய பங்கினையே பெற்றிருந்தமையினை அறிய முடிகிறது.

தொழிலற்றோர் பிரச்சனை:

அபிவிருத்தி இடைவெளிக்கு முக்கியமான இன்னுமொரு காரணம் அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளைப் போலன்றி இந்நாடுகளில் பெருமளவானோர் தொழிலற்று இருப்பதாகும். நகரப் பகுதிகள் பெருமளவு தொழில் வாய்ப்பற்றோரைக் கொண்டு காணப்படும் அதே நேரத்தில், கிராமப் பகுதிகளில் அவற்றினை விடக் கூடிய தொழிலற்றோரைக் கொண்டு காணப் படுவதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். குறைவிருத்தி நாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில் நகரத் தொழிலற்றோர் வீதம் 10 முதல் 20 வீதம் வரையினதாகும். அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளில் இத்தொகை மிகக் குறைவானதாகும்.

குறைவிருத்தி நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள போக்குவரத்து வசதிகள், அதிகரித்த குடித்தொகை வளர்ச்சி என்பன காரணமாக கிராமங்களில் இருந்து நகரம் நோக்கிக் குடிப்பெயர்வுகள் அதிகரித்துச் செல்கின்றமை இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். குடிப்பெயர்வு என்பது மாத்திரம் பிரச்சினையினை ஏற்படுத்தும் காரணியெனக்

கூற முடியாது. இன்று அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள நாடுகளில் கடந்த காலங்களில் இத்தகைய குடிப்பெயர்வுகள் இடம் பெற்றுள்ளமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. அபிவிருத்திச் செய்முறையின் போது கிராமியத் தொழிலாளர்களிடையே கூடிய எண்ணிக்கையானோர் நகரப் பகுதிகளில் இடம் பெறுகின்ற விவசாயமல்லாத தொழில்களில் ஈடுபடுதல் இயற்கையாகும். ஆனால் குறைவிருத்தி நாடுகளில் நகரம் நோக்கி ஏற்படும் குடிப்பெயர்வுகள் மிகக் கூடிய அளவிலும், கூடிய வேகத்திலும் முன்னர் எப்போதையும் விட கூடுதலாக ஏற்படுவது, மாத்திரமின்றி நகரங்களினால் சமாளிக்க முடியாத அளவுக்கும் இப்பெயர்வுகள் ஏற்படுவதே பிரச்சினைக்குக் காரணமாகும்.

குறைவிருத்தி நாடுகளில் கீழ் உழைப்பினைப் புரிபவர்கள் அவற்றின் மொத்த விவசாயத் தொழில் படையில் 1/3 பங்கினராவர். இவர்கள் முழு நேரத் தொழில்களைப் பெறுவதில்லை. அவர்கள் சில சமயங்களில் ஒரு நாளில் சில மணித்தியாலங்களோ, வாரத்தில் ஒருசில நாட்களோ மாத்திரமே தொழில் பெற்றுள்ளனர். விவசாயத் துறையில் மாத்திரமின்றி, விவசாயமல்லாத துறைகளிலும் இத்தகைய தொழிலற்றோர் காணப்படுவதுடன், குறிப்பாகப் பாரம்பரிய சேவைத் தொழில் துறைகளிலும் இப்பிரச்சினை பிரதானமாகக் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குடித்தொகை விரைவாகப் பெருகுவதால் இத்தகைய தொழிலற்றோர் அளவில் அதிகரிப்பு ஏற்படுகின்றமை ஒரு பெரும் பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றது.

தாழ்மட்ட வாழ்க்கைத் தரம்:

அபிவிருத்தி இடைவெளியினை குறைவிருத்தி நாடுகளினது மக்களின் ஏழ்மை நிலையிலிருந்தும் அவர்களது வாழ்க்கை தரங்களிலிருந்தும் இனங்காணக் கூடியதாகவுள்ளது. அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளில் காணப்படுகின்ற வசதிமிக்கதும் ஆடம்பரமானதுமான வாழ்க்கை முறைகள் குறைவிருத்தி நாடுகளில் வாழும் பெரும்பாலான மக்களைப் பொறுத்து சம்பந்தமே இல்லாத ஒரு விடயமாகும். அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளில் உள்ள மக்களுடன் ஒப்பிடும்போது, பெரும்பான்மையான குறைவிருத்தி நாட்டு மக்களுக்கு சாதாரண வாழ்வுக்குத் தேவையான மிகக் குறைந்த பட்ச அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதில்லை.

உதாரணமாக, நாளாந்தத் தேவையான கலோரியளவு உணவு இம்மக்களிற் பெரும்பாலானோருக்குக் கிடைப்பதில்லை. அது போன்றே ஏனைய தேவைகளுக்கும் பெரும் பற்றாக் குறையே நிலவுகிறது. இதற்கு வருமானத்தில் பெருமளவு சமமின்மை காணப்படுவதே காரணமாகும். இதனால், பெருமளவு மக்களின் நுகர்ச்சி, குறைந்தபட்ச தேவையை விடக் குறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும், சில குறைவிருத்தி நாடுகளில் சராசரித் தலைக்குரிய கலோரியளவு உணவை விடக் குறைந்தளவான உணவே கிடைக்கப் பெறுகின்றது. அத்துடன், சத்துணவான கொழுப்பு, புரதம் என்பன மிகவும் திருப்தியற்ற அளவிலேயே கிடைக்கின்றன.

இவற்றைப் போன்றே, ஏனைய அடிப்படைத் தேவைகளான சுகாதாரம், கழிவுகற்றல், குடிநீர் வசதி போன்றவற்றிலும் மிகவும் திருப்தியற்ற நிலைமைகளே காணப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக, விருத்தியடைந்த நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், பௌதீக வாழ்க்கைத் தரமும் மிகவும் தரங் குறைந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. இவற்றினை பௌதீக வாழ்க்கைப் பண்புச் சுட்டெண்ணை நிர்ணயிக்கும் சிகமரணம், பிறப்பின் போது எதிர்பார்க்கப்படும் வாழுங்காலம், எழுத்தறிவு என்பனவற்றின் அளவுகளில் இருந்து இனம் காணலாம். 1000 உயிருடனான பிறப்புகளில் ஒரு வயதுக்குள் ஏற்படும் இறப்புக்கள் சிக மரணம் எனப்படும். இது கழிவுகற்றல், சுத்தமான நீர் விநியோகம் என்பனவற்றை எடுத்துக் காட்டும் குறிகாட்டியாகவும் கருதப்படலாம். ஏனெனில் சிறு குழந்தைகள் நீரினால் பரவும் நோய்களினால் இலகுவில் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்களாக இருப்பதனாலாகும். சிக மரணமானது விருத்தியுற்ற நாடுகளில் மிகக் குறைவாகும். விருத்தி குறைந்த நாடுகள் சிலவற்றில் சிக மரணமானது ஆயிரம் பிறப்புகளுக்கு 100-க்கு அதிகமாக உள்ளது. விருத்தியுற்ற நாடுகளில் இது 7 வரையில் குறைந்து காணப்படுகிறது. அதேபோல், மக்கள் தமது அடிப்படைப் பௌதீகத் தேவைகளைப் பெறுவதில் உள்ள முன்னேற்றத்தினைக் காட்டும் குறிகாட்டியாக பிறக்கும் போது எதிர்பார்க்கப்படும் வாழுங்காலம் காணப்படுகின்றது. அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இது இந்நாடுகளில் மிகவும் குறைந்தே காணப்படுகின்றது. இது தாழ்வருமான நாடுகளில் (1991) 62 வருடங்களாகவும், நடுத்தர வருவாய் உள்ள நாடுகளில்

68 வருடங்களாகவும் செல்வந்தமானதும் கைத்தொழிலாக்கம் பெற்றதுமான நாடுகளில் 77 வருடங்களாகவும் காணப்படுகின்றது. கல்வியில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளமையினை இனம் காணச் சிறந்த குறிகாட்டியாக 'எழுத்தறிவு' என்னும் கோட்பாடு காணப்படுகின்றது. குறைவிருத்தி நாடுகளில் இதன் முக்கியத்துவம் குறைந்து காணப்படுகின்றது. இத்தாழ்வருமான நாடுகளில் எழுத்தறிவு 40 வீதமாகவும், நடுத்தர வருவாய் நாடுகளில் 79 வீதமாகவும், செல்வந்த நாடுகளில் 99 வீதமாகவும் உள்ளது.

இவற்றின் அடிப்படையில் குறைவிருத்தி நாடுகள் மிகவும் குறைந்த தலா வருமானத்தினைக் கொண்ட ஆனால் கூடிய வருவாயினைப் பெறுவதற்கான உள்ளார்ந்த வளங்களைக் கொண்ட நாடுகள் எனக் கூறலாம். குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கும் விருத்தி பெற்ற நாடுகளுக்கும் இடையிலான அபிவிருத்தி இடைவெளி பெருமளவினதாகும். அங்கு காணப்படும் மிகவும் தாழ்ந்த வருமானங்கள் இதனை நிரூபிக்கின்றன. தொழிலற்றோர் அளவு மிகக் கூடுதலாகவும் மிகவும் தாழ்ந்த வாழ்க்கைத் தரங்களைக் கொண்டும் காணப்படுகின்றன. எனவே, குறைவிருத்தியினை நீக்க மேற்கொள்ளத் தேவையான முயற்சி மிகவும் பெரிய அகர முயற்சியாகும்.

குறைவிருத்தியின் பிரதான குணாதிசயங்கள்:

மூலவளங்களின் அபிவிருத்தியின்மையே குறைவிருத்தியின் உள்ளார்ந்த பண்பாகும். இத்தகைய பண்பே குறைவிருத்தி நாடுகளின் பலவீனத்திற்கும் காரணமாகும். குறைவிருத்தியின் வேறுபட்ட இயல்புகளை இனங்காண, அவற்றை நாம் விபரமாக அவதானிக்க வேண்டும். குறைவிருத்தி நாடுகள் யாவும் தமது வரலாறு, புவியியல், சமூக அடைப்பு மரபுகள் என்பவற்றில் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று மாறுபட்டதாகவே காணப்படுகின்றன. எனவே, குறைவிருத்தி நாடுகள் பெருமளவிலானதும், பலவகைப்பட்டதுமான வடிவங்களைக் கொண்டதாக உள்ளன. இந்நாடுகளின் சில அடிப்படையான பண்புகளையும் அதே நேரத்தில் பெரும்பாலான இந்நாடுகளில் பொதுவாகக் காணப்படும் பண்புகளையும் பொதுவான சில தலைப்புகளின் கீழ் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

(அ) பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிக் காணப்படுவதனை இனங்காட்டும் பண்புகள்.

(ஆ) நிறுவன ரீதியான பிரச்சினைகள்.

(இ) பொருளாதாரங்களின் இரட்டைத் தன்மைப் பண்புகள்.

அ) பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கி காணப்படுவதனை இனங்காட்டும் பண்புகள்:

1) தாழ் வருமானம்.

2) விவசாயம் முன்னணி நிலை வகித்தல்.

3) முதனிலை ஏற்றுமதிகள் முன்னணி வகித்தல்.

4) போதியளவு முதலீடன்மையும் பாரம்பரிய தொழில் நுட்பங்களும்.

5) எழுத்தறிவு இன்மையும் தொழிற் பயிற்சி பற்றாக்குறையும்.

6) மிகைக் குடித்தொகை காரணமாக ஏற்படும் தாக்கம்.

7) கீழுழைப்பும் தொழிலின்மையும்.

1. தாழ் வருமானம்:

குறைவிருத்தி நாடுகள் யாவற்றிலும் காணப்படும் முதன்மை யான அம்சம் வறுமையாகும். தாழ் வருமானமானது இதனை விளக்கினாலும் பெரும்பான்மையான மக்களது துயர நிலையினை இது போதியளவில் விளக்குவதாக இல்லை. ஏனெனில் தலா வருமானம் அல்லது சராசரி வருவாய் என்பது செல்வந்தர்களுடைய வருமானத்தினையும் உள்ளடக்கியதாக இருப்பதாலாகும். செல்வந்த வகுப்பினரது வருமானத்தை ஒதுக்கிவிட்டுப் பார்த்தால், வறுமையானவர்களுடைய சராசரி வருமானமானது மிகவும் குறைந்ததாகவே காணப்படும். இது மாத்திரமன்றி, தவறான வருமானப் பரம்பல் முறை காரணமாகப் பெரும்பாலானோருடைய வருமானமானது சராசரி வருமானத்தை விடவும் குறைந்ததாகவே காணப்படும். அவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழ் காணப்படும் நிராதரவானவர்கள்.

இந்நாடுகளில் உள்ள வருமானத்தின் குறைநிலையினை விருத்தி பெற்ற நாடுகளின் உயர் வருமானங்களுடன் ஒப்பிடுவத

னால் இனம் காணப்படும் வேறுபாடுகளினால் தாழ் வருமானத்தின் தாழ்நிலை பற்றிய உணர்வு மேலும் மோசமாகின்றது. செல்வந்தர்களுடைய பெறுமானங்களில் இருந்து வறுமையான மக்கள் தம்மைப் பற்றி நோக்க முயற்சிக்கும் போது, அவர்களுக்குத் தமது நிலை மிகவும் மோசமாகத் தோன்றுகின்றது. உதாரணமாக, வருமானம் பற்றிய தரவுகளைக் கொண்டு பார்க்கும் போது, குறைவிருத்தி நாடுகளின் ஒப்புமையான நிலைமை மிகவும் தாழ்ந்ததாகத் தோற்றமளிக்கும். 1991 ஆம் ஆண்டில் தலா வருமானம் கவீடனில் 25,110 டொலராகவும், ஜேர்மனியில் 23,650 டொலராகவும், ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 22,240 டொலராகவும், பிரான்சில் 20,380 டொலராகவும், கனடாவில் 20440 டொலராகவும், அவுஸ்திரேலியாவில் 17,050 டொலராகவும், யப்பானில் 26,930 டொலராகவும் இருந்தது. இந்தத் தரவுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைவிருத்தி நாடுகள் மிகவும் பாரதூரமாகப் பின்தங்கிக் காணப்படுகின்றன. பங்காளதேஷ் 220, பாகிஸ்தான் 400, இந்தியா 330, இலங்கை 500 டொலர்களையே பெற்றிருந்தன. மொசாம்பிக் இன்னும் மோசமாக 80 டொலர்களையே பெற்றிருந்தது.

பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய நாடுகளில் பெரும்பாலான மக்களது பௌதீக வாழ்க்கை கூட, அதாவது உயிர் வாழ்வதே நிச்சயமற்றதும், தாங்கிக் கொள்ள முடியாததுமாயிருப்பது குறித்து ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. இங்குள்ள மக்கள் சௌகரியமான வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கனவு காணவும் பலமில்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களுடைய பிரதான உணவு, தரம் குறைந்த தானியங்களாகவே உள்ளது. ஆனால், அவையே அவர்களுக்கு முக்கியமான உணவு. எனினும் விருத்தியுற்ற நாடுகளில் தானியங்களின் முக்கியத்துவம் குறைந்து சரிவிகித உணவுக்குத் தேவையான அளவுக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்தப்படுவதுடன், பால், பழங்கள், இறைச்சி வகைகள் சீனி போன்ற ஏனைய சத்துணவு வகைகளே அவர்களது உணவில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. வறுமையான மக்களது வருவாயில் பெரும் பங்கானது அத்தியாவசியத் தேவைகளுக்காவே செலவிடப்பட வேண்டியிருப்பதால் சுகாதாரம், கல்வி, கலாச்சார வளர்ச்சி என்பனவற்றிற்குச் சிறிதளவோ அல்லது முற்று முழுதாகவோ செலவிட முடியாதவராகக் காணப்படுகின்றனர். அதே நேரத்தில்

அரசாங்கங்களும் இந்நாடுகளில் இவ்வசதிகளை எல்லோருக்கும் முழுமையாகத் தேவையான அளவுக்கு வழங்க முடியாதளவில் மூலவள வாய்ப்பின்றி காணப்படுகின்றன.

எனவே, குறைவிருத்தி நாடுகளில் பௌதீக ரீதியாகத் தகுதியானவர்களும் திறமைமிக்கவர்களும் மிகச் சிலராகவே உள்ளனர். பெரும்பான்மையினர் நோய் வாய்ப்பட்டவர்களும், கல்வியறிவற்றவர்களும்ாவர். இம்மக்கள் வெகு சில கலாச்சார நடவடிக்கைகளிலேயே ஈடுபடவும் அனுபவிக்கவும் தகுதி வாய்ந்தவர்களாயுள்ளனர். வறுமை அநேக பௌதீக வளங்களைப் பாதித்து, விரைவாக மக்களது தரத்தினைத் தாழ் நிலைக்கு உள்ளாக்குகின்றது.

இயற்கை மூலவளங்களின் குறைப் பயன்பாடு:

குறைவிருத்தி நாடுகளின் வறுமையின் மத்தியில், அவற்றின் இயற்கை மூலவளங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படாது இருப்பதனையும் காணமுடியும். இனங்காணப்பட்ட பெருமளவு மூலவளங்கள் கூட, இன்னும் முழுமையான பயன்பாட்டிற்கு வரவில்லை. இந்நிலைமை நிலத்தைப் பொறுத்தும் காணப்படுவதுடன், அது சரிவர இன்னமும் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை. விரைவாகப் பெருகிச் செல்லும் மக்கள் தொகையினால், நிலம் மனித விகிதாசாரம் சார்பற்ற நிலையில் காணப்படுவது உண்மையாகும். ஆனால் விருத்தியற்ற அவுஸ்திரேலியா, கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நிலைமை இன்னும் விபரீதமாகத் தோன்றும். எவ்வாறாயினும் நிலத்தினைச் செறிவாகப் பயன்படுத்துவதிலேயே பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு காணப்பட்ட போதிலும் அது இன்னமும் போதியளவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. இதனால் நிலத்தின் உற்பத்தித் திறன் தொடர்ந்தும் மிகவும் தாழ் நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. அதே நேரத்தில் பெருமளவான மூலவளங்களின் தரம், அளவு என்பன பற்றிப் போதியளவு தகவல்கள் இல்லாமை இன்னுமோர் துரதிஷ்டமான நிலைமையாகும். இந்நாடுகளில் உள்ள நீர், காட்டு வளம் மற்றும் சூழல் சார்ந்ததும் பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான மூலவளங்கள் பற்றி அறிவியல் ரீதியிலான அளவீடுகளும் மதிப்பீடுகளும் போதியளவில் இல்லை. அத்துடன், புதிய மூலவளங்களைக்

கண்டுப் பிடிக்கவோ, ஏற்கனவே அறியப் பெற்றுள்ள மூலவளங்கள் காணப்படும் புதிய இடங்களைக் கண்டுப் பிடிக்கவோ, அல்லது இப்போது பயன்பாட்டில் உள்ள மூலவளங்களின் பயன்பாட்டைச் சிக்கனப்படுத்தவோ, போதிய அளவில் தொழில் நுட்பங்கள் விருத்தியுறும் நாடுகளில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

2. விவசாய துறை முதன்மை நிலை வகித்தல்:

குறைவிருத்தி நாடுகளினது பொருளாதார அமைப்பினை நோக்கும் போது அவற்றில் பெரும்பாலானவற்றில் விவசாய நடவடிக்கைகளே முதன்மையாக இருப்பதனைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இதனை இந்நாடுகளின் இரண்டு விடயங்களை அவதானிப்பதன் மூலம் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஒன்று இந்நாடுகளின் உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 30 முதல் 50 வீதம் வரை அல்லது அதற்கு அதிகமானது விவசாயத் துறையில் இருந்தே பெறப்படுகின்றது. இது விருத்தி பெற்ற நாடுகளில் 2 முதல் 4 வீதம் வரையிலேயே காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, மேற்கு ஜேர்மனி, கனடா ஆகிய நாடுகளில் இந்நிலைமை காணப்படுகின்றது. குறைவிருத்தி நாடுகளில் கைத்தொழில் துறையின் வளர்ச்சி போதாமையும், ஏனைய சேவைத் தொழில்கள் பின்னிலையில் காணப்படுவதும் காரணமாக விவசாயமற்ற துறைகளின் பங்கு பொருளாதாரத்தில் குறைவாகக் காணப் படுகின்றது. ஆனால் விருத்தியுற்ற நாடுகளில் இதற்கு மாறான நிலைமையே காணப்படுகின்றது.

அடுத்ததாக விருத்தியுற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இந்நாடுகளில் தொழிலாளர்களில் பெரும் பங்கினர் விவசாயத் தொழில்களில் தங்கியிருப்பவர்களாவும் மிகச் சிறிய வீதமானோரே விவசாயமல்லாத தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். 1978 ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானியாவில் 2.2, ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 2.4, கனடாவில் 5.6, அவுஸ்திரேலியாவில் 6.2, பிரான்சில் 9.5 வீதத்தினரே விவசாயத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்த போது, குறைவிருத்தி நாடுகளான பங்களாதேஷில் 84.4, இந்தியாவில் 64.4, பாகிஸ்தானில் 54.5, பர்மாவில் 53.3 வீதத்தினர் விவசாயத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

இவ்விரு நிலைமைகளும் இந்நாடுகள் அடிப்படையில் விவசாயக் குணாதிசயங்களைக் கொண்டுள்ளவை என்பதனைப்

புலப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய பொருளாதார அமைப்புக் காரணமாக 80 வீதமான அல்லது அதற்கு மேலான அளவு மக்கள் கிராமப் புறங்களிலேயே வாழ்கின்றனர். இது விருத்தியுற்ற நாடுகளில் காணப்படும் நிலைமைகளுக்கு முற்றிலும் மாறானதாகும். விருத்தி பெற்ற நாடுகளில் நவீன கைத்தொழில் கலாசார வளர்ச்சி காணப்பட, இந்நாடுகளிலே அது மிகவும் குறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. இவை யாவும் பொருளாதார அமைப்பின் பலவீனத்தை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நீண்ட காலமாகப் பெரும்பான்மைத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு செயற்படும் விவசாயத் துறை, இந்நாடுகளில் மக்கள் தொகைக்குத் தேவையான போதிய அளவு உணவை வழங்கவும் இல்லை. விவசாயத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு உயர் வருமானங்களை வழங்கவும் இல்லை. உற்பத்தித் திறன் குறைவு காரணமாக இங்கிருந்தே வறுமை ஆரம்பிக்கின்றது.

3. முதனிலை உற்பத்திகளே ஏற்றுமதியில் முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றன:

இந்நாடுகளின் ஏற்றுமதியில் முதனிலைப் பொருட்களே முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றன. அவை கனிப் பொருட்கள், விவசாய உற்பத்திகள் என்பனவாகும். பின்னயவையே முக்கியமானவை. சில நாடுகளைப் பொறுத்து, ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருட்களின் எண்ணிக்கையும் குறைவாகும். சில நாடுகளில் ஓரிரு பொருட்களே ஏற்றுமதியில் இடம் பெறுகின்றன. உதாரணமாக சில ஆபிரிக்க நாடுகளில் கொக்கோ ஏற்றுமதியே மிக முக்கியமானதாகும். இவ்வாறான ஏற்றுமதிகள் அந்நாடுகளின் ஏற்றுமதிப் பெறுமானத்தில் 50 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட இடத்தினை வகிக்கின்றன. இது விருத்தி பெற்ற நாடுகளின் ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் இயல்புகளில் இருந்து முற்றாக வேறுபடுகின்றன. அவற்றின் ஏற்றுமதியில் கைத்தொழில் பொருட்களே மிக முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றன.

இவ்வாறு, முதனிலைப் பொருட்களே ஏற்றுமதியில் முதன்மை வகிப்பதால், மூன்று முக்கிய விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. குறைவிருத்தி நாடுகளின் ஏற்றுமதி வருமானத்தில் அதிகரித்துச் செல்லும் ஒரு போக்கினைக் காண முடியாதுள்ளது. விவசாய உற்பத்திகளுக்கான கேள்விக்கு வருமான- நெகிழ்ச்சி குறைவாக

இருப்பதால் விருத்தியுற்ற நாடுகளில் வருமானம் அதிகரிக்கும் போது, இத்தகைய ஏற்றுமதிகள் அதிகரிப்பதில்லை. அப்படி ஏற்பட்டாலும் மிகச் சிறிய அளவிலேயே ஏற்படுகின்றன. விலைகளில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டாலும் ஏற்றுமதியில் பெரும் அதிகரிப்பு இருக்காது.

இரண்டாவது, இந்நாடுகள் தமக்குச் சார்பற்ற வர்த்தக நிலைமைகளையே கொண்டுள்ளன. அவர்களுடைய உற்பத்திகள் இயற்கையுடன் தொடர்பானவை. பெருமளவு எண்ணிக்கையிலான சிறு உற்பத்தியாளர்களே அவ்வற்பத்திகளைப் பெரும் போட்டிகளுக்கு மத்தியில் உற்பத்தி செய்கின்றனர். அதனால், அவர்களுடைய உற்பத்திகளும் விலைகளும் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டனவல்ல. ஆனால் இந்நிலைமைகளுக்கு மாறான முறையில் இந் நாடுகளின் இறக்குமதி பொருட்கள் பிரதானமாகக் கைத்தொழில் உற்பத்திகளாகவே உள்ளன. அவர்களுடைய உற்பத்தி பெரிதும் மனிதக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டனவாகும். அத்துடன், சிறிதளவு எண்ணிக்கையான உற்பத்தியாளர்களால் நிறை போட்டியற்ற முறையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதனால், உற்பத்தியாளர்கள் தமது உற்பத்தியினையும் அவற்றின் விலைகளையும் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவர்களாக உள்ளனர். இதனால், கைத்தொழில் உற்பத்தியாளர்கள் குறைவிருத்தி நாடுகளில் இருந்து தமது பொருட்களை இறக்குமதி செய்பவர்களிடம் சிறந்த விலையினைப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பான நிலையில் உள்ளனர். இதன் விளைவாக முன்னேறிய நாடுகள் தமது கைத்தொழில் உற்பத்திகளுக்குக் கூடிய விலைகளைப் பெற வாய்ப்புள்ளதுடன், தாம் இறக்குமதி செய்யும் முதலிலைப் பொருட்களைக் குறைந்த விலைக்குப் பெறக் கூடியதாய் இருக்கினர். இதனால், குறைவிருத்தி நாடுகளுக்குச் சார்பற்றி வர்த்தக நிலைமைகள் காணப்படுகின்றன.

மூன்றாவது விலையும் பாதகமாகவே காணப்படுகின்றது. பெரும்பாலான விவசாயத் துறை முன்னேற்றங்களின் விளைவாக ஏற்படும் நன்மைகள் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளையே சென்றடைகின்றன. முதலீடுகள், தொழில் நுட்பங்கள் என்பன விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்டாலும், உற்பத்திகள் மலிவான விலைக்கே விற்கப்படுவதால், நன்மைகள் விருத்தியுற்ற நாடுகளுக்கே கிடைக்கின்றன. எனவே குறைவிருத்தி நாட்டு விவசாய உற்பத்தியாளர்

கள் தமது உற்பத்திகளைச் சர்வதேச சந்தையில் தாம் விரும்பியபடி விலை கூற முடியாது உள்ளனர்.

4. போதிய முதலீடன்மையும் பாரம்பரியத் தொழில் நுட்பங்களும்:

இவ்வகையான நாடுகளின் இன்னுமோர் பிரதான குணாதியம் போதிய முதலீடன்மையும், பாரம்பரியத் தொழில் நுட்பங்களின் பயன்பாடுமாகும். இவையிரண்டும் இணைந்து மணித்தியாலத்திற்குரிய மனித உற்பத்திக்கான வெளியீட்டின் அளவினை மிகக் குறைந்தளவினதாக்கியுள்ளது. உற்பத்தி வெளியீட்டின் அதிகரிப்பிற்குத் தேவையான முக்கியமான மூலகங்கள், தொழிலாளர் ஒருவருக்கான முதலீடும், தொழில் நுட்ப முன்னேற்றமுமாகும். பின்னையது முன்னையதில் பெரிதும் தங்கியுள்ளது. எனவே தற்போது இந்நாடுகளில் காணப்படும் எஃம்மையானதும் புராதனமானதுமான தொழில் நுட்பம் காணப்படுவதற்கு அங்கு காணப்படும் மிகச் சிறிய முதலீட்டுப் பொருட்களின் இருப்பே காரணமாகும். அதற்கு, இந்நாடுகளில் கடந்த காலங்களில் குறைந்த சேமிப்பும் அதன் விளைவான குறைந்த முதலீடும் காணப்பட்டமையே காரணங்களாகும். இத்தகைய நிலைமைகளே இன்றும் இந்நாடுகளில் தொடர்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய குறைவான மூலதன ஆக்கமும், அதன் விளைவான பாரம்பரியத் தொழில் நுட்ப பிரயோகமும் இரண்டு பிரதான காரணங்களினால் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று சமூகங்களின் தேவைக்கு மேலாக மிகை உற்பத்தி இருப்பதில்லை. உற்பத்தித் திறனற்ற நுகர்ச்சியாளர்கள் கூடியளவு நுகர்ச்சியில் ஈடுபடுவதாகும். இவர்களைப் புல்லுருவி வகுப்பினர் எனவும் கூறப்படுகின்றது. நிலச்சுவாந்தர்கள், லேவாதேவிக்காரர்கள் மற்றும் இடைத் தரக்கள் போன்றோர்களே இவர்கள். அண்மைக் காலங்களில் மிகை உற்பத்தியின் கூடிய பங்கினை அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதற்காக முதலீடு செய்ததன் காரணமாக உற்பத்தித் திறனில் மிகையின்மை போன்ற குறைபாட்டினைச் சமாளிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சில நாடுகளில் புரட்சிகள் மூலமாகவும், வேறு சிலவற்றில் வெளிப்பகுதி உதவிகளுடனும் இன்னும் சிலவற்றில் திட்டமிட்ட அரசாங்க நடவடிக்கைகளாலும் இம்முயற்சிகள் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன. ஆனால், இம் முயற்சிகளின் விளைவாக, தேவையான அளவில் உற்பத்தித் திறன் பெருகவில்லை. பெருமளவு குறைவிருத்தி நாடுகள், இன்னும்

தமது வறுமை நிலையிலிருந்து விடுபடாது இருப்பதில் இருந்து இதனை நாம் அறிய முடிகிறது.

5. எழுத்தறிவின்மையும் தொழில் பயிற்சிப் பற்றாக் குறையும்:

மக்களுடைய தகுதி குறைந்த நிலைமைகளும் இந்நாடுகளின் பின்தங்கிய நிலைமைக்கு முக்கிய காரணங்களாகும். இந்நாடுகளில் உள்ள கல்வி முறைகளும், அவற்றுடன் இணைந்ததான தொழில் பயிற்சி முறைகளும் தர அடிப்படையிலும் அளவின் அடிப்படையிலும் மிகவும் குறைபாடான நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. இதனால், எழுத்தறிவு மிக்கவர்களின் அளவு மிகவும் குறைவாகும். கல்வி கற்பதற்குத் தேவையான வசதிகளான ஆசிரியர்கள், பாடசாலைக் கட்டிடங்கள், புத்தகங்கள் மற்றும் உபகரணங்கள் என்பன முற்றாகப் போதாததாகவும் தொழிற்படையின் தரத்தினை உயர்த்துவதற்குப் பொருத்தமற்றதாகவும் காணப்படுகின்றன. பேரளவிலான எழுத்தறிவின்மை, தொழிலாளரது பொதுவான உற்பத்தித் திறனைக் குறைக்கச் செய்கின்றது. திட்டங்களைக் கையாளவும், உயர் அபிவிருத்தி நோக்கில் முன்னேறவும் தொழில் பயிற்சி திறன்மிக்க மனிதவளம் தேவைப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் தரமற்ற கல்வி காரணமாக அத்தகைய தொழிலாளர்கள் போதியளவில் கிடைப்பது அரிதாக உள்ளது.

இந்நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு ஆராய்ச்சி அல்லது புதிய உற்பத்தி முறைகளைக் கண்டறிவதில் ஈடுபடுவோரும், முகாமையாளர்களும் அத்தியாவசியமானவர்கள் என அனுபவம் மிக்க அவதானிப்பாளர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளனர். இத்தகைய மனிதவளம் போதியளவில் இல்லாமை, இந்நாடுகளின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரும் தடையாக உள்ளது. பொருளாதார அபிவிருத்தியினை ஆரம்பிக்கவும், அதனைப் போதியளவில் ஏற்படுத்துவதுடன் விரைவு படுத்தவும், புதிய வாய்ப்புகளை இனங்கண்டு அவற்றை அனுமானிக்கும் தகுதியும், முதலீட்டில் ஏற்படக் கூடிய நட்ட அபாயத்தினை எதிர்நோக்கும் மனோபாவம் கொண்ட மனிதர்களே தேவையானவர்கள். இத்தகையவர்கள் கைத்தொழிலாக்கம் பெற்ற நாடுகளிலும் கூட மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகின்றனர். குறைவிருத்தி நாடுகளிலோ இவர்களது தொகை இன்னமும் மோசமாக உள்ளது. இந்நாடுகளில் அரசாங்கங்கள் இக் குறைபாட்டினால் ஏற்படும் இடைவெளிகளை நிரப்ப ஓரளவு முயற்சிக்கின்றன. ஆனால் அவை அடிப்படைத் தேவைகளை

ளான பொருளாதார சமூக உள்ளமைப்புக்களை வழங்குவதிலேயே தமது நேரம் மூலவளங்கள் என்பனவற்றைச் செலவழிக்க வேண்டி இருக்கின்றது. இதனால் இவ்வரசாங்கங்களும் கூட தேவையான ஆராய்ச்சியாளர்கள், முகாமையாளர்களது தேவையில் பற்றாக்குறையினை எதிர் நோக்குகின்றன.

6. மிகைக் குடித்தொகைப் பிரச்சினை:

குடித்தொகையின் விரைவான அதிகரிப்பு, பல பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. அது காலத்திற்குக் காலம் ஏற்படும் உற்பத்தியின் மிகையினைக் கூடியளவு பயன்படுத்தி விடுகின்றது. அதனால், சிறிதளவே மூலதனவாக்கத்திற்குக் கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ளது. தற்போது காணப்படும் குறைந்த வாழ்க்கைத் தரங்களைத் தொடர்ந்து பேணவும், பொதுச் சமூக சேவைகளான நீர்வழங்கல், சுகாதார வசதிகளை வழங்குவதிலுமே கூடிய முதலீடு செலவிடப்படுகின்றது. இந்நாடுகளில் வருடாந்தம் ஏற்படும் 2-3 வீதமான குடித்தொகை வளர்ச்சி ஒரு பெரும் பிரச்சினையாகும். அந்நாடுகளில் பயிர்ச் செய்கைக்கான நிலம் மேலதிகமாக இல்லை. இவற்றின் விளைவாக, மனித- நில விகிதாசாரம் மாறானதாக அமைவதால், மேலதிகத் தொழிலாளர்களின் பயன்பாட்டால் வெளியீட்டின் அளவில் மிகச் சிறிய அதிகரிப்பினையே ஏற்படுத்த முடிகிறது. விவசாய நிலத்திற்காகப் பண்ணைத் தொழிலாளரது விகிதாசாரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டும் குடித்தொகைத் தாக்கத்தின் அளவினை மதிப்பிட முடியும். உதாரணமாக, ஒரு சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புள்ள பண்ணை நிலத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 1.2, கனடாவில் 1.7, ருசியாவில் 3.1, இந்தியா, பாகிஸ்தானில் 30, எகிப்தில் 75 ஆண் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டுள்ளமையினைக் காணமுடிகிறது.

இப்போது நன்கு விருத்தி பெற்றுள்ள மேற்கத்திய நாடுகளிலும், அவற்றின் அபிவிருத்தியின் ஆரம்ப கால கட்டங்களில் இத்தகைய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கினர். ஆனால், அந்நாடுகளின் விவசாயத் துறையில் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட தொழில்நுட்ப விருத்தி, அமெரிக்காவில் இருந்து ஏற்பட்ட பாரியளவிலான உணவு இறக்குமதி என்பவற்றாலும் பின்னர் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி என்பனவற்றாலும் இப்பிரச்சினைகளை அவர்கள் தவிர்த்துக் கொண்டனர். இன்று குறைவிருத்தி

நாடுகளின் நிலைமை இவ்வாறில்லை. இறப்பு வீதம் விரைவாக வீழ்ச்சி பெறுகின்ற அதே வேளையில், பிறப்பு வீதமானது மிகவும் மெதுவாகவே கீழிறங்கி வருகின்றது. இதனால் மக்கள் தொகை அதிகரித்து அங்கே மேலதிக நெரிசல் காணப்படுகின்றது. அத்தகைய மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் காரணமாக, நாட்டின் மூலவளங்களை அபிவிருத்தித் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்த முடியாது போவதுடன் விவசாய நிலம் மென்மேலும் துண்டாடப்படுவதால், தொழில் நுட்ப விருத்திக்கு இடமில்லாமலும் போகின்றது.

7. குறைதொழிலும் மறைக்கப்பட்ட குறை தொழிலும்:

இந்நாடுகளின் மற்றுமொரு பெரும் பிரச்சினை போதிய தொழிலின்மையாகும். அது இரு வகைகளில் காணப்படுகின்றது. ஒன்று குறை தொழில். இதில் தொழிலாளர்கள் முழுமையாகத் தொழிலற்றுக் காணப்படுவதுடன், வேறு சிலர் வருடம் முழுவதும், நாளாந்தம் தொடர்ந்தும் முழு நேரத் (8 மணித்தியாலம்) தொழிலற்றுக் காணப்படுவதும் முக்கியமாகும். போதிய தொழில்கள் இல்லாததன் காரணமாகவே இப்பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. இரண்டாவது வகைப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தும், இப்பிரச்சினையே காரணமாக உள்ளது. அதனை மறைக்கப்பட்ட தொழிலின்மை எனலாம். இவ்வகையான தொழிலாளர்கள் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் தொழில் புரிவதன் காரணமாக உற்பத்தியின் வெளியீட்டில் எதுவித மாற்றமும் ஏற்படுவதில்லை. இவ்வாறான மறைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் விவசாயத் துறையிலேயே காணப்படுகின்றனர். ஏற்கனவே தொழில் புரியும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களது தொழிலையே இவர்கள் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். மொத்தத் தொழில்களினது அளவு கூடாத போது, தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதனால் உற்பத்தித் திறன் மிக்க தொழில் வாய்ப்பு ஏற்பட்டதாகக் கருத முடியாது. இன்னொரு வகையாகக் கூறுவதானால் அத்தொழிலாளர்களினால் ஏற்படும் எல்லை உற்பத்தி பூச்சியம் அல்லது பூச்சியத்திற்கு அண்மியதாக இருக்கும். இதனை வேறு வகையில் கூறுவதானால், இத்தகைய தொழிலாளர்களில் சிலர் தொழில் புரியாது போவார்களேயானால் வெளியீட்டில் எதுவித பாதிப்பினையும் அது ஏற்படுத்தாது, அல்லது வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தாது எனலாம். இவையாவற்றையும் தொகுத்துக் கூறுவதானால் இந்நா

டுகளின் தொழிலின்மை அந்நாடுகளில் தொழில்கள் போதியளவு இல்லாத ஒரு அமைப்பினைப் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது.

ஆ. நிறுவன அமைப்புக்களின் குணாதிசயங்களும் வாய்ப்பற்ற/ முழுமையற்ற சந்தை அமைப்பும்:

குறைவிருத்தி நாடுகளில் காணப்படும் நிறுவனங்களும் அந்நாடுகளில் விரைவான அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்குத் தடை விதிப்பனவாகச் செயல்படுகின்றன. அதேபோல், சந்தை அமைப்பில் காணப்படும் சில குறைபாடுகளும் அங்கே அபிவிருத்திக்குத் தேவையான பகுத்தறிவு ரீதியான செயற்பாடுகளைத் தடைசெய்யும் வகையில் காணப்படுகின்றமையால் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றன.

குறைபாடுடையதான நிறுவன அமைப்பு:

இந்நாடுகளின் நிறுவனங்கள் அவற்றின் பிழைப்பூதியப் பொருளாதாரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவையாகும். இவ்வாறானவை வீட்டுக் குடித்தனங்களையும் உள்ளடக்கியதாகச் சேர்த்துக் கணிப்பிடப்படும் போது, அவை சுயதேவைக்கு மாத்திரமே போதியதான உற்பத்திக்கு ஏற்ற அளவிலேயே உள்ளீடுகளை வழங்கக் கூடியனவாக உள்ளன. மிகை என்பது மிகக் குறைவாகும். அதே நேரத்தில் முதலீட்டிற்கான சேமிப்புகள்/ முதலீட்டினை நாடி நிற்கும் நிறுவனங்களும் மிகக் குறைவாகும். தொழில் தர்மங்களும் மனோபாவங்களும் சாதி, வகுப்பு உறவுகள், மரபுகள் அடிப்படையிலேயே அமைவதுடன், அங்கே தொழில்களில் ஏற்படக் கூடிய நட்டங்களை எதிர்த்து முதலீட்டையுற்சியாளர்கள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றனர். இங்கு செயல்படும் நிதி நிறுவனங்களும் வியாபாரிகள், பதுக்கல்காரர்கள், இடைத்தரகு வியாபாரிகள் என்போரை ஆதரிப்பனவாகவே காணப்படுகின்றனவேயொழிய, கைத்தொழில் உற்பத்தியிலீடுபடும் முயற்சியாளர்களை ஊக்குவிப்பதாக இல்லை. அரசாங்க முதலீடுகளும் கூட அபிவிருத்தி சாராத பொலிஸ், இராணுவ செலவினங்களுக்கே பெருமளவினதாகக் காணப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தின் வருவாயும் மிகச் சிறியளவினதாகவே காணப்படுவதுடன் தேசிய வருவாயில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டாலும் அவற்றிற்கேற்ப வரிகளை அதிகரிப்பதில்லை.

சந்தைகள் துண்டாடப்படலும் குறைக்கப்படலும்:

குறைவிருத்தி நாடுகளில் உள்ள சந்தை அமைப்புகளில் பல்வேறு குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. நாட்டின் சந்தை சில வகைகளில் துண்டாடப்படுகின்றன. இவ்வாறாக வேறுபட்ட சந்தைப் பிரிவுகளிடையே மிகச் சிறிய அளவான போக்குவரத்துத் தொடர்பே காணப்படுகின்றன. ஒரு நாட்டில் உற்பத்தியாகும் ஒரு பொருள் அல்லது காரணி ஒன்றிற்குப் பல சந்தைகள் இருக்கலாம். அதனால் பொருள் அல்லது சேவைகளின் விலைகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகள், அவற்றிற்கான உண்மைக் கேள்வியினைப் பிரதிபலிப்பதில்லை. இதனால், விலைகள் சிதையப் பெறுவதுடன் அதன் காரணமாக மூலவளங்களின் பயன்பாட்டிலும் ஒரு முழுமையான சிதைவு ஏற்படுவதனைக் காணலாம். அத்தகைய சிதைவுகள் பலவாகும். குறைவிருத்தி நாடுகளின் கிராமப் புறங்களில் பெருமளவான தொழிலாளர்கள் காணப்படுவதால், நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்களை விடக் குறைந்த ஊதியத்தினையே பெறுகின்றனர். நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்கள் நன்கு (தொழிற் சங்க ரீதியில்) ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், கேள்வி-நிரம்பல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப தமது ஊதியத்திற்கு ஏற்ற ஊதியத்தினைப் பெறுகின்றனர். அலுவலகத் தொழில் புரிவோர், கண்ணியத் (உயர்) தொழில் புரிவோர் ஆகியோர் முன்னேறிய நாடுகளிலும் சாதாரணத் தொழிலாளர்களை விடக் கூடிய ஊதியத்தைப் பெறுகின்றனர். விருத்தியுற்ற பொருளாதாரங்களில் காணப்படுவதனைப் போலன்றி, குறைவிருத்தி நாடுகளில் பெருமளவு வேறுபட்ட வட்டி வீதங்கள் காணப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களில் அதிகமாகவும் நகர்ப்புறங்களில் அது குறைவாகவும் காணப்படுகின்றது.

உள்ளூர்ச் சந்தை சிறியதாயிருப்பதன் காரணமாக உற்பத்தியானது தனியுரிமையாளர்கள், அதாவது ஒருசில உற்பத்தியாளர்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டதாகக் காணப்படும். பொருளாதாரச் சிக்கனமற்றதும் நியாயமானதுமான செலாவணி விகிதங்கள் என்பவை பெரிதாகக் கட்டுப்பாடு, கோட்டா மற்றும் நிருவாக சம்பிரதாயங்களுக்கு உட்பட்டதாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

இத்தகைய நிறுவன அமைப்புக் குறைபாடுகளும் சந்தைக் குறைபாடுகளும் இணைந்து குறைவிருத்தியினையும், வறுமையி

னையும் உருவாக்கும் ஒரு சமூகச் சூழ்நிலையினை ஏற்படுத்துகின்றன. இவை மூலதனம் தொழிலாளர் ஆகிய இரண்டும் இலகுவாக கிடைக்கப்பெறுவதனை தடை செய்வனவாயுள்ளன. உற்பத்திக் காரணிகளின் அசைவின்மை, விலை நெகிழ்ச்சி, தனியுரிமைச் செயற்பாடுகள் எனபன, மூலவளங்களைப் பொருத்தமான அளவில் ஒதுக்கீடு செய்வதனைத் தடை செய்கின்றன. இவற்றின் விளைவாக, குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதாரங்களின் வெளியீடானது அவற்றின் உள்ளார்ந்த வளத்தினை விடவும் மிகவும் குறைந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன.

இ. குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களின் இருமைத் தன்மை:

குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதாரங்களில் காணப்படும் இருமைத் தன்மை இன்னுமொரு முக்கிய அம்சமாகும். இது இந்நாடுகளின் பொருளாதார சமூக நிறுவனங்களை இனங்காட்டுவதாக உள்ளது. இரண்டு சோடியான பொருளாதார நடவடிக்கைகள் வேறான மட்டங்களில் காணப்படுவதனையே இவ்விருமைத் தன்மை குறிக்கின்றது. ஒன்று பாரம்பரிய துறை மற்றது நவீன துறை ஆகும். பாரம்பரிய முறையிலான நடவடிக்கைகளே முக்கியமானவையாகும். இரண்டு துறைகளுக்கும் இடையே மிகச் சிறியளவிலேயே கொடுக்கல் வாங்கல்கள் இடம்பெறும். எனவே, இவை ஒரே புலியியல் எல்லையினைக் கொண்ட ஒரு குறைவிருத்தி நாடொன்றில் இரண்டு பொருளாதாரங்களை உருவாக்கியிருப்பதோடு, இரண்டு சமூகங்களையும் உருவாக்கியுள்ளன.

பாரம்பரியத் துறை:

இத்துறை பொருளாதாரத்தில் ஒரு பிழைப்பூதியத் துறையாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பாரம்பரியமானதும் தேக்கமுற்றதுமான சமூதாயமாகச் செயற்பட்ட ஏனைய நாடுகளைப் போன்றே பெரும்பாலான ஆபிரிக்க நாடுகளும் காணப்பட்டன. அதில் ஒரு நாட்டினை எடுத்து நோக்கினால் அதன் பண்புகள் பாரம்பரியத் துறையினது இயல்புகளையே காட்டுவதாக இருக்கும். பாரம்பரியத் துறை மூன்று பிரதான இயல்புகளைக் கொண்டிருக்கும். முதலாவது அங்கே விசேடத்துவ உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் காணப்படாது. ஒவ்வொருவருமே ஒரு பொருளினை முழுமையாக உற்பத்தி செய்வதைப் பொறுத்து, அனைத்து வேலைகளையும் செய்பவர்களாக இருப்பார்கள். அதன் ஒரு பிரிவினை

மாத்திரம் செய்யும் விசேடத்துவ உற்பத்தி செய்முறை காணப்படாது. இரண்டாவது, உற்பத்திகள் வழக்கமாக விற்பனைக்காக உற்பத்தி செய்யப்படுவனவல்ல. உற்பத்தியின் முதன்மை நோக்கம், சுயதேவையாகும். மிகையினை சந்தைக்கு எடுத்துச் செல்லும் உற்பத்தி நோக்கம் இருப்பதில்லை. சில சமயங்களில் காணப்படும் சிறிய மிகை பரிமாற்றத்திற்கு உட்பட்டாலும், அதன் முக்கியத்துவம் குறைவாகவே உள்ளது. மூன்றாவதாக, உற்பத்தியில் பயன்படுத்தப்படும் தொழில் நுட்பம் பிழைப்பூதியமட்ட உற்பத்திக்கே போதுமானதாயிருப்பதுடன் நீண்ட காலத்திற்கு அம்முறைகள் மாறாததாகவும் காணப்படுகின்றன.

இம்மூன்று இயல்புகளும் பின்தங்கிய நிலையின் வேறுபட்ட தோற்றங்களாகும். அத்தோடு, ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டனவாகவும் காணப்படுகின்றன. முதலாவது இயல்பு, தொழில் பிரிவுகளின் வளர்ச்சியினைத் தடை செய்வதுடன், இதனால் தொழில் பயிற்சியும் வெளியீடும் கூட தடை செய்யப்படுகின்றன. இரண்டாவது இயல்பு, ஓரளவில் முதலாவது இயல்பின் விளைவாக ஏற்படுவதாகும். உற்பத்தியில் விசேடத்துவம் இல்லாததால், உற்பத்தியில் விஸ்தரிப்பு ஏற்படாது. அதனால் சந்தைக்குத் தேவையான மிகை உற்பத்தியும் ஏற்படுவதில்லை. அதனால், உற்பத்தி செய்முறையில் விசேடத்துவ உற்பத்தி முறை ஊக்குவிக் கப்படுவதில்லை. இறுதியாக தொழில் நுட்பத் தேக்கம் ஏற்படுகின்றது. விசேடத்துவ உற்பத்தி முறைகளும் வெளியீடும் வரையறைக்குட்பட்டிருப்பதால் இவ்விளைவுகள் ஏற்படுகின்றதெனக் கருதலாம்.

நவீன துறை:

நவீன துறையானது பிழைப்பூதிய, அல்லது பரிமாற்றம் இடம் பெறாத துறையிலிருந்தும் முற்றாக மாறுபட்ட ஒரு பரிமாற்றப் பொருளாதாரமாகும். இது விற்பனைக்கான பெருமளவு மிகையினைக் கொண்ட வெளியீட்டினை அளிக்கும் துறையாகும். இத்துறையிலேயே பெருந்தோட்டங்கள், நவீன முறையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பரும்படியாக்கம் என்பன காணப்படுகின்றன. இத் துறையின் பிரதான நிறுவன ஒழுங்கு முதலாளித்துவ முறைகளில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கும். இத்துறையின் மூன்று பிரதான பண்புகள் பின்வருமாறு:

ஒன்று, அங்கே மீளப்பயன்படுத்தப்படும் மூலதனங்களான இயந்திரங்கள் கட்டிடங்கள் என்பன பயன்பாட்டில் உள்ளன. இதனால், உற்பத்தியானது நிலத்தில் மாத்திரம் தங்கியிராமல், மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட மூலதனங்களான கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள் என்பனவற்றிலேயே பெரிதும் தங்கியிருக்கும்.

இரண்டாவது, பெருமளவுக்கு ஊதியத்திலேயே தொழிலாளர்களில் தங்கியிருக்கும் பண்பாகும். இங்கே தொழிலாளர்கள் மூலதனம், உபகரணம் என்பனவற்றின் உரிமையாளர்கள் அல்ல. அவர்கள் தமது ஊழியத்தை மூலதனத்திற்காக விற்பவர்களாவர். மூன்றாவது, இலாப நோக்குடன் செயல்படும் முயற்சியாளரைக் கொண்டிருப்பதாகும். அவர்களே நவீன துறையின் உற்பத்தியினை மேற்கொள்பவர்களாவர்.

சமூக இருமைத் தன்மை:

பொருளாதார இருமைத் தன்மை மாத்திரம் இந்நாடுகளில் காணப்படும் யதார்த்த நிலைமைகளைச் சரியாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாகக் கருத முடியாது என ஜே.எச். போக் (J.H. Boeke) என்பவர் (1975) தனது பொருளாதாரங்களும் இருமைத் தன்மை மிக்க சமூகங்களின் பொருளாதாரக் கொள்கையும் என்னும் நூலில் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். ஒவ்வொரு துறையும் சமூகச் சூழலையும் தன்னுள் அடக்கி, அங்கே சமூக இருமைத் தன்மையினைக் கொண்டிருப்பதாக அந்நூலில் கூறியுள்ளார். ஒன்று, சம்பிரதாய பாரம்பரிய சமூகமாகவும் முதலாளித்துவத்திற்கு முந்தைய சமூகமாகவும் காணப்படுவதுடன், அச் சமுதாயத்தில் காணப்படும் மனித உறவுகள், உற்பத்தி முறைகள் யாவும் மானிய முறைப்பண்புகளைக் கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. இது இரண்டாவது பிரிவான நவீன முலாளித்துவ சமூகத்திலிருந்து முற்றாக வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. நவீன முதலாளித்துவ சமூகத்தில் புதிய உறவுகள், புதிய தொழில் பாரம்பரியங்கள், சந்தையின் இயல்புகளுக்கேற்ற புதிய பழக்கங்களுடன், யாவற்றிற்குமே பணப் பெறுமதியுடனான செயற்பாட்டினைக் கொண்டிருப்பதனைக் காணக் கூடியதாக இருக்கும்.

கடந்த காலங்களில் பாரம்பரியத் துறையின் தோற்றத்திற்குத் காரணமான சமூக உணர்வுகளுக்கும் நவீன துறையின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமான சக்திகளுக்கும் இடையே முரண்பாடுகள் தோன்றி

யுள்ளன. பாரம்பரியத் துறையில் நவீன துறையின் விஸ்தரிப்பு ஏற்படுவதனால், அங்கே ஏற்படும் மோதல்கள் தவிர்க்க முடியாதனவாகும்.

குறைவிருத்தி நாடுகள் இத்தகைய வேறுபட்ட பண்புகளில் பலவற்றைக் கொண்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவை யாவற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்நாடுகளின் நிலைமைகளை இனங்காண முடியும். அபிவிருத்தியின் தோற்றத்துடனேயே இப்பண்புகள் மறைய முடியும். இந்நாடுகளில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிவதற்கு இன்றைய குறைவிருத்திக்கு பொறுப்பான காரணிகளைக் கண்டறிதல் மிக முக்கியமானதாகும்.

பின் தங்கிய நிலைக்கான காரணங்கள்:

நாடுகளின் பின்தங்கிய நிலையினை விளங்கிக் கொள்வதற்கு, பின்தங்கிய நாடுகள் எவையென இனங்காணுதல் முதற்படியாகும். இந்நாடுகளின் இயல்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றினைப் பொதுமைப்படுத்துவதில் சில இடையூறுகள் காணப்படுகின்றன. அதுபோன்றே அவற்றின் இன்றைய பின் தங்கிய நிலைமைக்கான பொதுவான காரணங்களை இனங்காணுதலிலும் சிக்கல்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இனங்காணுதலுக்கான காரணங்கள் பெரிதும் மறைந்தே காணப்படுகின்றன. விருத்தியில் பின் தங்கியுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டினதும் வரலாற்றினை எடுத்துப் பார்த்தால், அவை ஒவ்வொன்றும் ஏனையவற்றிலிருந்து வேறுபட்டனவாகவே காணப்படுகின்றன. இருந்தபோதிலும், அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளினதும் அபிவிருத்தியில் பின் தங்கிய நாடுகளினதும் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இவை பற்றிய சில அபிப்பிராயங்களை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். அவ்வாறானவற்றை பின்வரும் பரந்த தலைப்புகளின் கீழ் விபரிக்கலாம். அவை அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாசாரக் காரணிகளாகும்.

அரசியல் காரணிகளாக குடியேற்றவாதத்தினைக் கூறலாம். இவ்வகை நாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில் அபிவிருத்தியினைத் தடை செய்யும் தனிப்பட்ட பிரதான காரணி அரசியல் சார்ந்ததாகும். இந்நாடுகள் மிக அண்மைக் காலம் வரை வெளிநாட்டரது அரசியல் ஆட்சிக்குட்பட்டனவாக இருந்தன. 1950 ஆம் ஆண்டு வரை, இந்நாடுகளின் பொருளாதார வாழ்க்கையானது, அந்நிய

ஆட்சியாளரின் வற்புறுத்தல்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ற வகையிலேயே அமைந்திருந்தன. இந்நாடுகள் 1945 ஆம் ஆண்டு முதலாகச் சுதந்திரம் பெற்ற போதிலும் அவற்றின் தங்கியிருத்தல் பண்பில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏதும் இன்னமும் ஏற்படவில்லை. உதாரணமாக, இந்நாடுகளை வெளிவாரியாகப் பார்க்கும்போது அவை இன்னமும் முழுதாகக் கைத்தொழிலாக்கம் பெற்ற நாடுகளின் அரசியலில் இருந்து விடுபடவில்லை என்பதனை உணரலாம். உள்வாரியாகப் பார்த்தால், பழைய குடியேற்றவாத ஆட்சியின் பின் விளைவுகளிலிருந்து முற்றாக விடுபட்டதாகவும் தெரியவில்லை.

மிகையினை வற்றச் செய்தல்:

வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்கள் இந்நாடுகளின் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட மிகையினை வற்றச் செய்ததன் மூலம் இந்நாடுகளில் அபிவிருத்தியினைத் தவிர்த்தனர். வெளிநாட்டிலிருந்து இங்கே வந்து தொழில் புரிந்தவர்களுக்குக் கூடிய வேதனங்களை வழங்கியதன் மூலமும், வெளிநாட்டுப் படைகளுக்குக் கட்டணங்கள் வழங்கியதன் மூலமும், மற்றும் வட்டி, ஓய்வூதிய கொடுப்பனவுகளைப் பெருமளவில் தம் நாட்டு ஊழியர்களுக்கு வழங்கியதன் மூலமும் இன்னும் பல்வேறு வழிகளிலும், இந்நாடுகளின் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட மிகையானது எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அத்துடன், செலாவணி அளவுகளைத் தமக்குச் சார்பாக அமைத்துக் கொண்டதுடன், தமது நாட்டுப் பொருட்களுக்குக் கூடிய விலைகளையும், இந்நாடுகளின் பொருட்களைத் தமது நாட்டிற்கு இறக்குமதி செய்தபோது குறைந்த விலைகளையே வழங்கியதன் மூலமும், தாம் இந்நாடுகளில் செய்த முதலீடுகளுக்குப் பெரிய அளவில் இலாபங்களைப் பெற்றுக் கொண்டதன் மூலமும் வர்த்தக சென்மதி நிலுவையானது எப்போதும் இந்நாடுகளுக்குப் பாதகமானதாகவே ஏற்படுத்தி வந்திருந்தன.

உற்பத்தியாளர்களுக்குச் சந்தையாகவும், மூலப் பொருட்களைப் பொறுத்து, அவற்றை வழங்கும் மூலங்களாகவும் குறைவிருந்தி நாடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. குடியேற்ற நாடுகள் தமது நன்மைகளுக்காகச் சந்தைகளைச் சுரண்டினர். மூலப்பொருட்கள், உணவுத் தானியங்கள் போன்றவற்றைத் தமது கைத் தொழில்களுக்குக் காகவும் தொழிலாளர்களுக்காகவும் எடுத்துச் சென்றனர். தமது நாட்டில் கைத் தொழிலாக்கம் விரிவு பெற வேண்டும் என்பதற்

காக அரசியல் அதிகாரத்தினைப் பயன்படுத்தினர். அதன் மூலம் தமது உற்பத்திகளுக்குத் தேவையான சந்தையினையும், மூலப்பொருள், உணவு என்பவற்றினையும் தமது குடியேற்ற நாடுகளிலிருந்தே பெற்றுக் கொண்டனர். சுதேச கைவினைத் தொழில்களையும் கைத்தொழில்களையும் தடை செய்து, இங்கிலாந்தின் கைத் தொழில் உற்பத்திகளை இந்தியாவில் விற்பனை செய்தமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆளப்பட்ட நாடுகளின் ஆலைத் தொழில்களின் அபிவிருத்தி பற்றி எதுவித முயற்சியும் மேற்கொள்ளாததோடு, ஏற்கனவே கைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்களைக் குறைக்கும் நடவடிக்கைகளே இவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனால் இந்நாடுகளை மென்மேலும் கிராமப்புறங்களாக்கும் நடவடிக்கைகளே தழைத்தோங்கின. இவற்றோடு சணல், இறப்பர், தேயிலை போன்ற ஏற்றுமதிக்கான பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் அந்நிய முதலீடுகள் ஏற்பட்டன. எனவே, இந்நாடுகள் கைத்தொழில் நாடுகளாக வளர்வது தவிர்க்கப்பட்டு, விவசாயப் பொருளாதாரங்களாகவே தொடர்ந்தும் இயங்கலாயின. சுருங்கக் கூறுவதாயின், அவர்களுடைய குடியேற்ற எஜமானர்களுக்குத் தொடர்ந்தும் பணியாற்றும் வகையில் அமைப்புகளுக்கு உருவம் கொடுக்கப்பட்டது.

மூலதனச் செறிவுமிக்க நவீன துறையின் வளர்ச்சி மிகவும் மெதுவாகவே ஏற்பட்டது. அச்சிறிதளவு வளர்ச்சியும் கூட வெளி நாட்டாரின் நன்மைகளைப் பேணும் நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே ஏற்பட்டனவாகும். இத்தகைய தொழில்கள் ஏற்பட்ட நாடுகளில் அவை ஏற்றுமதிகளைச் செய்து, அவற்றின் மூலம் அந்நியச் செலாவணியைப் பெற்றதன் மூலம் முதன் முதலாக அந்நாடுகளில் சர்வதேசத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. இவ்வேற்றுமதிகள் அந்நிய முதலீடுகள் காரணமாக உருவாகிய பெருந்தோட்டங்கள், கனிப் பொருட்கள் பெறுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சுரங்க மறுத்தல் ஆகிய முயற்சிகளிலேயே காணப்பட்டன. இக்கைத் தொழில்கள், அவற்றின் மூலதன செறிவு காரணமாக அந்நிய முதலீட்டாளர்களுக்குக் கூடிய இலாபங்களை அளித்தனவே தவிர தொழிலாளர்களைச் செறிவாக பயன்படுத்துவனவாக அமையவில்லை. இதற்கு மேலாக உள்ளூர் சம்பிரதாய வகை சார்ந்த கைத்தொழில்களையாவது ஊக்குவிப்பனவாகக் கூட இருந்திருக்கவில்லை. இத்தகைய இருமைத் தன்மை கொண்ட பொருளாதாரத்

தில் நவீன துறையினால் கூடியளவு தொழிலாளரை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இயற்கைப் பெருக்கம் காரணமாகவும், கைவினைத் தொழில் துறைகளில் கூடியளவினர் தொழில்களை இழந்ததன் காரணமாகவும் தொழிலாளர் நிரம்பல் அதிகரித்துச் சென்றதனால், விவசாயத் துறையில் தங்கியிருப்போர் கூட்டம் அதிகரித்தது. ஏற்கனவே நிலம்- மனித விகிதாசாரம் சார்பற்ற நிலையில் காணப்பட்ட பொருளாதாரங்களில், மென்மேலும் நிலத் துண்டாடலும் அவற்றினை உப பிரிவுகளுக்குட்படுத்துதலும் பாதக விளைவுகளையே தோற்றுவித்தன. இத்தகைய பின்னணியில் குடித் தொகையின் பெருக்கம் காரணமாக மறைக்கப்பட்ட, தொழில்லாப் பிரச்சினை போன்றவையும் மேலதிகமான தொழிலாளர்கள் உருவாகியமையும் போன்ற பிரச்சினைகள் ஏற்படலாயின.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அரசியல் காரணிகள் இந்நாடுகளின் அபிவிருத்திக்கு தடையாயிருந்தது மாத்திரமின்றி, இந்நாடுகளின் அமைப்பினைச் சிதைக்கவும் செய்தன. இதுவரை குறிப்பிட்டவை மாத்திரமின்றி, ஏனைய டொருளாதார, சமூக, கலாசார அம்சங்களும் கூடச் சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் பின்னணி காரணமாக உருவாக்கப்பட்டவையேயாகும். உதாரணமாக, மூலதனப் பற்றாக்குறைக்கு வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களின் கொள்கைகளே காரணமாயிருந்தன. அவ்வரசாங்கங்கள் இந்நாடுகளில் சேமிப்பைக் குவிப்பதற்கோ அல்லது சேமிப்பிற்கும் உற்பத்தித் திறன் மிக்க முதலீட்டிற்குமான நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தவோ முன்வரவில்லை. மேலும் அந்நிய ஆட்சியாளர்கள் தமது ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பாதுகாக்கவும், பலப்படுத்தவும், வேரூன்றவும் வேண்டி, அப்போது இந்நாடுகளில் நிலவிய சமூக கலாச்சார சூழலையே ஊக்குவித்ததன் மூலம் நவீன தொழில் நுட்ப உற்பத்தி முறைகள் இங்கே வளர விடாதவாறு பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

பொருளாதாரத் தடைகள்:

இந்நாடுகளில் பின் தங்கிய நிலை ஏற்படுவதற்குப் பொறுப்பாகப் பல பொருளாதாரக் காரணிகள் உள்ளன. இந்நாடுகளின் வரலாற்றில் இக் காரணிகள் நீண்ட காலமாகச் செயற்பட்டு, அவற்றின் அபிவிருத்திக்குத் தடையாயிருந்தமை மாத்திரமின்றி, காரணிகளின் பற்றாக்குறை, நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி பற்றாக்குறை போன்றவற்றையும் இன்று வரையிலும் நிலவச் செய்து

வருகின்றன. அவற்றினை இனங்காணுவதன் மூலம், அவற்றினைப் பற்றித் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியும்.

மூலதனப் பற்றாக்குறை:

இவற்றில் மிக முக்கியமானது, மூலதனப் பற்றாக்குறையாகும். வறுமை, குறைந்த வருமானம், குறைந்த சேமிப்பு, குறைந்த மூலதனம் இதனால் மீண்டும் குறைந்த வருமானம் என்ற அமைப்பிலான நச்சு வட்டம், இந்நாடுகளில் போதிய மூலதனம் உருவாகுவதனைத் தவிர்க்கவே செய்துள்ளது. இந்நாடுகளில், அவற்றிற்குச் சதந்திரம் கிடைத்த காலகட்டத்தின் போது, அவற்றின் மூலதனவாக்கம் தேசிய வருவாயில் 5 சதவீதம் வரை காணப்பட்டது. அக்கால கட்டத்திலிருந்து மெதுவாக இவற்றை அதிகரிக்கச் செய்த போதிலும், இன்னும் பல நாடுகளில் தேவையானது எனக் கருதப்படும் 20-25 வீதத்திற்கு குறைவாகவே மூலதனவாக்கம் காணப்படுகிறது. இதில் இன்னுமொரு துரதிஷ்டமான அம்சம் யாதெனில், அந்நாடுகளின் சேமிப்பு குறைவாயிருக்கும் அதே வேளையில், கிடைக்கும் சிறிய மூலதனவாக்கமானது 5 வீதமாக இருந்தபோது, உண்மையில் ஏற்பட்ட மூலதனவாக்கமோ 3 வீதத்திலும் குறைவாகவே இருந்தது. இதற்கு எஞ்சிய இரண்டு வீதமானது உற்பத்தித் திறன் குறைந்த சொத்துக்களான பெறுமதிமிக்க உலோகங்கள், பெறுமதியான உடைகள், கைவினை உற்பத்திகளைச் சுவீகரித்தல் போன்றவற்றில் செலவிடப்பட்டமை காரணமாகும். அத்துடன், போலியான ஆடரம்ப வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கும் செலவிடப்பட்டது. சதந்திரம் பெற்றதன் பின்னரும் கூட, பெருமளவிற்கு இப்போக்கில் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறே பல்வேறு குறைவிருத்தி நாடுகளிலும் உற்பத்தித் திறனற்ற நடவடிக் கைகளுக்கு மூலதனம் பயன்படுத்தப்பட்டதனால், உற்பத்தித் திறன் மிக்க முதலீட்டிற்கு மிகச் சிறிய பங்கே கிடைக்கக் கூடியதாயிருந்தது.

கீழ்மட்டத் தொழில் நுட்பமும் தொழில் பயிற்சியின்மையும்:

மூலதனம் பற்றாக் குறையின் காரணமாகவும், அதனை ஒத்துமான இன்னும் இரண்டு விளைவுகள் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துவனவாயுள்ளன. அவை குறைந்த மட்டத் தொழில் நுட்பமும், தொழில் நுட்பப் பயிற்சி இன்மையுமாகும். இவையிரண்

டும் பின்தங்கிய நிலைமைக்கான அடையாளமாக இருப்பதோடு ஒன்றினை மற்றொன்று உருவாக்கியதாகவும் கருதப்படலாம். எளிமையானதும், ஏறத்தாழப் புராதன நிலையினதுமான தொழில் நுட்பமும் பயிற்சியற்ற தொழிலாளரும் உயர் உற்பத்தித் திறமை ஏற்படுத்த முடியாது. எனவே, நச்சுவட்டத்தின் ஆரம்ப நிலையான தாழ் வருமானம் ஏற்பட்டு, பின்தங்கிய நிலைமையினை இது உருவாக்குகின்றது.

முயற்சியாளர் வகுப்பின்மை:

முயற்சியாளர், அல்லது கைத்தொழில் வர்க்கம் ஒன்று இந்நாடுகளில் போதியளவில் இல்லாமை பெரும் குறைபாடாகும். வர்த்தக வர்க்கத்தினர் இந்நாடுகளில் உள்ளனர். கிடைக்கக் கூடியதாகவுள்ள உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களைக் கொண்டு விரைவாக எவ்வாறு கூடிய செல்வம் பெறலாம் என்பது மாத்திரமே அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், உற்பத்தி நடவடிக் கைகளை மேற்கொண்டு, பொருளாதார வாய்ப்புகளை அனுமானித்து உற்பத்தியிலீடுபடும் உற்பத்தித் திறன் அவர்களிடம் கிடையாது. இவர்கள் கண்டறிபவர்களாகவோ, நட்டங்களை எதிர்நோக்கத் தயாரானவர்களாகவோ, உற்பத்தித் தொழிலை ஊக்குவிப்பவர்களாகவோ இருப்பதில்லை. வெளிநாட்டவர்களின் நன்மைகளைப் பேணுவதானதும் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது மான ஒருசில கைத்தொழில்கள் மட்டுமே இந்நாடுகளில் உள்ளன.

நிறுவனங்கள் போதியளவில் இல்லாமை:

இந்நாடுகளின் பொருளாதாரங்கள் நவீனத்துவம் பெறாமையுக்கு அங்கே போதியளவிலான பொருளாதாரக் காரணிகளின் பற்றாக்குறையுடன் நிறுவனங்களின் பற்றாக்குறையும் முக்கிய காரணங்களாகும். பல நூற்றாண்டு காலமாக பிழைப்பூதிய மட்டத்தில் காணப்பட்ட பொருளாதாரங்களுக்கு சில பொருளாதார நிறுவனங்கள் சேவை செய்துள்ளன. இத்தகைய நிறுவனங்களே அவற்றிற்குத் தேவையாயிருந்தன. கடந்த காலங்களில் நிலவிய பின்தங்கிய நிலைமைகள் காரணமாக இந்நாடுகளின் நிறுவனங்கள் அபிவிருத்தி நோக்கங்களுக்கு முற்றாக ஏற்றனவாக வளரவில்லை. உதாரணமாக, சேமிப்புகளைச் சேகரித்து, அவற்றை முதலீட்டுத் தேவைகளுக்கு விநியோகிக்கக் கூடிய நிதி நிறுவனங்கள் போதியளவில் இல்லை. மூலதன ஆக்கத்திற்குத் தேவையான மூலதனச் சந்தையோ அன்றி வழிகாட்டியாக இயங்

கக் கூடிய மூலதனக் காரணிகளோ இருக்கவில்லை. இவை மட்டுமின்றி இவை சார்ந்த தகவல் சேவைகளோ அன்றி காரணிகளின் அசைவினை ஊக்கப்படுத்தும் தொடர்பு வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள் என்பனவோ போதியளவில் இருக்கவில்லை. கருங்கக் கூறுவதாயின், அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்குத் தேவையான நிறுவன அமைப்பு போதியளவில் இந்நாடுகளில் வளரவில்லை.

சமூக- கலாசார இடையூறுகள்:

கைத்தொழிலாக்கத்திற்கு ஏற்ற நிலையினை எய்திய நாடுகளில், சில சமூகங்களின், சமூக கலாசாரங்கள் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குத் தடையாக உள்ளன. கைத்தொழிலாக்கத்திற்குத் தயாரான நிலை என்பது நாட்டின் மொத்தத் தொழிலாளர்களில் 60 வீதமானோர் விவசாயத்தில் தங்கியிருக்கும் நிலையினைக் குறிப்பதாகும். இத்தகைய கலாசாரங்களின் இயல்புகள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன. ஆனால், அவற்றால் ஏற்படும் சூழல்கள் அந்நாடுகளின் முன்னேற்றப் பாதையில் தடையினை ஏற்படுத்துகின்றன.

அசைவினையும் புதிய போக்குகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மையினைத் தடை செய்தல்:

சில நிறுவனங்கள் மனித வளத்தினையும், அவர்களுடைய தொழில்களையும் சில எல்லைகளுக்குள்ளேயே வைத்திருக்க வற்புறுத்துகின்றன. உதாரணமாக சில தென்னாசிய நாடுகளின் சாதி முறைகளும் கூட்டுக் குடும்பங்களும் அவ்வாறானவை. சாதித் தொழிலை விட்டு வேறு தொழில்களுக்குச் செல்வது பெரும்பாலும் தண்டனைக்குரியதாகும். அதேபோல் கூட்டுக் குடும்பத்தினை விட்டு வெளியேறுதலும் கடினமானதாகும். இத்தடைகள் சிறிதளவு விடுபட்டுள்ள போதிலும், அவை முற்றாக விடுபடவில்லை. அத்துடன் அம்மாற்றங்கள் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. இவற்றின் விளைவாக, மக்கள் தொழில் ரீதியாகவோ, புவியியல் ரீதியாகவோ இடம் பெயருவது பெரிதும் தடைப்படுகிறது. இத்தகைய நிறுவன ரீதியான கட்டுப்பாட்டுச் செய்முறைகள், புதுமைகளைக் காண விளையும் எண்ணங்களை அழித்து விடுகின்றன.

தொழில்களைப் புறக்கணிக்கும் மனப்பான்மை:

மானிய முறைச் சமுதாயங்களாக இயங்கும் பெரும்பாலான சமூகங்களில்- குறிப்பாக உடல் உழைப்பு புறக்கணிக்கப்படுகின்

றது. உடல் ஊழியமல்லாத தொழில்களுக்கும், நிலம், வீடு, ஆபரணங்கள் போன்றவற்றை உரிமையாகக் கொண்டிருப்பதும் சமூக அந்தஸ்தைத் தருவதாகும். எனவே, சமூகத்தில் பலமிக்கவர்கள் தொழில் புரிவதனைப் புறக்கணிப்பதுடன், புல்லுரிவிகளாக வாழ்ந்து, உடலுழைப்பு தொழில் புரிபவர்களை அந்தஸ்து குறைந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்ற நிலைமையும் காணப்படுகின்றது. எனவே, இத்தகைய மனப்பான்மை காரணமாக பொருள் உற்பத்தி செய்வோர், நுகர்வோரது தேவைகளை வழங்குவோர் கௌரவிக்கப்படுவதில்லை. நிலவுரிமை/ சொத்துரிமை கொண்டோர் பெறுகின்ற மிகை உற்பத்தியானது, அவர்கள் வாழும் மானிய முறைச் சமுதாயத்தில் தமது அந்தஸ்தினைப் பேணவும், ஆடம்பர வாழ்க்கை வாழவுமே செலவிடப்படுகின்றது. இவற்றின் விளைவாக, அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. இந்நாடுகளில் நிலவும் பல காரணிகள், அவற்றின் பின்தங்கிய நிலைமைக்கு பொறுப்பாயுள்ளன. இந்நாடுகளின் பொருளாதாரப் பலவீனம் காரணமாகவும், சமூக கலாசார இயல்புகளின் தடைகள் காரணமாகவும் அவை அரசியல் ரீதியாகவும் சுரண்டலுக்கு ஆளாகின்றன.

வறுமையின் நச்சு வட்டம்:

பின்தங்கிய பொருளாதார நாடுகளின் இன்றைய நிலைமைக்கான பல்வேறான காரணங்களையும் நிலைமைகளையும் கவனமாகப் பகுத்தாய்ந்து பார்த்தால், நக்சே (Nurkse) கூறியவாறு, "ஒரு நாடு வறுமையாய் இருப்பதற்கு அந்நாடு வறுமையாய் இருப்பதே காரணம்" என்பதனை உணரலாம். ஒருசில வார்த்தைகளால் ஆன இக்கூற்று, வறுமையான நாடுகளின் இக்கட்டான நிலையினை நன்கு சித்தரிப்பதாக உள்ளது. இது வறுமையின் நச்சு வட்டம் எனப்படுகின்றது.

திரண்ட சுற்றோட்டச் செய்முறை:

இந்நாடுகளில் உள்ள மக்களின் வறுமையானது, ஒரு சுற்றோட்ட முறையிலானது என விளக்கப்படுகிறது. நக்சே இதைப் பற்றி விளக்கும் போது, சக்திகள் சுற்றோட்ட முறை அமைப்பொன்றில் வறுமையான நாடுகளை வறுமை நிலையிலேயே வைத்திருக்கின்றன எனக் கூறுகிறார். ஏழ்மையான ஒருவரின் வாழ்க்கை நிலையுடன் இதனை இணைத்து விளக்கும் போது,

இதனை நாம் எளிதாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும். அவனிடம் உண்ணப் போதியளவு உணவில்லை. எனவே, அவன் ஒழுங்காகச் சாப்பிடாமல், ஆரோக்கியமற்று இருக்கிறான். இதனால் தொழில் செய்து உழைப்பதற்கான தகுதி அவனிடம் குறைவாகவே இருக்கிறது. அதனால், அவன் ஏழ்மையானவனாகிறான். இதனால், அவனுக்கு உண்ணப் போதிய அளவு உணவில்லை. இவ்வொழுங்கில் பார்க்கும் போது, நாம் முன்னர் ஆரம்பித்த நிலைக்கே வந்து சேருகிறோம். மீண்டும் இங்கிருந்து ஆரம்பித்தால், மீண்டும் அதே இடத்தினையே வந்து சேரலாம். ஒரு சார்பற்ற காரணியின் காரணமாக, மீண்டும் ஒரு சார்பற்ற காரணியே தோற்றம் பெறுகிறது. மீண்டும் அவை சார்பற்ற விளைவுகளையே இந்தச் சுற்றோட்டச் செய்முறையில் காணக் கூடியதாக உள்ளது. அதனால், சார்பற்ற காரணிகளே செய்முறையில் காரணிகளாகவும், விளைவுகளாகவும் இடம் பெறுகின்றன.

இச் செய்முறையில் காணப்படும் இன்னுமோர் குறைபாடு டைய பண்பு, அதன் திரண்டு செல்லும் பண்பாகும். கீழ்நிலை நோக்கி ஒரு முறை இச்சக்திகளைத் தள்ளும் போது, நாடு இன்னும் மோசமான நிலையினை நோக்கியே செல்ல வேண்டியுள்ளது. மனிதன் போதிய உணவு பெறாது ஆரோக்கியமற்றவனாவதால், முன்னரை விட அவனது உற்பத்தித் திறனானது, மேலும் மோசமாகின்றது. இத்தகைய செய்முறையில், சார்பற்ற காரணிகள் செயற்பட்டு பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதுடன், அவற்றின் செய்முறையில் அவை மேலும் சார்பற்ற திசையிலேயே செயற்படுகின்றன. இதன் விளைவாக இம்மக்கள் பொருளாதாரத்தில் தாழ்நிலை நோக்கியே மென்மேலும் தள்ளப்படுகின்றனர்.

மூலதனக் குறைபாடு:

குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதாரங்களில் செயல்படும் பல்வேறு சக்திகள் அங்கு காணப்படும் குறைவான உற்பத்தித் திறனுடன் இணைந்தனவாகும். குறைந்த உற்பத்தித் திறன் என்பது, மூலதனப் பற்றாக்குறையுடன் தொடர்புடையதாகும். மூலதனப் பற்றாக்குறை காணப்படுவதே குறைவிருத்திக்கான முக்கிய காரணமாகும். கேள்வி, நிரம்பல் ஆகிய சந்தை சக்திகள்

வலிமையற்றுக் காணப்படுவதனாலேயே மூலதனப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்றது. நச்சே இது பற்றிக் கூறும் போது, "வறுமையான நாடுகளில் மூலதனவாக்கம் சார்ந்ததான பிரச்சினையின் இரு புறங்களிலும் நச்சு வட்டம் காணப்படுகின்றது" எனக் குறிப்பிடுகிறார். "நிரம்பல்" புறத்தில் சேமிப்பதற்கும், சேமிப்பதற்கான எண்ணங்களிலும் போதிய வளர்ச்சி இல்லை. குறைந்த மூலதனம் காரணமாக குறைந்த உற்பத்தித் திறன், அல்லது குறைந்த வருமானமே ஏற்படுவதால் சேமிப்பதற்காக விருப்பும், திறமையும் குறைவாகவே ஏற்படுகிறது என்கிறார். இதன் விளைவாக, முதலீடும், மூலதனவாக்கமும் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன.

"கேள்வி"யின் புறமிருந்து பார்க்கும் போது, முதலிடுவதற்கான ஊக்குவிப்புக் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில், இது (கேள்வி) நுகர்ச்சியின் மட்டங்களில் தங்கியிருப்பதனாலாகும். இங்கே நுகர்ச்சியளவு மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. உற்பத்தித் திறன்/ வருமானம் குறைவாக இருப்பதனால், நுகர்ச்சியளவும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. எனவே, முதலிடுவதற்கான ஊக்குவிப்பு மிகச் சிறியளவிலோ, அல்லது இல்லாமலோ காணப்படுகின்றது. வருவாய்கள் குறைவாய் இருப்பதற்கும் மூலதனப் பற்றாக்குறையே காரணமான இரு பக்கங்களிலும் நச்சு வட்டம் செயற்படுகின்றது. நிரம்பல் புறத்தில் அது மூலதன பற்றாக்குறை, தாழ் உற்பத்தித் திறன், தாழ்வருமானம், குறைந்த சேமிப்பு, குறைந்த முதலீடு, குறைந்தளவான மூலதனவாக்கம் எனவே, மூலதனப் பற்றாக்குறை என இவ்வட்டம் அமைகிறது. மூலதனப் பற்றாக்குறை அடித்தளத்தில் அமைந்து காணப்பட, தாழ் வருமானத்தினால் குறைபாடுகள் மேலோகி, அதனால் சேமிப்பினை அனுமதிக்காதது மாத்திரமின்றி, நுகர்ச்சியினையும் குறையச் செய்வதனால் முதலீடுகள் ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை. அதனால், வறுமையே வறுமைக்குக் காரணமாகத் தோன்றுகிறது. மறுபுறத்தில் பார்த்தால், வறுமையின் விளைவு வறுமையே எனவும் கூறலாம். இத்தகைய அமைப்புக் காரணமாக மனத்தளர்வு கொள்ள வேண்டியதில்லை. வறுமை வட்டம் ஒரு முறை உடைக்கப்படுமேயானால், அதன் திரண்ட சுற்றோட்டச் செய்

முறை பயனுடையதாக மாறிச் செயற்படலாம். மூலதனவாக்க அதிகரிப்போடு, வருவாயில் அதிகரிப்பு ஏற்படும். அதன் விளைவாக, சேமிப்பு சாதகமாக வளரும். அதனால் நுகர்ச்சி அளவும் சாதகமான அளவுகளில் வளர, முதலீட்டின் மூலமாகக் கூடிய மூலதனவாக்கம் ஏற்பட முடியும். அபிவிருத்தியினை ஆரம்பிப்பிற்கும், தொடர்வதற்கும் மூலதனவாக்கத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதற்கான முயற்சிகள் தேவை.

இவற்றினைக் கொண்டு, குறைவிருத்தி என்பது, குறைந்த வருவாயுடனும், அபிவிருத்திக்கான உள்ளார்ந்த வளத்துடனும் இணைந்ததாகக் காணப்படும் ஒரு அம்சம் என்பதை அறிய முடிகின்றது. அபிவிருத்திக்காக காணப்படும் வாய்ப்புகளின் அளவினை குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கும், விருத்தியுற்ற நாடுகளுக்கும் இடையேயான இடைவெளியின் பாரிய அளவினை ஒத்ததாகக் கருதலாம்.

இந்நாடுகளின் பின் தங்கிய நிலைமைக்குப் பொறுப்பான காரணிகள், அந்நாட்டு வாழ்க்கையின் அனைத்துத் துறைகளிலும் குறிப்பாக பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக கலாசாரம் யாவற்றிலும் வேரூன்றிக் காணப்படுகின்றமை மிகப் பெரியதும், சிக்கலானதுமான பிரச்சினைகளை தோற்றுவிக்கக் காரணமாயுள்ளன.

அத்தியாயம் - 2

அபிவிருத்தியின் பரிமாணங்கள்

குறைவிருத்திப் பொருளாதாரத்திற்கான தீர்வு அபிவிருத்தியே யாகும். எனவே அபிவிருத்தி பற்றி தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும். அத்தகைய தெளிவான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அபிவிருத்தி என்பதன் வரைவிலக்கணம் அபிவிருத்தியினை எடுத்துக் காட்டும் குறிகாட்டிகள் என்பன பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகின்றது. அத்துடன் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கான செய்முறை, அச்செய்முறையில் பங்கு கொள்ளும் காரணிகள் என்பன பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இறுதியாக அபிவிருத்தி பாதையில் ஒரு பொருளாதாரம் செயற்படுவதற்கான உபாயங்கள் பற்றிய பரிசீலனையும் அபிவிருத்தி பற்றிய கல்வியில் முக்கியமானதாகும்.

வரைவிலக்கணம்:

அபிவிருத்தி பற்றி விளங்கிக் கொள்வதற்கு ஆரம்பத்தில் அபிவிருத்தி என்பது எதனைக் குறிக்கின்றது என்பதனைப் பற்றி தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். அத்துடன் அபிவிருத்தியினை எவ்வாறு இனங்காணலாம் என்பதும் முக்கியமானதாகும்.

குறைவிருத்தி பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைப் பண்பாக வறுமை காணப்படுவதால் அபிவிருத்தி என்பது மக்களின் வருவாய்களை அதிகரிக்கச் செய்வதனை முதன்மையான நோக்கமாக கொண்டு செயல்பட வேண்டும். எனவே அபிவிருத்தி பற்றி பகுத்தறிவு ரீதியாக ஏற்படும் வரைவிலக்கணமும் வருமானங்களின் அதிகரிப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

மெய்யர் (Meiyer) இது பற்றிக் கூறும்போது ஏற்கனவே வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழான வருவாயினைப் பெறுபவர்களது எண்ணிக்கையில் அதிகரிப்பு ஏற்படாத வகையிலும், வருமானப்

பரம்பலில் சமமின்மை அதிகரிக்காத வகையிலும் ஒரு நாட்டினது மெய்த்தலா வருமானமானது நீண்டகால ரீதியில் அதிகரிப்புக்குள் ளாகும். ஒரு செய்முறை பற்றியதென பொருளாதார அபிவிருத்தி யினை வரைவிலக்கணம் செய்யும் போதே அது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக அமைகிறது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வரைவிலக்கணம் அபிவிருத்தி என்பது வருமானத்தினை அதிகரிக்கச் செய்யும் ஒரு செய்முறை என விபரிக்கின்றது. இச் செய்முறையிலே பொருளாதாரமொன்றின் வருவாயினை அதிகரிக்கச் செய்யும் தொழிலாளர், மூலதனம், தொழில் நுட்பம் போன்ற அதன் வளர்ச்சிக்காக செயற்படும் காரணிகளிடையே பின்னிய செயல் விளைவு இடம் பெறுகின்றது. அதே நேரத்தில் அதிகரிப்பு என்பது மெய்த் தலா வருமானம் எனவும் கூறப்படுகின்றது. அதன்படி தேசிய வருமானத்தின் பெறுமானங்களில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப அதனைத் திருத்தியமைக்கும் போது அதன் அளவு அல்லது மெய் வருமானம் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது என்றும் கூறப்படுகின்றது. அத்துடன் தேசிய மெய் வருமானமானது குடித் தொகை அதிகரிப்பை விட விரைவாக ஏற்படுவதனால் தலா வருமானம் வெளியீடு/ பொருட்கள் என்பனவும் சேவைகளும் கூடியளவு கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அத்தோடு வருமானத் தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பானது நீண்ட காலப்பகுதி ஒன்றிலேயே ஏற்பட வேண்டும் என்றும் வரைவிலக்கணத்தில் கூறப்பட்டுள் ளது. அவ்வாறான நீண்ட காலம் என்பது வழக்கமாக இரண்டிலி ருந்து மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தசாப்தங்களாக இருக்க வேண்டும். கடந்த காலங்களில் பல வருடங்களாக நிலவி வந்த தாழ் வருமான மட்டங்களின் குறைபாடுகளில் இருந்து இந்நாடு கள் மீள வேண்டுமாயின் இத்தகைய செய்முறைகளே பலனளிக்கக் கூடியவையாகும்.

இவ்வரைவிலக்கணத்தின்படி அபிவிருத்தி ஏற்படும் போது அங்கே வறியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கக் கூடாது என்ப தும் வருமானச் சமமின்மை மேலும் மோசமாகக் கூடாது என்பதும் சில முன் நிபந்தனைகளாகும். அண்மைக் காலங்களில் சில குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களில் தலா வருமானங்களில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்ட அதே வேளையில் வறியோரின் எண்ணிக்கை யில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது மாத்திரமின்றி வருமானச் சமமின்மை

யும் அதிகரித்துள்ளது என்பதால் இந் நிபந்தனை முக்கியமாகிள்றது. வறியோரின் எண்ணிக்கையினைப் பூச்சிய அளவுக்குக் குறைப்பதுவும், வருமானப் பரம்பல் சமமாக அமைவதுமே எதிர்பார்க்கப்படும் விரும்பத்தக்கதான விளைவுகளாகும். இத்தகைய நோக்கங்களின் அடிப்படையிலான அபிவிருத்தியே பயனுள்ளது. ஆயினும் குறைந்தபட்ச எதிர்பார்ப்பின் அடிப்படையில் அபிவிருத்தி என்பது ஏற்படும் போது தலா வருமானத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பானது வறியோரின் எண்ணிக்கையினை அதிகரிக்கச் செய்யாத வகையிலும் வருமானச் சமமின்மையின் அளவு அதிகரிக்காத வகையிலும் ஏற்பட வேண்டியதும் அவசியாகும்.

குறிப்பிட்ட நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அவற்றின் இயல்புகளுக்கு ஏற்ப வேறு சில நிபந்தனைகளையும் இவ்வரைவிலக்கணத்தினைப் பொறுத்து சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அவற்றில் அனைவருக்கும் முழுமையான தொழில் வாய்ப்பு என்பது ஒரு அம்சமாகும். இதனை விட சுகாதாரம், கல்வி போன்ற பொதுச் சேவைகள் என்பன மக்களுக்கு வழங்கப்படும் அளவு அல்லது நுகர்ச்சிக்கான பொருட்கள் அல்லது மூலதனப் பொருட்கள் ஒரு நாட்டின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் கொண்டுள்ள பங்கு, அவை மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாகவுள்ள அளவு என்பனவும் முக்கியமானவையாகும். இவ்வியல்புகள் முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுவதுடன் அபிவிருத்தியின் அடிப்படை நோக்கமான மெய்த் தலா வருமானத்தில் அதிகரிப்பினையும் எதிர்நோக்கும் அதே நேரத்தில் இவற்றினை இணைத்ததாக வரைவிலக்கணம் அமைவது பொருத்தமாக இருக்கும். ஏனெனில் குறைவிருத்தி நாடுகளினது ஏனைய பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வானது வருமானங்களை அதிகரிக்கச் செய்வதுடன் இணைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது என்பதாலாகும்.

வருமானம் சார்ந்ததும், சாராததுமான குறிகாட்டிகள்:

குறைவிருத்தி நாடுகளில் வருமானங்கள் மிகக் குறைவாக இருப்பதால் அவற்றில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு ஒரு பொருத்தமான குறிகாட்டியாகவும் அத்துடன் அதுவே அபிவிருத்தியின் முக்கிய நோக்கமாகவும் கருதப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும் அண்மைக் காலங்களில் இக்கருத்தைப் பொறுத்து சில வினாக்கள் எழும்பியுள்ளன. அதனால் சில வருமானம் அல்லாத ஏனைய குறிகாட்டிகளை

மாத்திரம் கொண்டும் சில நேரங்களில் வருமானக் குறிகாட்டியுடன் இணைத்தும் அபிவிருத்தி பற்றி ஆராயப்படுகின்றது.

வருமானம் சார்ந்த குறிகாட்டி:

வளர்ச்சியினை இனங்காண இரண்டு வகையான வருமானம் பற்றிய தரவுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒன்று ஒரு நாட்டின் மெய்த் தேசிய வருமானத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்புடன் தொடர்புடையதாகும். (உதாரணமாக விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப திருத்தப்பட்ட பணத் தேசிய வருமானம் அல்லது நிலையான விலையிலான தேசிய வருமானம்) இக்குறிகாட்டியின் அடிப்படையில் நீண்ட ஒரு காலப் பகுதியில் வெளியீடு/ வருமானம் அதிகரிக்குமேயானால் அப்பொருளாதாரம் வளருவதாக கருதலாம். பொருளாதாரத்தில் வெளியீடு/ வருமானம் மாறாது நிலையானதாக இருந்தால் அப்பொருளாதாரத்தை வளர்ச்சியற்ற தேங்கிய பொருளாதாரம் எனக் கருதலாம். மாறாக வெளியீடு/ வருவாயில் வீழ்ச்சி காணப்படமானால் அங்கே பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைவதாகவோ அல்லது சாதகமற்ற வளர்ச்சியினைக் கொண்டிருப்பதாகவோ கருதலாம்.

இரண்டாவதான அபிவிருத்தி பற்றிய குறிகாட்டி மிகவும் பரந்தளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அது நீண்ட காலப் பகுதியில் மெய்த் தலா வருமானத்தில் ஏற்படும் வளர்ச்சியினைக் குறிப்பதாகும்.

வறுமையான நாடுகளில் பொருட்களும் சேவைகளும் மொத்தத்தில் பற்றாக்குறையுடன் காணப்படுவதால் தேசிய வருமானத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்பட வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும். ஆனால் நலன்புரி நோக்கில் பார்க்கும் போது தலைக்குரியதும் கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ள பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் அளவு முக்கியமாகும். குறைவிருத்தி நாடுகளில் மக்கள் தொகை மிகவும் விரைவாக அதிகரிப்பதனால் இது மேலும் முக்கியமாகின்றது. எனவே தேசிய வருமானத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு வளர்ச்சியினைக் காட்டுவதாக அமைந்த போதிலும் மக்களின் நலன் பேணும் நடவடிக்கைகளின் முக்கியத்துவத்தினை தலா வருமானம் என்னும் குறிகாட்டியின் மூலமாகவே சரியாக கணிப்பிட முடிகின்றது.

வருமான அணுகுமுறை பற்றிய விமர்சனம்:

வருமானத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்படுதல் அபிவிருத்தியின் முக்கிய நோக்கம் எனக் கருதப்படுகின்ற அதே வேளையில் வேறு சிலர் வருமான அதிகரிப்பு முக்கியமானதோ அல்லது பாதகமான நோக்கமோ அல்ல என்றும் வாதிடுகிறார்கள். அதற்கு வருமான குறிகாட்டியின் கோட்பாட்டு நீதியிலான பலவீனமும் 1950 ஆம் ஆண்டுகளில் குறைவிருத்தி நாடுகள் பெற்ற சலிப்பூட்டும் அனுபவங்களுமே காரணமாகும். கோட்பாட்டில் உள்ள பலவீனம் காரணமாக சில பிரதான குறைபாடுகள் உள்ளன. அதில் தேசிய வருவாய் என்னும் குறிகாட்டியின் மூலம் உற்பத்தி திறனற்ற நடவடிக்கைகளினால் ஏற்படும் செயலாக்கமற்ற வளர்ச்சிக்கும், உற்பத்தி திறனின் காரணமாக சமூக நீதியாக ஏற்படும் பயனுள்ள வளர்ச்சிக்கும் இடையேயான வேறுபாடுகளை எடுத்துக் காட்ட முடியாதிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உதாரணமாக இராணுவச் செலவினங்களின் அதிகரிப்பும் போதை மருந்து பயன்பாட்டில் ஏற்படும் அதிகரிப்பும் தேசிய வருமானத்துடனேயே சேர்த்துக் கணிக்கப்படுகின்றது. இவற்றினால் ஏற்படும் செலவினங்கள் அபரிமிதமாகும். இன்னுமோர் உதாரணத்தை எடுத்துப் பார்க்கும் போது மக்களின் சுகாதார மேம்பாட்டுக்காக மேற்கொள்ளும் நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகளான நீரில் மாசு ஏற்படுவதனை தடுத்தல் போன்றவற்றின் காரணமாக மருந்து உற்பத்திக்காக ஏற்படும் செலவினங்கள் குறைக்கப்படுகின்றன. இதனால் மருந்து வச் செலவினங்களில் வீழ்ச்சி ஏற்படும். அத்துடன் மருத்துவப் பரிசோதனைகள் குறைகின்றன. மருத்துவர்களுக்கு செலுத்தும் கட்டணங்கள் போன்றனவும் குறைகின்றன. இவ்வாறு செலவினங்கள் குறைவதால் தேசிய வருமானத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. இரண்டாவதாக வறிய நாடுகளின் தேசிய வருமானத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு பெருமளவினதான பொது மக்களின் வாழ்க்கைக்கு நன்மையினை அளிக்கக் கூடியது என்ற கருத்தும் 1950 ஆண்டின் ஆண்டை அடுத்த தசாப்த காலத்தில் அந்நாடுகளில் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் காரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்றல்ல என்பது உணரப்பட்டது. அக்காலப் பகுதியில் தேசிய வருமானத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பின் காரணமாக முதல் கட்டத்தில் உயர்வகுப்பு மக்களுக்கு நன்மைகளை அளித்தாலும் பின்னர் அடுத்த கட்டத்தில் வறிய நிலையிலுள்ள மக்கள் முன்னிலும் கீழ்

நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதுடன் அவர்களின் எண்ணிக்கையும் முன்னரை விட அதிகரித்துச் சென்றது மிகவும் கவலைக்குரியதே. பௌதீக வாழ்க்கைப் பண்புச் சுட்டெண்:

அபிவிருத்தி பற்றியதான மதிப்பீட்டிற்கு வருமானக் குறிகாட்டியின் திருப்தியற்ற தன்மை காரணமாக வருமானம் சாராத குறிகாட்டிகள் மூலம் அபிவிருத்தியினை மதிப்பீடு செய்வதற்கான ஆர்வம் வளர்ச்சியுற்றது. அத்துடன் அபிவிருத்தியின் நோக்கமும் அவையே என்ற கருத்தும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. அவற்றில் பௌதீக வாழ்க்கைத் தரங்கள் பற்றிய அணுகுமுறை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வாழ்க்கைத் தரத்தினை மதிப்பிடுவதற்கு தேசிய வருமானம் என்னும் கோட்பாடு ஒருசில பயன்பாடுகளை மாத்திரமே கொண்டிருந்தது. வருமானம் சாராத குறிகாட்டிகளைப் பொதுவாக பௌதீக வாழ்க்கைப் பண்புச் சுட்டெண் என்பார்கள். இதில் குழந்தை ஒன்று பிறக்கும் போது எதிர்பார்க்கப்படும் வாழுங்காலம், சிசு மரணம் அதாவது ஒரு வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம், எழுத்தறிவு என்பன முக்கியமானவையாகும். இவ்வணுகு முறையில் தனிப்பட்டவர்கள் அடிப்படையில் அடைய விரும்புவனவற்றையும் அவர்களது தேவைகளையும் கவனத்தில் கொண்டு கணிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது. அவர்கள் நீண்ட காலம் நோய் நொடிகளின்றி வாழ்வதுடன் உலக வாழ்க்கையில் கூடிய வாய்ப்புகளை பெற்றுக் கொள்ள தகுதியானவர்களாகவும் வாழ விரும்புகின்றனர். எனவே இதில் உயர் குறிகாட்டியானது பெரும்பாலான மக்கள் அதிகமாக வாழும் காலத்தினை பெற்றிருப்பதுடன் அங்கே ஒரு வயதிற்குட்பட்ட பிள்ளைகளின் இறப்பு வீதத்தில் ஒரு வீழ்ச்சியிருப்பதாகவும் எழுத்தறிவு அதிகரித்துள்ளதாகவும் இனங்காட்டப்படுகின்றது.

இத்தகைய ஒரு முன்னேற்றம் சிறு அளவிலோ அல்லது முற்றாகவோ தேசிய வருமானம் அதிகரிக்காத நிலையிலும் ஏற்படலாம் என்றும் இந்நோக்கங்களைப் பூர்த்தி செய்ய விரும்பும் ஒரு நாடு தனது தேசிய வருமானத்தினைப் பயன்படுத்தும் பாங்குகளில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அச்சாதனையை எய்த முடியும் எனவும் கூறப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும் பின் தங்கிய நாடுகளின் தேசிய வருமானத்தில் போதிய வளர்ச்சி ஏற்படாவிட்டால் இத்துறைகளில் மிகச் சிறியளவு சாதனையையே

புரிய முடியும் என்பதனையும் மறுக்க முடியாது. அவ்வளர்ச்சி இல்லாவிடின் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு போதியளவிலும் தேவையான அளவிலும் சிறந்ததும் ஊட்டச் சத்துமிக்கதுமான உணவு, மருத்துவ வசதி, கல்வித் தேவைகள் போன்றவற்றை வழங்கி பௌதீக வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியாது.

அடிப்படை தேவைகள் அணுகுமுறை:

மிக அண்மைக் காலங்களில் தேசிய வருமானத்தின் அதிகரிப்பினை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்டு அபிவிருத்தியினை விளக்கும் அணுகு முறையிலிருந்து விலகிச் சென்று வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள பெரும்பாலான மக்களின் அடிப்படை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதனைக் கவனத்தில் கொண்டு அபிவிருத்தியினை விளக்கும் அணுகுமுறையாக வளர்ந்துள்ளது. இவ்வழியிலான சிந்தனையில் பௌதீக வாழ்க்கைப் பண்புச் சுட்டெண்ணும் கூட வறுமையின் கோரப் பிடியில் சிக்குண்ட மக்களின் அவல நிலையினை விளக்க போதியதாகாது எனக் கருதப்படுகின்றது. சர்வதேச நிறுவனங்களான சர்வதேச தொழில் நிறுவனம், யுனஸ்கோ என்பன மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு நுகர்ச்சி, ஆடைத் தேவைகள், வாழ்விடம், சுத்தமான குடிநீர், கழிவகற்றல், பொதுப் போக்குவரத்து வசதி, சுகாதாரம், கல்வி என்பன பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அணுகுமுறையினை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. எனவே அபிவிருத்தியின் நோக்கம் பெரும்பாலான மக்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதுடன், இவ்வழியில் ஏற்படும் முன்னேற்றத்தினை அளவிடப் பயன்படுத்தக் கூடிய குறிகாட்டிகள் இத்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தேவையான பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் உற்பத்தி பற்றியனவாகும்.

இவ்வணுகு முறையில் வருமானத்தின் அதிகரிப்பின் அளவு மாத்திரம் அபிவிருத்திக்கான நோக்கமாக அமையாததுடன் பின்வரும் அபிவிருத்திப் பாங்கின் நோக்கங்களையும் உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது. அவையாவன:-

- அ) வாழ்க்கைக்கு தேவையானவற்றை உள்ளடக்கியதான தேசிய உற்பத்தி.
- ஆ) பொது மக்களால் நுகர்ச்சிக்கு வேண்டப்படுவதும் உள்ளூர் மூலவளங்களை பயன்படுத்தும் நுகர்ச்சிப் பொருட்களை

உற்பத்தி செய்வதுமான தொழிலாளர் செறிவுமிக்க உற்பத்தி நடவடிக்கைகள்.

இ) வறுமையினை ஒழித்து விடக் கூடிய வகையிலான செல்வத்தின் மறு பரம்பலமைப்பு.

ஈ) மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் பிரிவினருக்கு சேவைகளை வழங்கும் வகையிலான பொதுத் துறை செலவினங்கள்.

சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் "அடிப்படைத் தேவைகள்" அணுகு முறையானது அண்மைக் காலங்களில் பல நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு தடையாயிருந்த வறுமை, தொழிலின்மை வருமானச் சமமின்மை என்பவற்றை நீக்குவதனை நோக்கமாகக் கொண்டது எனலாம்.

தொகுத்துக் கூறுவதானால் அபிவிருத்தியின் நோக்கம் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதுடன் தலா வருமானத்தில் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்துவதாகும். இதன் மூலம் வறுமையானது குறைக்கப்பட்டோ அல்லது முற்றாக ஒழிக்கப்பட்டோ விடுவதுடன் அதனால் பொருளாதாரச் சமமின்மை போன்றவையும் குறைக்கப்படும்.

பொருளாதார வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும்:

குறைவிருத்தி பொருளாதாரம் ஒன்றின் வளர்ச்சியின் போது இரண்டு முக்கிய வளர்ச்சிகள் இடம் பெற வேண்டியுள்ளன. ஒன்று நீண்ட காலப் பகுதியில் அதன் உற்பத்தியின் அளவில் அதிகரிப்பு ஏற்பட வேண்டும். இரண்டாவது அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் பொருளாதாரங்களின் மொத்த வெளியீட்டில் கைத் தொழிற் துறையின் பங்கானது பெருமளவினதாகக் காணப்படுவது போன்று இந்நாடுகளின் பொருளாதார அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும். இத்தகைய வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும் இணைந்து ஏற்படுதல் மூலமே அபிவிருத்தி ஏற்பட முடியும்.

வளர்ச்சி சக்திகள்:

உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு பொறுப்பான சக்திகள் மூலதனம், தொழில் நுட்பம், தொழிற் பயிற்சி ஆகிய காரணிகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளன. வளர்ச்சி செய்முறையினை விளங்கிக் கொள்வதற்கு வசதியாக இக்காரணிகள் வெளியீட்டில் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்துவது பற்றியும் நீண்ட காலப் பகுதியில் எவ்வாறு

வளர்ச்சியானது நீடிக்கின்றது என்பது பற்றியும் ஆராய வேண்டியுள்ளது. இதனைத் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு குறைவிருத்தி பொருளாதாரம் ஒன்றினைப் பற்றி நுணுக்கமாக ஆராய்வதும் பயனுடையதாகும். அத்தகைய பொருளாதாரம் இயற்கை மூலவளங்களைக் கொண்டதாகவும், அதில் நிலம் பிரதானமானதாகவும் அது நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவிலேயே உள்ளதென்பதும் அனுமானமாகும். அங்கே காணப்படும் உபகரணங்களோ மிக எளிமையானவையாகவும், பயன்படுத்தப்படும் தொழில் நுட்பமானது புராதனமானதாகவும் காணப்படுவதுடன் மனித வளமானது பெருமளவில் பயிற்றப்படாத தொழிலாளர்களைக் கொண்டதாகவுமே காணப்படுகின்றது.

குறைந்து செல்லும் விளைவு விதியின் செயற்பாடு:

இத்தகைய பின்னணியில் உற்பத்திக் காரணிகள் அனைத்திலும் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதன் மூலமே வெளியீட்டில் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்த முடியும். தொழில் நுட்பம் புராதனமானதாக இருப்பதனால் ஏனைய உற்பத்திக் காரணிகளும் இணைந்து ஒரு குறித்த அளவிலான உற்பத்திப் பெருக்கத்தினை மாத்திரமே ஏற்படுத்த முடியும். இக்காரணிகளின் அளவு இரட்டிப்பானால் உற்பத்தியையும் இரட்டிப்பாக அதிகரிக்க முடியும். ஆனால் அதே நேரத்தில் தொழிலாளர் அளவு அதிகரிப்பதனால் உற்பத்தி இருமடங்கானாலும் தொழிலாளர் ஒருவருக்குரிய உற்பத்தி அதே அளவாகவே தொடர்ந்தும் காணப்படும்.

அனைத்து உற்பத்திக் காரணிகளையும் விகிதாசாரமாக அதிகரிக்கச் செய்வதென்பது மிகவும் கடினமான காரியமாகும். உதாரணமாக நமது தேவைக்கேற்றவாறு நிலத்தின் அளவினை அதிகரிக்க முடியாது. அதன் அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டதொன்றாகும். வறிய நாடுகளின் மூலதனமும் ஓரளவுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டதொன்றாகும். தொழில் நுட்பமும் அவ்வாறானதேயாகும். தொழிலாளர் அளவினை மாத்திரமே அதிகரிக்கச் செய்ய முடியும். குறித்தளவு நிலப்பரப்பு குறித்தளவிலான முதலீட்டினைக் கொண்டுள்ள போது கூடிய தொழிலாளரைப் பயன்படுத்தினால் அங்கே உற்பத்தியானது குறைந்து செல்லும் விளைவினையே எதிர்நோக்க வேண்டியவரும். அதாவது உற்பத்தியின் அதிகரிப்பில் வீழ்ச்சி ஏற்படும் என்பதாகும். இதற்கு தொழிலாளர் ஒவ்வொருவரும்

குறைந்தளவிலான மூலதனத்தினையும் நிலத்தினையுமே கொண்டிருப்பர் என்பது அனுமானமாகும். இன்னோர் வகையாக கூறுவதானால் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் மென்மேலும் அதிகரித்த எண்ணிக்கையிலான தொழிலாளர்கள் உழைத்தாலும் அவர்களுக்கு மேலதிக உபகரணங்கள் கிடைப்பதில்லை எனக் கூறலாம். இதனால் உற்பத்தி அதிகரிப்பு குறைந்து செல்கின்றது. மொத்த உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு மிக மெதுவாகவே அதிகரிக்கின்றது. இதனால் ஒரு எல்லைக்கு அப்பால் சராசரியானது வீழ்ச்சியடைகின்றது. இதனால் மொத்த உற்பத்தியில் வீழ்ச்சியினை ஏற்படுத்துவது மாத்திரமின்றி தொழிலாளர்களுக்கான தலா உற்பத்தியிலும் வீழ்ச்சியினை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் மொத்த உற்பத்தியும் தலா உற்பத்தியும் வீழ்ச்சியடைகின்றன.

வளர்ச்சிக்கான தடைகளை அகற்றல்:

உற்பத்தியில் ஏற்படும் குறைந்து செல்லும் விளைவினை மூலதனம், தொழில் நுட்பம், தொழில் பயிற்சி என்பனவற்றை கூடிய அல்லது முன்னேறிய வகையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தவிர்க்கலாம். அதன் மூலம் கூடிய மொத்த உற்பத்தியினையும், தொழிலாளர் ஒருவருக்கு கூடிய உற்பத்தியினையும் பெறமுடியும். உற்பத்திக் காரணிகளில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் காரணமாக மொத்த உற்பத்தியும் தொழிலாளர் ஒருவருக்கான உற்பத்தியளவும் அதிகரித்தாலும் பின்னர் குறைந்து செல்லும் விளைவு ஏற்படவும் வாய்ப்புண்டு. ஆயினும் வளர்ச்சிச் சக்திகள் அவற்றின் பாதிப்பினை காலம் தாழ்த்தி செயற்பட வைப்பதற்கான வாய்ப்பும் உண்டு. நிர்ணயிக்கப்பட்டதென கருதப்படும் நிலம், மூலதனம், தொழில் நுட்பம் என்பன இயக்கப் பண்புடைய வளர்ச்சிச் சக்திகளினால் மாற்றம் பெற்று உற்பத்திக் காரணிகளின் அளவில் அதிகரிப்பு அல்லது முன்னேற்றம் ஏற்படச் செய்வதனால் இத்தகைய வாய்ப்பு ஏற்படுவது சாத்தியமாகும்.

வளர்ச்சியின் திறன் அதிகரித்தல்:

வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதோ அல்லது வெளியீடு அதிகரிக்கும் போதோ மூலவளங்களினை திறமையாக பயன்படுத்தலை உறுதிப்படுத்துவது அவசியமாகும். இதனால் உற்பத்திக் காரணிகளின் பயன்பாட்டினால் ஏற்படும் செலவினை குறைந்தபட்சமாக்க முடியும். இதன் காரணமாக ஏற்படக் கூடிய

பொருளாதாரத்தின் திறமையான வளர்ச்சியினைக் கண்டறிவதற்குத் தேவையான சில மாற்றங்களை உருவாக்க வேண்டுமானால் அதற்குத் தகுந்த வகையில் வளங்களின் ஒதுக்கீட்டினையும் மேற்கொள்வது அவசியமாகும். உதாரணமாக உற்பத்தியில் அதிக ரிப்பினை ஏற்படுத்தும் வகையில் பழைய கைத்தொழில்களும் பழைய தொழில் நுட்பங்களும் கைவிடப்பட்டு புதிய கைத்தொழில்களும், புதிய தொழில் நுட்பங்களும் இடம்பெற வேண்டும். அதே நேரத்தில் கலப்புத் தன்மை கொண்ட உற்பத்தி முறைகள் வளர்ச்சி பெறும் தொழில்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் தொடர்ந்தும் மாற்றம் பெற்றுச் செல்ல வேண்டும். உதாரணமாக மக்களின் வருவாயில் அதிகரிப்பு ஏற்படும்போது அவர்களின் நுகர்ச்சி முறைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. தானியங்கள் மற்றும் உணவு வகைகளில் அவர்களின் செலவினங்கள் குறைந்து நீடித்த பாவனைப் பொருட்களான தொலைக்காட்சி, கார் போன்றவற்றிலும் செலவினங்கள் அதிகரிக்கும். இதனை ஒத்த வகையில் கைத் தொழில்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருட்களின் தேவைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

வளர்ச்சியின் உறுதியான தன்மை:

வளர்ச்சியானது நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்து நிற்க வேண்டுமானால் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள், சேவைகள் என்பனவற்றிற்கு போதிய கேள்வியிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக பேரின மட்டத்தில் பார்க்கும் போது கேள்வியானது அதிகரிக்கும் உற்பத்திக்கு இணையாக பேணப்பட வேண்டிய தேவையுடன் தொடர்புடையதாக உள்ளது. முதலீடு எவ்வாறு சேமிப்புடன் இணைந்துள்ளதோ அதே போன்று நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் நிரம்பலுக்கு ஏற்ற வகையில் கேள்வியும் இணைந்து காணப்பட வேண்டும். இந்நோக்கமானது சந்தைப் பொருளாதாரங்களில் காணப்படும் சந்தையில் விலையானது பொருத்தமான பணநிதிக் கொள்கையின் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. மத்திய திட்டமிட்ட பொருளாதாரங்களில் முன்னேற்பாடாக அவற்றின் திட்டங்களிலேயே இச்சமன்பாடு இணைத்து விடப்படுகின்றது.

இறுதியாகக் கூறுவதானால் மூலதனம், தொழில் நுட்பம், தொழில் பயிற்சி என்பவற்றுடன் தொடர்புடையதான வளர்ச்சி காரணமாக பொருளாதார சக்திகள் விஸ்தரிப்பு பெறுவதுடன் பொருளாதாரங்களும் வளர்ச்சி அடைகின்றன. உற்பத்தியில்

மேலும் பெருக்கம் ஏற்படுவதற்கு தேவையான மாற்றங்களுடன், உயர்மட்ட நுகர்ச்சியுடன் இணைந்த வகையில் மூலவளங்களின் ஒதுக்கீடு, மீள் ஒதுக்கீடு என்பன அமையுமேயானால் வளர்ச்சியானது திறமைமிக்கதாக அமைய முடியும். பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் நிரம்பலுக்கு சமமான வகையில் போதிய கேள்வி இருக்குமானால் வளர்ச்சியானது உறுதியானதாக அமையும்.

அமைப்பு மாற்றம்:

அபிவிருத்தியானது வருமானத்தில் ஏற்படக் கூடிய வளர்ச்சியுடனும், வளர்ச்சி பெறும் பொருளாதாரங்களின் அமைப்பில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களுடனும் இணைந்து காணப்படுகின்றது. இப்பொருளாதாரங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் அவற்றின் உற்பத்தியின் கொள்ளளவு, கைத்தொழில் துறை மூலமாக கிடைக்கப்பெறும் தேசிய வருவாய், தொழில் வாய்ப்புகளின் பாங்குகள், வர்த்தகத்தின் அமைப்பு என்பவற்றில் பெரும் அடிப்படை நிலை மாற்றங்களைச் செய்கின்றன. பின்னர் வருமான பரம்பல் முறைகள், மக்களின் நுகர்ச்சிப் பாங்குகள் என்பவற்றின் நிலைகளிலும் இவை பிரதிபலிக்கின்றன. இவற்றின் விளைவாக நாடுகள் பின்தங்கிய நிலையின் பண்புகளில் இருந்து விடுபட்டு அபிவிருத்தியின் உயர் மட்டங்களை நோக்கி முன்னோக்கிச் செல்லும் செய்முறைகளைப் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன.

உற்பத்தி கொள்ளளவில் அதிகரிப்பு:

அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு நாட்டின் உற்பத்தித் திறனில் ஏற்பட வேண்டிய அதிகரிப்பு என்பது அத்தியாவசியமான ஒரு அடிப்படை மாற்றமாகும். ஒரு நாட்டின் உற்பத்தித் திறனில் இரண்டு வகையான அபிவிருத்திகள் ஏற்படுவதன் மூலம் இது ஏற்பட முடியும். முதலாவது பௌதீக மூலதனங்களின் இருப்புடன் தொடர்புடைய அபிவிருத்தியாகும். தலா வருமானத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்புடன் சேமிப்பு அளவிலும் அதிகரிப்பு ஏற்படுகிறது. அதனால் கட்டிடங்கள், வீதிகள், இயந்திரங்கள் போன்றவற்றில் கூடிய முதலீடு செய்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இரண்டாவது மனித மூலதனத்தில் ஏற்படுகின்ற அபிவிருத்தியாகும். கல்வி, ஆராய்ச்சி, தொழில் பயிற்சி என்பனவற்றில்

நிற்கு கிடைக்கக் கூடிய அதிக வசதிகள் காரணமாக இது ஏற்படுகின்றது. இதனால் தொழிலாளரது வினைத்திறன் உயர்த்தப் படுவதுடன் அறிவியல் தொழில் நுட்பத் துறைகள் முன்னேற்றம் பெறுவதோடு மக்களின் மனப்பான்மைகளிலும் நவீனத்துவம் ஏற்படக்கூடியதாயிருக்கும்.

வளர்ச்சி ஏற்படும் நாட்டில் உற்பத்தியின் கொள்ளளவு விஸ்தரிக்கப்படும் போது அங்கே நிறுவன ஒழுங்குகளும் விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன. பௌதீக மூலதன அதிகரிப்பின் காரணமாக நிறுவனங்களின் உருவாக்கத்திற்கு தேவையான கட்டிடங்கள் மற்றும் தளபாடங்கள் போன்றன உருவாக்கப்படுகின்றன. மனித மூலதனத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதன் காரணமாக வளர்ச்சியினை ஊக்குவிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு தேவையான அறிவினையும் நிபுணர்களையும் வழங்கக் கூடியதாக இருக்கும். இந்நிறுவனங்கள் சேமிப்புக்களைச் சேகரித்து மூலதனம் தேவைப்படுமிடங்களுக்கு அவற்றினை விநியோகித்து, முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்கான திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொடுத்தல், தொழிலாளரை ஒழுங்குப் படுத்தல் போன்ற பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றன. இத்தகைய நிறுவனங்கள், வங்கிகள், முதலீட்டு நிதி நிறுவனங்கள், கூட்டுப் பங்கு நிறுவனங்கள், பங்கு பரிமாற்று நிறுவனங்கள் போன்ற உருவங்களில் செயல்படுகின்றன.

முற்போக்கான உற்பத்தி அமைப்பு:

நீண்ட காலப் பகுதியில் வளர்ச்சி உறுதியாகவும் அமையும் போது உற்பத்திக்கான அமைப்பு முறைகளும் பல்வேறு வகைகளில் தீவிர மாற்றங்களுக்குட்படுகின்றன. அத்தகையவற்றில் தேசிய வருமானத்தில் கைத்தொழில் துறை மூலமான வருவாயின் பங்கு அதிகரிப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும் போது அந்நாட்டின் விவசாயத்துடன் ஒப்பீட்டு ரீதியில் கைத்தொழிலின் பங்கு அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இதனால் லேயே பெரும்பாலான நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி அந்நாடுகளின் கைத்தொழிலின் வெளியீட்டில் ஏற்படுகின்ற அதிகரிப்பின் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்குக் காரணம் கைத்தொழில்களின் உற்பத்தித் திறனானது "அதிகரித்துச் செல்லும் விளைவு" தொடர்பான காரணிகளின் செயற்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதா

கும். இவற்றின் விளைவாக தொழில் வாய்ப்புகளின் பாங்குகளில் பெருமளவு பாதிப்புகள் ஏற்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதனால் தொழிற்படையில் விவசாயமற்ற துறை சார்ந்து காணப்பட்ட தொழிலாளர்களின் விகிதாசாரம் அதிகரிப்பதுடன் விவசாய துறையைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களின் அளவில் வீழ்ச்சி ஏற்படுவதனையும் அவதானிக்க முடியும். நாட்டில் பெருமாற்றத்திற்குள்ளாகும் இன்னுமோர் துறை வெளிநாட்டு வர்த்தகமாகும். ஏற்றுமதியில் கைத்தொழில் பொருள்கள் பிரதான பங்கினை வகிக்க முற்படுகின்றன. கைத்தொழில் துறையின் உற்பத்தி அதிகரிப்பதன் காரணமாக நிரம்பலில் விஸ்தரிப்பு ஏற்படுவதோடு உள்நூர் கேள்வி மாத்திரமின்றி வெளிநாட்டுச் சந்தைகளிலும் அவற்றுக்கு கேள்வி அதிகரிப்பதே இதற்கு காரணமாகும். இறக்குமதியில் மூலப் பொருட்களும் ஏனையவும் முக்கியம் பெறுகின்றன. இத்தகைய மாற்றங்கள் யாவும் இணைந்து பொருளாதாரத்தினை உயர்மட்ட அபிவிருத்தி நோக்கி இட்டுச் செல்வதனை அவதானிக்க முடியும்.

உயர் வாழ்க்கைத் தரமும் சமன்பாடின்மை நிலையும்:

பொருளாதாரம் நிலை மாற்றம் பெறுவதனால் மக்களின் வாழ்க்கையிலும் நிரந்தர மாற்றங்களை ஏற்படுத்த தூண்டல் ஏற்படுகின்றது. இம்மாற்றங்கள் உயர்மட்ட நுகர்ச்சி, சமநிலை வருமானம் என்பனவற்றை ஏற்படுத்துகின்றன. இவற்றால் நாட்டின் பொருளாதார சமூக வாழ்வில் பெரும் பாதிப்புகள் ஏற்படும். அதிகரித்த தலா வருமானம் காரணமாக அதிகரித்த சேமிப்பு ஏற்படுவதுடன் இது முதலீட்டின் அளவிலும் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. உயர் வருமானங்களால் தானியங்கள் மற்றும் உணவுப் பொருட்களில் ஏற்படும் செலவினங்கள் குறைவதுடன் வாழ்க்கை வசதிகளுக்கும் ஆடம்பர தேவைகளுக்கும் கூடியளவு செலவிடப்படுகின்றது. அபிவிருத்திச் செய்முறையில் குறைவிருத்தி நிலையில் இருந்த போது காணப்பட்ட பெரியளவு வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் இப்போது வருமான துறைகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புப் போக்குக் காரணமாக இல்லாதொழியும். அதிகரித்த வருவாயின் போதும் கூட குறை வருவாய் நிலையில் காணப்பட்டது போன்றே வருமானப் பரம்பலில் சமமின்மை காணப்பட்டாலும் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்பட்ட துயரங்க

ளும் அமைதியின்மையும் இப்போது மிகக் குறைவாகவே இருக்கும். இதற்குக் காரணம் அபிவிருத்தியடைந்த நிலையிலே ஏழ்மையான மக்களும் கூட தமது அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்துக் கொள்ளவும், வாழ்க்கையின் வேறுசில வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், தேவையான வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருப்பதாகும்.

எனவே அமைப்பின் நிலை மாற்றம் காரணமாக பொருளாதாரமானது இப்போது முற்போக்கான ஒன்றாக இனம் காணப்படுகின்றது. நீண்ட காலப் பகுதியில் நிகழும் நீடித்த வளர்ச்சியும் பொருளாதார அமைப்பில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களும் பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்தியினை நோக்கியதாக ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தே செயல்படுகின்றன.

வளர்ச்சிக்கான காரணிகள்:

பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியினைப் பற்றி விபரிக்கும் செய்முறையின் போது அதற்கான காரணிகள் யாவை என்ற வினா எழுகின்றது. இக்காரணிகளை பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயலாம். இயற்கை மூலவளம், மனித மூலவளம், மூலதன வாக்கம், தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் என்பனவாகும். இவற்றை விட நிரம்பல் பக்கத்திலிருந்து கவனிக்கும் போது முழுக் கொள்ளளவினையும் பயன்படுத்துவதனை உறுதிப் படுத்தும் தேவையும், மூலவளங்களைத் திறமையாக ஒதுக்கீடு செய்தலும் முக்கியம் பெறுகின்றன. இவை பொதுவான தேவைகளாய் இருந்தாலும் வளர்ச்சிச் செய்முறை விரைவாகவும், சுமுகமாகவும் செயற்பட தேவையானதும் பொருத்தமானதுமான நிறுவன ரீதியான சூழலை வழங்கும் சிறப்புத் தேவைகளும் உள்ளன. இக்காரணிகள் ஒவ்வொன்றும் செயல்படுமாற்றை விரிவாக அவதானிக்கலாம்.

இயற்கை மூலவளம்:

இது காலநிலை, மண், மழை வீழ்ச்சி, கனிப்பொருள் படிவு, சக்தி மூலகங்கள் என்பனவற்றைக் குறிக்கும். ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கான கொள்ளளவினை விஸ்தரிப்பதற்குத் தேவையான அடித்தளத்தினையும் அடிப்படைக் காரணிகளையும்

இவையே வழங்குகின்றன. சர்வதேச வர்த்தக வளர்ச்சியுடன் இவையாவும் விஸ்தரிப்பு பெறுகின்றன. ஆனால், அதே நேரத்தில் அனைத்து மூலவளங்களும் வர்த்தகத்திற்குட்படுவதில்லை. அவை குறித்த சில இடங்களிலேயே காணப்படுவதோடு அருமைத் தன்மையினையும் கொண்டிருப்பதனால் சில வரையறைகளுக்கு உட்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியும். அவ்வாறு அவற்றை அதிகரிக்கச் செய்யும் வழிமுறைகள் பின்வருவனவாகும். முதலாவது சில வகையான மூலவளங்களைத் தகுந்த முறையில் பேணுவதன் மூலம் புதுப்பிக்க முடியும். சாகுபடி செய்யப்படக் கூடிய நிலம், மேய்ச்சல் நிலம், காட்டாக்கம் பெற்ற நிலம் போன்ற மூலவளங்கள் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தக் கூடியன. இரண்டாவதாக சில மூலவளங்களுடன் மேலதிகமாக கிடைக்கக் கூடியதாயிருப்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். உதாரணமாக கண்டறியப்படாத கனிய வளப்படிவுகள். இவற்றைக் கண்டறிந்தால் இயற்கை மூலவள நிரம்பலை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியும். இவ்வாறே நீர்ப்பாசனம், பல போக பயிர்ச் செய்கை போன்ற நடவடிக்கைகளால் கூடிய பயனடையலாம். இதனால் பயிர் செய்நில அளவு அதிகரிக்கின்றது. மூன்றாவதாக இம்மூலவளங்களின் அளவு, தரம் என்பனவற்றில் முன்னேறிய தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்தி கூடிய பயனடைவதாகும். அருமைத் தன்மை வாய்ந்த மூலவளங்களின் பயன்பாட்டில் புதிய தொழில் நுட்ப பயன்பாட்டினை அறிமுகம் செய்வதன் மூலம் பொருளாதாரங்கள் சிறப்புற்றுள்ளன. இவற்றை விட மூலவளங்களை மிகத்திறமையுடன் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் குறைந்த உற்பத்தித் தகுதியுடன் அதிகளவில் அவற்றினை பயன்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும். அத்துடன் பதிவீட்டுப் பொருட்கள் பொறுத்து செயற்கை உற்பத்திகள் அருமையாக கிடைக்கின்ற மூலவளங்களைச் சிக்கனப்படுத்த உதவுகின்ற அதே வேளையில் இயற்கை மூலவளங்களில் சில, அருமையாகவே கிடைக்கக் கூடியதாகவும் நிரம்பலைப் பொறுத்து நெகிழ்ச்சித் தன்மை வாய்ந்தனவாக உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மனித மூலவளம்:

உற்பத்தியின் கொள்ளளவினை நிர்ணயிப்பதில் கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ள தொழிலாளருடைய அளவும் தரமும் மிக முக்கியமானதாகும். இயற்கை மூலவளங்கள் காணப்படுகின்ற பகுதிகளில் மூலதனத்துடன் தொழில்களை உருவாக்குவதோடு அங்கே, கிடைக்கக் கூடியதான தொழில் படையின் அளவும் மிக முக்கியமாகும். பொதுவாக தொழிலாளரது அளவு வளர்ந்து செல்லுதல் பயனுடையதாக இருக்கும். ஆயினும் குறிக்கப்பட்ட ஒரு நிலையில் கூடிய சராசரி உற்பத்தித் திறனை உறுதி செய்ய வேண்டுமானால் அதற்கு ஒரு பொருத்தமான தொழிலாளர் அளவு என்பதும் முக்கியமானதாகும். அவ்வெண்ணக் கருவிற்கு அப்பால் குறைந்து செல்லும் விளைவு விதி காரணமாக எல்லை உற்பத்தி வீழ்ச்சியுற்று அதனால் தேசிய உற்பத்தியினைத் தாழ் நிலைக்குக் கொண்டு சென்று விடும் ஆபத்துமுண்டு. இதனால் தொழிலாளருக்குரிய சராசரி உற்பத்தித் திறன் வீழ்ச்சியடையும். எனவே மக்கள் தொகையில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு எப்போதுமே நன்மையாக அமையவேண்டும் என கருதவும் முடிவதில்லை.

மக்கள் தொகையின் தரம் என்பது அவர்களின் சுகாதாரம், ஆற்றல், வளம், கல்வி, பயிற்சி ஒழுங்குணர்வு என்பவற்றில் தங்கியுள்ளது. சுத்தமான நீர் கிடைக்கக் கூடிய தன்மை, மருத்துவ வசதிகள், கல்வி பயிற்சி வசதிகள் என்பனவற்றில் செய்யப்படும் முதலீடுகளும் மனித மூலதனத்தில் செய்யப்படும் முதலீடுகளுக்கு ஒப்பானதாகும். அதனை இயந்திர உபகரணங்களில் பெறும் முதலீட்டுக்கு ஒப்பானதாகக் கொள்ளலாம். மனித மூலதனத்தில் செய்யப்படும் முதலீட்டினால் பெறக் கூடிய பெறுபேறுகள் பௌதீக மூலதனத்தில் செய்யப்படும் முதலீட்டினால் பெறப்படும் பெறுபேறுகளை ஒத்த அளவிலோ அல்லது அதிகமானதாகவோ காணப்படுகிறது. தொழில் நுட்ப முன்னேற்றமும், உற்பத்திகளின் நுணுக்கங்களும் அதிகரிப்பதனால் இத்தகைய கருத்துக்கள் மேலும் வலுப் பெறுகின்றன. இன்றைய சிக்கலானதும் பெரிதும் வளர்ச்சியுற்றதுமான இயந்திரங்களைக் கையாளவும் அதேபோல் வளர்ந்து செல்லும் பொருளாதாரங்களின் சிக்கலான பொருளாதார செயற்பாடுகளை நிருவாகம் செய்யவும் கல்வி கற்று பயிற்சி பெற சுறுசுறுப்பான தொழிற்படையொன்று மிக அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது.

மூலதனவாக்கம்:

ஒரு நாட்டினது மூலதன இருப்பே அதன் தொழிலாளர்களில் எவ்வளவு பேர் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப்படலாம் என்பதனை நிர்ணயிப்பதாக உள்ளது. தொழிலாளர் ஒருவருக்குரிய உண்மையான மூலதனத்தின் அளவே அதன் வெளியீட்டின் கொள்ளளவினை எடுத்துக் காட்டக் கூடிய திறன் வாய்ந்தது. எனவே மூலதனத்தின் இருப்பு மிக முக்கியமானதாகும். மனித மூலதன வளர்ச்சிக்கு தேவையான கட்டிடங்கள், உபகரணங்கள், புத்தகங்கள், கல்வி பயிற்சி என்பனவற்றை வழங்கும் நிறுவனங்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யும் சக்தியாகவும் அவற்றினை நிர்ணயிப்பதாகவும் மூலதன இருப்பு செயல்படுகிறது. மூலதனப் பொருட்கள் காரணமாக ஏற்படக் கூடிய மறைமுகமான உற்பத்திகளை உற்பத்தித் திறனில் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்துவதற்கான அடிப்படைச் சாதனங்கள் எனக் கூறலாம்.

மூலதனத்துடன் தொடர்புடையதான வெளியீட்டின் அளவு மூலதன வெளியீட்டு விகிதத்தில் தங்கியுள்ளது. அதாவது தேறிய முதலீட்டிற்கும் உற்பத்தியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பிற்கும் இடையேயான தொடர்பாகும். உதாரணமாக இவ்விகிதம் 2:1 என்ற விகிதத்தில் இருப்பதாக அனுமானித்தால் அப்போது முதலாவது வருடத்தில் ஏற்படுகின்ற இரண்டு ரூபாய் தேறிய முதலீட்டிற்கு பொருளாதாரமானது ஒரு ரூபாய் மேலதிக வெளியீட்டினை இரண்டாம் வருடத்திலும், அடுத்து வரும் வருடங்களிலும் ஏற்படுத்தும் என நம்பலாம். இவ்விகிதாசாரத்தினை முதலீட்டு பாங்கும் தொழில் நுட்பமுமே நிர்ணயிக்கின்றன. உதாரணமாக உருக்குத் தொழில் போன்ற கனரகத் தொழில்கள் கூடிய மூலதனச் செறிவு மிக்க தொழில்களாகும். இதில் மூலதனம் வெளியீட்டு விகிதாசாரம் கணிசமாக இருக்கும். மறு புறத்தில் இலேசான நுகர்ச்சிக் கைத்தொழில்கள் குறைந்த மூலதனச் செறிவைக் கொண்டன. இங்கே குறித்த அலகு முதலீட்டிற்கான வெளியீட்டு மிக அதிகமாகும். இத்தகைய நிலையில் ஒரு குறித்த பாங்கினைக் கொண்ட தொழில் நுட்பத்துடனான அபிவிருத்தியினை எடுத்துக் கொண்டால் அது பல வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருப்பதுடன் கூடிய வெளியீட்டினைப் பெறுவதற்கு ஒரு நாட்டிற்கு கூடிய

மூலதன இருப்பு தேவைப்படும் என்பதனையும் அவதானிக்க வேண்டும். இவற்றில் இருந்து வளர்ச்சியானது தொடர்ந்து நிலவ வேண்டுமானால் மூலதன இருப்பினைக் கட்டியெழுப்ப பெருமள விலான மூலதனம் பயன்படுத்தப்படுதல் அவசியம் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம்:

சிறந்த உற்பத்தியினை குறித்தளவான அதே உற்பத்தி செலவுடன் செய்வதனையோ அல்லது அதே உற்பத்தியினை குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்வதனையோ அல்லது இரண்டினையும் செய்வதனையோ தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் எனலாம். இவற்றினால் வெளியீட்டில் அதிகரிப்பு ஏற்பட முடிகிறது. உற்பத்தி முறை பற்றிய புதிய அறிவும், புதிய இயந்திரங்களும், புதிய உபகரணங்களும் காரணமாக கூடிய பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதுடன் புது வகையான பொருட்களும் உற்பத்தியாகின்றன. உதாரணமாக ஒரு நாடு ஒவ்வொரு வருடமும் தேய்மானம் பெறுகின்ற மூலதன இருப்பினை ஈடு செய்யுமளவிற்கு போதிய மூலதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யலாம். இதனால் வெளியீட்டின் கொள்ளளவுத் திறன் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் அதேயளவினதாக பேணப்படக் கூடியதாக இருக்கும். பழைய உபகரணங்கள் தேய்ந்து போனபின் வேறுபட்ட பல உற்பத்தித் திறன் மிக்க புதிய உபகரணங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். இச் சூழ்நிலையில் தேசிய வெளியீடானது பெருகுவதற்கு அங்கு ஏற்படுத்தப்படும் மேலதிக மூலதனத்தினை விட அங்கு ஏற்படும் அறிவின் அதிகரிப்பே காரணமாக அமையும். தொழில் நுட்ப அறிவு ஒரு தனிப்பட்ட காரணியானாலும் முதலாக்கத்திற்கும் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்திற்கும் இடையில் நெருங்கிய உறவுண்டு. புதிய உற்பத்திகளை அல்லது புதிய உற்பத்தி தொழில் நுட்பங்களை விருத்தி செய்து பயன்படுத்துவது என்பது புதிய இயந்திரங்களிலும் உபகரணங்களிலும் செய்யும் முதலீடுகளோடு தொடர்புடையதாகும். தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் என்னும் கருத்தின் பின்னணியில் ஒவ்வொரு காரியத்தினையும் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு மிகவும் பொருத்தமான வழிகள் உள்ளன என்னும் கருத்து ஒரு நாட்டின் உற்பத்தியினைப் பொறுத்து குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலதிக

மூலதனத்தினை நாடாத வகையில் உற்பத்தியினை அதிகரிப்பது முக்கியமானதாகும். உதாரணமாக சுழற்சிப் பயிர்ச் செய்கையும் சம உயர கோட்டு வழியே உழுது பயிரிடுதலும், தென்னாசிய நாடுகளின் விவசாய வெளியீட்டினை அதிகரிக்கச் செய்ய பொறுப் பாயிருந்த தொழில் நுட்பங்களாகும். இம்முறைகளில் கூடிய மூலதன உபகாரணப் பயன்பாடு இடம் பெறுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உற்பத்தித் திறனை முழுமையாக பயன்படுத்துதலை உறுதி செய்தல்:

இயற்கை மூலவளங்கள், மனித மூலவளம், மூலதனவாக்கம், தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் என்பன வளர்ச்சிச் செய்முறையில் நிரம்பல் சார்ந்தவையாகும். இவை தவிர தற்போது காணப்படும் கொள்ளளவினை முழுமையாகப் பயன்படுத்துதலும் இத்தகைய ஒரு செய்முறையாகும். இல்லாவிடில் தேசிய வெளியீடானது ஏற்பட வேண்டிய அளவை விட குறைவாகி விடலாம். இவ்வாறு கொள்ளளவின் குறைபாட்டினை தவிர்க்க வேண்டுமாயின் உற்பத்தித் திறனின் கொள்ளளவிற்கு ஏற்ற வகையில் முழுமையாக தொழில் வாய்ப்புகளை அவற்றின் கேள்விக்கேற்ற வகையில் பேணிப் பராமரிக்க வேண்டும். அப்போது தான் நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் மீதான செலவினங்கள் என்பவை நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் நிரம்பலுக்கு சமமானதாகவும், உற்பத்தியின் கொள்ளளவு, முதலீடு என்பவற்றில் ஏற்படும் அதிகரிப்பானது, சேமிப்புக்கு சமமானதாகவும் அமையும். அதிகரிக்கும் முதலீடானது அதிகரிக்கக் கூடிய சேமிப்புக்கு ஏற்ற அளவில் அமையாவிட்டால் நுகர்ச்சி செலவினங்கள் நுகர்ச்சிப் பொருட்களை விட அதிகரித்து அதன் காரணமாக விலைகளில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டு பொருளாதாரத்தினை ஸ்திரமற்றதாக்கி விடும். இந்நிலையில் பொருளாதாரத்தில் சமன்பாட்டு செய்முறை ஏற்பட பொருத்தமான கொள்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. இதற்கு சந்தைப் பொருளாதாரங்களில் பணம், மற்றும் அரசியற் கொள்கைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்புகளில் வகுக்கப்படும் திட்டங்களில், மொத்த வருவாய் என்பதனை நுகர்ச்சிக்கும், சேமிப்புக்குமாக, ஒதுக்கப்பட்டதென்று கருத முடியும்.

திறமையிக்க உற்பத்தி:

தகுந்த மூலவள ஒதுக்கீட்டின் மூலம் திறமையான உற்பத்தியினை உறுதிப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். இது இரண்டு படிக்களைக் கொண்டது. ஒன்று வளர்ச்சி செய்முறையில் உற்பத்திப் புறத்தில் பொருத்தமான மூலவள ஒதுக்கீட்டினை செய்வதுடன் தொடர்புடையதாகும். ஒரு நாடு அபிவிருத்தியடையும் போது சில தொழில்கள் வழக்கற்றுப் போனவையாகவோ பழமையான வையாகவோ காணப்படலாம். இது சில தொழில்களுடைய தொழில் நுட்பங்கள் காலத்துக்கு ஒவ்வாது போவதனை ஒத்ததாகும். நவீன தொழிற் பயிற்சியினை நாடும் புதிய தொழில்கள் அவற்றின் இடத்தினை கைப்பற்றலாம். அத்தகைய சூழ்நிலையில விரயங்களைத் தடுக்கவும் பழையவற்றில் இருந்து புதியவற்றிற்கு விரைவாக மாறவும் இயன்றளவிற்கு கூடிய அளவிலான மூலவள மீள் ஒதுக்கீடு அத்தியாவசியமாயுள்ளது.

இரண்டாவது நுகர்ச்சிப் பாங்குகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு பொருந்தும் வகையில் பொருளாதார அமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதுடன் தொடர்புடையதாகும். வளர்ச்சியின் காரணமாக வருமானங்கள் அதிகரிக்கும் போது மக்களது நுகர்ச்சி முறைகள் மாற்றங்களுக்குள்ளாகின்றன. வருமானத்தில் ஒரு மட்டத்திற்கு அப்பால் உணவு நுகர்ச்சிக்கான செலவினங்களில் வீழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அத்துடன் உணவு போன்றன அல்லாததும் நீடித்தப் பாவனைப் பொருட்களானதுமான தொலைக்காட்சி, கார் போன்றவற்றில் செலவினங்கள் அதிகரிக்கும். இத்தகைய மாறிச் செல்லும் நுகர்ச்சிப் பாங்குகளை சமாளிக்கும் வகையில் நுகர்ச்சிப் பொருட்களை உற்பத்திச் செய்யும் தொழில்களையும், அவற்றிற்கான உள்ளீடுகளை நிரம்பல் செய்யும் நிறுவனங்களும் மாற்றம் பெறவேண்டும். அவ்வாறு மாறாவிடில் அவற்றின் உற்பத்தித் திறன்குறையும். அத்துடன் சந்தையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக் கொள்ளாத தொழில் அமைப்புகள் சிலவகை மூலவளங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளாததால் ஏற்படக் கூடிய நட்ட விளைவுகளையும் எதிர்நோக்க நேரிடும்.

பொருத்தமான சூழ்நிலை:

இது அபிவிருத்தியின் வளர்ச்சிக்கான மூலவளங்களை ஒழுங்கு செய்யும் முகவர்கள், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பற்றிய மக்களுடைய மனப்பான்மை என்பன பற்றியதாகும். வளர்ச்சியை வழிப்படுத்தும் முகவர்களாக செயல்படும் அரசாங்கம், வர்த்தக தலைமைத்துவம், தொழிலாளர்களின் தலைமைத்துவம் என்பன சாதகமான முறையில் செயற்பட்டு வளர்ச்சியினை ஊக்குவிக்கலாம். சிறந்த அரசாங்கம் ஒன்று பொருத்தமான கொள்கைகளை வகுத்தும், சரியான திட்டங்களை உருவாக்கியும், முயற்சியாளரது திறமைகளுக்கு வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தியும், வளர்ச்சியினை ஊக்குவிக்க முடியும். அத்துடன் உற்பத்திக் காரணிகளிடையே சுமுகமான உறவுகளை ஏற்படுத்துவதற்காக வளர்ச்சி சார்பான நடவடிக்கைகளாக நில உரிமை முறைகளை மாற்றஞ் செய்தல், உள்ளமைப்பு வசதிகளை உருவாக்குதல் போன்றவற்றில் ஈடுபடலாம். அத்துடன் வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையில் குறித்த தேவைகளுக்காக நிதியினை பயன்படுத்துவதற்காகவோ அல்லது முதலீடுகளை வழிப்படுத்துவதற்காகவோ நிறுவனங்களை ஊக்குவிக்கவும் முடியும். திறமைமிக்க வர்த்தக தலைமையைத்துவத்தினால் உற்பத்தி, தொழில் நுட்பம், சந்தைகள் என்பனவற்றிற்கான புதிய வழிமுறைகள் கண்டறியப்படலாம். அபிவிருத்தியினை நோக்கமாகக் கொண்ட தொழிலாளர் தலைமைத்துவம், இலாபத்தில் தமது பங்கினை கூடியளவு பெற்றுக் கொள்வதற்காக உற்பத்தியினை உயர்த்த ஒத்துழைக்கலாம்.

தாம் செய்யும் தொழில், வருமானம் உழைத்தல், செலவிடல் என்பனவற்றின் மீதான மக்களது மனப்பான்மையும் மிக முக்கியமானதாகும். பொருளாதாரம் சார்ந்த பகுத்தறிவு மிக்க வகையில் இம் மனப்பான்மை இருக்குமானால் அது அபிவிருத்தியினை ஊக்குவிக்க முடியும். உதாரணமாக கூடிய உழைப்பு மூலம் கூடிய வருவாய் பெறவும், கூடிய செலவு செய்யவும், கூடிய சேமிப்பினைப் பெறவும் முடியும். கடும் உழைப்பினை கௌரவித்து, நேர்மையினை கடைப்பிடிப்பதனை பெருமையாகக் கருதும், சமுதாயம் ஒன்று விரைவான முன்னேற்றத்துக்குச் சார்பான வாய்ப்பினைக் கொண்டுள்ளதெனலாம்.

மூலதன வாக்கத்தின் முக்கியத்துவம்:

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தேவையானவை பற்றி இதுவரை பொதுவான விளக்கங்கள் கூறப்பட்டன. குறைவிருத்தி நிலையில் ஒரு பொருளாதாரம் காணப்படும்போது இவையாவும் அத்தியாவசியமான தேவைகளாகும். ஆனால் அவையாவும் சமமான அளவில் தேவைப்படுவனவல்ல. பெரும்பாலான நாடுகள் பெருமளவான இயற்கை மூலவளங்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும் மூலதனப் பற்றாக்குறை காணப்படுவதன் காரணமாக செயலாற்றல் அற்றனவாக உள்ளன. மனித மூலவளம் இந்நாடுகளில் பெரிய அளவில் காணப்பட்ட போதிலும் முறையான கல்வி, தொழிற்பயிற்சி என்பனவற்றிற்கு போதிய வசதிகள் காணப்படுவதில்லை. இவற்றிற்கும் போதிய முதலீடு பற்றாக் குறையே காரணமாய் உள்ளது. தொழில் நுட்ப முன்னேற்றமும் கூட மூலதன இருப்பின் அதிகரிப்பிலேயே தங்கியுள்ளது. அபிவிருத்தியின் வளர்ச்சி செய்முறை ஆரம்பித்த பின்னரேயே, கேள்விக்கும் நிரம்பலுக்கும் இடையேயான சமப்பாட்டினை ஏற்படுத்துவதற்கும், சரியான திட்டமிடலுக்கும் தேவையானதும் பொருத்தமானதுமான கொள்கைகளை உருவாக்க முடிகிறது. அபிவிருத்திக்குப் பொருத்தமான நிறுவனங்களை உருவாக்குதலும் மக்களின் மனப்பான்மையில் நவீனத்துவத்தினை உருவாக்குதலும் வளர்ச்சியின் காரணமாக பெருமளவிற்கு பாதிக்கப்படுகின்றன. குறைவிருத்தி நாடுகளின் வளர்ச்சி செய்முறையில் மிக முக்கியமானதும் முதலாவதானதுமான அம்சம் மூலதனவாக்கமாகும். எனவே ஏனைய காரணங்கள் யாவும் முக்கியமாகக் காணப்பட்டாலும் கூட மூலதனவாக்கமே மிக முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது.

இதுவரையில் கூறப்பட்ட வளர்ச்சிக்கான காரணிகள் யாவும் அபிவிருத்திக்குத் தேவையானவையாகும். அவை பற்றிய கருத்துக்கள் மாத்திரம் அபிவிருத்தியினை தூண்டப் போதியனவல்ல. மூலவளங்களை பயன்படுத்தும் அதே வேளையில் பொருத்தமான கொள்கைகள், திட்டங்கள், முகவர்கள் ஆகியவற்றையும் உருவாக்க வேண்டியுள்ளது. இதனையே அபிவிருத்தி உபாயம் என்போம். இதனைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அத்தியாயம் - 3

அபிவிருத்திக்கான உபாயங்கள்

அபிவிருத்தியில் பின் தங்கியதால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை சமாளிப்பது எப்படி? எப்படி அபிவிருத்தி அடையலாம்? குறித்த ஒரு நாடு எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பதனைப் பொறுத்தே இவ்வினாக்களுக்கான பதிலைப் பெறமுடியும். அந்நாட்டின் வரலாறு, அங்கே கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ள மூலவளங்கள், அந்நாட்டின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலாசார பின்னணி என்பனவற்றின் அடிப்படையிலேயே அங்கு காணப்படும் பின்தங்கிய நிலைமையினைச் சமாளிப்பதற்கான வழிவகைகளைத் தீர்மானிக்க முடியும். அபிவிருத்தி உபாயத்தினை உருவாக்கும் முன்னர் அந்நாட்டினைப் பற்றிய விபரங்களை அறிந்து கொள்வதும், அத்துறை சார்ந்த கருத்துக்கள் பற்றிய பொதுக் கருத்துக்களை வளர்த்துக் கொள்வதும், அத்தியாவசியமானவையாகும். பெருமளவில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ள அபிவிருத்தி உபாயங்களுள் பின்வரும் நான்கும் முக்கியமானவையாகும்.

- (அ) ரொசன்ஸ்டீன் ரோடன் (Rosenstein Rodon) என்பவருடைய பெரும் உந்தல் (Big Push) உபாயம்
- (ஆ) லெய்பென்ஸ்டீன் (Leibenstein) என்பவருடைய தர்க்கத் திற்குரிய குறைந்தபட்ச முயற்சி எனும் உபாயம்.
- (இ) ஆர். நர்க்சே (R. Nurkse) என்பவருடைய பெயரோடு இணைந்த "சமமான வளர்ச்சி" என்னும் உபாயம்.
- (ஈ) ஹேர்சுமன் என்பவரால் பிரசித்தியடையச் செய்த "சமனற்ற வளர்ச்சி" உபாயம்.

அ) பெரும் உந்தல் (Big Push) உபாயம்:

1940 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் ரொசன்ஸ்டீன் நோடன் என்பவரால் முதன் முதலாக கிழக்கு, தென் ஐரோப்பிய பகுதிகளில் கைத் தொழிலாக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதனை நோக்கமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட உபாயம் இதுவாகும். பின் வந்த காலங்களில் வேறு சிலரும் இவருடய கருத்துக்களை ஆதரித்தனர்.

அபிவிருத்திக்கான தடைகளை தாண்டுவதற்கு கைத்தொழில் துறையில் குறைந்தபட்சமாக ஆகக் கூடியளவு முதலீட்டினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தி கூறியதனால்வே இவ்வுபாயம் பெரும் உந்தல் என அழைக்கப்படுகிறது. பின்தங்கிய நிலைமையில் இருந்து விடுபட வேண்டுமானால் கைத்தொழிலாக்கத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் அதற்காக முதலீட்டினை கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்திக்காக மாத்திரம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒரு நீண்ட காலப் பகுதியில் சிறிது சிறிதாக மூலதனமிடுவது போதாதென்றும் ஒரேயடியாக ஒரு குறுகிய காலப்பகுதியில் கூடிய மூலதனத்தை விரைவாக முடுக்கிவிட வேண்டும் என்றும் இவ்வுபாயம் ஆலோசனை கூறுகிறது. இவ்வுபாயத்தில் கூறப்படும் பெரும் மூலதனக் கருத்து ஒரு ஆகாய விமானம் பறப்பதற்கு மேலெழும்பத் தேவையான குறைந்தபட்ச வேகத்தினைத் தரையிலேயே பெற்றுக் கொள்வதனை ஒத்தது எனப்படுகிறது. இன்னோர் வகையாக கூறுவதானால் ஒரு பொருளாதாரம் சுயமாகத் தாங்கி நிற்பதனைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்வனுக்கு முறைக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள அனுமானம் யாதெனில் கைத்தொழில் பொருளாதாரமானது பெருமளவிற்கு புறச் சிக்கன நன்மைகளை அனுபவிக்கின்றன என்பதாகும். அத்தகைய பொருளாதாரங்கள் இவ்வாறான நன்மைகளைப் பெற வேண்டுமானால் சமகாலத்தில் பல கைத்தொழில்களிலும் பாரிய அளவில் முதலீடு செய்ய வேண்டும். இக்கைத்தொழில்கள் ஒன்றிற்கொன்று துணையாயமைதல் காரணமாகவே புறச் சிக்கனம் தோன்றுகின்றது. இவ்வாறு ஒன்றினுக்கு ஒன்று துணையாய் செயல்பட காரணமாயிருப்பது வெவ்வேறு கைத்தொழில்கள் வெவ்வேறான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதும், தொழிலாளர்கள் மத்தியில் வெவ்வேறான பொருட்களுக்கு ஏற்படும் கேள்வியு

மாகும். இதன் மூலம் வேறுபட்ட தொழிற்சாலைகள் தாம் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களை விற்க முடியாமல் போகும் சந்தைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடிகிறது. இத்தகைய சிந்தனை சந்தையின் நிச்சயமற்ற நிலைமைக்கு எதிரான கருத்தினைக் கொண்டுள்ளது. இதனால் சந்தையில்லாது போகலாம் என்பது போன்ற அபாய நேர்வுகளினால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள், செலவினங்கள் என்பன குறைகின்றன. அதன் மூலம் வளர்ச்சிக்கு உறுதியான வழிவகுக்கப்படுகிறது எனலாம்.

ஒன்று அல்லது சில தொழில்களில் மாத்திரம் தங்கியிருக்கும் பட்சத்தில் இவ்வாறான புறச் சிக்கன நன்மைகளை பெற முடியாது போகலாம் என இவ்வுபாயம் நம்புகிறது. ஒரு வகையில் இது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதேயாகும். ஏனெனில் தொழிலாளர்கள் தமது வருவாயினை ஒருசில பொருட்களை நுகர்வதற்கு மாத்திரம் செலவிடப் போவதில்லை. எனவே ஒன்று அல்லது ஒருசில தொழில்கள் மாத்திரம் காணப்படும் இடங்களில் இப்பிரச்சினை ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. இத்தகைய குறைபாடு காரணமாக கைத் தொழில்களின் விஸ்தரிப்பு நடவடிக்கை ஒரு குறைபாடான நிலையினை எதிர்நோக்க நேரிடும்.

சந்தையில் எதிர்நோக்க வேண்டிய அபாய நேர்வு போன்ற ஆபத்துகளில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ள முடிவதுடன் ஏனைய புறச் சிக்கனங்கள் காரணமாக நன்மைகளும் ஏற்படுகின்றன. மார்ஷல் என்பவரால் இனங்காணப்பட்ட அத்தகைய நன்மைகள் வளரும் கைத்தொழில்களுக்கு உள்ளேயே காணப்பட்டாலும் அது நிறுவனத்திற்கு வெளிவாரியானதொன்றாகும். கைத்தொழில் வளர்ச்சி பெறும்போது சில குறித்த வகையான தொழிலாளர்கள் மற்றும் உள்ளீடுகள் என்பன ஒவ்வொரு நிறுவனத்திற்கும் கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும். இலகுவானதும் குறைந்த வட்டி வீதங்களிலான கடன் வசதி, தொழிலாளர்களை இலகுவாகவும் மலிவாகவும் பயிற்றுவித்தல் போன்ற வசதிகள் இத்தகையனவாகும். இத்தகைய அனுகூலங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமானால் பல வழிகளிலும் முதலீடுகள் ஏற்பட வேண்டும். அவ்வாறு ஏற்படும் முதலீடுகள் யாவற்றையும் கூட்டிப் பார்த்தால் இறுதியில் அது ஒரு பெரும் முதலீட்டுத் தொகையாகக் காணப்படும்.

இவ்வாறாகப் புறச் சிக்கனம் பொறுத்து காணப்படக் கூடிய இன்னுமோர் விசேட விளைவு யாதெனில் சமூகச் செலவினங்களான வலு, போக்குவரத்து தொடர்பு வசதிகள், நீர் விநியோகம், கழிவுகற்றல் போன்றவற்றில் ஏற்படும் முதலீடுகளாகும். பொறியியல் காரணங்களுக்காகவும் இவை பொருத்தமான திறமையினையும் குறைந்த செலவினையும் கொண்டு இயங்க வேண்டியிருப்பதால் பெரிய அளவில் நிர்மாணிக்க வேண்டியிருப்பதாக உள்ளன.

மேலும் இவை போதிய அளவுகளில் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டுமேயானால் வேறுபட்ட பல பொதுப் பயன்பாடு சார்ந்த அமைப்புகளிலும் பெரிய அளவில் உற்பத்தி ஏற்பட முடிவதால் மேலும் கூடிய முதலீட்டிற்கான வாய்ப்புக்களை பெற முடியும். இவற்றின் அளவினை ஒரு குறித்த அளவுக்கு மேல் குறைக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் குறித்தளவுக்கு அதிகமான அப்பொதுத்துறை சேவைகளை அமைக்காவிட்டால் கூடிய நன்மைகளை பெற முடியாது போய் விடும் ஆபத்துண்டு. குறைவிருத்தி நாடுகளில் ஏற்படும் முதலீடுகளில் குறைந்தபட்சம் 1/3 பங்கிற்கு மேலானது இத்தகைய தேவைகளுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றது.

புறச்சிக்கனம் காரணமாக ஏற்படும் நன்மைகள் இவ்வுபாயம் உருவாக்கப்பட்ட காலம் முதலாக இனங்காணப்பட்டுள்ளதோடு வேறு சில நன்மைகளும் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. அதிகரித்துச் செல்லும் மக்கள் தொகைக்கான அடிப்படைத் தேவைகளை வழங்கவும், பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தவும் விரிவாக்கப்பட்ட முதலீடு அவசியமாகிறது. அத்துடன் சிறிய முயற்சிகளின் பயனின்மை பற்றியும், பெரிய முலீடுகளின் மூலம் அபிவிருத்திக்கு தேவையான ஆற்றல் மிக்க செயலாக்கம் நிறைந்த சூழலினை உருவாக்கலாம் என்பது பற்றியும் வற்புறுத்திக் கூறப்பட்டது. இவ்வுபாயத்தினை மதிப்பீடு செய்வதானால் "அது வேறுபட்ட பல கைத் தொழில்களில் பெரியளவு முதலீட்டினை ஏற்படுத்துவதனால் உருவாகக் கூடிய புறச் சிக்கனம் பற்றி சரியாகவே விவாதிக்கின்றது" எனலாம். அத்துடன் அதனால் ஏற்படும் நன்மைகள் பொது நலப் பயன்பாட்டுக்கான வசதிகளின் அமைப்புகளிலேயே ஏற்படலாம் என்றும் சரியாக விளக்குகிறது. கைத்தொழில் ஒன்றிற்கொன்று துணையாகவும் உற்பத்திகளை விற்பனை செய்வதனை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் அமையுமென்ப

தனையும் இவ்வுபாயம் விளக்குகின்றது. இக்கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் போது குறைவிருத்தி நாடுகளில் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதன் முக்கியத்துவம் எடுத்துக் கூறப்படுவதுடன் அதனால் இயக்கப் பண்புடையதும் நவீனத்துவம் வாய்ந்ததும் முன்னோக்கிச் செல்வதுமான பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்தலாம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இக்கோட்பாட்டாளர்கள் அரசின் திட்டங்கள் மூலமே முதலீடுகளைத் தேவையான வழிகளில் ஒழுங்குபடுத்தவும் அதற்கான சேமிப்புகளை வழிப்படுத்தவும் முடியுமென நம்புகின்றனர்.

இவ்வுபாயம் சில பயன்பாடுகளை கொண்டிருக்கும். அதே நேரத்தில் சில பலவீனங்களையும் கொண்டிருப்பதும் எடுத்துக் காட்டப்பட வேண்டியுள்ளது. அவற்றில் ஒன்று புறச் சிக்கனமானது சில வரையறைகளுக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்பட்டதென்பதாகும். ஒரு நாட்டில் சில உற்பத்திகளுக்கு கேள்வியில் நெகிழ்ச்சி இருப்பதுண்டு. அதனால் பெரியளவிலான பொருளாதார அளவு வாய்ப்பு இருப்பதில்லை. உள்நாட்டுக் கேள்வியானது சில தனியார் சேவைகள் மற்றும் மென் கைத்தொழில் உற்பத்திகளான உணவு உற்பத்தி, உடையுற்பத்தி போன்றவற்றிற் காணப்படும். இத்தகைய கைத் தொழில்களுக்கு பாரிய முதலீடுகள் தேவைப்படுவதில்லை. எனவே இத்தகைய தொழில்களில் செய்யப்படும் நிரந்தர முதலீடுகள் மிகவும் சிறியதாகும். சர்வதேச வர்த்தகம் பற்றி யோசித்தாலும் கூட அவற்றின் நிலைமையில் பெரிய மாற்றம் ஏதும் ஏற்படுவதில்லை. ஒரு வகையில் பார்க்கும் போது சர்வதேச மட்டத்தில் புறச் சிக்கனத்திற்கான வாய்ப்புக்கள் சாதகமாக இருக்கும். ஏனெனில் சர்வதேச நிலையில் கேள்விக்கு வரையறை இருப்பதில்லை. ஆனால் குறைவிருத்தி நாடுகள் இத்தகைய வாய்ப்புகளைப் பெறக் கூடியனவாக இருப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் அவற்றின் பிரதான ஏற்றுமதிகளான முதனிலைப் பொருட்களுக்கு கேள்வி நெகிழ்ச்சியற்றுக் காணப்படுவதாகும்.

இவ்வுபாயத்தில் காணப்படும் அடுத்த பலவீனம் அது விவசாயத்தை விட கைத்தொழில் பரும்படியாக்க நடவடிக்கைகளுக்கே பெரும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகும். விவசாயம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளான நீர்ப்பாசனம், நில அபிவிருத்தி,

வடிகாலமைப்பு, போக்குவரத்து என்பவற்றிலும் பாரிய முதலீடுகளை ஏற்படுத்தும் போது சிலவகை நன்மைகள் ஏற்படலாம் என்பது எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. இத்தகைய முதலீடுகள் காரணமாக இவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டதான பல உள்ளீடுகளை வழங்குவதன் மூலம் பல நன்மைகளை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இவற்றை விட மூலப் பொருள், உணவு போன்றவற்றை வழங்குவதன் மூலம் பொருளாதாரத்திற்கு பல மறைமுகமான நன்மைகள் ஏற்பட வழியுண்டு.

பெரும் உந்தல் சிந்தனையில் முதலீடு பற்றி பெருமளவிற்கு கூறப்பட்ட போதிலும் எவ்வாறு முதலீடு ஏற்பட ஊக்குவிக்க முடியும் என்பதனைப் பற்றி ஒன்றுமே கூறாமையினை மூன்றாவது குறைபாடாகக் கூறலாம். இன்னோர் வகையாகக் கூறுவதானால் அரசாங்கத்தை ஆரம்பத்தில் பெருமளவில் முதலீடுமாறு கோருகின்ற போதிலும் சேமிப்பினை ஊக்குவித்தல், தனியார் துறையினரை அபாய நேர்வுகளை எதிர்நோக்கி முதலிட ஊக்குவித்தல் போன்ற பிரச்சினைகளை கவனிக்காது இருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. இதற்குத் திறமையான அரசு நிருவாகம், உறுதியான விலைகள், பொருத்தமான நிதிக் கொள்கைகள், விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சி போன்ற நிலைமைகள் பூர்த்தி செய்யப்படல் வேண்டும். அரசினது முதலீட்டிற்குப் போதிய பயன்கள் ஏற்பட இந்நிலைமைகள் அத்தியாவசியமானவையாகும்.

நான்காவதாக இவ்வுபாயமானது அமூல் செய்யப்படுவதற்கு பெரிதும் அரசாங்கத்திலும் திட்டமிடலிலும் தங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதற்குக் காரணம் தனியார் துறையில் பாரிய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப்பட முடியாததுள்ளமையாகும். ஏனென்றால் அவற்றிற்கான முதலீடுகள் தனியார் துறையினரிடம் இல்லை.

அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு பெரியளவிலான முதலீடு தேவைப்படும். மேலும் சில முதலீடுகள் நீண்ட காலத்தின் பின்னரே இலாபங்களை வழங்கக் கூடியனவாயிருக்கின்றன. கல்வி தொழிற் பயிற்சி ஆகிய துறைகளில் தனியார் துறை ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. இவ்வாறான பிரச்சினைகள் காணப்படுவதனால் இவ்வுபாயமானது தனியார் துறையினால் சேமிப்பு ஏற்படுத்துவது பொறுத்தும் முதலீட்டிற்கான மூலவளம் பொறுத்தும் அக்கறை

காட்டப்படவில்லை எனலாம். எனவே தனியார் துறையும் நிறுவனங்களும் அபிவிருத்திக்கு தேவையான பொருளாதாரப் பங்களிப்பினை வழங்குவதனை இவ்வுபாயம் உதாசீனப்படுத்தப் படுவதாக கூறலாம்.

இவ்வுபாயம் பற்றிவிமர்சிப்பவர்கள் அதில் காணப்படும் பயனுள்ள கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் அதே நேரத்தில் அதிலுள்ள குறைபாடுகளையும் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. தேங்கிய நிலையில் பலவீனமாகக் காணப்படும் ஒரு பொருளாதாரம் அதனுடைய தாழ் நிலையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு பாரிய முதலீடு தேவை என்பதனை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அதே நேரத்தில் கைக் தொழில் துறையில் செய்யக் கூடிய முதலீட்டிற்கும் ஒரு வரையறை உண்டு என்னும் கருத்தினை அவர்கள் அசட்டை செய்யவும் தயாராக இல்லை. எனவே "பெரும் உந்தல்" என்பது அபிவிருத்திக்கு அத்தியாவசியமான ஒரு நிலைமையே தவிர அது மாத்திரம் அபிவிருத்திக்கு போதுமானதல்ல. இவ்வுபாயம் வெற்றியடைய வேண்டுமானால் ஏனைய பல நிலைமைகளும் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும்.

ஆ) தர்க்கத்திற்குரிய குறைந்தபட்ச முயற்சி உபாயம்:

இவ்வுபாயம் ஆரம்பத்தில் லெய்பென்ஸ்டீன் (Leibenstein) என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட போதிலும் (Meint) மியன்ட் என்பாரும் தனது விமர்சனங்கள் மூலமாக இவ்வுபாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றியுள்ளார். விரைவாகப் பெருகிச் செல்லும் மக்கள் தொகையானது சுயமாக பொருளாதார வளர்ச்சியினை அடைய வேண்டுமானால் ஓரளவுக்காவது ஒரு குறைந்த பட்ச அளவிலான முயற்சியினை முதலீட்டு உருவில் இடம் பெறச் செய்யவேண்டும் என்பதனை இவ்வுபாயம் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

குறைவிருத்தி நாடுகளில் மக்கள் தொகை விரைவாகப் பெருகுவதனை மனதில் கொண்டு அவர்களது தலா வருமானத்தினை நியாயமான அளவிற்கு அதிகரிக்கச் செய்வதற்காக மூலதனத்திற்கான மூலவளங்களைப் பயன்படுத்துவதுடன் தொடர்புடையதாக இவ்வுபாயம் காணப்படுகிறது. அத்தகைய முதலீட்டை அத்தியாவசியமான குறைந்தபட்ச முதலீடு எனலாம். அவ்வாறான ஒரு குறைந்தபட்ச முதலீட்டினை விடக் குறைந்த அளவிலான முதலீடு பயனளிக்காது. வழக்கமாக ஒரு குறித்தளவு முதலீடு

ஏற்படும் போது அதன் விளைவாக தலா வருமானத்தில் அதிக ரிப்பு ஏற்படும் என்பதும் உண்மையாகும். ஆனால், வருவாய் காரணமாக ஏற்படுகின்ற அதிகரிப்புக்கு சமாந்தரமாக பிழைப்பூதிய நிலையில் வாழும் மக்கள் தொகையின் எண்ணிக்கையிலும் கூட இந்நாடுகளில் ஒரு அதிகரிப்பினை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும். இதனால் இது வருமானத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பினை சமன்படுத்தி அவ்வதிகரிப்பின் விளைவுகளை உணரவிடுவதில்லை. இதனால் தலா வருமானத்தில் எதுவித அதிகரிப்பும் ஏற்படுவதனை காண முடியாது. எனவே தலா வருமானம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டுமானால் ஆரம்ப நிலையில் இடப்படும் முதலீடானது பாரியளவில் ஏற்பட்டால்தான் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு ஏற்படும் அதே நேரத்தில் தலா வருமானத்தினை உயர்த்த மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் விரக்தியினை ஏற்படுத்தாது சாதகமான அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தும். இன்னோர் வகையாக கூறுவதானால் அம் முதலீடானது குறித்தளவிலான குறைந்தபட்ச முயற்சி எனப்படும். வருமான அதிகரிப்பினை போதியளவுக்கு உயர்த்துவதுடன் மக்கள் தொகையின் அதிகரிப்பு காரணமாக ஏற்படக் கூடிய தடைகளையும் தாண்டக் கூடியதாகவும் அது இருக்கும்.

குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்கள் வறுமையினது தாழ்மட்ட சமநிலை வலைப் பொறியில் இருந்து விடுபடுவதற்கான வழியினை இவ்வுபாயம் கூறுகிறது. அதாவது, குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களில் தனிநபர் வருவாய் கீழ்மட்டத்திலேயே காணப்படுவதுடன் வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்த மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு எதிராகவும் செயல்படுகின்றது. இந்நிலைமைகளில் தனிநபர் வருவாய் மிகவும் குறைந்ததாகவும் அது அவர்களுக்கு பிழைப்பூதிய வாழ்க்கை தரத்தினை மேற்கொள்ளவே போதியதாகவும் இருக்கின்றது. அப்போது சேமிப்பு பூச்சியமாகவோ அல்லது மிகச் சிறிதளவாகவோ மாத்திரமே காணப்படும். எனவே முதலீட்டாக்கம் இல்லாமலோ அல்லது மிகச் சிறிதளவிலானதாகவோ காணப்படுகின்றது. இத்தகைய தாழ்மட்ட வாழ்க்கை நிலைமைகளில் தான் மல்தூசியனின் கோட்பாட்டில் கூறப்படும் மக்கள் தொகை பெருக்கம் காரணமான பிரச்சினைகளும் ஏற்படுகின்றன. அதன்படி பிழைப்பூதிய மட்டத்திற்கு சுற்றுமேல் வளர்ச்சி பெறுகின்ற தலா வருமானத்தினைத் தொடர்ந்து

மக்கள் தொகையிலும் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதனால் பொருளாதாரத் திணை மீண்டும் வறுமை வலைப் பொறிக்குள்ளேயே தள்ளிவிடுகின்றது.

ஆனால் எமது கடந்தகால அனுபவங்களின்படி மக்கள் தொகை வளர்ச்சிக்கு மூன்று சதவீத உயர்மட்ட எல்லையுண்டு. தலா வருமானத்தில் ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சிக்கு சமாந்திரமாக மக்கள் தொகையிலும் வளர்ச்சியானது (கூடிய உணவு, சிறந்த மருத்துவ வசதிகளின் வளர்ச்சி என்பன காரணமாக இறப்பு வீதத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்படுவதாலும் உயர் பிறப்பு வீதங்கள் காரணமாகவும் இவ்வளர்ச்சி ஏற்படுகின்றது) இரண்டு சதவீதம் அல்லது அதற்கும் மேலாக மூன்று சதவீதம் வரையிலும் கூட ஏற்படுகின்றது. தலா வருமானமும் அதே அளவில் அதிகரிக்குமானால் மக்கள் தொகையின் வளர்ச்சி அவ்வருவாயினை இல்லாத தாக்கி விடும். இவ்வாறான பாதிப்பிலிருந்து விடுபட வேண்டுமானால் தலா வருமானத்தில் ஏற்படும் வளர்ச்சி பிழைப்பூதிய மட்டத்திற்கு மேலாக உயர வேண்டும். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் அனுபவங்களின் மூலம் தலா வருமானம் உயர் மட்டங்களை அடையும் போது மக்கள் தொகை வளர்ச்சி வீழ்ச்சியுறுகின்றது என்பதனை அறிய முடிகின்றது. அவ்வாறாக தனிநபர் வருவாயினை உயர்த்தச் செய்யும் முயற்சிகள் காரணமாக அபிவிருத்திக்கு அவை இரண்டு வழிகளில் பயனுடையதாக அமைகின்றன. ஒன்று கூடிய சேமிப்புகளும் அதனால் ஏற்படும் கூடிய முதலீட்டாக்கமுமாகும். இரண்டாவது மக்கள் தொகை வளர்ச்சியானது வீழ்ச்சியடைவதால் தலா வருமானம் மேலும் உயர்த்தப்படுகின்றது. அதனால் சேமிப்பு வளமும் அதிகரிக்கும். இவையாவும் சேர்ந்து செயற்படுவதால் பொருளாதாரத்தினால் சுயமாகத் தாங்கி நிற்கவும், சுயமாக வளர்ச்சியினை விரைவு படுத்தவும் வழிவகுக்க முடியும்.

இவ்வுபாயமானது பிழைப்பூதிய மட்டத்திலான தலா வருமானத்தினை விட கூடியளவில் தலா வருமானம் ஏற்பட்டால் கூடிய சேமிப்பு ஏற்பட முடிகிறது என்பதனை வலியுறுத்துகின்றது. அத்துடன் மக்கள் தொகை காரணமாக தலா வருமானத்தில் ஏற்படக் கூடிய பாதிப்புகளில் இருந்து விடுபட வேண்டுமானால் ஆரம்பகால முதலீட்டு முயற்சிகள் கணிசமான அளவிற்கு கூட்டப்பட

வில் அமையவேண்டும் என்றும் கூறுகின்றது. இதன் மூலம் ஆரம்ப நிலையில் பெரியளவு முதலீட்டினை ஏற்படுத்த வேண்டிய கருத்தும் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது.

இருந்த போதும் இவ்வபாயத்தில் சில பலவீனங்கள் இனங்காணப்பட்டு அதன் காரணமாக அதன் பயன்பாட்டில் சில சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஒன்று தலா வருமானம் உயர்வதோடு மக்கள் தொகை வளர்ச்சியிலும் அதிகரிப்பு ஏற்படும் என்னும் நெகிழ்ச்சியற்ற செயற்பாட்டு உறவுகள் பற்றிய அனுமானமாகும். ஆனால் கடந்த கால அனுபவங்களின் படி பொதுத்துறை சுகாதார வசதிகள் அதிகரித்தமையாலும் அழிவினை ஏற்படுத்தும் கொள்ளை நோய்கள் மற்றும் பருவகாலங்களுக்கு ஏற்ப ஏற்படும் நோய்களை கட்டுப்படுத்தியமையாலும் மக்களின் இறப்பு வீதம் குறைவுற்று மக்கள் தொகையின் வளர்ச்சியில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே இத்தகைய முன்னேற்றங்களும் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியில் அவை கொண்டுள்ள தாக்கங்களும் தலா வருமானத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கவில்லை. தலா வருமானம் அதிகரிப்பதால் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியில் அதிகரிப்பு ஏற்படும் என கூற முடியாது.

இரண்டாவது பிறப்பு வீதங்கள் வீழ்ச்சியுறுவதால் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பும் வீழ்ச்சியுறுகின்றன என்னும் அனுமானமாகும். இதற்கு தலா வருமானம் உயர்ச்சி பெற்றமையினைக் காரணமாக கூற முடியாது. சில குறைவிருந்தி நாடுகளில் தலா வருமானம் அதிகரிக்காத போதிலும் கூட அங்கே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு சாதனங்கள் கிடைக்கப்பெற கூடிய வசதிகள் அதிகரிப்பதால் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவதாக மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு வருடாந்தம் மூன்று சதவீதம் ஏற்படும் என திட்டவட்டமாகக் கூற முடியாது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு சாதன வசதிகள் கிடைப்பதினால் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பினை மூன்று வீதத்திற்கு கீழ் வைத்திருப்பது இயலாத காரியமல்ல. இலங்கையில் கடந்த தகாபத்தத்தில் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு 1.3 வீதமாகவும், இந்தியாவில் அது 1.7 வீதமாகவுமே இருந்துள்ளது.

நான்காவது தலா வருமானம் அதிகரிப்பதுடன் சேமிப்பு முதலீடு என்பன அதிகரித்து மொத்த உற்பத்தியும் வெளியீடும் அதிகரிக்கும் என்ற பிழையான அனுமானமாகும். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. ஒன்று சேமிப்பும் முதலீடும் தனித்து தலா வருமானத்தினால் மாத்திரம் நிர்ணயிக்கப்படுவதல்ல. இவை வருமான பரம்பற் பாங்குகள் என்பனவற்றிலும் சேமிப்புகளை சேகரித்து முதலீட்டினை ஊக்குவிக்க தேவையான நிறுவனங்கள் போதியளவில் காணப்படுவதிலும் தங்கியுள்ளன. அடுத்ததாக குறித்தவகையான உற்பத்திகள் அல்லது வெளியீடுகளின் அதிகரிப்புக்கு குறித்த வகையான முதலீடோ அல்லது மூலதனமோ மாத்திரமே காரணமாயிருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. பொருளாதாரம் ஒன்றின் மூலதனம், வெளியீடு, விகிதாசாரங்கள், உற்பத்தி காரணிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் திறமை, மூலவளங்களை சேமிக்கும் நுட்பங்களின் கண்டுபிடிப்பு என்பவற்றிலும் அவை தங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஐந்தாவதாக ஒரு குறைந்தபட்ச முதலீட்டினை நிர்ணயம் செய்து அதனிலும் குறைந்த அளவான முதலீடு பயனற்றது என்ற அனுமானமும் பொருந்தாது என்றே விமர்சிக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் மக்கள் தொகை அதிகரிப்புடன் பொருளாதாரம் பழைய நிலைக்கே சென்று விடும் என்பதும் முழுதாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல. இவ்வாறான அனுமானத்தில் "காலம்" என்ற காரணி அலட்சியப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் இடைப்பட்ட காலத்தில் பொருளாதார அமைப்பில் சில மாற்றங்கள் இடம் பெற்றிருக்கும். அதனால் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சி பெற்றாலும் முன்னைய மட்டத்தினை விட உயர்மட்டம் ஒன்றிலே காணப்படக் கூடிய வாய்ப்புமுண்டு என்பதனை நாம் மறக்கலா காது. தலா வருமானத்தின் அதிகரிப்புடன் பௌதீக மூலதனத்திலும் தொழிற் பயிற்சியிலும் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என வாதிடப்படுகின்றது. அதனால் தலா வருமானத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்படும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இவ்வதிகரிப்பு ஒரு சிறியளவி லாவது ஏற்படும் எனப்படுகின்றது. நீண்ட காலத்தில் ஒரு பொருளாதாரம் சிறு சிறு வளர்ச்சிகளின் கூட்டு விளைவு காரணமாக இதே நிலையில் கூடிய வளர்ச்சிக்கான உள்ளார்ந்த வளத்தினை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். எவ்வாறாயினும் முதலீட்டின் அளவினை நிர்ணயிப்பதில் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியினை

கவனித்தில் கொண்டிருக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினை அறிந்துகொள்ள இவ்வுபாயம் பயனுடையதாகும்.

இ) சமனான வளர்ச்சி உபாயம்:

சமனான வளர்ச்சி பற்றிய உபாயமானது ஆர். நக்சே, எச். லெய்பென்ஸ்டன், ஆர். ரொடன், டபுள்யூ. லூயிஸ் ஆகியோரால் விளக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் அவ்வுபாயத்தின் மையக் கருபற்றிய கருத்தினை நக்சே என்பவரின் ஆக்கத்திலேயே காணமுடிகிறது.

இவ்வுபாயத்தில் வேறுபட்டதும் எண்ணிக்கையில் அதிகளவிடலானதுமான கைத்தொழில்களில் சமகாலத்தில் முதலீடானது ஏற்படுவது பற்றி விளக்கப்படுகிறது. இதனால் பொருளாதாரம் ஒன்றில் ஏற்படக் கூடிய வேறுபட்ட கேள்விகளை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் நிரம்பலும் வேறுபட்டதாக அமைகின்றமை எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. இதனாலேயே இவ்வுபாயம் சமனான வளர்ச்சி உபாயம் எனப்படுகின்றது. பல பக்கங்களிலிருந்தும் முதலீடு ஏற்படுவதனால் சமகாலத்தில் வேறுபட்ட உற்பத்திகளுக்கு வெவ்வேறான அளவுகளில் கேள்வி தோன்ற முடிகிறது. உதாரணமாக பாதணி செய்பவர்கள், ஆடை உற்பத்தியாளர்களை உருவாக்கக் கூடிய கேள்வியினையும், ஆடை உற்பத்தியாளர்கள் பாதணி செய்பவர்களுக்கான கேள்வியினையும் தோற்றுவிக்க முடியும். அடுத்த நிலையில் இவர்கள் உணவு உற்பத்தியாளர்களின் தோற்றத்திற்கான கேள்வியினையும் உணவுஉற்பத்தியாளர்கள் இவர்களின் தோற்றத்திற்கான கேள்வியினையும் உருவாக்க முடியும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு வகையினதான தொழில்களும் ஏனைய தொழில்கள் தோன்றக் காரணமாயிருக்கின்றன. சிறந்த உபகரணங்களுடன் பல்வேறு தொழில்களில் உற்பத்தியிலீடுபடுபவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வாடிக்கையாளர்களாகின்றனர் என நக்சே கூறுகிறார். இவ்வாறான பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வளர்ச்சி காரணமாக உற்பத்தித் திறனில் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதனால் உள்நாட்டுக் கேள்வி உயர்வதோடு உண்மையான நுகர்வோர் திறனும் அதிகரிப்புக்குள்ளாகின்றது. இவ்வாறான ஒரு விளைவு காரணமாக உற்பத்தி முறைகள் ஒன்றினை ஒன்று ஆதரிக்கும் ஒரு உபாயத்தின் தோற்றத்தினை காண முடியும்.

சமனான வளர்ச்சி எனும் கருத்து சந்தை பற்றிய பழம் நியதியுடன் தொடர்புடையதாகும். அதன்படி நிரம்பல் அதற்கு தேவையான கேள்விகளை தானே உருவாக்குகின்றது என்பதாகும். ஒவ்வொரு பொருளுற்பத்தியும் நுகர்வோரது தேவையினை ஒத்த வகையினதாகவும், அதே நேரத்தில் நிரம்பலானது பல்வகைப் பட்ட பொருளுற்பத்தியினைக் கொண்டதாகவும் அமையுமானால் நக்சே கூறியவாறு இது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக அமையும். இன்னோர் வகையாக கூறுவதானால் ஒவ்வொரு தொழிலினாலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களின் அளவானது அப்பொருளுக்கே நுகர்வோரது வருமான நெகிழ்ச்சியுடன் ஏற்படும் கேள்வியுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். இக்கருத்து யதார்த்தமாக அமைய வேண்டுமானால் நுகர்வுக்காக ஏற்படும் உற்பத்தி வெளியீடானது சமனான அல்லது சரிவிகித அளவினைக் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். அபிவிருத்தியின் செய்முறையில் பல படிகளைத் தாண்டிய பின்னரும் கூட நுகர்ச்சிக்கான பொருளுற்பத்திகளின் அளவு முன்னிருந்த நிலையிலேயே இருக்கும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. தாழ் வருமானத்தின் போது காணப்பட்ட சரிவிகித உற்பத்தியின் உள்ளடக்கத்தினை விட பெரிதும் வேறுபட்டதாகவே உயர் வருமானம் ஏற்படும்போது (சரிவிகித உள்ளடக்கமானது) காணப்படும். எனவே காலப்போக்கில் நுகர்வாளரது கேள்விப்பட்டியலில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதனை ஒத்தவகையில் கைத்தொழில்களின் அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

இவ்வுபாயமானது குறைவிருத்தி நாடொன்றில் எவ்வாறு செயல்படுகின்றது என்பதனை இனங்காணுவதற்கு நக்சே காட்டியுள்ள இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் பயனுடையதாகும். இவற்றில் ஒன்று பின் தங்கிய பொருளாதாரமொன்றில் விவசாயத்திற்கும் பரும்படியாக்கத்திற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு பற்றியதாகும். அத்தகைய பொருளாதாரமொன்றில் பண்ணையாளர்கள் தமது தேவையின் அடிப்படையிலான பிழைப்பூதிய மட்டத்திலேயே உணவு உற்பத்தி செய்கின்றனர். அதில் மிகை இருப்பதில்லை. இதனால் பண்ணையாளர்கள் பரும்படியாக்க உற்பத்திகளையும் கொள்ளாது செய்வதில்லை. இதனால் இவ்வுற்பத்திகளுக்கு அங்கே சந்தையிருப்பதில்லை. எனவே கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சியடையத் தேவையான ஊக்குவிப்பானது மிகச் சிறியளவிலே காணப்படுவதாகவோ அல்லது முற்றாக இல்லை என்றோ கூறலாம். அது

போலவே ஏனைய துறைகளும் வளர்ச்சியற்று காணப்படுவதால் பண்ணை உற்பத்திகளுக்கும் சிறிதோ அல்லது முற்றாகவோ கேள்வி இல்லாது, காணப்படலாம். இதனால் பண்ணையாளர்களும் தமது பண்ணை நடவடிக்கைகளை விருத்தி செய்ய ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை. எனவே இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் முன்னேறுவதனை தடுத்து நிறுத்திக் கொள்கின்றனர். இரு துறைகளும் முன்னோக்கிச் செல்வதே இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு என நக்சே கருதுகிறார்.

இரண்டாவது நிகழ்ச்சி பரும்படியாக்கத் துறையில் ஏற்படும் முதலீட்டுடன் தொடர்புடையதாகும். இவ்வுபாயத்தினைப் பொறுத்து கைத்தொழில் நடவடிக்கைகள் யாவும் கிடையாக பன்முகப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதே வேளையில் ஒவ்வொரு தொழில் நடவடிக்கையினதும் வியாபிப்பு வீதம் ஒரேயளவினதாக இருக்க முடியாது. அது வெவ்வேறான கைத்தொழில்களைப் பொறுத்து வெவ்வேறானதாகவே காணப்படும். ஒவ்வொரு கைத்தொழிலுக்குமான கேள்வி வளர்ச்சி வீதம் போன்றனவே அவற்றினை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய சக்திகளாகும். இத்தகைய நியதிகளுக்கு உட்பட்ட அதே வேளையில் உபாயத்தின் முக்கிய அம்சம் பலவகை கைத்தொழில்களிலும் சமகாலத்தில் முதலீடு செய்வதாகும்.

பின்தங்கிய பொருளாதாரங்களில் அவற்றின் அபிவிருத்திச் செய்முறையினை விரக்தியடையச் செய்யும் வகையில் சில பின்னணி சூழ்நிலைகள் செயல்படுகின்றன. அத்தகைய சூழ்நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவ்வுபாயத்தின் பொருத்தமான தன்மையும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய தகுதியும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் முக்கியமானது பொருளாதாரங்களின் வளர்ச்சிக்கு தேவையான முதலீட்டிற்கான ஊக்குவிப்பு, உள்வாரியாகவோ அன்றி வெளிவாரியாகவோ ஏற்படுவதில்லை என்பதாகும். வெளிவாரியாக ஏற்படக் கூடிய ஊக்குவிப்பினைப் பொறுத்த மட்டில் அது வெளிவாரி வர்த்தகத்தின் மூலம் ஏற்பட வேண்டிய தொன்றாகும். துரிதஷ்டவசமாக குறைவிருத்தி நாடுகளின் பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் முதனிலை உற்பத்திகளாக இருப்பதுடன், அவற்றிற்கு உலகில் வருமான நெகிழ்ச்சியின்மை காணப்படுவதால் அவை இந்நாடுகளின் அபிவிருத்திக்கான கருவியாக செயற்

பட முடிவதில்லை. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் முன்னேறிய தொழில் நுட்பங்கள் இந்நாடுகளின் ஏற்றுமதிகளை பாதிப்பது மாத்திரமன்று மலிவான பதிலீட்டுப் பொருட்களையும் கொண்டுள்ளன.

இந்நாடுகளின் உள்நாட்டு நிலைமைகள் அவற்றின் உற்பத்திகளுக்கு சந்தைகளை அளிப்பனவாகவோ அல்லது ஊக்குவிப்பனவாகவோ இருப்பதில்லை. மக்களின் கீழ்மட்ட உற்பத்தித் திறன் காரணமாக நிலவும் வறுமை அவர்களை கொள்ளாவுத் திறவற்றவர்களாகவும் பிழைப்பூதிய மட்ட வாழ்க்கையினையே பேணுபவர்களாகவும் வைத்திருக்கிறது. சிறிய சந்தைகள் தனியார் துறை உற்பத்தியாளர்களை கவருவதில்லை. தனியார் துறையினரை அவர்களுடைய உற்பத்திகளுக்கு எல்லையில்லா கேள்வியினை வழங்கக் கூடிய நிறை போட்டி அல்லது நிறை போட்டியினை அண்மித்ததான ஒரு சந்தை அமைப்பே கவரக் கூடியதாயிருக்கும். ஆனால் அவ்வாறான சந்தை அமைப்பு குறைவிருத்தி நாடுகளில் காணப்படுவதில்லை.

இவ்வாறு ஊக்குவிக்கும் காரணிகள் காணப்படாத ஒரு நிலையில் அரசாங்கங்கள் மேற்கொள்ளும் ஒருங்கிணைக்கப்படாத ஒரு சில ஊக்குவிப்பு கொள்கைகள் விரைவான அபிவிருத்திக்குப் போதிய துணைபுரியக் கூடியனவல்ல. விலைப்பொறி முறையின் வாயிலாக கைத்தொழில்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அமைக்கப்படுமானால் அவற்றினாலும் ஏனைய கைத்தொழில்கள் உருவாக்கப்படலாம் என்ற கருத்துக்களும் உள்ளன. ஆனால், அத்தகைய அணுகுமுறை மிகவும் மெதுவான ஒரு வளர்ச்சி செய்முறையினையே ஏற்படுத்த முடியும். இதனை நக்சே விமர்சிக்கும் போது இது ஒரு நத்தை நகர்கின்ற வேகத்தினையே ஒத்தது என்கின்றார். இத்தகைய கருத்துக்களை ஆதரிக்கும் வகையில் இன்னுமேயர் கருத்தும் முன் வைக்கப்படுகிறது. குறைவிருத்தி நாடுகளில் ஏற்றுமதி நோக்குடன் கனிப் பொருட்கள் அகழும் நடவடிக்கைகளில் வெளிநாட்டினரது நேரடி முதலீடுகள் ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் அவற்றின் காரணமாக உள்நாட்டு பொருளாதாரத்தில் குறிப்பிடக் கூடியதாக நன்மைகள் ஏற்படவில்லை என்பதேயாகும். இத்தொழில்கள் உயர் உற்பத்தித் திறனைக் கொண்டிருந்த போதிலும் குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதாரத்திலிருந்து ஒதுங்கியே இத்தகைய வெளியார் முதலீட்டு முயற்சிகள் செயல்படுகின்றன.

கைத்தொழில்களை நிறுவுவதற்கு அத்தியாவசியமான சந்தை மற்றும் ஊக்குவிப்புகள் இல்லாத குறைபாட்டினைத் தவிர்ப்பதற்காகவே சமனான வளர்ச்சி பற்றிய தத்துவமானது பல்வேறு வழிகளிலும் சம காலத்தில் பல கைத்தொழில்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்பதனையும் அதனால் சந்தை இல்லாத குறைகள் போன்ற பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படலாம் என்பதனையும் வளர்ச்சியானது துரிதப்படுத்தப்படும் என்பதனையும் நம்புகின்றது. இத்தகைய பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுபடவும், ஏற்றுமதிகள் விஸ்தரிக் கப்படாததனாலும் உள்ளூர் வருமானம் அதிகரிக்காததனாலும் ஏற்படும் தடைகளைத் தாண்டவும் இத்தத்துவம் வழிவகுக்கின்றது எனலாம். சமனான வளர்ச்சி மூலம் பல்வேறு கைத்தொழில்களுக்கும் தேவையான சந்தை பெருப்பிக்கப்படுகின்றது. இன்னொரு வகையில் கூடிவதானால் வெளிவாரிப் பொருளாதாரங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றது எனலாம். அதாவது இக் கைத்தொழில்கள் மீது எதுவித செலவின்ங்கனும் மேலதிகமாக ஏற்படாத வகையில் வேறுபட்ட கைத்தொழில்களுக்கும் கேள்விகள் ஏற்படுவதனை இது குறிக்கும். அத்துடன் இவ்வாறு ஏற்படக் கூடிய சமனான வளர்ச்சியானது நாட்டின் மூலவளங்களுடன் இணைந்ததாக ஏற்படும் போது அம் மூலவளங்கள் சர்வதேச ரீதியானதும் பொருத்தமானதுமான விசேடத்துவ செய்முறைகளுக்கு உட்படவும் முடிகின்றது.

மதிப்பீடு: வறுமையான மக்களைக் கொண்ட நாடுகளில் காணப்படுகின்ற சந்தை பற்றாக் குறையினை நிவர்த்தி செய்ய "சமனான வளர்ச்சி அணுகுமுறை" பயனுடையதாகும். ஆனால் அவ்வுபாயம் கூறும் கேள்வி பற்றாக்குறை என்பது முற்றிலும் ஏற்கக் கூடிய கருத்தல்ல. குறைவிருத்தி நாடுகளின் சந்தை சிறியதாக காணப்படுவதும் அது கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு போதிய ஊக்குவிப்பினை வழங்கவில்லை என்பதிலும் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இக்கருத்தினை ஏற்கும் ஒருவர் ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகள் இல்லாவிட்டாலும் கூட அங்கே அபிவிருத்தி ஏற்படலாம் என்ற கருத்தினை ஏற்றவராவார். இத்தகைய தர்க்கவாதம் காரணமாக இப்பொருளாதாரங்களிலும் முயற்சியாளர் போன்ற உற்பத்திக்கான பிரதான காரணிகளின் கிடைக்கும் தன்மை விருத்தியுற்ற நாடுகளில் காணப்படுவதனை ஒத்ததாக இருக்கின்றன என்ற அனுமானத்திற்கு வரவேண்டி உள்ளது. விருத்தியுற்ற நாடுகளை

உச்ச வரம்பில்லாப் பொருளாதாரங்கள் என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். ஏனெனில் அங்கே உற்பத்திக்கான காரணிகள் நெகிழ்ச்சியானதாகவும் வரையறைக்குட்படாத வகையிலேயே பெருமளவிலும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் உற்பத்தியின் வளர்ச்சிக்கு தேவையான காரணிகள் குறைவிருத்தி நாடுகளில் இவ்வாறு வரையறையற்றுக் காணப்படுவதில்லை. அங்கே காரணிகள் அருமைத்தன்மை கொண்டனவாகவும் நெகிழ்ச்சியற்றதாகவுமே காணப்படுகின்றன. நக்சே தனது தத்துவத்தின் கருத்து குறைபாட்டினை அதாவது கேள்வியினை மாத்திரம் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ள குறைபாட்டினை ஏற்றுக் கொள்கிறார். உற்பத்திக்கான காரணிகளை சார்ந்ததாகக் காணப்படுவதும், மிக முக்கியமானதுமான சில அடிப்படை குறைபாடுகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. அவ்வாறு கவனத்தில் கொள்ளப்படாது அசட்டை செய்யப்பட்ட அக்காரணிகளே நாடுகளின் பின்தங்கிய நிலைமைக்கு அடிப்படையில் பொறுப்பாயுள்ளன. கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட "கேள்வி பற்றாக்குறை" போன்ற அம்சங்கள் அவ்வாறான காரணிகளின் நிழல்கள் போன்ற அளவிற்கே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தன என விமர்சிக்கப்படுகிறது.

'சந்தைப் பற்றாக்குறை'யினை மாத்திரம் ஒருவர் கவனத்தில் கொள்வாரேயானால் இவ்வணுகு முறையினால் வேறுபல பிழைகளும் ஏற்பட முடியும். இந்நாடுகளின் இறுதி உற்பத்திகளுக்கு சந்தைகள் இல்லையென்பது ஒரு பெரும் பிரச்சனையல்ல. உதாரணமாக குவைத், சராக் போன்ற நாடுகளில் இது ஒரு பெரும் பிரச்சனை அல்ல என நக்சே கூறியுள்ளார். ஏனைய பல நாடுகளிலும் கூட இறக்குமதிகள் மூலமும், ஏற்றுமதி விஸ்தரிப்பு மூலமும் இதனைச் சாதிக்க முடியும். இடைநிலை உற்பத்திகளுக்கான சந்தையைப் பொறுத்தமட்டில் நக்சே "சமனற்ற வளர்ச்சி" அணுகு முறையான செங்குத்தான சமயின்மையினை ஏற்கலாம் எனக் கருதுகிறார். அதாவது சமூகச் செலவினங்களின் மீது முதலீடுகள் செய்வதன் மூலம் நேரடியான உற்பத்தி செய்முறைக்கான முதலீடுகள் ஏற்படுவதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்கிகைத்தொழில்களை ஊக்குவிப்பதாகும். சமனான வளர்ச்சி அணுகு முறையின் இன்னுமோர் குறைபாடு யாதெனில் இவ்வுபாயத்தினை நடைமுறைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் எவை என்பது பற்றி தெளிவான கருத்துக்களின்மையாகும். மேலெழுந்தவாரியாகப்

பார்க்கும் போது அது தனியார் துறையாக தோன்றுகிறது. ஏனெனில் தனியார் துறை முதலீடுகளே சந்தை ஊக்குவிப்புகளை வேண்டி நிற்பவை. தனியார் முயற்சி அமைப்புகளிடையே பரஸ்பர ஆதரவு காணப்படுவது பயனுடையதாகும் என்பதுடன் விரைவான வளர்ச்சிக்கு அது அத்தியாவசியமானதும் கூட என நக்சே குறிப்பிட்டுள்ளார். அதே நேரத்தில் அவர் அரசாங்கம் அல்லது திட்டமிடும் நிறுவனங்களின் முதலீட்டினை பற்றியும் குறை கூறவில்லை. அத்துடன் இவ்வுபாயத்திற்கு இவையிரண்டில் எதுவொன்றும் மிக முக்கியமானது என்பதும் கூறப்படவில்லை. இதன் மூலம் அரசாங்கத்தினதும் திட்டமிடலினதும் பங்கு அசட்டை செய்யப்பட்டிருப்பதுடன் குறைவாக மதிப்பிடப்பட்டிருப்பதும் தெரிகிறது. குறைவிருத்தி நாடுகளில் முதலீட்டிற்கு பெருமளவிலானதும் முழுமையானதுமான மூலதனம் தேவை. சமனான வளர்ச்சி அணுகு முறையில் முதலீடுகள் இணைந்து முழுமையானவையாக இருக்கும் என்பது அனுமானமாகும். காரணம் தனி நபரால் பெரும் முதலீடுகளை செய்யும் தகுதி குறைவாகியுள்ளது என்பதாலாகும். அத்துடன் இப்போது காணப்படும் மூலதன இருப்புடன் ஒப்பிடும் போது இவை ஒப்பளவில் மிகப் பெரியனவாகும். விருத்தியுற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது அங்கே செய்யப்படும் புதிய முதலீடுகளை ஏற்கனவே செயற்படும் மூலதனங்களுடன் ஒப்பிடும் போது மிகச் சிறியனவாகவே உள்ளன. இத்தகைய பின்னணியில் அரசாங்கம் அல்லது திட்டமிடும் நிறுவனம் போன்ற ஒரு நிறுவனம், மூலதனங்களை வேறான துறையினரிடமிருந்து பெற்று ஒருங்கிணைத்து செயற்படுத்துவது மிக அவசியமாகும்.

அங்கே செய்யப்படும் முதலீடுகளை ஏற்கனவே செயற்படும் மூலதனங்களுடன் ஒப்பிடும் போது அவை மிகச் சிறியனவாகவே உள்ளன. இத்தகைய பின்னணியில் அரசாங்கம் அல்லது திட்டமிடும் நிறுவனம் போன்றவற்றின் பங்கானது மூலதனங்களின் முழுமையான நன்மைகளை பெறுவதற்கு மிக அவசியமாகும்.

சமனான வளர்ச்சி என்னும் சிந்தனையானது அபிவிருத்தி பற்றி ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட விளக்கத்தினையே தரக்கூடியது. அதே நேரத்தில் வேறுசில உண்மைகளும் உள்ளன. முதலீடு பற்றிய கருத்துக்களிலே வளர்ச்சிச் செய்முறையின் போது எதுவித சிதைவும் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக ஒருங்கிணைப்பினை உறு

திப்படுத்த வேண்டும் என்பது போன்ற கருத்துக்கள் அவ்வாறான வையாகும்.

அபிவிருத்திச் செயற்முறையில் முழுமையாக்கப்பட்ட ஒரு சந்தை தேவை (Final Products) முழுமையாக்கப்பட்ட ஒரு சந்தை தேவை என்பதனை இச்சிந்தனை வற்புறுத்துகிறது. இதனை ஒரு முக்கிய கருத்தாக மாத்திரமின்றி அபிவிருத்திச் செய்முறைக்கு தேவையானதும் ஒரு நிரந்தரமானதுமான அம்சமாகவும் கருதலாம். முழுமையாக்கப்பட்ட சந்தை அபிவிருத்திக்கான ஒரு செய்முறை மாத்திரமல்ல அதுவே நோக்கமாகவும் அமைகிறது. நக்சே இத்தகைய கருத்தினையே கொண்டிருந்தார். மனிதர்களுடைய தேவைகள் வேறுபட்டனவாகும். சமனான வளர்ச்சி என்பது சமச்சீரான வளர்ச்சியினை வேண்டி நிற்கும் ஒரு தத்துவமாகும். உபாயம் எதுவாயிருந்தாலும் அதன் மூலம் மூலவளப் பயன்பாடுகள் மனித தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அமைந்தால்தான் அர்த்தமிக்கதாக கருத முடியும்.

ஈ) சமனற்ற வளர்ச்சி உபாயம்:

சமனான வளர்ச்சி என்னும் உபாயத்தை சில ஏற்கக் கூடிய காரணங்களுக்காக சிலர் ஆதரித்து கருத்துக்களை வளர்த்தனர். அதே நேரத்தில் அக்கருத்துக்களுக்கு நேரெதிரான கருத்துக்களை கூறுகின்ற சமனற்ற வளர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களையும் ஹெர்ச்மன், சிங்கர், பிளமிங் போன்றோர் ஆதரித்து கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளனர். இவர்களின் அணுகு முறைகள் குறைவிருத்தி நாடுகளில் வளர்ச்சியினை ஊக்குவிப்பதற்கு பொருளாதாரத்தின் வேறுபட்ட துறைகளிடையே ஒரு சமமற்ற வளர்ச்சியினை உருவாக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

இவர்களுடைய கருத்தின்படி ஆரம்ப நிலைமையில் முதலீடானது சில கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கைத்தொழில்கள் அல்லது அத்தகைய துறைகளில் மாத்திரமே ஏற்பட வேண்டும். இதனால் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிக்கு தேவையான பெரும் உந்தலை ஏற்படுத்தலாம் என இவர்கள் நம்பினார்கள். ஆனால் இது பொருளாதாரத்தில் ஒரு சமமின்மையினை அல்லது நிலை குலைவினை ஏற்படுத்தலாம். ஏனெனில் அத்தகைய நடவடிக்கைகள் காரணமாக ஏற்படக் கூடிய தொழில்களுக்குத் தேவையான உள்ளீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இதனை இன்னோர்

வகையாக கூறுவதானால் அக்கைத்தொழில்களுக்குப் பற்றாக் குறைகளும் வளர்ச்சித் தடைகளும் இத்தகைய பொருளாதார அமைப்புகளில் ஏற்படும் என்பதாகும். எவ்வாறாயினும் இப்பற்றாக் குறைகள் நீடிப்பதில்லை. ஏனெனில் இச்சமநிலையின்மையினை சமாளிக்கக் கூடியதான நடவடிக்கைகள் தோற்றம் பெறுவதுடன் அவற்றின் விளைவாக பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகள் தோன்றலாம். இத்தகைய விளைவுகளும் கூட பின்னர் சரிசெய்ய வேண்டிய சமமற்ற நிலைமைகளை உருவாக்க முடியும். இவ்வாறாக பல மாற்றங்களும் விளைவுகளும் ஏற்படுகின்றன. எனவே இத்தகைய செய்முறைகளினால் ஏற்படுகின்ற சமமின்மையானது முன்னிருந்த மட்டங்களைவிட கூடியதாகவும், அதன் காரணமாக பொருளாதாரத்தினை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதாகவும் அமையலாம்.

செலவினங்களுக்கான மூலதனமும்
நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளும்:

முதலீட்டினை இரண்டு துறைகளில் ஏற்படுத்தலாம். முதலாவது போக்குவரத்து, தொடர்பு வசதிகள், நீர் விநியோகம் போன்ற சமூக செலவினங்களுக்கான மூலதனமிடுதலாகும். இரண்டாவது பொருட்களையும், சேவைகளையும், உற்பத்தி செய்யும் நடவடிக்கைகளான புத்தகம், வெண்ணெய், ஆடை உற்பத்தி போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஏற்படுத்தும் நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் சார்ந்த (நே.உ.ந.) முதலீடுகளாகும். இவை இரண்டில் ஏதோ ஒன்றில் மாத்திரம் முதலிடுவதானால் பற்றாக்குறை அல்லது மிகை போன்ற சமமின்மை நிலைமைகள் ஏற்படலாம். இவ்வாறாக ஒரு துறையில் ஏற்படும் மிகையினை ஏற்பதனால் அல்லது பற்றாக் குறையினை சமாளிப்பதனால் அவற்றின் விளைவுகள் ஏனைய துறைகளில் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இதன் விளைவாக பொருளாதாரம் சில சமயங்களில் உயர் மட்டத்திற்கு செல்கின்றது. இவ்வாறான மாற்றங்கள் எப்போதும் சுமுகமாக இல்லாது சில சமயங்களில் இடர்களை விளைவிப்பதாகவும் இருக்கும்.

அரசாங்கம் சமூக செலவினங்களில் முதலீடு செய்தால் அது நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்குத் தேவையான சேவைகளினது உள்ளார்ந்த வளங்களை அதிகரிக்கின்றது என்றும் கருதலாம்.

சமூக செலவினங்களில் ஏற்படும் முதலீடுகள் காரணமாக அத்தகைய சேவைகளின் நிரம்பல் அதிகரித்து அதனால் அவற்றின் விலைகள் குறைய வாய்ப்புண்டு. இது நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் முதலீட்டினை ஊக்குவிக்கும். ஆனால் அதே நேரத்தில் நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் கூடிய அக்கறை காட்டப்படாமல் சமூக செலவின முதலீடுகளில் பற்றாக்குறை தோன்றலாம். அப்போது சமூக செலவின முதலீடுகளில் கூடிய முதலீடு செய்யுமாறு அரசியல் வற்புறுத்தல்கள் தோற்றுவிக்கப்படலாம். எனவே முதல் ஒழுங்கில் சமூக செலவின முதலீடுகளில் இருந்து நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்கும் அதனால் ஏற்படும் ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகள் இலாப எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் வாய்ப்பளிக்கின்றது. அதனால் வளர்ச்சி தூண்டப்படுகின்றது. இரண்டாவது ஒழுங்கில் நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் இருந்து சமூக செலவின முதலீடுகள் ஏற்படுகின்றது. இதற்கு அரசியல் வற்புறுத்தல்களே காரணமாக விளங்குகின்றன.

வளர்ச்சியினை அதிகபட்சமாக்குதலின் விளைவு:

இரண்டாம் ஒழுங்கினை விட முதலாம் ஒழுங்கே ஒப்பளவில் விரும்பப்படுகின்றது. இதற்கு காரணம் முதல் ஒழுங்கு ஒரு ஒழுங்கிற்கும், குறைந்த செலவிற்கும் உட்பட்டதாக காணப்படுவதாகும். இரண்டாவது ஒழுங்கு போதிய அரசியல் வற்புறுத்தல் இல்லாதவிடத்து ஒழுங்கற்றதாகவும் கூடிய செலவினங்களைக் கொண்டதாகவும் காணப்படும். அத்துடன் அதிகபட்ச வளர்ச்சி விளைவுகளை பெறவேண்டுமானால் அதற்கு அதிகபட்ச இணைப்பு விளைவுகளைக் கொண்டதான முதலீட்டுத் திட்டங்களைத் தெரிவு செய்வது அவசியமாக இருக்கும். ஒரு திட்டமானது முன்னோக்கிய இணைப்புகளையும், பின்னோக்கிய இணைப்புகளையும் கொண்டிருக்கும். ஒரு திட்டத்தின் அடுத்த நிலைகளில் ஏற்படும் முதலீடுகள் முன்னோக்கிய இணைப்புகள் எனப்படும். உற்பத்தியின் ஆரம்ப நிலைகளில் ஊக்குவிக்கப்படும் முதலீடுகள் பின்னோக்கிய இணைப்புகள் எனப்படும். குறைந்த இணைப்பு விளைவுகளை கொண்ட திட்டங்களே விரும்பப்படுகின்றன. அனுபவ ரீதியிலான ஆய்வுகளின் மூலம் உள்ளீடு வெளியீடு பற்றிய பகுப்பாய்வினைச் செய்து இணைப்பு விளைவுகளை கண்டறியலாம். இது நாடுகளுக்கேற்பவும் வேறுபட்ட கைத் தொழில்களுக்கேற்பவும் வேறுபடும். சமூக செலவின முதலீடுகள்

பொதுவாக அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படுகின்றது. நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் அரசாங்கம் தனியார் துறை ஆகிய இரண்டு துறைகளினாலுமே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதனால் இவற்றில் எந்த வகையான நடவடிக்கை எந்தெந்த அளவிற்கு எவ்வெவ் துறையினருக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றது என்பது பற்றி நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். உதாரணமாக தனியார் துறை மிகவும் மும்முரமாக செயல்படும் நாடொன்றில் அரசாங்கம் சமூக செலவின முதலீட்டில் கூடிய அக்கறை காட்டலாம். அதன் மூலம் சமன்பாடின்மையால் ஏற்படுத்தும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் முதலீடுகளைச் செய்யாமல் சமன்பாடின்மையினை ஏற்படுத்தும் விளைவுகளையே ஏற்படுத்தவே முயலுகிறது. இச்சூழ்நிலையில் அரசின் நடவடிக்கை சமூக செலவின முதலீடுகளில் காணப்படுகின்றது. நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் அரசு பெருமளவிற்கு ஊக்கமாக பங்கு கொள்ளவில்லை. ஆனாலும் நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் தனியார் துறை போதியளவு முதலீட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடத் தவறும் பட்சத்தில் அரசாங்கம் அந்நடவடிக்கைகளுக்கும் தனது பங்கினை விஸ்தரிக்க வேண்டி வரும். எனவே சமனற்ற வளர்ச்சி உபாயத்தின் அதிகபட்ச வளர்ச்சியின் விளைவுகளை பெற வேண்டுமானால் அரசினதும் தனியார் துறையினதும் நடவடிக்கைகள் பொறுத்து அவை ஒவ்வொன்றினதும் பங்கினைப் பற்றி சரியான வரையறைகள் தேவைப்படுகின்றன.

இன்றைய வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளின் அனுபவங்களே இத்தகைய இவ்வணுகு முறைக்கு காரணமாகும். இந்நாடுகள் ஒரு சமனான முறையில் வளர்ச்சியுற்றனவல்ல. அவற்றின் வளர்ச்சி வளைகோடும் சுமுகமானதல்ல. கைத்தொழில் புரட்சி முதலாக இந்நாடுகளின் வளர்ச்சி ஒரு சமநிலையற்றதும் பின்னர் அச்சமநிலையற்ற தன்மையினை திருத்தும் தொடர் நடவடிக்கைகளுமாகவே இருந்து வந்துள்ளன. இந்த ஏற்றத் தாழ்வுகள் பற்றி நன்கு அறியப்பட்டுள்ளன. அவ்வேற்றத்தாழ்வுகள் வர்த்தக வட்டச் செய்முறையினை பிரதிபலிப்பனவாகவும் உள்ளன. இச்செய்முறையில் தான் முயற்சியாளர்களும் புதிய நுட்பங்களைக் கண்டறிந்தவர்களும் தழைத்தோங்கினர். சமனற்ற வளர்ச்சி பற்றிய கருத்தினை ஆதரித்தவர்கள் முதலீட்டாளர்களை சூழ்ந்து இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுவதனை விரும்பினர். அதனால் அபிவிருத்

திக்குத் தேவையானதும் மிக அருமையாக கிடைக்கப் பெறுவது மான "தீர்மானங்களை எடுக்கும் தகுதி" முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது. இத்தேவையின் பற்றாக்குறையினைத் தீர்க்கலாம் எனவும் அவர்கள் நம்பினர். குறைவிருத்தி நாடுகளில் நுகர்ச்சி, சேமிப்பு, முதலீடு, வருமானம் யாவுமே ஒரு கீழ்மட்ட சமநிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. அங்கே மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படும் சமநிலையற்ற நிலைமைகளினாலேயே காரியங்களைச் செயற்படுத்த முடியும். ஊக்குவிப்புகளின் மூலமோ அல்லது அரசியல் வாய்ப்புகளின் மூலமோ ஏற்படும் இயக்கப் பண்பு கொண்ட சக்திகள், தாமாகவே தீர்மானங்களை எடுக்கும் திறமைகளைப் பொருளாதாரங்களில் ஏற்படுத்தலாம். முக்கியமான காரணியான தீர்மானம் எடுக்கும் திறனானது ஒரு பொருளாதார அமைப்பில் உருவாகியதும் அங்கே வளர்ச்சியானது ஒரு தொடர் விளைவாக ஏற்படமுடியும்.

மதிப்பீடு: சமனான வளர்ச்சி உபாயத்தின் ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட பயன்பாடு காரணமாக சமனற்ற வளர்ச்சி என்னும் தத்துவத்தினை அபிவிருத்திக்கான உபாயமாக ஏற்றுக் கொள்வது பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வுபாயத்தின் சிறப்புகளைக் கூறி விளங்கிக் கொள்வதன் மூலம் இதனை சமனான வளர்ச்சி உபாயத்தினை விட சிறந்த உபாயமாக கருத முடிகிறது. இவ்வுபாயத்தின் சிறப்புக்கு சார்பாக நான்கு அம்சங்களைக் கூறலாம்.

1. அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளில் மூலவளங்களை பெற்றுக் கொள்வதில் அருமைத் தன்மை உண்டு என்பதில் ஒரு யாதார்த்தம் உண்டு. எனவே செறிவற்ற முறையில் மூலவளங்களை பரவலாக பல இடங்களில் அமையச் செய்வதனை விட, செறிவான முறையில் ஒருசில இடங்களில் மாத்திரம் அவற்றினை முதலீடுவது பயனுடையதாகும்.
2. அரசாங்கத் துறைக்கு வெளிப்படையான ஒரு பங்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. சமூக செலவின முதலீடுகளில் சனமற்ற நிலை காணப்படும் போதும் நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் தனியார் துறை முயற்சியாளர்கள் உறுதியாக செயல்படாத போதும் பொதுத் துறை நிர்வாகிகள் முதலீட்டினை தொடங்கி வைக்க வேண்டும் என இவ்வுபாயம் கூறுகிறது. அதே நேரத்தில் நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் ஏற்படும் முதலீடுகள்

காரணமாக சமமின்மை ஏற்பட்டாலும் நிருவாகிகள் அதில் தலையிட்டு அவற்றினைத் திருத்த வேண்டும் என்றும் ஆலோசனைக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் இந்நாடுகள் தமது அபிவிருத்திக்கு தனித்து தனியார் துறையில் மாத்திரம் தங்கியிருக்க முடியாது என்று கருத்து எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

3. இவ்வுபாயமானது ஒருவகையில் பொருளாதாரத்தில் சமனற்ற தாக்குதலினை ஆதரிக்கின்றது எனலாம். இதனால் அது அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு தேவையானதும் பொருத்தமானதுமான நிறுவனங்கள், மனப்பான்மை என்பனவற்றை உருவாக்குவதற்கும், ஊக்குவிப்பினைத் தோற்றுவித்தல் போன்ற அபிவிருத்திக்குத் தேவையான சூழல்களை தோற்றுவிக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும், போதிய முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றது. வேற்சம்ன் இக்காரணிகளை குறிப்பிட்டுக் கூறி அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். ஏனைய உபாயங்களில் இக்காரணிகள் தேவையானவை என வற்புறுத்தி கூறப்படவில்லை.
4. இவ்வுபாயத்தில் முன்னோக்கியதான இணைப்புக்கள் பின்னோக்கியதான இணைப்புகள் என்பன முதலீடுகளில் ஏற்படுத்தக் கூடிய பாதிப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டும் இணைந்து ஏற்படுத்தக் கூடிய பாதிப்புகளுக்கு ஏனைய அணுகு முறைகளில் போதிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லை. இவை பொருளாதாரம் ஒன்றில் சார்பான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் முதலீட்டினை ஏற்படுத்தவும் அதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன.

இவ்வுபாயமானது சில குறைபாடுகளைக் கொண்டதாக கருதப்பட்டு விமர்சனங்களுக்குட்பட்டுள்ளது.

1. இவ்வுபாயம் கொண்ட அனுமானங்கள் யாவும் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. குறைவிருத்தி நாடுகளில் தீர்மானங்கள் செய்வது பொறுத்து அருமைத்தன்மை காணப்படுகிறது என கூறப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் இந்நாடுகளில் தனியார் துறையை ஊக்குவிக்கும் சூழ்நிலைகளும், முதலீடுகளைச் செய்யும்படி அரசாங்கங்களைத் தூண்டும் சூழ்நிலைகளும், உருவாக்கப்படும் பட்சத்தில் முதலீட்டு நடவடிக்கைக்கான காரணிகள் வந்து குவியும் என அனுமானிக்கப்பட்டது.

இதனை முற்றாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. பொருளாதார தீர்மானங்களை எடுத்தல் மிக முக்கியமானதாகும். ஆனால் அதனை உற்பத்திக்கான காரணிகளின் நிரம்பல் செய்முறையிலிருந்து துண்டித்துப் பார்த்தால் அங்கே வெறுமையே மிஞ்சும். இந்நாடுகளில் மூலவளங்கள் அருமையாக காணப்படுவது மாத்திரம் பிரச்சனை அல்ல. இவற்றைத் தனிமை தீர்மானங்களை எடுக்கும் திறமைகளினால் மாத்திரம் அதிகரிக்கச் செய்யலாம் என்பதும் பொருத்தமானதல்ல. அபிவிருத்தி செல்வதனையே நோக்கமாகக் கொண்ட அரசாங்கங்கள் கூட மூலவளங்கள் பொறுத்து கடுமையான பற்றாக்குறைப் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்குகின்றன.

2. இவ்வுபாயத்தினைப் பிரயோகிக்கும் போது ஏற்படக் கூடிய மூன்று பிரச்சனைகள் அலட்சியப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:-

அ) பணவீக்க நிலைமை தோன்றக் கூடிய வாய்ப்புக்கள். சமூக செலவின முதலீடுகள் அல்லது நேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் மீதான முதலீடுகள் அதிகரிக்கும் போது மக்களுடைய வருமானம் அதிகரித்து நுகர்வினச் செலவுகளுக்கான கேள்விகள் அதிகரிக்கும். அப்போது இத்தகைய பிரச்சனைகள் எவ்வாறு சமாளிக்கப்படலாம் என்பது பற்றிய விளக்கங்கள் இவ்வுபாயத்தில் கூறப்படவில்லை.

ஆ) விரயங்கள் ஏற்படக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் தனியார் துறையிடமிருந்தும் அரசாங்கத்திடமிருந்தும் போதிய நடவடிக்கைகள் இடம் பெறாதபோது சில துறைகளில் அவற்றின் கொள்வனவு மேலதிகமாக ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. போதிய நடவடிக்கைகள் இடம் பெறாமையே தனியார் துறைக்கு போதிய ஊக்குவிப்பு வழங்கப்படாமை அல்லது அரசாங்கத் துறை மீது போதிய அரசியல் வற்புறுத்தல்கள் ஏற்படாமை என்பனவோ அல்லது இரண்டுமோ காரணங்களாக அமையலாம். இவை யாவற்றிற்கும் மேலாக எல்லா வகையான முதலீட்டிற்கும் தேவையான மூலவளப் பற்றாக்குறையும் பிரச்சனையாக அமையலாம்.

இ) அடுத்தது இரண்டாவது பிரச்சனையுடன் தொடர்ச்சியாக ஏற்படக் கூடியதொன்றாகும். அதாவது சமமின்மை.

ஏற்ற வகையில் பொருளாதாரத்தினை திருத்தி அமைக்கும் செய் முறைகளை ஏற்றுக் கொள்ள தயங்கும் சூழ்நிலைகளின் தோற்றம் பற்றியதாகும். போல் ஸ்ட்ரீடென் (Paul Streeten) இது பற்றி குறிப்பிடுகையில் இவ்வுபாயமானது பொருளாதாரத்தில் ஏற்படலாம் எனக் கருதப்படும் வளர்ச்சியின் விஸ்தரிப்புச் செய்முறை மற்றும் அதனைத் தூண்டும் செய்முறைகள் பற்றி கூடிய கவனத்தினைச் செலுத்துகின்ற அதே வேளையில் சமனற்ற வளர்ச்சியின் விளைவுகள் காரணமாக ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றி குறைந்தபட்ச அளவிலேயே கவனம் செலுத்துவதாகவோ அல்லது முற்றாக அலட்சியப்படுத்துவதாகவோ காணப்படுகின்றது என்கிறார். இத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் எதிர் நடவடிக்கைகள் பல வழிகளிலும், பல வடிவங்களிலும் ஏற்படலாம். அபிவிருத்திப் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாத சூழ்நிலைகளில் பெருமளவிற்கு தனியுரிமை இலாபங்கள் ஏற்படலாம். அபிவிருத்தி தொடர்வதற்கு வெளியீட்டில் விஸ்தரிப்பு தேவைப்படும். இச் சந்தர்ப்பத்தில் இத்தகைய தனியுரிமையினால் ஏற்படும் நன்மைகளை நிரந்தரமாக்கிக் கொள்வதற்காக உற்பத்தியானது வெளியீட்டின் அளவுகளில் சில கட்டுப்பாடுகளை கொண்டு வரும் முயற்சிகள் ஏற்படும். போட்டிகள் வளர்வதனை காணுகின்ற சிலர் தாம் ஏற்கனவே பிழையான முதலீடுகளைச் செய்திருந்தால் அதற்காக அச்சம் கொள்கிறார்கள். ஏனையோர் வாழாவிருப்பர். இத்தகைய நிலைமைகளில் சந்தையானது இத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் எதிர் நடவடிக்கைகளை சரிப்படுத்த போதியதல்லாததாக இருக்கும். இதற்காக கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அரசாங்கங்கள் தமது கொள்கைகள் காரணமாக தயங்குகின்ற நாடுகளில் இப்பிரச்சனைகளை சமாளிப்பதில் அவை இன்னல்களுக்குள்ளாகின்றன. இவற்றில் சில துறைகள் துடிப்பாக செயற்பட ஏனையன தேங்கியனவாக காணப்படுகின்றன. எனவே இவ்வுபாயம் வெற்றியடைய வேண்டுமாயின் அனைத்துத் துறைகளையும் செயற் திறனுடையதாகக் வேண்டும். இதற்கு ஸ்ட்ரீடென் கூறுவது போன்று எதிர் நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. இவ்வணுகு முறையில் இவ்வம்சம் கருத்தில் கொள்ளப்படாமை ஒரு துரதிஷ்டமாகும்.

இவ்வுபாயம் பற்றிய மூன்றாவது விமர்சனம் அதனுடைய முக்கிய கருத்தான வளர்ச்சி சமமின்மை என்பது பற்றி போதிய விளக்கமின்மை என்பதாகும். அதாவது சமமின்மை எப்போது ஏற்பட வேண்டும்? எங்கே சமமின்மை ஏற்பட வேண்டும்? வளரும் மையங்கள் எவை? பொருத்தமான சமமின்மை என்பது எது? என்பன பற்றி போதிய விளக்கங்கள் இல்லை எனப்படுகிறது. இவ்வுபாயத்தின் மிக முக்கிய அம்சத்தினை பொறுத்தும் அதற்கான கால வரையறை, வழிகள் என்பன பொறுத்தும் போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என அது பற்றிய விமர்சகர்கள் குறை கூறியுள்ளனர்.

இவற்றில் இருந்து சமனற்ற வளர்ச்சி அணுகுமுறை சமனான வளர்ச்சி அணுகு முறையை விட சிறந்ததாகவும், ஆனால் அதே நேரத்தில் சில குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளதாகவும் இனங்காணப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக இதனை முழுமையான ஒரு அணுகு முறையாக ஏற்க முடியாதுள்ளது.

உற்பத்திக் காரணிகள் பலவும் ஒருங்கிணையும் போது தான் அவை வளர்ச்சிக்கான சக்தியாகின்றன. அவ்வாறு அவை வளர்ச்சிக்கான சக்தியாகும் போது தான் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் தலா வருமானமானது அதிகரித்து, அபிவிருத்தி ஏற்பட முடியும். உற்பத்திக் காரணிகளை கிடைக்கக் கூடியதாக்குவது மாத்திரமின்றி அவற்றினை பொருத்தமான சூழலில் பொருத்தமான உபாயத்தின் அடிப்படையில் ஒழுங்காகப் பயன்படுத்துவதும் இன்றியமையாததாகும்.

அபிவிருத்திக்கான ஏனைய காரணிகள்

அபிவிருத்திக்குப் பொறுப்பான காரணிகளில் மூலதனச் சேகரிப்பும் நவீன தொழில் நுட்பப் பயன்பாடும் மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. மூலதனச் சேகரிப்பு விரைவாக ஏற்பட வேண்டியதும் முக்கியமாகும். இவை இன்றி வளர்ச்சியினை எதிர்பார்க்க முடியாதென்னும் உண்மை போதியளவில் இன்னும் உணரப்படவில்லை. அத்துடன் அபிவிருத்திச் செய்முறையில் அரசானது ஒரு முயற்சியாளராகவும் மூலவளங்களை பயன்படுத்துவது பற்றிய திட்டமிடலாளராகவும் செயற்பட வேண்டியுள்ளது. ஆயினும் அண்மைக் காலங்களில் அரசு பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தலையிட வேண்டியதில்லை என்னும் "தலையிடாக்கொள்கை" பற்றிய கருத்துக்களும் வளர்ந்துள்ளன.

அபிவிருத்தி செய்முறையில் மூலதனச் சேகரிப்பே முதன்மையான காரணி எனக் கூறலாம். அத்துடன் ஒரு நாட்டின் வெளியீட்டின் கொள்ளளவினை அதிகரிப்பதில் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் பெரும் பங்காற்ற வேண்டியுள்ளது. இவை இரண்டும் தனிப்பட்ட அம்சங்களான போதிலும் இணைந்தே செயல்பட வேண்டியுள்ளது. மூலதனமானது உற்பத்தி முறையாக அல்லது தொழில் நுட்பமாக உருவெடுக்காத போது அர்த்தமற்றதாகிறது. அதேபோல் உற்பத்தி முறைகள் செயலாக்கம் பெறுவதற்கு மூலதனமே உருகொடுக்கின்றது.

பொருளாதார வளர்ச்சியின் செய்முறையில் மூலதனத்தின் பங்கினை முதலில் கவனிப்போம். பின்னர் குறித்த தொழில் நுட்பத்துடன் இதனது பங்கு பற்றிய மதிப்பீட்டினைச் செய்யலாம். இதன் மூலம் மூலதனத்தின் முக்கியத்துவத்தினை அறிய முடிவதுடன் அதனுடைய செயற்பாட்டில் உள்ள சில வரையறைகளையும் இனங்காணலாம்.

உற்பத்தி திறன் அதிகரித்தல்:

முதலீட்டுப் பொருட்களான தொழிற்சாலைகள் உபகரணங்கள், பொதுப் பயன்பாட்டுச் சாதனங்கள் என்பவற்றுடன் தொழிலாளரைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வறுமையான நாடுகளின் உற்பத்தித் திறனை பெருக்குவதற்கு வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. பற்றாக்குறை நிலவும் பொருளாதாரம் ஒன்றில் மூலதனச் சேகரிப்பினை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அங்கே பொருட்களையும் சேவைகளினதும் உற்பத்தி திறனினைது கொள்ளளவினை அதிகரிக்க முடியும். இதனால் வறுமையான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களில் உயர்வினை ஏற்படுத்த முடியும்.

விவசாயத் துறையினது கட்டுப்பாடுகளைக் குறைத்தல்:

விவசாயத் துறை மீதுள்ள பழுவினை குறைக்கவும் மூலதனம் மிக முக்கியமாக உள்ளது. பயிர் செய்யக் கூடிய நிலம் பொறுத்து அத்தகைய பழு நிலைமைகள் காணப்படுகின்றன. விவசாயத் திற்கு ஏற்ற நிலமானது அதிகரிக்கப்பட முடியாதிருப்பதால் செறிவான பயிர்ச் செய்கை மூலமே உற்பத்தியினை அதிகரிக்க முடியும். அதற்கு டிரக்டர் போன்ற சாதனங்களும் உருக்கு கலப்பைகள் போன்றதுமான மூலதன சாதனங்களும் தேவைப்படுகின்றன. விவசாயத் துறையினது தொழில் வழங்கும் திறனிலும் பிரச்சனைகள் காணப்படுகின்றன. தொழிலாளர்களில் சிறிய பங்கினருக்கே இத்துறையில் தொழில் வழங்க முடியும் என்பதனை விருத்தியுற்ற நாடுகளின் அனுபவங்களின் மூலம் அறிய முடிகிறது. எனவே விவசாயமற்ற நடவடிக்கைகளான கைத்தொழில்கள் போன்றவற்றிலேயே குறைவிருத்தி நாடுகளின் அதிகரித்துச் செல்லும் மக்கள் தொகைக்கு தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்க முடியும்.

மூலதனம் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்தால்தான் நீடித்த பாவனையுடைய உற்பத்திக்கான உபகரணங்கள் எனக் கருதப்படும் மூலதனச் செறிவான முறைகளைக் கொண்டு பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

அனேகமாக நீடித்த பாவனைப் பொருட்களான கார், மோட்டார் சைக்கிள், தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, குளிநூட்டிப் பெட்டிகள் போன்ற அனைத்து நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் உற்பத்திக்கும் கூடிய மூலதனம் தேவை. உயர் தொழில் நுட்பம் மூலமே அவை

உற்பத்திச் செய்யப்படலாம். வருமானங்கள் உயர்வடைவதன் காரணமாக இத்தகைய பொருட்களின் நுகர்ச்சி முறைகளிலே மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

மூலதனச் சேகரிப்பினை அதிகரித்தல்:

மூலதன நிரம்பல் அதிகரிக்குமேயானால் மூலதன இருப்பு விரைவாக அதிகரிக்கும். இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்களின் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு சேமிப்புகள் பயன்படுத்தப்படுமேயானால் இவ்விளைவுகள் ஏற்படும். இத்தகைய ஒரு செய்முறையின் மூலமே மூலதனமானது சேர்ந்து பெருக முடிகிறது. இச்செய்முறையில் இரண்டு பிரதான குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள் உள்ளன.

- 1) மூலதன இருப்பில் விரிவான அதிகரிப்பு ஏற்படுவதனால் மூலதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தகுதி அல்லது கொள்ளளவு அதிகரிக்கிறது.
- 2) உற்பத்தி பெருமளவிற்கு மூலதனச் செறிவு மிக்கதாய் இருப்பதால் வெளியீட்டிலிருந்து மிகை இலாபத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் நிதியின் அளவும் வேதனங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் அளவினை விட அதிகமாய் இருக்கும்.

இது பொருளாதாரத்தில் கூடிய சேமிப்பிற்கும், அதனால் கூடிய முதலீட்டிற்கும் வாய்ப்பினை அளிக்கும். கூடிய சேமிப்பினையும் இலாபத்தினையும் விரும்பும் தனியார் துறையிலும் கொள்கையின் அடிப்படையில் கூடிய மிகையினை அபிவிருத்திக் காக பயன்படுத்த விரும்பும் பொதுத் துறையிலும் இவ்விளைவுகளை எதிர்பார்க்கலாம்.

தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தை ஊக்குவித்தல்:

மூலதனம் கிடைக்கக் கூடியதாய் இருந்தால் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் ஏற்பட முடியும். பொதுவாக ஒரு நாட்டில் தொழில் நுட்பப் பயன்பாட்டில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால் அந்நாட்டில் மேலதிக மூலதனம் இருக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமாகிறது. இது மூன்று வழிகளில் ஏற்படுகிறது.

- 1) ஏனைய பகுதிகளில் ஏற்கனவே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொழில் நுட்பங்களுக்கு நிதி வழங்க வேண்டியுள்ளது.

- 2) நடைமுறையில் பயன்பாட்டில் இருக்கும் தொழில் நுட்ப அறிவினை வர்த்தக ரீதியாக பயன்பாட்டிற்குட்படுத்த முடிகிறது. இது உற்பத்தி செய்முறைகள் பொறுத்து புதுமுறைகளைக் காணுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- 3) பெருமளவிற்கு மூலதனம் கிடைக்கக் கூடியதாய் இருக்கும் பட்சத்தில் உற்பத்திகள், மூலப்பொருட்கள், உற்பத்தி செய்முறை என்பனவற்றில் பரிட்சார்த்தமான பரிசோதனைகளை மேற்கொள்ளவும் எதிர்பாராத விளைவுகளை எதிர்நோக்கவும் தேவைகள் ஏற்படும்.

இவற்றின் மூலமே பொருளாதாரத்தினை விஸ்தரிக்கச் செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் ஒரு நாட்டில் கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ள அறிவினை பயன்படுத்த முடிகிறது.

சுருங்கக் கூறுவதானால் மூலதனம் அபிவிருத்தியை பலதரப்பட்ட வழிகளில் ஊக்குவிக்கின்றது எனலாம். அது உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கச் செய்யவும், நிலத்தில் சில நிரந்தர தன்மைகளின் கெடுபிடிகளில் இருந்து விடுபடவும், நீடித்த பாவனைப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யவும் உதவுகிறது. உற்பத்திக்கும் தொழில் வாய்ப்புகளுக்கும் நேரடியாக உதவுவது மாத்திரமன்றி, மூலதனத்தினை விரைவாக சேகரிக்கவும் மேலதிக உற்பத்தியினை ஏற்படுத்த தேவையான கொள்ளளவினை உயர்த்த தேவையான தொழில் நுட்பங்களை அதிகரிக்கச் செய்யவும் மூலதனமே உதவுகின்றது எனலாம்.

மூலதனத்தின் பங்கின் மீதுள்ள கட்டுப்பாடுகள்:

அபிவிருத்திக்கு மூலதனம் முக்கியமானதொன்று என்றாலும் அதற்காக அதன் பங்கினை மிகைப்படுத்திக் கூறவும் முடியாது. குறிப்பாக ஏனைய காரணிகள் யாவும் நிர்ணயிக்கப்பட்டதாக இருக்கும் போது மூலதனத்தின் பங்கினை மிகைப்படுத்திக் கூற முடியாதுள்ளது. ஏனைய சில காரணிகளின் பங்கில்லாதபோது இதனுடைய முக்கியத்துவமும் குறைந்து விடுகிறது.

கட்டுப்படுத்தும் காரணிகள்:

பல்வேறு மூலவளங்களினதும் காரணிகளினதும் கிடைக்கக் கூடிய தன்மையிலேயே மூலதனத்தினால் பெறக் கூடிய நன்மை

கள் நிர்ணயிக்கப்படும். உதாரணமாக இயற்கை வளங்கள் கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு ஏற்பவே முதலீட்டினைப் பயன்படுத்த முடியும். இவையின்றி முதலீட்டுப் பொருட்களை மாத்திரம் கொண்டு அதிகளவு உற்பத்தியினை செய்து விடமுடியாது. அத்தோடு காணப்படும் உற்பத்திக்கான உபகரணங்களை அதிகரிப்பதனால் மாத்திரம் வெளியீட்டினை அதிகரிக்கச் செய்யவும் முடியாது. மூலதன அதிகரிப்போடு பொருட்களின் உற்பத்திக்கான உபகரணங்களை அதிகரிப்பதனால் மாத்திரம் வெளியீட்டினை அதிகரிக்கச் செய்யவும் முடியாது. மூலதன அதிகரிப்போடு பொருட்களின் உற்பத்திக்கான தொழில் நுட்பங்களைக் கண்டறிதல் புதிய முறைகளை கையாளுதல் என்பவற்றின் மூலமே உற்பத்தியில் மேலதிக அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்த முடிகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் நடைமுறையில் பயன்பாட்டிலிருக்கும் தொழில் நுட்பங்களை விட சிறந்த முறைகளை பயன்படுத்துவதன் மூலம் முதலீட்டின் அளவினை குறைத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்புக்களும் உள்ளன. அத்துடன் அதிகரித்த சேமிப்புக்களால் கிடைக்கக் கூடிய முதலீட்டு வாய்ப்புக்களை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்த அவற்றினை ஒழுங்கு படுத்தக் கூடிய நிறுவனங்களும் திறமைகளும் தேவைப்படுகின்றன.

காரணிகளின் தரத்தினை அதிகரித்தல்:

அபிவிருத்திக்கான இன்னுமோர் முக்கிய அம்சம் காரணிகளின் தரத்தினை மேம்படச் செய்வதாகும். அவற்றின் அளவை உதாரணமாக தொழிலாளர் மூலதனம் ஆகியவற்றின் அளவினை அதிகரிப்பதால் மாத்திரம் வெளியீட்டினை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியாது.

மூலதனத்தினதும் தொழிலாளர்களினதும் தரங்களில் ஏற்பட்ட முன்னேறிய பெறுபேறுகள் சாதனைகள் என்பன காரணமாக அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள நாடுகளின் வளர்ச்சியிலே அவை பெரும் பங்கினை வகித்துள்ளமையினை அந்நாடுகளின் அண்மைக்கால வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அபிவிருத்தியின் வளர்ச்சியில் அளவின் முக்கியத்துவம் குறைந்து, தரத்தின் முக்கியத்துவம் உயர்ந்துள்ளது என்பதனை டெனிசன் 1962-ல் நிரூபித்துள்ளார்.

அட்டவணை 4.1

ஐக்கிய அமெரிக்கா - காரணிகளின் மாற்றமும்
உற்பத்தித் திறன் மாற்றமும் 1909- 1957 (வீதத்தில்)

காலப் பகுதி	மூலதன அதிகரிப்பால் ஏற்பட்ட மாற்றம்	தொழிலாளர் அதிகரிப்பால் ஏற்பட்ட மாற்றம்	தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத் தினால் ஏற்பட்ட மாற்றம்	தொழிலாளர் வளர்ச்சி காரணமாக ஏற்பட்ட மாற்றம்	பேரளவு உற்பத்தி காரணமாக ஏற்பட்ட மாற்றம்
1909-24	26	36	12	13	10
1929-57	15	27	20	27	11

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 1909- 1929 காலப்பகுதி 1929- 1957 காலப்பகுதி ஆகியவற்றினிடையே காணப்பட்ட வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்விலிருந்து இக்கருத்து நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. மூலதனம் தொழிலாளர் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பின் காரணமாக வளர்ச்சிக்கு அளிக்கப்பட்ட பங்கானது வீழ்ச்சியுற்றதை இவ்வாய்வு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அபிவிருத்தியானது முதற் காலப்பகுதியில் (1909- 1929) மூலதன அதிகரிப்பின் காரணமாக 26 வீத வளர்ச்சியினையும் தொழிலாளர் அதிகரிப்பின் காரணமாக 36 சதவீத வளர்ச்சியினையும் பெற்றிருந்தது.

ஆனால் அடுத்த காலப் பகுதியில் (1929- 1957) மூலதன அதிகரிப்பால் 15 வீத வளர்ச்சியும் தொழிலாளர் அதிகரிப்பால் 27 வீத வளர்ச்சியினையுமே காணக்கூடியதாயிருந்தது. மறுபுறத்தில் பார்க்கும் போது தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் காரணமாக முதற்காலப் பகுதியில் 12 வீத அபிவிருத்தி வளர்ச்சியே ஏற்பட்டு இருக்கும். இரண்டாவது காலப் பகுதியில் அது 20 வீதமாக வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. தொழிலாளர் தரத்தில் ஏற்படுகின்ற (கல்வி, பயிற்சி, முன்னேற்றம்) முன்னேற்றம் காரணமாக முதற் காலப்பகுதியில் 13 வீத மேலதிக வெளியீட்டிற்கும் இரண்டாவது காலப்பகு

தியில் 27 வீத அதிகரிப்பிற்கும் பொறுப்பாயிருக்கின்றது. பேரளவு உற்பத்தி போன்ற காரணி காரணமாக முதற்காலப் பகுதியில் 10 வீத வளர்ச்சியும் இரண்டாவது காலப் பகுதியில் 11 வீத வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டமையும் இவ்வாய்வில் இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

எனவே அபிவிருத்திக்கு மூலதன அதிகரிப்பு மாத்திரம் போதாது, வளர்ச்சிக்கு காரணிகளின் தர உயர்வே அத்தியாவசியமானதாகும். இதற்காக குறைவிருத்தி நாடுகளின் அபிவிருத்தியில் பௌதீக மூலதனத்தின் முக்கியத்துவத்தை குறைவாக மதிப்பிட முடியாது. அறிவியலாளர்கள், தொழில் நுட்ப அறஞர்கள் என்போர் ஆராய்ச்சி வேலைகளில் ஈடுபடுதல் மற்றும் கல்வி, தொழில் பயிற்சி என்பவற்றிற்கான பௌதீக மூலவளங்களான கட்டிடங்கள், நூல்கள், பரிசோதனை நிலையங்கள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்துதல் போன்ற காரணிகளின் தரஉயர்வுக்கு குறித்தளவினதான மூலதனம் எப்போதுமே அவசியமானதாகும். அத்துடன் குறைவிருத்தி நாடுகளில் உள்ளமைப்பு வசதிகளான புகையிரத வீத, துறைமுகம், தெருக்கள் போன்றனவும் மூலதன இருப்புக்களான இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்கள் என்பன பொறுத்தும் பெரும் பற்றாக்குறை காணப்படுவதால் அவற்றை ஏற்படுத்துவதற்குத் தேவையான மூலதன சேகரிப்பினை ஏற்படுத்த வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும்.

தொழில் நுட்பத்தின் முக்கியத்துவம்:

தொழில் நுட்பம் என்பது உற்பத்திக்கான ஒரு முறையாகும். மூலதனமானது இயந்திரங்கள் உபகரணங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டதான பௌதீக உருவிலும் இடம் பெறுகின்றது. இன்னோர் வகையாக கூறுவதானால் அவ்வாறான பொருட்களைக் கொண்டதான மூலதனமானது தொழில் நுட்பத்துடன் இணைந்துள்ளது என்றும் கூறலாம். உற்பத்திக்கான முறைகளில் ஏற்படும் முன்னேற்றங்களோடு ஒரு சமூகமானது பல்வேறு வாய்ப்புக்களை பெற்றுக் கொள்கிறது.

குறித்த ஒரு தொழில் நுட்பத்தினை உற்பத்தி முறையாக பயன்படுத்தும் போது ஏனைய காரணிகளும் உற்பத்திக்காக ஒத்துழைப்பதன் மூலம் தமது பங்கினை வழங்குகின்றன. தொழில் நுட்பத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் போது உற்பத்தி

மேலும் சிறப்படைகின்றது. இம்முன்னேற்றம் இரு வழிகளில் ஏற்படலாம். குறித்தளவான மூலவள உள்ளீட்டுடன் கூடிய உற்பத்தியினைச் செய்யலாம். அல்லது குறைந்தளவிலான உள்ளீட்டுடன் முன்னர் செய்த உற்பத்தியின் அளவினையே செய்யலாம். இன்னோர் வகையாக கூறுவதானால் குறித்த ஒரு பொருளின் உற்பத்திக்கான உண்மையான மூலதனச் செலவுகள் முன்னரைவிட குறைகின்றது எனலாம். உற்பத்திச் செலவு குறைவதால் பொருளின் விலையினையும் குறைக்க முடிகிறது. இதனால் அப்பொருளுக்கான சந்தை விரிவடையும்.

புதிய மூலவளங்களும் புதிய பொருட்களும்:

புதியதும் சிறந்ததுமான தொழில் நுட்பங்களின் வளர்ச்சி காரணமாக புதிய மூலவளங்களையும் புதிய உற்பத்திகளையும் கண்டறியவும் அவற்றிற்கான புதிய முறைகளைப் பின்பற்றவும் முடிகிறது. புதிய மூலவளங்கள் நாட்டின் தற்போதைய மூலவளங்களுடன் இணைவதால் நாட்டின் உற்பத்திக்கான கொள்ளளவு அதிகரிக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் பழைய மூலவளங்கள் தரமானதும் சிறந்ததுமான புதிய மூலவளங்களினால் செய்யப்படுகின்றது. புதிய மூலவளங்களைப் பயன்படுத்தி கூடிய அளவில் புதிய உற்பத்திகளையும் பழைய உற்பத்திகளையும் கூட செய்ய முடியும். புதியன பழைய உற்பத்திகளின் இடத்தினைப் பெறுவதும் உண்டு. அத்துடன் பலதரப்பட்ட உற்பத்திகளின் கலப்பின் காரணமாக சமூகத்தினைப் பொறுத்தமட்டில் பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருட்களும் கி. டக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இத்தகைய மாற்றம் சமூகத்தினைப் பாறுத்து கூடிய உற்பத்தியினை அளிப்பதாக இருக்கும்.

மூலவளங்களின் அதிகரிப்பு:

தொழில் நுட்பங்களில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் ஒரு நாட்டின் மூலவளங்களில் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்தும். இது பல வழிகளில் ஏற்படுகின்றது.

1. முன்னர் கூறியவாறு உற்பத்திச் செலவு குறையும் போது எஞ்சிய மூலவளம் ஏனைய தேவைகளுக்கு பாவிக்கப்படலாம். இவற்றினை தற்போதைய மூலவள இருப்பின் எண்ணிக்கையுடன் கூட்டிக் கொள்வதாக மாத்திரம் கருதக் கூடாது. முன்னரைவிட இப்போது வெளியீடானது அதிக

ரிக்கப்பட முடிவதால் மூலவளங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்
எது என்ற கருத்தினை உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

2. மூலதனமாகிய மூலவளத்தினை சேமிப்பதற்கு தொழில்
நுட்பத்தில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் உதவியாக அமையும்.
இயந்திரங்கள் மற்றும் கருவிகளில் ஏற்படக்கூடிய முன்
னேற்றங்கள் காரணமாக குறைந்த மூலதனத்திற்கான
மூலவளங்களே தேவைப்படும். இது குறைவிருத்தி நாடுக
ளில் மூலதன இருப்பை அதிகரிக்க உதவுகிறது.
3. புதுமூல வளங்களினதும் புதிய தொழில் நுட்பங்களினதும்
(அறிவியல் அறிவு) கண்டுபிடிப்புக்களின் அதிகரிப்பு. இது
எண்ணிக்கை ரீதியாக ஏற்படுவதனை மாத்திரமன்றி தரரீதி
யாக ஏற்படுவதனையே குறிக்கும். தொழில் நுட்ப முன்
னேற்றம் ஏற்படும் போது இத்தகைய நன்மைகளும்
விரைவாகவும், கூடிய அளவிலும் ஏற்படுகின்றன.

எனவே தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியி
னைப் பொறுத்து கூடிய முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றது. இதனால்
ஒரு நாடு தற்போதுள்ள மூலவளங்களுடன் கூடிய வெளியீட்
டனை ஏற்படுத்த முடிகிறது. இவற்றுடன் உற்பத்தியினைப்
பன்முகப்படுத்துவதற்கும் உதவுகின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் மூலவ
ளங்களும் தரம் மற்றும் அளவு ரீதியாக ஒரு எல்லைக்குட்பட்டன
என்னும் கருத்தினை மனதில் கொண்டே சிந்திக்க வேண்டும்.

மூலதன உருவாக்கமும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றமும்:

இவ்விரண்டு அம்சங்களையும் தனித்தனியாக பார்க்கும்
போது அவை உற்பத்தியின் அதிகரிப்புக்கு முக்கியமான பங்கினை
வகிப்பதாயிருந்தாலும் அவையிரண்டுமே ஒரே செய்முறையின்
அங்கங்களாகவே இருத்தல் வேண்டும். இவை இரண்டினதும்
அந்நியோன்யமான உறவினை தொழில் நுட்ப மாற்றங்களுக்கு
மூலதனம் எந்தளவுக்கு முன்தேவையாயுள்ளது என்பதனைக்
குறிப்பிடுவதன் மூலம் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். உதாரணமாக
அறிவியல் ஆராய்ச்சிகளே புதிய உற்பத்திகளுக்கும் அவற்றிற்கான
தொழில் நுட்பங்களுக்குமான அடித்தளமாக அமைகின்றன.
பிரயோக ஆராய்ச்சியின் மூலமே பொதுவான அறிவினைக் குறித்த
பயன்பாட்டிற்குரியதாக மாற்ற முடியும். அபிவிருத்தி என்பது
பொருட்களின் உற்பத்திக்கான வடிவமைப்புடனும் மாதிரி உற்

பத்தி செய்முறைகளுடனும் தொடர்புடையது. அறிவியல் ரீதியான ஆராய்ச்சி, பிரயோக ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி ஆகிய இம்மூன்று செய்முறைகளையும் மூலதனவாக்கம் இன்றியோ அல்லது முன்னேறிய தொழில் நுட்பங்கள் இன்றியோ நோக்க முடியாது. இதுவரை கூறப்பட்டவை யாவுமே தொழில் நுட்பம் எந்தளவுக்கு முக்கியம் வாய்ந்தது என்பதனை எடுத்துக் கூறவனவாகவே அமைந்துள்ளன. மூலதன அதிகரிப்பு தொழில் நுட்ப மாற்றங்களுடன் இணைந்ததாக அமைந்தால்தான் அது பயனுடையதாக இருக்க முடியும். தனித்து மூலதனம் சேர்வதால் மாத்திரம் அதிக பயன் ஏற்பட்டு விட முடியாது.

தொழில் நுட்பத்துடனான மூலதனம் பயனுடையதாக அமைய வேண்டுமானால் அது முன்னேறிய தொழில் நுட்பத்தினை கொண்டிருத்தல் அவசியமாகிறது. கூடிய வருவாயுடைய அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் கூடிய மூலதனத்தினையும் கூடிய மூலதன செறிவு மிக்க உற்பத்தி முறைகளையும் கொண்டுள்ளன. இதனால் தற்போதைய நிலையினை விட அதிகமாகவும் விரைவாகவும் முன்னேற முடிகிறது. இதற்கு மாறாக குறைவருவாயினை உடைய குறைவிருத்தி நாடுகள் உயர் தொழில் நுட்பத்தினை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியளவிற்கு கூடிய சேமிப்பினை கொண்டிராத காரணத்தால் குறைந்த மூலதனத்தையும் குறைந்தளவு மூலதன செறிவு மிக்கதும் தரங்குறைந்த உற்பத்தி முறைகளையுமே பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இதனால் கூடிய மூலதனம், மூலதனச் செறிவு மிக்க தொழில் நுட்பங்கள் என்பவற்றை கொண்ட உயர்மட்ட பொருளாதாரத்தினை நோக்கி முன்னேறுவதில் இந்நாடுகளுக்கு பெரும் கட்டுப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இடைநிலை தொழில் நுட்பம்:

குறைவிருத்தி நாடுகள் எதிர்நோக்கும் இத்தகைய இடையூறுகளிலிருந்து விடுபட வழிகள் உள்ளன. அதற்கு இந்நாடுகள் "பொருத்தமான தொழில் நுட்ப முறை" எனப்படும் "இடைநிலை தொழில் நுட்பங்களை" பின்பற்ற வேண்டியுள்ளது. அத்தகைய தொழில் நுட்பங்கள் இன்று குறைவிருத்தி நாடுகளில் காணப்படும் தொழில் நுட்பங்களை விட சிறந்தனவாகும். ஆயினும் அவை வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளில் பயன்பாட்டில் உள்ளவற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் தாழ்நிலையானவை என்றே கூறுதல்

வேண்டும். சூமாச்சர் (Schumacher E.F.) (1966) என்பவர் இடைநிலை தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்துகையில் தொழில் ஒன்றுக்கான உபகாரணங்கள் சார்ந்த முதலீடு 70 முதல் 100 பவுன்களுக்குள்ளிருக்கும் என மதிப்பிடுகின்றார். ஒப்பளவில் தற்போது குறைவிருத்தி நாடுகளில் காணப்படும் தொழில் நுட்பங்களுக்கான முதலீடு ஒரு பவுன் என்றும் கூறுகின்றார். ஒன்றிற்கும் ஆயிரத்திற்கும் இடையேயான இடைவெளியை நிரப்புவதனை விட ஒன்றிற்கும் 70- 100 பவுன் தொழில் நுட்பத்திற்கும் இடையேயான இடைவெளியை இலகுவாக நிரப்பலாம். நிரப்பவும் வேண்டும். அவர் "சிறியவை அழகானவை" (Small is Beautiful.) என்னும் நூலில் பொருத்தமான தொழில் நுட்பம் பற்றி கூறுகிறார். அதுபற்றி கூறும்போது நைஜீரிய கிராம வாசிகள் விவசாய உபகரணங்களை செய்ய கையால் இயக்கப்படும் உலோகங்களை வளைக்கும் 16 பவுன் பெறுமதியான இயந்திரம் ஒன்றினை பயன்படுத்துகின்றனர் என்றும் அதே நேரத்தில் மேற்கத்தைய நாடுகளில் அதே தேவைக்கு 1750 பவுன் பெறுமதியானதும் மின்சார சக்தியை பயன்படுத்துவதுமான இயந்திரத்தினை பயன்படுத்துவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

மாற்று தொழில் நுட்பம்:

மேற்கூறிய வகையான தொழில் நுட்பத்தினை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு இந்நாடுகளில் காணப்படும் மூலதனப் பற்றாக்குறையும் பெருமளவான தொழிலாளர் காணப்படுகின்றமையும் மாத்திரம் காரணம் எனக் கூறமுடியாது. அந்நாடுகளில் காணப்படும் சமூக கலாசார பின்னணிகளுக்கும் அச்சமூகங்களின் நோக்கங்களுக்கும் ஏற்றவகையில் அவை இருக்க வேண்டும் என்பதே முக்கிய காரணமாகும். சரியாக கூறுவதானால் தொழில் நுட்பங்களின் இயல்பும் அவற்றின் பயன்பாடும் சமூகத்தின் கேள்விக் கேட்பவே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. ஸ்மூகல் (Schmookle) என்பவர் பெரும்பான்மையான புதிய கைத்தொழில் நுட்பங்கள் காணப்படுகின்றமைக்கு அவை தேவைப்படுவனவாக இருந்தமையே காரணம் என்கிறார்.

சுரண்டலையே நோக்கமாகக் கொண்ட ஒருசில சமூகங்களே மனித இனத்தினது நலன்களில் அக்கரையின்றி தனிப்பட்ட சிலரது பண இலாப நோக்கங்களை மாத்திரம் பூர்த்தி செய்வதற்காக

காற்றின் தூய்மையினை கெடுத்து, நதிகளில் கைத்தொழிற்சாலைகள் வெளியிடும் கழிவுகளைக் கொட்டி வழிமண்டலத்தினை நச்சுப்படுத்தும் பாதக விளைவுகளை அசட்டை செய்யும் பண்பினதான தொழில் நுட்பங்களைப் பின்பற்றுகின்றன. ஆனால் பொருத்தமான தொழில் நுட்பமானது ஒரு மாற்று தொழில் நுட்பமாக அமைய வேண்டும் என டேவிட் டிக்கின்சன் (David Dickinson) தனது (1974) "மாற்று தொழில் நுட்பமும் தொழில் நுட்ப மாற்றம் தொடர்பான அரசியலும்" எனும் நூலில் கூறியுள்ளார். அத்தகைய மாற்று தொழில் நுட்பம் சூழல் பாதுகாப்பு, உள்நூர் மூலவளப் பயன்பாடு, தொழிலாளரைச் செறிவாக பயன்படுத்தல் போன்ற தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமையும். சுருங்கக் கூறுவதாயின் இந்நாடுகளின் சமூக பொருளாதார பிரச்சனைக்கு தீர்வு வழங்கக் கூடியதாக தொழில் நுட்பம் இருக்க வேண்டும்.

குறைந்த செலவுடைய தொழில் நுட்பங்கள்:

பொதுவான ஒரு அணுகு முறையின் அடிப்படையிலும், குறைவிருத்தி நாடுகளில் காணப்படுகின்ற மூலதனப் பற்றாக்குறையினை கவனத்திற் கொண்டும், செலவு என்ற காரணியை மனதிற் கொண்டும் விருத்தியுற்ற நாடுகளில் தொழில் நுட்பங்களை தெரிவு செய்யவும் திட்டமிடவும் வேண்டியுள்ளது. அடிப்படை ஆராய்ச்சிகளுக்கு மேலதிக செலவினங்கள் இல்லாத வகையினதான முறைகளைப் பின்பற்றாதலே சிறந்தது. வழக்கமாகக் கூறப்படும் உதாரணம் தானிய சேமிப்புக்கான பெட்டிகளாகும். இப்பெட்டிகளை நிலத்திலிருந்து ஒருசில சென்டி மீட்டர் உயரமாக அமைப்பதன் மூலம் தானியங்கள் பழுதாகி விடுவதிலிருந்து பாதுகாக்க முடியும். கூடிய மூலதனமில்லாத இன்னுமோர் மாற்றம் உழுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் கலப்பைகளை மரங்களினால் செய்வதை விட உருக்கினால் செய்வதாகும். அதனால் அதனை நீண்ட காலத்திற்கு பழுதடையாமல் திருத்தும் செலவுகளை குறைவாகக் கொண்டு பயன்படுத்த முடியும். இவை போன்று மிகச்சிறிய மாற்றங்கள் அல்லது திருத்தங்களை மாத்திரம் செய்வதன் மூலம் பெரும் செலவினங்கள் எதுவுமற்ற திருத்த முறைகளைக் கையாள முடியும். சில துறைகளைப் பொறுத்து அவற்றைத் தெரிவு செய்யும் போது மிகவும் எச்சரிக்கையாய் இருத்தல் அவசியமாகிறது. உதாரணமாக பெற்றோலியம், அணுசக்தி, விமானத் தொழில் போன்றன மூலதனத்தினைப் பெருஞ்செ

லவுடன் பயன்படுத்துவனவாகும். எனவே குறைவிருத்தி நாடுகளின் சமூக பொருளாதார கலாசார தேவைகளுக்கு ஏற்ப பயன்படுத்த பொருத்தமான வழிவகைகளையே தெரிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து மூலதனமும் தொழில் நுட்பமும் தனியாகவும் இணைந்தும் உற்பத்தியினை ஏற்படுத்துவதற்கு மிக முக்கியமானவையாய் உள்ளன என்பதனை அறிய முடிகிறது. ஆயினும் குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்து மூலதனமே இப்போது மிக முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. அது தொழில் நுட்பத்தில் ஏதும் மாற்றமில்லாத முறையில் இப்போதுள்ள மூலதன உபகரணங்களை அதிகரிக்கச் செய்ய முயற்சிக்கின்றது. சிறிதளவேயான மேலதிக முதலீட்டுடன், தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் காரணமாக வெளியீட்டில் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்தவும், சேமிப்பினை அதிகரிக்கவும் முடியும். மூலதனம் போதியளவில் கிடைக்கக் கூடியதாயிருந்தால் தொழில் நுட்பத்தினை முன்னேற் செய்ய முடியும். இவற்றின் காரணமாக மூலதனவாக்கம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது.

மூலதனவாக்கம்:

குறைவிருத்தி நாடுகளின் மிகமுக்கிய தேவை மூலதனமாயிருப்பதால் மூலதனவாக்கத்தின் செய்முறைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் மிக அவசியமாகிறது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் மூலதனப் பெருக்கத்துடன் சேமிப்பும் முதலீடும் இணைந்துள்ளன. இவை பின்வரும் மூன்று படிக்களைக் கொண்டவை.

1. தொழிலாளர்கள், மூலப்பொருட்கள் போன்ற மூலவளங்களின் உண்மையான சேமிப்பு காணப்படக் கூடிய நிலைமைகள்.
2. சேமிப்புக்களை ஒன்று சேர்த்து அவற்றினை முதலீட்டாளர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்தல்.
3. மூலதன இருப்பினை அதிகரிக்கச் செய்தவற்காக மெய் மூலதனத்தினை பயன்படுத்தும் வகையிலான முதலீடு.

சேமிப்பினை அதிகரிக்கச் செய்தல்:

மூலதனத்தைப் பெருக்கச் செய்யும் நடவடிக்கையில் கட்டிடங்களை நிர்மாணித்தல், இயந்திரங்களை அமைத்தல் என்பன

அடங்குகின்றன. இதற்கு சீமெந்து, செங்கல், உருக்கு, தொழிலாளர் போன்ற மெய் மூல வளங்கள் தேவை. ஒரு சமூகம் தனது மூலவளங்களை முற்றாக நுகர்ச்சிப் பொருட்களையே உற்பத்தி செய்வதற்கு பயன்படுத்துவதனை தவிர்க்குமானால் மெய் மூலவளங்களை மூலதனப் பொருட்களின் உற்பத்திக்கும் பயன்படுத்த முடியும். உதாரணமாக எவர்சில்வர் சமையல் பாத்திரங்களின் பயன்பாட்டினைக் குறைப்பதன் மூலம் இரும்பினை உருக்காக மாற்றிப் பயன்படுத்த முடியும். இரும்புத்தாது நிலக்கரி மற்றும் துணைப் பொருட்கள் என்பவற்றையும் இவற்றில் உற்பத்திக்கு பயன்படுத்தும் தொழிலாளர்களையும் மூலதன இருப்பினையும் அதிகரிக்க பயன்படுத்த முடிகிறது. இதுவே மூலதன உருவாக்கச் செய்முறையின் மையக் கருவாகும். எனவே எந்த அளவுக்கு மெய்சேமிப்பினை அதிகரிக்க முடிகின்றதோ அல்லது நுகர்ச்சியினைக் குறைக்க முடிகின்றதோ அந்தளவிற்கு முதலீடும் அதிகரிக்கப்பட முடியும்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட மூலதனங்கள் என்பவை பௌதீக உருகொண்ட கட்டிடங்கள் இயந்திரங்கள் போன்றனவாகும். இவை பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய உதவுவன. எனவே முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு நுகர்ச்சியினை குறைப்பதால் இவை யாவும் சாத்தியமாகலாம். அதே நேரத்தில் குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்த மட்டில் வறிய மக்களின் நுகர்ச்சியில் ஏற்படக் கூடிய அதிகரிப்பும் அங்கே உற்பத்தி வெளியீட்டில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்த முடியும்.

இந்நாடுகளில் போசாக்கான உணவின்மை காரணமாக குழந்தைகளின் பௌதீக மற்றும் மனவளர்ச்சி என்பன தடை செய்யப்படுகின்றன. இவர்களுக்கு போசாக்கான உணவு வழங்கப்படும் பட்சத்தில் அவர்களுடைய உடல் மனவளர்ச்சி என்பன அதிகரிக்க முடியும். அதனால் உற்பத்தியினை அதிகரிக்கத் தேவையான திறனை அவர்கள் பெறுவார்கள். எனவே இவ்வாறான நுகர்ச்சி அதிகரிப்பு முதலீட்டின் அதிகரிப்பிற்கு பாதகமாவதில்லை. இதனை மக்களின் வளர்ச்சி மீதான முதலீடு அல்லது மனிதவள முதலீட்டாக்கம் எனக் கூறலாம். இரு வகையான மூலதனவாக்கங்கள் முக்கியமானவையாகும். அபிவிருத்தியின் ஆரம்ப கட்டங்களில் பௌதீக உருவிலான மூலதனவாக்கம் முக்கியமானது. அத்துறையில் பெரும் பற்றாக்குறை காணப்படுவது உண்மையா

னாலும் அதுவே அதற்கு காரணம் எனக் கூறமுடியாது. ஆனால் பௌதீக மூலதனம் போதியளவு இல்லாத நிலையினை விட அவை போதியளவில் இருக்கும் போது தொழிலாளரால் உற்பத்தியில் பெரும் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்த முடிகிறது.

சேமிப்பினை சேகரித்து வழங்குதல்:

மூலதன உருவாக்கத்தினைப் பொறுத்தமட்டில் கிடைக்கக் கூடியதான மூலவளங்களை சேகரித்து முதலீட்டாளருக்குக் கிடைக்கச் செய்தல் அதன் செய்முறையின் அடுத்தபடியாகும். நிதிநிறுவனங்கள் சேமிப்பினை பண உருவில் சேகரிக்கின்றன. பின்னர் முதலீட்டாளர்களுக்கு மூலதனம் தேவைப்படும் போது அதனை அவர்களுக்கு கொடுத்து உதவுகின்றன. தமது உழைப்பினை முற்றாக நுகர்ச்சிக்கு பயன்படுத்தி விடாது ஒரு பங்கினை சேமிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் தமது சேமிப்புகளை வங்கிகள், காப்புறுதி, ஊழியர் நம்பிக்கை நிதி ஆகியவற்றில் இடுகிறார்கள். முதலீட்டாளர்களே கடன்கள், பங்கு விற்பனை என்பன மூலம் தமது முதலீட்டிற்கான மூலதனங்களை இத்தகைய நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இதனால் சேமிப்பானது உண்மையான மூலதனமாகின்றது. நுகர்ச்சிப் பொருட்களில் செலவிடப்படாமல் முதலீட்டாளரிடம் போய்ச் சேரும் போது முதலீட்டுக்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது பண வீக்கமுறாத வகையில் முதலீட்டுக்கு நிதி வழங்கும் முறையாகும்.

இவ்வாறு இது கூறப்படக் காரணம் இம்முறையினால் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பதில்லை. மொத்த கேள்வியில் அதிகரிப்பு ஏற்படாது மொத்த நிரம்பல் அதே அளவு இருக்கும் போது பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பதில்லை. நுகர்ச்சிப் பொருட்களுக்கான நிரம்பல் காணப்படும் போது ஏற்படும் அதற்கேற்ற நுகர்வாளர்களின் கேள்வி அதனைச் சமப்படுத்தும். மறுபுறத்தில் முதலீட்டாளர்களின் கேள்வி காரணமாக அங்கு மூலதனப் பொருட்களுக்கான நிரம்பல் ஏற்படுகையில் சமப்படுத்தப்படும். சில சமயங்களில் நாடு பணவீக்க முறைகளைக் கொண்டும் மூலதனத்திற்கு நிதி வழங்கலைச் செய்யலாம். இவ்வாறு பெறப்படும் நிதியானது வருமானம் உழைப்பவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் சேமிப்பில் இருந்து பெறப்பட்ட பணமாகாது. அவ்வாறு பணத்தினைப் பெறுதலையும் பயன்படுத்தலையும் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறோம். இது வழக்கமாக அரசாங்கங்

கள் தமது முதலீட்டிற்கான மூலதனத்தினை தமது வரவு செலவு திட்ட சேமிப்புகளில் இருந்து பெறமுடியாத போது பின்பற்றப்படும் முறையாகும்.

அதாவது பொருட்களின் நிரம்பலைத் தொடர்ந்து பணம் பெருமளவு குவிக்கப்படுவதனைக் குறிக்கும். இதனால் விலைகள் அதிகரிக்கின்றன. இம்முறையினால் தேவைப்படுகின்ற மூலதன வாக்கம் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது மூலவளங்கள் சேமிக்கப்படுகின்றன. இச்செய்முறையில் அரசு விலைகளை உயர்த்தி அதன் மூலம் அதற்குத் தேவையான மூலதனத்தினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றது. உள்நாட்டுச் சேமிப்பில் பற்றாக்குறை ஏற்படும் போது ஏனைய நாடுகளிடம் இருந்து பெறப்படும் கடன்கள் மூலமும் அது சமப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆனால் இவை பின்னர் உள்நாட்டு சேமிப்பிலிருந்து கடன் கொடுத்த நாட்டிற்கு திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்வந்தத்தினைக் கொண்டுள்ளன. மெய்ச் சேமிப்பினைப் பொறுத்தமட்டில் அதனை குறைவிருத்தி நாடுளில் ஏற்படும் விரைவான குடிப் பெருக்கத்தினால் உருவாகும் மிகையான தொழிலாளர் எண்ணிக்கையுடன் தொடர்புபடுத்தி கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. இந்நாடுகளில் பெருமளவினர் பயனற்ற முறையில் தொழிலில் அமர்த்தப்பட்டள்ளனர். அதாவது கூடியளவினர் குறித்தளவு நிலத்தில் தொழில் புரிவதால் அவ்வாறான மேலதிகமான தொழிலாளர் காரணமாக அங்கே உற்பத்தி அதிகரிப்பதில்லை என்பதனையே இது குறிக்கிறது. நக்சே அவர்களை "உள்ளாந்த சேமிப்புக்கள்" எனக் கூறுகிறார். ஏனெனில் இத்தொழிலாளர்கள் நுகர்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள். ஆனால் உற்பத்தி செய்வதில்லை. இன்னோர் வகையாக கூறுவதானால் இவர்களை விவசாயத் துறையில் இருந்து வாபஸ் பெற செய்தாலும் அங்கே உற்பத்தியில் வீழ்ச்சி ஏற்படப் போவதில்லை. அன்றியும் இவர்களை மூலதன வாக்கத்திற்கு பயன்படுத்தினாலும் புதிதாக நுகர்ச்சி ஏற்படப் போவதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் ஏற்கனவே நுகர்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களாக இருப்பதாகும். இதனால் உண்மையான மூலவளம் என்னும் தொழிலாளர் முதலீட்டிற்கு கிடைக்கப் பெறுகின்றனர் என்பதாகும். இவர்கள் விஷேட பயிற்சியற்றவர்களாக இருக்கலாம். ஆயினும் எளிமையான மூலதனவாக்கமான வேலியடைத்

தல், வடிகாலமைத்தல், நிலமீட்டி, கிணறு, நீர்ப்பாசனக் கால்வாய், வீதி போன்ற நிர்மாணிக்கப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

முதலீட்டு நடவடிக்கை: மூலதனவாக்கச் செய்முறையின் இறுதிப் படி மூலதனப் பொருட்களின் உற்பத்தியாகும். முதலீடு ஏற்பட சாதகமான சூழ்நிலை காணப்பட்டால்தான் இது சாத்தியமாகும். இதற்குப் பலதரப்பட்டதும் வேறுபட்டதுமான தேவைகள் உள்ளன. அதில் ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

(அ) முதலீட்டாளர்கள் காணப்படுகின்றமை

(ஆ) முதலிட விருப்பமும், தகுதியும் உள்ள முதலீட்டாளர்கள் காணப்படுகின்றமை.

(இ) தனியார் துறையினரை முதலிடச் செய்யத் தூண்டுவிக்கும் ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகள்.

(ஈ) முதலீட்டு தீர்மானங்களை ஊக்குவிக்க தேவையான நிதிக்கொள்கைகள்.

(உ) தனியார் துறை பொதுத் துறை என்பவற்றிற்கு தேவையான தும் முறையாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதுமான உற்பத்திச் செலவு வாய்ப்பாக அமைந்த முதலீட்டுத் திட்டங்கள்.

(ஊ) இலகுவாக கிடைக்கக் கூடியதான மூலவளங்கள் என்பனவாகும்.

சுருங்கக் கூறுவதாயின் மூலதனவாக்கம் அடிப்படையில் உண்மைச் சேமிப்பினை அதிகரிக்கச் செய்வதனை நோக்கமாக கொண்டதாகும். நிறுவனங்கள் மூலம் அவற்றை சேகரித்து முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு கிடைக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

மூலதனவாக்கம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்: மூலதன வாக்கத்திற்கான கொள்கைகள் திட்டங்கள் என்பனவற்றை உருவாக்கவும் அத்தகைய நடவடிக்கைகள் எதிர்நோக்கக் கூடிய பிரச்சினைகள் பற்றி அறிந்திருந்தலும் அவசியமாகும். அப்பிரச்சினைகள் சூழ்நிலைக்கும் காலத்திற்கும் ஏற்பவே வேறுபடுகின்றன. ஆயினும் சேமிப்பும் முதலீடும் தொடர்பான முக்கிய பிரச்சினைகள் பல உள்ளன.

குறைந்த உள்நாட்டு சேமிப்பு: இந்நாடுகளினது சேமிப்பிற்கான உள்ளார்ந்த வளம் மிகக் குறைவாகும். பெரும்பாலான இந்நாடு

கள் தமது தேசிய வருவாயில் ஐந்து சதவீதத்தினை விடவும் குறைந்த சேமிப்பினையே கொண்டுள்ளன. அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளிலோ இது 20 முதல் 30 வீதம் வரை காணப்படுகிறது. குறைவிருத்தி நாடுகளில் பெரும்பான்மையான மக்கள் மிகக் குறைந்த வருவாயினையே கொண்டிருப்பதால் சேமிக்க முடியாத வர்களாக உள்ளனர். இதனால் அந்நாடுகள் தமது மிகக் குறைந்த அடிப்படைத் தேவைகளுக்கும் பணம் கொடுக்க முடியாத நிலையிலேயே உள்ளன. அந்நாடுகளில் சேமிக்க முடிந்த தகுதியினைக் கொண்ட செல்வந்தர்களோ சேமிப்பதில்லை. இந்நாடுகளில் பாரிய வருமான வேறுபாடுகள் இருந்தும் கூட சேமிப்பு அதிகரிப்பதில்லை. செல்வந்தர்கள் தமது வருவாயின் பெரும் பகுதியினை ஆடம்பர வாழ்வு, வெளிநாட்டுப் பயணங்கள், பெறுமதியான உலோகங்களைப் பதுக்கி வைத்தல், நகரப் பகுதிகளில் உள்ள நிலங்களில் முதலீடு செய்தல் போன்றவற்றிலேயே தமது வருவாயினை முடக்குகின்றனர்.

வெளிநாட்டவர்களுடனான தொடர்புகள், உயர் வாழ்க்கைத் தரங்கள், அதற்கான உயர் தொடர்பாடல் வசதிகள், உயர் எழுத்தறிவு, வெளிநாட்டு சுற்றுலாக்காரர்கள் எனப்பட தொடர்புகளும் உயர்தர நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் என்பன பற்றிய விருப்புக்களில் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டுள்ளதுடன் தாம் பெற்றுள்ள உயர் வசதிகளிலும் கூட திருப்தியற்றவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இத்தகைய புதிய தேவைகளும் உயர் வாழ்க்கை முறைகளும் காரணமாக அவர்களுடைய வருமானங்களில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டாலும் கூட சேமிப்பதில் ஆர்வமற்று இருக்கின்றனர். இது மாத்திரமன்றி இவர்களின் வருவாயில் கணிசமான அளவிலான பணசேமிப்பு வெளிநாடுகளுக்கு அவற்றை பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதற்காகவோ அல்லது அந்நாடுகளில் காணப்படும் சந்தைகள் வழங்கும் சேமிப்பு வாய்ப்புக்களை பயன்படுத்தவோ எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன.

முதலீடு செய்வதில் காணப்படும் தடைகள்: முதலீடு செய்யும் நடவடிக்கைகள் சார்ந்தும் பல தடைகள் காணப்படுகின்றன. போதியளவு முதலீட்டாளர்கள் இல்லாமை முதலாவது பிரச்சனையாகும். இந்நாடுகளில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுள்ள வகுப்பினர் போதியளவில் உள்ளனர். அத்தகையவர்கள் வாங்கி விற்பதன்

மூலம் விரைவில் பணம் உழைக்கத் தெரிந்தவர்கள், கைத்தொழில் முயற்சிகளில் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளை எதிர்நோக்கி முதலிட தகுதியற்றவர்களாவர்.

முதலீட்டிற்கான போதிய ஊக்குவிப்பு இன்மையினை இரண்டாவது தடையாகக் கூறலாம். இதற்கு இந்நாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில் அரசியல் சமூக ஸ்திரமின்மையினை காரணமாகக் கூறலாம். அவற்றில் ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட சந்தையே காணப்படுவதால் பேரளவு உற்பத்திக்கான முதலீடு ஏற்படுவது தடைப்படுகின்றது. போதியளவு அனுபவமிக்க நிறுவனங்கள் இல்லாமையும் இத்தகைய தடைக்கான காரணங்களாக உள்ளன.

மேலதிக தொழிலாளரைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பாகக் காணப்படும் பிரச்சினைகளை மூன்றாவது பிரச்சினையாகக் கூறலாம். தொழிலாளர்களை ஒழுங்கு படுத்தல், பணவீக்கம் ஏற்படாத வகையில் அவர்களுக்கு வேதனங்கள் வழங்கல், பொருத்தமான திட்டங்களைப் பெறுதல் என்பன இவ்வகையினதான தடைகளாகும்.

மொத்த முதலீட்டுடன் ஒப்பிடுகையில் வெளிநாட்டு மூலதனம் மிகச் சிறிய பங்கினதாக காணப்படுவதனை நான்காவது தடையாக கூறலாம். இதற்கு அவற்றைக் கவரும் வகையிலான முதலீட்டுக் கொள்கைகளின்மையும் தனியார் துறை மீது விதிக்கப்படும் வரிமுறைகள் என்பனவும் காரணங்களாக உள்ளன. அத்துடன் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளினாலும், ஏனைய உலக நிறுவனங்களினாலும் பொருளாதார ரீதியில்லாத ஏனைய காரணிகளின் நிமித்தம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்றமையும் இத்தகைய தடைக்கான காரணமாக உள்ளது.

எனவே குறைந்தளவேயான சேமிப்பும், முதலீடும் காரணமாக இந்நாடுகளின் முதலீட்டாக்கத்தில் பல இடர்களை ஏற்படுத்துவதுடன் தடைகளையும் உருவாக்குகின்றன. இதனால் இந்நாடுகளில் அவற்றின் தேசிய வருமானத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் சேமிப்பில் முதலீடு 5 முதல் 10 வீதம் வரையிலேயே செய்யப்படுகிறது. ஆனால் உள்நாட்டு முதலீட்டாக்கம் விருத்தியுற்ற நாடுகளில் 25- 30 சதவீதமாக காணப்படுகிறது. எனவே மூலதனமாக்கலினால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை இந்நாடுகள் எதிர்த்து நிற்க முடியாதுள்ளது.

உள்நாட்டு மூலதனங்களை பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வரல்: மேற்கூறிய வகையில் சேமிப்பு முதலீடு ஆகியவற்றினைப் பெறுவதில் இடையூறுகள் காணப்படுவதால் முதலீட்டாக்கத்திற்கு மூலவளங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு பல விசேட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தகைய முயற்சியில் ஒரு நாடு ஒரு குறித்த காலப் பகுதிக்குள் எந்தளவிற்கு இதனை வளர்ச்சி அடையச் செய்யலாம் என்பது பற்றி தெளிவாக அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அதாவது அடையவேண்டிய முதலீட்டாக்கத்தின் அளவு என்ன என்பதனை அறிந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு அறிந்திருப்பதனால் அதற்காக எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளின் அளவும் அம் முயற்சிகளின் இயல்புகள் எவை என்பதனையும் நிர்ணயிக்க முடியும்.

மூலதன உருவாக்கத்துக்கான மூலவளங்கள் பல்வேறு வகைகளில் பயன்பாட்டிற்கு கொண்டுவரப்படுகின்றன. மூலவளங்கள் எங்கெங்கு அமையப் பெற்றுள்ளன அவற்றின் அளவு, பொருத்தமான கொள்கைகள், நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் இயல்புகளுக்கு ஏற்பவே அவற்றினைப் பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வருதலும் தங்கியுள்ளது. அவற்றினை இரண்டு வழிகளில் பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வரலாம். அவையாவன:-

(அ) பணவீக்கமற்ற வழி

(ஆ) பணவீக்க வழி

கடன்கள், இலாபங்கள், வரி விதிப்பு, மிகையான தொழிலாளர்கள் என்பன பணவீக்கமற்ற வழிகளாகும். இவற்றை பணவீக்கமற்ற முறை என கூறப்படுவதற்குக் காரணம் இவற்றில் விலைகள் அதிகரிப்பதில்லை. கடன்கள், இலாபங்கள், வரி விதிப்பு என்பன நடைமுறை வருவாயின் ஒரு பகுதியாகும். இன்னொரு வகையாக கூறுவதானால் இவை ஏற்கனவே உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதுடன், அவை பொருளாதாரத்தில் கிடைக்கக் கூடியனவாய் இருப்பதுமாகும். இதனால் கடன்கள், இலாபங்கள், வரி வருமானங்கள் என்பனவற்றிலிருந்து ஏற்படும் முதலாக்கச் செலவினங்கள் தற்போதுள்ள பண நிரம்பலில் எதுவித அதிகரிப்பினையும் ஏற்படுத்தாது. இதனால் விலைகளில் பொதுவாக அதிகரிப்பு ஏற்படாது. விவசாயத் துறையில் காணப்படும் மேலதிக தொழிலாளர்களும் ஏற்கனவே நுகர்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள

ளார்கள். எனவே அதேயளவான நுகர்ச்சியுடனான தொழிலாளர்களை மூலதனவாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தும்போது அவர்கள் நுகர்ச்சிக்கான பொருட்களுக்கு மேலதிக கேள்வியினை உருவாக்க மாட்டார்கள். எனவே விலைகள் அதிகரிப்பதும் இல்லை.

கடன்கள்: வருமானங்களில் இருந்து நுகர்ச்சிக்கு செலவிடப் படாத பகுதி சேமிப்பாகிறது. அது இருவகையாக பெறப்படுகின்றது. ஒன்று தாமாக விரும்பிச் செய்யும் சேமிப்பு. அடுத்தது கட்டாய சேமிப்பாகும்.

விரும்பி ஏற்படும் சேமிப்பு முதலீட்டு நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன்கள் வாயிலாக ஏற்படுகின்றது. இதில் அரசாங்கம் முதலீட்டுக்கு வழங்கும் கடன்களும் அடங்குகின்றன. பெருமளவிலான பொதுமக்களது வருமானம் குறைவிருத்தி நாடுகளில் மிகக் குறைவாக இருப்பதால் விரும்பி ஏற்படும் சேமிப்பு மிகக் குறைவாகும். மிகையான வருமானத்தைக் கொண்ட செல்வந்த பிரிவினர் தனது மிகையினை அபிவிருத்தி தேவைகளுக்காக முதலிட விரும்பமாட்டார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி திறன் அற்ற வாழ்க்கைக்காக செலவிடுவார்கள். வருமானங்களில் ஏற்படும் அதிகரிப்புடன் இவ்வகையான சேமிப்பும் அதிகரிக்க முடியும். ஆனால் மிக மெதுவாகவே ஏற்பட முடியும். அத்துடன் அதிகரிப்பு எந்தளவிற்கு ஏற்படலாம் என்பதனை உறுதியாக கூற முடியாது.

விநியோகிக்கப்படாத இலாபங்கள்: பங்குதாரர்களுக்கு அவர்களுடைய இலாபத்தில் ஒரு பங்கு விநியோகிக்கப்படாமல் வியாபார நிறுவனங்களால் நிறுத்தி வைக்கப்படுவதுண்டு. இது அரசாங்கங்கள் இத்தகைய இலாபங்களின் மீது கொண்டுள்ள வரிக்கொள்கையினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சலுகைகளை அரசு வழங்குவதால் இத்தகைய சேமிப்புக்கள் ஊக்குவிக்கப்படும். இத்தகைய வழியிலான சேமிப்பு பயன்மிக்குந்ததாகவும், குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் இத்துறை மிகச் சிறிய பங்கினையே வகிப்பதால் பெருமளவு மூலவளம் கிடைப்பதற்கில்லை.

வரிவிதிப்பு: சில சமயங்களில் அரசாங்கங்கள் கட்டாய சேமிப்பினை ஏற்படுத்த திட்டம் இடலாம். இதற்கு வரிவிதிப்பே ஏற்ற கருவியாக அமைகிறது. வருமானம் நுகர்ச்சி என்பவற்றில் மக்கள் மத்தியில் சமன்பாடின்மையினை கவனத்தில் கொண்டு அரசாங்

கங்கள் இதற்காக நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வரி விதிப்புக்களை செய்வதுண்டு. அதிகளவு வருவாய் பெறுபவர்கள் மீதும் கூடிய சொத்துக்களை கொண்டிருப்பவர்கள் மீதும் கூடிய அளவுகளிலும் வரி விதிப்பதன் மூலம் கூடிய மூலவளத்தினை பெறமுடியும். அதுமாத்திரமின்றி அபிவிருத்திக்காக மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளால் ஏற்படும் சுமையினை அதனைத் தாங்கும் திறன்மிக்கவர்கள் மீதே சுமத்தும் முன்னேற்றமிக்க "பொறுப்புப் பங்கீடும்" எனப்படுகின்றது. மறைமுகமாக செல்வந்தர்களிடம் இருந்து அவர்களுடைய ஆடம்பரமான நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் மீதான உயர் வரிவிதிப்பு மூலமும் ஏனையோரிடமிருந்து சாதாரண பொருள்கள் மீது ஏற்படுத்தும் சாதாரண வரிவிதிப்பு மூலமும் நிதி பெறப்படுகிறது. அத்தியாவசியமான உப்பு போன்றதும் வறிய மக்களாலும் பயன்படுத்தப்படுவதுமான பொருட்களுக்கு ஒன்றில் மிகச் சிறிய அளவில் அல்லது முற்றாக வரிவிதிப்பதில்லை.

இதன் மூலம் நாடு கூடிய மூலதனத்தினைப் பயன்பாட்டிற்கு கொண்டுவர முடிகிறது. இவ்வாறாக பெறப்படும் மூலவளம் நிச்சயமானதாகவும் குறித்த அளவில் கிடைக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். அத்துடன் இது சேமிப்பினைப் பெறக் கூடிய ஒரு விரைவான வழியுமாகும். இத்தகைய வரி வருமானத்தினை இப்போதைய அளவுகளிலிருந்து அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புக்களும் குறைவிருத்த நாடுகளிலுள்ளன. விருத்தியுற்ற நாடுகளில் 30- 40 வீதமான தேசிய வருவாய் இவ்வாறான வரி விதிப்பு முறைகளினால் பெறக்கூடியதாக இருக்கும் போது குறைவிருத்தி நாடுகளில் அது 10 முதல் 15 வீதம் வரையிலேயே காணப்படுகின்றது.

சில கட்டாய சேமிப்பு முறைகளும் உள்ளன. தொழிலாளர்களின் ஊழியர் சேமிப்பு நிதி அவ்வாறானதாகும். அரசாங்கத்தின் உண்டியல்கள் கட்டாயமாக கொள்வனவு செய்யப்படுவதனையும் அவ்வாறான சேமிப்பாக கூறலாம். இம்முறையின் வாயிலாக ஒரு சிறிய அளவு சேமிப்பினையே பெறமுடியும். அவற்றின் மூலம் பெரிதளவான மூலதன உருவாக்கத்தினை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. உள்நாட்டு உற்பத்தியினை அரசாங்கம் குறித்த விலைக்கு கொள்ளளவு செய்து அதனைக் கூடிய விலைக்கு விற்பனை செய்து அதன் மூலம் பெறக் கூடிய இலாபம் கூடிய மூலதனத்தை அளிப்பாக இருக்கும்.

மிகையான தொழிலாளர்: குறை தொழில் புரியும் தொழிலாளர்கள் மூலம் பெருமளவில் மேலதிக சேமிப்பினைப் பெறக் கூடியதாக இருக்கும். இத்தொழிலாளர்கள் தொழில்களில் அமர்த்தப்படுவார் களேயானால் அவர்கள் உழைக்கும் மூலதனத்தில் இருந்து அறவி டப்படும் வரி மற்றும் எஞ்சியதில் நுகர்ச்சிக்காக செலவிட்டது போக மிஞ்சியவை என்பன முதலீட்டுக்கான சேமிப்பாக இடம் பெறும். இவ்வாறு நிதியானது சேமிப்புக்கள் மூலம் பெறப்பட்டு திட்டங்களில் முதலீடு செய்யப்படும்போது அத்திட்டங்கள் முழு மையாக்கப்பட்டு செயற்படுகையில் வெளியீடு அதிகரிக்கும். அதனால் வருமானத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்பட அவ்வருமானத்தின் மீது வரிவிதிப்பதன் மூலம் மூலதனம் சேர்க்கப்பட முடியும். ஆனால் இவ்வாறான தொழிலாளர்களை பயன்படுத்தி அவர்களை உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தி அதன்மூலம் பெறப்படும் மிகையினை சேகரிப்பதென்பது நடைமுறையில் மிகக் கடினமான ஒரு செயலாகும். இதனை ஒத்த வேறு இடையூறுகளும் உள்ளன. பொருத்தமான திட்டத்தினை தேர்ந்தெடுத்தல், அவற்றில் தொழிலாளர்களைச் சேரும்படி கவரச் செய்தல், இவர்களை விவசாயத் துறையில் இருந்து வெளிகொணருவதால் அத்துறையின் உற்பத்தியில் ஏதும் பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படாது பாதுகாத்தல், அத்தொழிலாளர்கள் மீது வரிவிதித்து திட்டங்களுக்குத் தேவையான மூலதனத்தினைப் பெறுதல் என்பன குறிப்பிடத்தக்க அவ்வாறான இடையூறுகளாகும்.

நிதிப்பற்றாக்குறை:

பணவீக்க முறைகளின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும் பற்றாக்குறையினை நிவர்த்தி செய்வதற்காக நிதியினை பெறுவதற்கு மேற்கொள்ளும் வழிவகைகள் முக்கியமானவையாகும். பொதுக் கடன்கள் வரிகள் மூலம் போதிய மூலவளங்களை பெறமுடியாத ஒரு நிலையில் அபிவிருத்திச் செலவினங்களுக்காக தேவையான மூலதனத்திற்கும் அதனை பெற்றுக் கொள்ள தேவையான வருமானங்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை நிரப்ப அரசாங்கம் மேலதிக பணத்தை அச்சடிப்பதுண்டு. அரசாங்கம் மூலதன உருவாக்கத்திற்காக சந்தையிலிருந்து பொருட்களையும் மற்றும் காரணிகளையும் தான் அச்சடித்த பணத்தைக் கொண்டு கொள்வனவு செய்வதே இதன் நோக்கமாகும். அரசாங்கம் இதன்

வாயிலாக மூலவளமானது நுகர்ச்சிக்காக பயன்படுத்தப்படுவதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அரசாங்கம் பணத்தை அச்சடிப்பதுடன் இணைந்தளவில் உற்பத்தியில் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதில்லை. அதனால் பொதுவாக பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிப்பதனால் அங்கே இயல்பாக ஒரு சமநிலை உருவாகும். இதனைத் தொடர்ந்து முதலீட்டிற்கான திட்டங்களும், அத்திட்டங்கள் காரணமாக உற்பத்தியும் வெளியீடும் அதிகரிக்கின்றன. அவ்வாறான அதிகரித்த உற்பத்தி பின்னர் விரிவாக்கம் பெற்ற பணத்திற்கு சமமாக அமைவதால் மீண்டும் விலை மட்டங்கள் குறைக்கப்படும். இவ்வாறு ஏற்படும் பணவீக்க நிதியளிப்பு முறையினை நியாயப்படுத்துவதற்காக இத்தகைய அடிப்படைச் செய்முறையானது பலவழிகளில் விளக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு நிதி பெறுவதனை ஆதரிக்கும் வகையில் அது பின்வருமாறு விளக்கப்படுகின்றது.

இம்முறை சிறியளவில் ஏற்படும்போது மூலவளங்களை அது வளர்ச்சி அடையச் செய்வதாக அமையும். பொதுமக்கள் மீது இவ்வாறு ஏற்படும் சுமையினை ஒரு கட்டாய நிதிச் சேகரிப்பாக சுமத்துவதுடன் அதிகரித்த விலைகளின் மூலம் அவர்களின் கொள்வனவு தகுதியினைப் பறித்துக் கொண்டாலும் கூட இத்தகைய பணவீக்க வரியினை முற்றிலும் ஒரு வெளிப்படையான முறை எனக் கூறமுடியாது. இவ்வாறான செய்முறையினால் மறைமுகமான முறையில் மூலவளங்கள் புழக்கத்திற்கு கொண்டு வரப்படுவதாக கூறலாம். பணவீக்கத்தின் ஆரம்ப நிலைகளில் பொருட்களுக்கும் காரணிகளுக்கும் கொடுக்கப்படும் உயர் கொடுப்பனவுகளால் தோன்றும் "பணமாயை" காரணமாக உற்பத்திக் காரணிகளை மிகச் செறிவாக உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடச் செய்யும் நன்மை உண்டு.

இவ்வழியானது நியாயமான ஒரு கால அளவிற்குள் விரைவாக முதிர்ச்சியடையும் திட்டங்களைப் பொறுத்து பயன்தரக்கூடியது. ஆனால் இவ்வழி மிகவும் இலகுவான வழியாகயிருப்பதால் இதனைப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய நியாயமான அளவினை விட எப்போதும் கூடியளவு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் ஏற்படும் பண நிரம்பல் அதிகரிப்பும், விலை அதிகரிப்பும் நெருப்பு போன்றவை. அதனால் அவை அளிக்க வேண்டிய

நிவாரணத்தை விட கூடிய இடையூறுகளையே ஏற்படுத்துகின்றன. முதலீட்டுப் பாங்குகளில் சிதைவுகள் ஏற்படுவதால் மூலவள ஒதுக்கீடு திறமையற்றதாகின்றது. ஏற்றுமதிகளுக்கு உலக சந்தைகளிலேயே விலை நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. இறக்குமதிகள் அதிகரிக்கின்றன. வெளிநாட்டு முதலீடு அருமையாகின்றது. விலைகள் வட்டி வீதங்களைவிட கூடியளவு அதிகரிப்பதால் தாமாக ஏற்படும் சேமிப்புக்கள் குறைகின்றன. முதலீட்டிற்கான ஊக்குவிப்பு குறைந்து செல்கின்றது. இவற்றின் இறுதி விளைவாக மூலவள நிலைமைகள் இடையூறுக்குள்ளாகின்றன. எனவே மூலவளங்களை பழுக்கத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டிய பணவீக்க முறைகளை பின்பற்றுவதானால் அவற்றினை சிறிய அளவில் அல்லது மிக அருமையாக பயன்படுத்தினால் மாத்திரமே சிறந்த பயனைப் பெறமுடியும்.

இவற்றிலிருந்து உள்நாட்டு மூலவளங்களை பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வருவதற்கு வரிவிதிப்பு முறைகளும் தனியாராலும் கூட்டு அமைப்புக்களாலும் தாமாக விரும்பி ஏற்படுத்தும் சேமிப்புக்களுமே சிறந்தவை என்பது விளங்குகிறது. இவற்றைவிட மேலதிக தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்தலின் மூலமும் மூலவள பயன்பாட்டினை அரசு பயன்படுத்த முயற்சித்தாலும் அது பல இடையூறுகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அது சிறந்த அணுகுமுறை எனப்படுகிறது. பற்றாக்குறையான நிதிப் படுத்தல் பெரிதும் விரும்பத்தக்கதல்ல. உள்நாட்டு மூலவளங்களை மாத்திரமன்றி வெளிநாட்டு மூலவளங்களையும் பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வரவேண்டியுள்ளது.

வெளிநாட்டு மூலவளங்களைப் பழுக்கத்திற்கு கொண்டு வருதல்: வெளிநாட்டு மூலவளங்கள் இருவகைப்படும். முதலாவது சர்வதேச வர்த்தகத்தினால் ஏற்படும் வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தலுடன் தொடர்புடையது. உதாரணமாக ஒரு நாடு நுகர்ச்சிப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யப்படுவதில் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்தி முதலீட்டுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யலாம். அதேபோல் திருந்திய வர்த்தக நிபந்தனைகள் மூலம் உழைக்கக் கூடிய அந்நிய செலாவணியைக் கொண்டும் ஒரு நாடு தேவையான முதலீட்டுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யலாம். இரண்டாவது வகையான வெளிநாட்டு மூலவளம் வெளிநாட்டவரது

சேமிப்பினை பயன்படுத்துவதன் மூலம் பெறப்படுவதாகும். அது இரண்டு வகையில் ஏற்படுகின்றது. ஒன்று தனியாரது வெளிநாட்டு முதலீடு, இரண்டாவது உலக நாடுகளின் அரசாங்கங்களும் உலக நிறுவனங்களும் வழங்கும் முதலீடுகளாகும்.

நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் இறக்குமதியில் கட்டுப்பாடு: இம்முறையின் மூலம் பயனுள்ள விளைவுகள் ஏற்பட வேண்டுமானால் இறக்குமதி செய்யும் நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் மீது கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தப்படும் போது உள்நாட்டு செலவினங்கள் வெளிநாட்டு பொருட்களை நுகர்வதற்கு பயன்படுத்தப்படாது இருப்பதனை உறுதி செய்தல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மூலதன உருவாக்கத்திற்குத் தேவையான மூலவளம் கிடைக்காது போய்விடும். இறக்குமதி செய்யப்படும் நுகர்ச்சிப் பொருட்களை பெறப் பயன்படுத்தப்படும் செலவினங்களைக் கொண்டு உள்நாட்டு பொருட்களை கொள்வனவு செய்வதால் உள்நாட்டு மூலதனவாக்கத்துக்கு தேவையான மூலவளங்கள் நுகர்ச்சித் தேவைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு விடும். நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் இறக்குமதியில் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்துவதன் காரணமாக முதலீட்டுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய வெளிநாட்டு செலாவணி கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

வார்த்தகத்திற்கான நிபந்தனைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படுதல்: ஒரு நாடு ஏற்றுமதி செய்யும் அதன் உற்பத்திகளை உயர் விலைகளுக்கு விற்க முடியுமானால் அது முன்னரை விட கூடிய முதலீட்டுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய தனது மூலதன இருப்பை அதிகரித்துக் கொள்ள முடியும். இத்தகைய வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தி ஒரு நாடு பயனடைவதனை அந்நாடு அதற்கு சமமான அளவில் சேமிப்பினைப் பெறுகின்றதா என்பதனைப் பொறுத்தே மதிப்பிட முடியும். ஏற்றுமதி மூலம் கிடைக்கப்படும் அதிகரித்த வருமானத்துடன் தொடர்பாக உள்நாட்டு பணவருவாயிலும் அதிகரிப்பு ஏற்படும். இதற்கு காரணம் ஏற்றுமதியாளர்கள் தாம் பெறும் வெளிநாட்டு செலாவணியை உள்நாட்டுப் பணமாக மாற்றிக் கொள்வதாலாகும். இவ்வாறு அதிகரித்த வருவாயினை நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் இறக்குமதிக்காக பயன்படுத்தக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் முதலீட்டுப் பொருட்களின் இறக்குமதி இடம் பெறாது போய்விடலாம். அது மாத்திரமன்றி இவ்வாறு பெறப்ப

டும் மேலதிக வருமானத்தினை உள்நாட்டில் உற்பத்தியான நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் மீது செலவளித்தாலும் கூட அதன் விளைவாக உள்நாட்டு முதலீட்டாக்கத்திற்கான மூலவளம் குறைந்து விடும். எனவே தொகுத்துக் கூறுவதானால் ஒரு நாட்டிற்குக் கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ள மேலதிக அந்நிய செலாவணியைப் பயன்படுத்தி அந்நாடு முதலீட்டுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யலாம். ஆயினும் உள்நாட்டில் மூலதனவாக்கத் துக்குத் தேவையான உள்நாட்டு மூலவளங்களை சேமிக்காது நுகர்வார்களேயானால் அதில் ஏற்படும் குறைவு காரணமாக இறுதியில் அது சமனாக்கப்பட்டு விடும். எனவே வர்த்தக நிபந்தனைகளில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் காரணமாக பெறப்படும் மேலதிக வருமானம் நாட்டிற்கு பயனளிக்க வேண்டுமேயானால் அதற்கு சமமான அளவிலான உள்நாட்டு வருமானம் சேமிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

எனவே நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் இறக்குமதியில் ஏற்படும் கட்டுப்பாட்டின் மூலமும் வர்த்தக நிபந்தனைகளில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் காரணமாகவும் ஒரு நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்பட வேண்டுமேயானால் அங்கே அவற்றிற்கு சமமான அளவில் சேமிப்பு ஏற்பட வேண்டும் என்பதுவும் அவசியமாகும். இந்நிபந்தனைகள் திருப்தியாக நிறைவேற்றப்பட்டாலும் கூட சில சமயங்களில் வெளிநாட்டு செலாவணி மூலம் பெருமளவு பயன் ஏற்படாது விடுதலும் உண்டு. இதற்கு சில காரணங்கள் உள்ளன. குறைவிருத்தி நாடுகள் இறக்குமதி செய்யும் நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் அளவு சிறியளவினதாகும். எனவே இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டால் ஏற்படும் சேமிப்பும் சிறியளவாகவே இருக்கும். உணவுத் தானியங்கள் போன்ற இறக்குமதிகளை தவிர்க்க முடியாது. அத்துடன் வர்த்தக நிபந்தனைகளை இந்நாடுகளுக்குச் சார்பாக ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்களும் குறைவாகவே உள்ளன. இந்நாடுகளின் பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் முதனிலைப் பொருட்களாகும். இப்பொருட்களுக்கு வெளிநாடுகளில் கேள்வி வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. இதற்கு அங்கு பதிலீட்டுப் பொருட்களும், சிக்கனப் பயன்பாடும் காணப்படுகின்றமை முக்கிய காரணங்களாகும். அத்துடன் இத்தகைய ஏற்றுமதிப் பொருட்களுக்கு சில சந்தர்ப்பங்களில் கிடைக்கும் அதிகரித்த விலைகள் குறுகிய காலத்திற்கே நிலைத்திருக்கக் கூடியன. இவ்வாறு

வர்த்தகம் ஒரு சிறிய பங்கினையே அளிக்கக் கூடியது என்பதால் இந்நாடுகளில் முதலீட்டாக்கம் ஏற்படுவதற்கு வெளிநாட்டு மூலதனங்களை புழக்கத்திற்கு கொண்டு வருதல் மிக முக்கியமாகும்.

வெளிநாட்டுதவி: சந்தைச் சக்திக்கு உட்படாததும் இலகுவான விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டதுமான வெளிநாட்டு மூலதனம் முக்கியமானதாகும். இத்தகைய கடனுதவிகளை அரசாங்கங்கள், உலகவங்கி, அதன் கிளைப் பிரிவுகள் என்பனவே வழங்குகின்றன. அதனால் கடனுதவி பெறுதல் பெரும்பாலும் இந்நிறுவனங்களின் கொள்கைகளிலும் கடன் பெறும் நாடுகளினது கொள்கைகளிலும் தங்கியுள்ளது எனலாம். எனவே இவ்வதவியை பெறுவது என்பது நாடுகளின் அரசாங்கங்களுக்கு இடையேயான உறவுகளிலும் அவற்றின் சர்வதேச ரீதியான முயற்சிகளிலுமே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. அரசாங்க மட்டத்தில் சில நடவடிக்கைகள் மூலம் இக் கடனுதவிகள் பெறப்படலாம். பெறப்படும் கடனை பின்னர் வட்டியும் முதலுமாக திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் அபிவிருத்தித் தேவைகளுக்காக பயன்படுத்துதலிலும், நாட்டின் பொருளாதாரத்தை சிறந்த முறையில் நிர்வகிப்பதன் மூலமும், கடன் வழங்குவோரது நம்பிக்கையினை பெற்றுக் கொள்ளுதலிலும், கிடைக்கின்ற கடனை முழுமையாக பயன்படுத்தலிலும், சிறந்த பேரம் பேசும் நிபுணர்களை பயன்படுத்தலிலுமே வெளிநாட்டுக் கடனைப் பெறுவதும் பயன்மிக்க வகையில் பயன்படுத்துவதும் தங்கியுள்ளன.

தனியார் முதலீடு: இது சிறியளவிலேயே ஏற்பட்ட போதிலும் இந்நாடுகளில் தொடர்ந்தும் இடம் பெற்று வருகின்றது. கூடிய இலாபம் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்களின் அடிப்படையிலேயே தனியார் முதலீடுகளின் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. எனவே இதனை பெற விரும்பும் நாடுகள் ஏனைய நாடுகளில் காணப்படும் இலாப கவர்ச்சிகளுக்கு சற்றும் குறையாத அளவில் வாய்ப்புக்களை வழங்க வேண்டியுள்ளது. தனியார் முதலீடானது, வரிக் கொள்கைகள், நட்புசட்டம்தான் அல்லது நட்புசட்டமற்றி தேசியமயமாக்கல், இலாபங்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பதல், தனியார் நிறுவனங்களை நிறுவுதல் சார்ந்த சட்ட திட்டங்கள், கூட்டிணைப்பு, தனிக்காப்புரிமை ஒப்பந்தங்கள் போன்ற பல்வேறுபட்ட அம்சங்களுடன் தொடர்புற்றுள்ளது.

வெளிநாட்டு மூலதனமானது அதன் அளவு, தரம் என்பன பொறுத்தும் அவற்றின் முகாமைத்துவம், பயன்படுத்தப்படும் தொழில் நுட்ப அறிவு என்பன பொறுத்தும் மிக முக்கியமானவையாகும். இவற்றினை பெறும் நாடுகளினது தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் அதே நேரத்தில் அவற்றின் இறைமையினை பாதுகாக்கும் வகையிலும் அவை இடம் பெறவேண்டியது மிக முக்கியமாகும்.

நிறுவனங்களும் கொள்கைகளும்: முதலீட்டாக்கத்திற்கு அடிப்படையாகத் தேவைப்படுவது சேமிப்பாகும். அதுவே முதலீட்டாக்கத்தின் அளவினையும் நிர்ணயிக்கின்றது. சேமிப்புக்களை சேகரிப்பதனை உறுதி செய்யவும் அவற்றினை முதலீட்டு தேவைக்கு பயன்படுத்தவும் நிதி நிறுவனங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் அரசு தரப்பிலிருந்து பொருத்தமான கொள்கைகள் ஏற்படுவதனால் சேமிப்பினை ஊக்குவிக்கவும் மூலதன உருவாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவும் முடிகிறது. சேமிப்பிற்கும் முதலீட்டிற்குமான பதிலீடுகளாக நிறுவனங்களையும் கொள்கைகளையும் கருத முடியாது. ஆனால் இவையே அவற்றிற்கான முக்கிய துணைக்காரணிகளாக செயல்படுகின்றன.

நிதி நிறுவனங்கள்: சேமிப்பு இடம் பெறத் தொடங்கியதும் இத்தகைய நிறுவனங்கள் தாமாக தோன்றுகின்றன. ஆயினும் குறைவிருத்தி நாடுகளில் மூலவளங்களை புழக்கத்திற்கு கொண்டு வரும் செய்முறைகளுடன் இணைந்த ஒரு செயற்பாடாக இது அமையவேண்டும் என்பது அவசியமாக உள்ளது. வறுமையான நாடுகளில் பெருந்தொகையான மக்களை நாடி அவர்களால் சேமிக்கக் கூடிய சிறிய தொகையினை சேகரிக்க வேண்டியிருப்பதுடன் வறுமையான அம்மக்கள் சேமிப்பதற்கு தேவையான சேமிப்பு முறைகளையும் உருவாக்கிக் கொடுக்கவும் வேண்டியுள்ளது. இந்நாடுகளில் நிலவும் அரசியல் சமூக பொருளாதார நிலவரங்களுக்குப் பொருந்தக் கூடியதான வகையிலும் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு மூலவளங்களை புழக்கத்திற்கு கொண்டுவரக் கூடிய வகையிலும் இந்நிறுவனங்களை உருவாக்க வேண்டும். இத்தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய வங்கிகள், கூட்டுறவு அமைப்புகள், மூலதனச் சந்தைகள், முதலீட்டு நிறுவனங்கள், வெளிநாட்டு வங்கிகள் என்பன தேவைப்படுகின்றன.

பொருத்தமான கொள்கைகள்: உள்நாட்டு வெளிநாட்டு மூலவளங்களை முழுமையாகப் பெறத் தேவையான கொள்கைகளை மேற்கொள்ளுதலும் அவசியமாகும். இக் கொள்கைகள் நேரம், சூழ்நிலைகள் என்பவற்றிற்கேற்ப வேறுபடுகின்றன. மூலதன உருவாக்கத்திற்கு சார்பான கொள்கைகளை உருவாக்க முடியும். உதாரணமாக விவசாயம் கைத்தொழில் ஆகிய இரு துறைகளுக்கிடையேயும் சேமிப்பாளர் முதலீட்டாளர், வேதன உழைப்பாளர்கள் இலாபம் உழைப்பவர்கள் ஆகிய இரு பிரிவினர்களுக்கிடையேயும் இருக்க வேண்டிய விலைக் கொள்கைகளை உருவாக்க வேண்டும். இதன் மூலம் சேமிப்பும் முதலீடும் தேவைப்படும் துறைகளுக்கு ஏற்றவகையில் விலைகளைப் பேணமுடியும். அதே போல் சேமித்து முதலீடு செய்வதற்குத் தகுதியான பிரிவினருக்கு சாதகமாகவும் விலைகளைப் பேண முடியும். சேமிப்புக் கொள்கைகள் மூலம் சேமிப்பினை ஊக்குவிக்க முடியும். வரிகளை வழங்க தகுதிமிக்கோரிடமிருந்து அபிவிருத்திக்கான நிதியினை சேகரிக்க முடியும். ஆடம்பர பொருட்களின் நுகர்ச்சியினை குறைவடையச் செய்யலாம். நுகர்ச்சிக்கான இறக்குமதிகளைக் கட்டுப்படுத்தலாம். வெளிநாட்டு மூலதனங்களையும் கவரலாம்.

எனவே சேமிப்பு முதலீடு ஆகிய செய்முறைகளை வளர்க்க நிறுவனங்களும் பொருத்தமான கொள்கைகளும் தேவைப்படுகின்றன. மூலதன உருவாக்கத்தினை ஏற்படுத்த சேமிப்பு தேவை. சேமிப்பு வேறுபட்ட முறைகளிலிருந்து தானாக ஏற்படும் என நம்ப முடியாது. குறிப்பாக குறைவிருத்தி நாடுகளில் சந்தை முழுமையாக செயல்படாததினால் அதனை எதிர்பார்க்க முடியாதுள்ளது. எனவே இதனைப் பொறுத்து அரசாங்கம் ஒரு பெரும் பங்கினை ஏற்க வேண்டியுள்ளது.

அரசாங்கமும் திட்டமிடலும்: குறைவிருத்தி பொருளாதாரம் ஒன்றில் ஏற்பட வேண்டிய அபிவிருத்தி என்பது சேமிப்புடனும் முதலீட்டுடனும் மாத்திரம் தொடர்பானது என எளிமைப்படுத்தியும் கூறலாம். ஆனால் அது உண்மையில் வேறுபட்ட பல நிலைமைகளுடன் தொடர்புடையது என்பதனை மறுக்க முடியாது. அது பொருளாதாரத்தில் இடம்பெறும் வருமானம், செலவுகள், விலைகள், வட்டி, வரி விதிப்பு, இறக்கு

வெளிநாட்டு மூலதனம் போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையதாகும். இச் செய்முறைக்குத் தேவையான மூலதனத்தின் அளவு பெரியதாகும். அத்துடன் அது வேறான உருவங்களில் காணப்படும். இவையாவற்றினையும் சமகாலத்தில் தொடர்புபட்ட முறையில் செயற்படச் செய்வதற்கு பெரியளவு மூலவளத்தினை கையாளவும் வேண்டி இருப்பதால் அரசாங்கத்தின் பங்கு முக்கியமாகிறது. அத்துடன் இத்தேவையினைச் சிறப்பாக பூர்த்தி செய்ய சிறந்த வழியினை காட்டக் கூடிய திட்டமிடலும் அவசியமாகிறது.

அரசினது பங்கு: அபிவிருத்தியினை மேற்கொள்ளுவதில் அரசினது பங்கு மிக முக்கியமானதாகும். இந்நாடுகளில் சந்தையானது அபிவிருத்தியினை ஊக்குவிப்பதில் குறைபாடுடையது என்பது ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாகும். அது மாத்திரமின்றி அபிவிருத்தியினை மேற்கொள்ள தேவையான விசேட திறமையினை அரசு கொண்டிருப்பதால் அதனை பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை உண்டு. இந்நாடுகளில் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்வதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன.

அபிவிருத்தி பணியின் பேரளவுத் தன்மை: அபிவிருத்தி பொறுத்த நடவடிக்கைகள் அளவின் அடிப்படையில் பெருமளவினதாக இருப்பதால் அரசினால் மாத்திரமே அதனைக் கையாள முடிகிறது. ஒரு நாட்டினை அபிவிருத்தி செய்வதென்பது ஒரு கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வது போன்ற ஒரு காரியமல்ல. இதனைத் தனிப்பட்டவர்களாலோ அல்லது தனிப்பட்டவர்களைக் கொண்ட குழுக்களாலோ செய்து முடிக்க முடியாது. ஏனெனில் அந்த அளவுக்கு மூலவளங்கள் பேரளவில் தேவைப்படுகின்றன. தேவையான மூலவளங்களின் அளவு மாத்திரம் பேரளவானதல்ல. அவற்றினை புழக்கத்திற்கு கொண்டு வருதலும் இலகுவான பணி அல்ல. தேவையான சேமிப்பினை வரிகள், கடன்கள் வெளிநாட்டு மூலதனம் போன்றவற்றின் மூலமும் செல்வந்தர்கள் வறியவர்கள் போன்ற பல பிரிவினரிடம் இருந்தும் பெறவேண்டியுள்ளது. குறைவிருத்தி நாடுகளில் தற்போதுள்ள வருமானம் மிகக் குறைவாயிருப்பதால் கணிசமான அளவு மிகையினை மேலதிக வருவாயினை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே பெறப்பட முடியும். இதற்கு ஈழகங்களின் நுகர்ச்சிப் பாங்குகளில் அதிகரிப்பு ஏற்படாமல்

இருப்பது உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். அது மிகப் பெரிய பொறுப்பாகும். மேலும் இத்தகைய நாடுகளில் மேலதிக தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியின் வெளியீட்டினையும் மூலதன உருவாக்கத்தினையும் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதற்கும் பாரிய அளவிலான நிறுவன அமைப்புக்கள் தேவை. இதனையும் அரசினால் மாத்திரமே செய்து முடிக்க முடியும். இத்தகைய பண ரீதியற்றதான மூலவளங்கள் தனி நபர்களால் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு பாரியதாக உள்ளன. தனி நபர்களால் வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் மூலமாக பெறக் கூடியதான நிதி சார்ந்த மூலவளங்களைப் பற்றி மாத்திரமே சிந்திக்க முடியும்.

அபிவிருத்தியின் நோக்கம்: பின்தங்கிய பொருளாதாரம் ஒன்றினை அபிவிருத்தியடைந்த பொருளாதாரமாக மாற்ற வேண்டுமானால் அதற்கு ஏற்ற பொருத்தமான தீர்மானங்கள், நிருவாகங்கள், கொள்கைகள் என்பனவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய பணிகளை திறம்பட அரசாங்கத்தினால் மாத்திரமே ஆற்ற முடியும். தனிப்பட்ட முயற்சியாளர்கள் இதற்கு போதுமானவர்கள் அல்ல. உதாரணமாக தனியர் முயற்சி நிறுவனங்கள் நீண்ட காலம் தேங்கக் கூடிய திட்டங்களை ஒருபோதும் ஆதரிப்பதில்லை. குறுங்காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு இலாபங்களை குறுகிய காலத்திலேயே பெறக் கூடிய திட்டங்களையே விரும்புவார்கள். எனவே தொழிலை உருவாக்கவே பலகாலம் செல்வதும் இலாபங்களைப் பெற இன்னும் நீண்டகாலம் செல்வதுமான துறைகள், கைத்தொழில்கள் போன்றவற்றைத் தனியார் துறையினர் விரும்புவதில்லை.

மேலும் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு தொழில்களின் செயற்பாடு பற்றிய அறிவினை அனைவரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். ஆனால் தனியார் துறையினர் அவற்றினை இரகசியமாக வைத்து அதனால் ஏற்படும் இலாபங்களைத் தாம் மாத்திரம் அனுபவிப்பதிலேயே அக்கறை காட்டுவார்கள். அதனை விடவும் தனிப்பட்டவர்களை பெருமளவுக்கு சேமிக்க விடுவதும் அதற்கு இடமளிப்பதுவும் ஒரு நாட்டின் எதிர்கால பொருளாதார விருத்தியினைப் பொருத்தமட்டில் ஏற்கக் கூடியதல்ல. தனிப்பட்டவர்களது குறுகிய வாழ்நாள் காரணமாக தனியார் சேமிப்பு மிகச்

சிறியதாகவே காணப்படும். இதற்கு மாறாக அரசு விசேடமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு சேமிப்பினை விஸ்தரிக்க முடிவதுடன் எதிர்காலத்தில் பெரும் விஸ்தரிப்பை ஏற்படுத்த தேவையான வாய்ப்புக்களும் அதற்காகத் தேவைப்படுகின்றன. இதற்காக நிகழ்கால சேமிப்புக்கள் எதிர்கால நன்மைகளுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்படுவதுடன் அதனால் பொருளாதாரத்தினை ஒரு அபிவிருத்தி சார்ந்ததாக மாற்றவும் முடிகிறது. அதனைப் போன்றே புதிய நிறுவனங்களை நிறுவுதல், தற்போதுள்ள நிறுவனங்களை நலிவிப்படுத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் தனியார் துறையினர் அக்கறை காட்டுவார்கள் என நிச்சயமாக நம்ப முடியாது. ஏனெனில் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் நேரடியாக இலாபங்களைத் தருவதில்லை. மாறாக பல்வேறு துறைகளிலும் முதலீடுகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே மறைமுகமான வழிகளில் இலாபத்தைப் பெறமுடிகிறது. அத்துடன் தற்போதுள்ள மூலவள ஒதுக்கீட்டு முறைகளை மாற்றுவதற்கு கொள்கை ரீதியாக மாற்றங்கள் தேவை. அப்போதுதான் மூலதன உருவாக்கத்துக்கு சார்பாக புதிய மூலவளங்களை ஒதுக்கீடு செய்ய முடியும். இத்தேவைகள் யாவற்றையும் அரசினால் மாத்திரமே செய்ய முடியும். எனவே தனியார் துறை இந் நடவடிக்கைகளுக்கு ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை.

உள்ளமைப்புக்களை நிர்மாணித்தல்: தெருக்கள், புகையிரத வீதிகள், கல்வி வசதி, பயிற்சி வசதி என்பன போதியளவில் இல்லாமல் அபிவிருத்தி ஏற்பட முடியாது. இவ்வசதிகளின் இயல்பு காரணமாக அரசினாலேயே இவற்றை உருவாக்கி வழங்க முடிகிறது. இவையாவும் பொதுத் துறை சார்ந்தனவாதலால் இவற்றினை தனியார் துறையினர் வெண்ணெய், ரொட்டி, வானொலி போன்ற பொருட்களை வியாபாரம் செய்வது போன்று சந்தையில் வாங்கி விற்க முடியாது. எனவே இவை யாவும் தனியார் முயற்சிகளின் எண்ணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதும் சந்தைப் பொருட்கள் சேவைகளின் செயற் தொடர்பு கொண்டனவுமாகும். உள்ளமைப்புக்காக ஏற்படுத்தும் முதலீடுகள் பொது நன்மைக்கான சமூக பண்பினைக் கொண்டனவாகும். எனவே அரசாங்கங்களே இத்துறையில் முதலீடு செய்ய முன் வருகின்றன.

சுமை சமமாகப் பங்கிடப்படுதல்: பின்தங்கிய பொருளாதாரத்தினை அபிவிருத்தி செய்வது பெரும் சுமையினை ஏற்படுத்துவதாகும். எனவே அத்தகைய சுமைகள் நியாயமான வகையில் அனைவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படல் வேண்டும். இப்பொறுப்பினை அரசே ஏற்கலாம். தியாகங்கள் என்பது தற்போதைய நுகர்ச்சி முறைகளை குறைப்பதனையே குறிப்பதாக கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலம் சேமிப்பின் அளவு அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதேபோல் மேலதிக வருமானத்திலிருந்து சேமிப்பினை ஏற்படுத்தும் போதும் சுமை ஏற்படுகின்றது. ஏனெனில் மேலதிக வருமானங்களை உழைத்தவர்களை அவ்வருமானத்தினை நுகர்ச்சிக்காக பயன்படுத்துவதில் ஓர் நூற்று முழுமையாகவோ அல்லது ஒரு பகுதியினையோ தடுத்து நிறுத்தினால் அங்கே அவர்கள் மீது சுமை ஏற்படுத்துவதாகக் கருதலாம். இவ்வாறு குறைந்த நுகர்ச்சி மூலம் செய்யும் தியாகங்களைத் தற்போதைய தலைமுறையினரின் எல்லா பிரிவினருமே ஏற்கும் படி செய்ய வேண்டும்.

அத்துடன் அவற்றினை இன்றைய தலைமுறையினர் வருங்கால சந்ததியினர் ஆகிய இரு சாரார் மத்தியிலும் பகிரலாம். இந்த பொறுப்புப் பங்கீட்டை அரசே செய்ய முடியும். இதனை சந்தை சக்திகளிடம் விட்டு விட்டால் எதிர்ப்புச் சக்தியற்ற வறிய மக்களே அச்சுமையின் பெரும் பங்கினை ஏற்க வேண்டி வரும். அதனால் சமன்பாடின்மை பெருமளவுக்கு ஏற்பட வழியுண்டு. இத்தலை முறையில் போதிய அபிவிருத்தி ஏற்படாது போனால் எதிர்கால சந்ததியினர் அதனால் பாதிக்கப்படும் ஆபத்துண்டு. இதில் இருந்து பிற்கால சந்ததியினரை பாதுகாக்க அரசு செல்வந்தர்களிடம் இருந்து கூடிய மூலவளங்களை பெறுவதற்காக முற்போக்கு சிந்தனையுடனான கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வரிவிதிப்பு முறைகளை மேற்கொள்ளலாம். மறுபுறத்தில் வறுமையான மக்களுக்கு அடிப்படையான நுகர்ச்சிப் பொருட்களை நியாயமான விலைகளில் பொது விநியோக முறைகள் மூலம் வழங்கி உதவி செய்யலாம். எனவே அரசாங்கமே நீண்டகால முன்னுணர்வுடன் செயல்பட்டு அபிவிருத்திக்குத் தேவையான தியாகங்களை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தலைமுறையினர் மத்தியிலும் பிரித்துக் கொடுத்து அவர்களை பங்கேற்கச் செய்ய முடியும். இவ்வாறு அபிவிருத்திக்கான செலவினங்கள், அதனால் ஏற்படும் நன்மைகள்

என்பவற்றிடையே ஒரு சமன்பாட்டினை நிகழ் காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தனியார் முயற்சிகள்: சில வரையறைகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் தனியார் முயற்சிகளும் அபிவிருத்தியில் இடம் பெறுகின்றன. இம் முயற்சிகளை பல துறைகளிலும் காணலாம். கேள்வியில் தளம்பல் காணப்படும் சூழ்நிலைகளில் குறிப்பாக ஆடம்பர நுகர்ச்சிப் பொருளை பொறுத்தமட்டில் நுகர்வோரது விருப்பங்கள் அடிக்கடி மாறுவதனால் ஏற்படக் கூடிய நட்ட நிலைமைகளை எதிர்நோக்கி உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்றனர். அரசாங்கத்தின் நேரடி சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்படாததனால் சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ற வாறு சுதந்திரமாக தனியார் முயற்சிகள் தீர்மானங்களை எடுத்து சந்தையில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் இயல்புகளுக்கு ஏற்ப உற்பத்தியினை செய்ய முடிகிறது. இரண்டாவதாக தனியார் துறைக்கு இலாப பண ஊக்குவிப்பு கிடைக்கும் போது அவர்கள் சில மூலவளங்களை உருவாக்கும் திறனுடையவர்களாகின்றார்கள். உதாரணமாக மக்கள் கூடியளவு உழைப்பார்கள். அதன் மூலம் கூடியளவு சேமிப்பார்கள். இதனால் கூடியளவு முதலீடும் செய்வார்கள். இதற்காக அவர்களுக்கு சொத்துரிமை பெறவும் சேமிக்கவும் முதலீடு செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். மூன்றாவதாக நேரத்தை போக்கும் அல்லது வீணடிக்கும் சிவப்பு நாடா மற்றும் நிருவாக சம்பிரதாய முறைகளினால் ஏற்படும் கால விரயங்களை தவிர்ப்பதன் மூலம் திறமையினை வீணாக்கும் நிலைமைகளுக்கு மாறாக செயற்பட தனியார் துறையினருக்கு முடிகிறது. எனவே அபிவிருத்தி செய்முறையில் அரசு துறை முக்கிய பங்கு வகிக்கும் அதே நேரத்தில் தனியார் முயற்சிகளினாலும் கணிசமான பங்கினை அளிக்க முடியும்.

தொகுத்துக் கூறுவதானால் அபிவிருத்தியினை ஊக்குவிப்பதில் அரசாங்கங்கள் பெரிதும் தேந்திர முக்கியத்துவம் கொண்ட பங்கினை வகிக்கின்றன எனலாம். அது நாட்டினை அபிவிருத்தி செய்வதில் பெரும் பங்கினை வகிக்க முடியும். அபிவிருத்திக்கான பின்னணி நிலைமைகளை உருவாக்க முடியும். அத்துடன் அபிவிருத்தியினால் ஏற்படுகின்ற சுமையினை சமனான வகையில் அனைத்து சாரார் மீதும் சுமத்த முடியும். சில துறைகளைப்

பொறுத்து தனியார் முயற்சிகளின் பங்களிப்பு இருந்தாலும் அரசாங்கத்தினாலேயே முக்கிய பணிகள் ஆற்றப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது.

திட்டமிடலின் பங்கு: அபிவிருத்தி செய்முறையில் அரசினது பங்கு மிக முக்கியமானது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தினை அபிவிருத்திப் பாதையில் திருப்திகரமாக கொண்டு செல்லவும் அதற்கான அபிவிருத்திப் பணிகளை மேற்கொள்ளவும் பொருளாதாரமானது திட்டமிடப்படுதல் மிக அவசியமாகும். திட்டமிடலின் முக்கியத்துவத்தினை விளங்கிக் கொள்வதற்காக அபிவிருத்தியினை ஊக்கப்படுத்துவதனால் ஏற்படக் கூடிய நன்மைகள் என்ன என்பதனை இனங்காண வேண்டியுள்ளது.

முறையான ஒதுக்கீடு: வெவ்வேறான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்குத் தேவையான மூலவளங்களை அரசாங்கம் ஒதுக்கீடு செய்யத் திட்டமிடல் உதவுகிறது. மூலவள ஒதுக்கீடு என்னும் செய்முறை சில பிரதான பிரச்சினைகளுடன் தொடர்புடையதாகும்.

(அ) மூலதனப் பொருட்கள் எவை என்பதனையும் நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் எவை என்பதனையும் இனங்கண்டு வகைப்படுத்தல்.

(ஆ) வெவ்வேறான பொருளாதார காரணிகளின் உடைமையாளர்கள் பெறுகின்ற வருமானங்களை இனங்கண்டு அவற்றினை வகைப்படுத்தல்.

விரைவான அபிவிருத்தி ஏற்படுவதனை உறுதி செய்ய வேண்டுமானால் அதற்குத் தேவையான மூலதன உருவாக்கத்திற்கு சந்தை சக்திகளினால் இயல்பாக உருவாக்கப்படும் மூலவளங்களை விடக் கூடிய மூலவளங்களை பெறுவதற்கு முயற்சி செய்தல் வேண்டும். அது மாத்திரமின்றி வருமான பரம்பல் பரவலாக ஏற்படும் போதுதான் முதலீட்டுக்குத் தேவையான சேமிப்பு ஏற்பட முடியும். இவ்விரு தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய அரசியல் அணுகு முறைகளினாலும் சந்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளினாலும் முடியும். ஒரு நாடு அதன் அபிவிருத்திக்கு ஒரு திட்டமிடல் ஒழுங்கினை மேற்கொண்டால்தான் மேற்கூறியவற்றை திட்டமொன்றில் இணைத்து எழுத முடியும்.

அவ்வாறன்றி சந்தையிடம் விட்டு விட்டால் அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடையத் தேவையான சேமிப்பும் முதலீடும் போதியளவில் பெறப்பட முடியுமா? என்பதற்கு உத்தரவாதமில்லை.

சமனான அபிவிருத்தி: நாட்டில் சமனான அபிவிருத்தி ஏற்படுவதனை உறுதி செய்வதற்கு திட்டமிடல் அவசியமாகிறது. இச்சமன்பாடு பொருளாதாரத்தின் நுண்பாக பேரண்ட அளவுகள் சார்ந்த அம்சங்களுடன் தொடர்புடையதாகும். பேரண்ட மட்டத்தில் பார்க்கும் பொழுது பொருட்கள் யாவற்றிற்கும் தேவையான மொத்த பணத்திற்கான கேள்வியானது குறித்த வகையான பொருட்களை நிரம்பல் செய்ய தேவையாக உள்ள மொத்த பணத்திற்கு சமனானதாக இருக்க வேண்டும். அதில் உள்ள முதலீட்டுப் பொருட்கள் நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் ஆகிய இரு வகையானவற்றினையும் கருத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு பார்க்கும் போது நுகர்ச்சிக்கான செலவினங்கள் நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் பெறுமதிக்கு சமனாக இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் ஏற்படக் கூடிய சேமிப்பானது முதலீட்டுடன் தொடர்புடையதாக இருத்தல் வேண்டும். இத்தகைய சமன்பாடுகள் இல்லாத பட்சத்தில் ஸ்திரமின்மைக்கான நிலைமைகள் தோன்றுவதுடன், அபிவிருத்தி சுமுகமான போக்கினை கொண்டிருக்காது. உதாரணமாக சேமிப்பு குறைந்தால் முதலீட்டிற்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படும். நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் மீது செய்யக் கூடிய செலவினங்கள் சந்தையில் காணப்படும் அனைத்து பொருட்களின் பெறுமதியினை விட கூடியதாக காணப்பட்டாலும் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும். ஏனெனில் பொருளாதாரத்தில் பண வீக்கத்தினால் பொருட்களின் விலைகளில் அதிகரிப்பு ஏற்படுகிறது.

நுண்பாக மட்டத்தில் பார்க்கும் போது சமன்பாட்டினை ஏற்படுத்துவதாக ஒவ்வொரு பொருளினதும், காரணியினதும் கேள்வி, நிரம்பல் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே சமன்பாட்டினை உறுதிப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக முதலீட்டுப் பொருளோ அல்லது நுகர்ச்சிப் பொருளோ எதுவானாலும் அவற்றின் நிரம்பல் அவற்றிற்கான கேள்விகளுக்கு சமனானதாக அமைய வேண்டும். அவ்வாறு அமையாவிடில் பொருட்களின் பற்றாக்குறை அல்லது மிகை ஏற்பட்டு இறுதியில் மூலவளங்களை பிழையாக பயன்படுத்தும் பாதிப்புக்கள் ஏற்படலாம்.

இவற்றிற்கான சமன்பாட்டினை உருவாக்கும் வழிவகைகளை ஒரு திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்த முடியும். அபிவிருத்தி செய்முறையில் ஒரு நாட்டின் நிரம்பலில் ஏற்படும் மாற்றங்களை ஒரு அரசு தீர்மானிக்க முடியும். அதேபோல் வருமான முறைகள் அவற்றினால் ஏற்படக் கூடிய சேமிப்பு, நுகர்ச்சி, செலவினங்கள் என்பவற்றில் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு என்பன பற்றியும் அரசினால் சிந்திக்க முடியும். அதேபோல் அபிவிருத்தி திட்டத்தில் வேறு பட்ட பொருட்களின் உற்பத்தி துறை பற்றிய குறிக்கோள்கள் வேறுபட்ட காரணிகளின் பயன்பாடு என்பன பற்றியும் தீர்மானிக்க முடியும். இவ்வம்சங்கள் யாவும் அபிவிருத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியனவாகும்.

இந்த அம்சங்கள் யாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து செயல்படுவதனால் அவற்றினை ஒரு ஒழுங்கு முறையில் ஒழுங்குபடுத்தி திட்ட உருவில் காட்ட வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறான திட்டங்கள் மூலமே அரசானது வேறுபட்ட அம்சங்களை ஒருங்கிணைந்த முறையில் அவதானிக்க வழி வகுக்கின்றன. பொருளாதாரமானது காலப்போக்கில் விருத்தியுறும்போது சமன்பாடானது எங்கே எப்போது எத்தளவிற்கு மாற்றமுறுகின்றது என்பதனை வெவ்வேறான பகுதிகளிலும் மாறிச் செல்கின்ற பெறுமானங்கள் அரசாங்கங்களுக்கு வழிகாட்டியாக செயல்பட்டு அறிவிக்கின்றன. இவற்றின் உதவியுடன் அரசு சமன்பாடின்மையினைச் சரிசெய்து சமன்பாட்டினைப் பேண முடிகிறது.

மூலவளங்களைச் சேர்த்தல்: அபிவிருத்திக்குத் தேவையான மூலவளங்களை அதிகரிப்பதற்கு திட்டமிடல் பெரிதும் உதவியாயுள்ளது. இது பல வழிகளில் ஏற்படுகிறது.

1. கேள்வி நிரம்பல் இரண்டிற்கும் இடையே முன்னதாகவே சமன்பாட்டினை ஏற்படுத்துவதனால் ஏற்றத்தாழ்வு நிலைமைகளை இல்லாதொழிக்க முடிகின்றது. வர்த்தக வட்ட முறையில் ஏற்படக் கூடிய மந்த காலத்தில் விரயங்கள் ஏற்படலாம். அப்போது சந்தைப் பொருளாதாரங்களில் அவற்றின் உள்ளார்ந்த வளங்கள் தேங்கி செயலிழக்கலாம்.
2. திட்டமிடல் காரணமாக உற்பத்தி, நுகர்ச்சி ஆகிய இரண்டும் ஒன்றிற்கொன்று போட்டியாக செயற்படாது பங்குதாரர்களாக செயற்படுவதன் மூலம் வீண் விரயங்களான விளம்பரங்கள்,

தரகு, கூலி என்பன தவிர்க்கப்படுகின்றன. போட்டிச் சந்தைகளில் இத்தகைய வீண் செலவினங்கள் விற்பனைச் செலவுகளாக ஏற்படுகின்றன.

3. திட்டமிடப்படுவதால் மூலவளங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்தலாம். சந்தைப் பொருளாதாரத்தில் இதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் அங்கே மூலவளங்கள் தனிப்பட்டவர்களால் உரிமை கொள்ளப்படுவதுடன் தனிப்பட்டவர்களாலேயே பயன்படுத்தவும் படுகிறது. தனிப்பட்டவர்களால் பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வரப்படும் மூலவளங்களின் மொத்த அளவானது அவர்களுக்கு உரிமையான மூலவளங்களின் மொத்த அளவிற்கு சமனாக இருக்காது. இதற்குப் பிரதான காரணம் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது சுய தீர்மானங்களின் அடிப்படையிலே அவற்றினைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் மூலவளங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அனைத்து மூலவளங்களையும் ஒருங்கிணைத்து அவர்கள் அபிவிருத்தியில் ஈடுபடுவதில்லை. ஆனால் திட்டமிடல் காரணமாக கிடைக்கப் பெறும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட விபரங்கள் மூலம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ள மூலவளங்களிடையே சந்தையில் கிடைக்காதிருப்பவை பற்றிய தகவல்களும் பெறக் கூடியதாய் உள்ளது. அதனால் அத்தகைய தகவல்களை திட்டமிடலில் பயன்படுத்தி அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதனால், மூலவளங்கள் முழுமையாக பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வரப்படுகின்றன.

4. நிகழ்காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் கிடைக்கக் கூடியதான பண உருவிலான (வங்கி வைப்புக்கள், பங்குப் பணம் முதலியன) மூலவளங்களை பௌதீக (தொழிலாளர் மிகை) உருவிலான மூலவளங்கள் என்பன யாவும் திட்டமிடல் மூலம் அதிகரிக்கப்படுவதுடன் அவற்றின் பயன்பாட்டினை அர்த்தமுள்ளதாக்கவும் முடிகின்றது. உதாரணமாகக் கூறுவதானால் சிறிய சேமிப்புக்கள் சிறியளவு வாய்ப்புக்களையே அளிக்கக் கூடியவை. ஆனால் அவற்றினை மேலதிகமாக காணப்படும் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்றவகையில் தேவையான உபகரணங்களை வழங்கப் பயன்படுத்தினால் கூடிய நன்மைகளைப் பெறலாம். உதாரணமாக உள்ளமைப்பு வசதிகளான வீதிகள், கிணறுகள், பாடசாலை,

மருத்துவமனைக் கட்டிடங்கள் என்பவற்றை நிர்மாணித்து கூடிய நன்மைகளைப் பெறலாம். அத்துடன் தற்போது காணப்படும் சேமிப்புக்கள் மூலவளங்கள் என்பன பெரிய திட்டங்களுக்கு போதிய அளவிலும் பார்க்க சிறியனவாக இருக்கலாம். ஆனால் இவை காலப்போக்கில் கணிசமான அளவிற்கு வளர்ந்து விடமுடியும். எனவே செயல் திட்டங்களை போதிய கால இடைவெளி விட்டு திட்டமிடுவதால் மூலவளங்களில் பற்றாக்குறை ஏற்படாது செய்ய முடியும். இதன் மூலம் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கும் மூலவளங்களை பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவர முடிகின்றது. இல்லாவிட்டால் இவற்றை அபிவிருத்தித் தேவைகளுக்கு உட்படுத்த முடியாமல் போய்விடலாம்.

5. சந்தைப் பொருளாதாரம் ஒரு வகையான மூலவள பயன்பாட்டினையே வளர்க்கின்றது. ஆனால் திட்டமிடல் பல்வேறு மாற்று வழிகளைக் கொண்ட அபிவிருத்திப் பாங்கினை வளர்க்கின்றது. இதனால் எதிர்காலத்திற்கான மூலவளப் பயன்பாடு பற்றி சிந்திக்கும் போது கூடியளவு விளைச்சல் தரக் கூடிய உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் பற்றியே சிந்திக்கப்படும். உதாரணமாக புதிய தொழிலை அல்லது புதிய சுரங்கம் ஒன்றினை நிர்மாணிக்கும். அதற்காக தயாரிக்கப்படும் செயற் திட்டம் ஒன்றில் உயர் கல்விக்கான கூடிய வசதிகள் குடும்பத் திட்டங்களுக்கான மூலவள முதலீடு என்பன இணைக்கப்படுவதால் எதிர்காலத்தில் கிடைக்கக் கூடியதான மூலவளங்களின் தரம் அளவு என்பவற்றில் பாதிப்புக்கள் ஏற்படலாம். இதனைப் பற்றி ஹீல் (Heal) என்பவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

எதிர்வரும் காலத்தில் ஒரு பொருளாதாரத்தில் ஏற்படக் கூடிய மூலவளப் பிரச்சினைகளுக்கு இப்போது அங்கு பின்பற்றப்படும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் முக்கிய காரணங்களாகும்.

பொருத்தமான திட்டமிடல் மூலமே ஒரு நாடு தான் சிறப்பாகக் கொண்டுள்ளதும் பயன்படுத்த ஏற்றதுமான உற்பத்தி முறையினைத் தெரிவு செய்து கொள்ள முடியும்.

சந்தை வகிக்கும் இடம்: அபிவிருத்திக்குத் திட்டமிடல் அவசியமாகும். அதேபோல் சந்தையும் ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகிக்கிறது.

1. மூலவளங்களை ஒதுக்கீடு செய்யும் போது குறிப்பாக நுகர்ச்சிப் பொருட்களைப் பொறுத்தமட்டில் அதற்கு சந்தையே சிறந்த கருவியாகும். திட்டமிடும் நிறுவனங்கள் மூலதன ஆக்கம், நுகர்ச்சி ஆகியவற்றினிடையேயான மூலவளங்களை இனங்கண்ட பின்னர் நுகர்ச்சிப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் வேறான கைத் தொழில்களுக்கு மூலவளங்களை சந்தை மூலமே திறமையாக விநியோகிக்க முடியும். இத்தகைய பொருட்களைப் பொறுத்தமட்டில் நுகர்வோரது விருப்பு வெறுப்புக்களைச் சந்தையில் ஏற்படும் விலைகளின் அசைவினைக் கொண்டு இனங்காணலாம். கூடிய விலைகளானால் குறைந்த கேள்வியும் குறைந்த விலையானால் கூடிய கேள்வியும் ஏற்படும்.
2. பல்வேறு மட்டங்களிலும் கேள்வியினையும் நிரம்பலையும் சமன்செய்ய வேண்டியிருக்கும். திட்டமிடல் மூலம் இச் செய்முறையினை ஒழுங்குபடுத்த சந்தை ஒரு பயனுள்ள சக்தியாகப் பயன்படும். குறிப்பாக நுண்பாக மட்டத்தில் சமன்பாட்டினை ஏற்படுத்த சந்தை நன்கு பயனுள்ளதாகும். ஏனெனில் திட்டமிட்ட பொருளாதாரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அபிவிருத்தியின் உயர்நிலைகளில் இது முக்கியம் பெறுகிறது. அத்தகைய நிலைகளில் பல்வேறுபட்ட கைத்தொழில்கள் நிறுவப்பட்டு விடுகின்றன. அதனால் பொருளாதாரத்தின் அமைப்பும் பன்முகப்படுத்தப்பட்டு விடுகின்றது. அத்துடன் அவை ஒன்றில் ஒன்று தங்கியதாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்நிலையில் ஒவ்வொரு வகையான உற்பத்தியினைப் பொறுத்தும் முன்னதாகவே சமன்பாட்டினை ஏற்படுத்தும் வழிகளை உருவாக்கி வைக்க முடிகிறது.
3. மூலவள இணைப்பினைப் பொறுத்தமட்டில் சந்தை வழங்கும் ஊக்குவிப்பின் காரணமாக மக்கள் கூடியளவு வேலை செய்யவும், கூடியளவு உயர் கல்விப் பயிற்சியினைப் பெறவும் கூடியதான விளைவுகள் ஏற்படுமானால் அப்போது சந்தை பயனுள்ளதாக அமையும்.
4. திறமையினை ஊக்குவிப்பதுடன் சக்திமிக்க வகையில் வளர்ச்சியினை பரவலாக்கும் கருவியாகவும் செயல்படக் கூடியது என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. அரசாங்கத்தினதும், அதன் நிருவாக சிவப்பு நாடாவினதும் காலத்தை விரயமாக்கும் செய்முறைகளுக்கு எதிர்த் திசையில் செயல்பட்டு திறமையினை

ஊக்குவிப்பதுடன் அதற்கான முன் மாதிரிகளை உருவாக்கும் தகுதியினையும் கொண்டுள்ளமை சந்தையின் இன்னுமோர் சிறப்பம்சமாகும். தீர்மானங்களைச் செய்ய வேண்டிய சந்தை முயற்சிகள் அரசாங்கத்தின் நெகிழ்ச்சியற்ற கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இல்லாததன் காரணமாக மாறும் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப பொருளாதாரம் விரைவாகவும் சரியாகவும் நெகிழ்ச்சியான முறையில் செயல்படுகின்றது. அதனால் விரயங்களைத் தடுப்ப தற்கும் முடிகிறது. திட்டங்களில் ஏதேனும் பிழையான கணிப்பீடுகள் ஏற்பட்டிருக்குமேயானால் அவற்றினை சந்தையின் சமிக்ஞ்சைகளான விலைகள் இலாபங்கள் என்பன மூலம் எடுத்துக் காட்டி எதிர்காலத்திற்கான வழிகாட்டலுக்கான தகவல்களை வழங்கவும் முடிகிறது.

இறுதியாக கூறுவதானால் அபிவிருத்தி செய்முறையில் அரசாங்கம் மிகப் பிரதான பங்கினை வகிக்க வேண்டியுள்ளது. திட்டமிடல் அப்பங்கினை திறம்பட செய்ய தேவையான வழிகளையும் முறைகளையும் வழங்குகிறது எனலாம். தனியார் முயற்சிகளும் சந்தையும் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் திட்டவட்டமான இடத்தினை வகித்தாலும் கூட அரசாங்கத்தினது பங்கு அவற்றை விட முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. திட்டமிடலின் பங்கோ இவை யாவற்றினையும் விட மிக முக்கியம் வாய்ந்த தீர்வுகளை வழங்கும் செய்முறையாக காணப்படுகின்றது. உலகில் வறுமையான நாடுகளில் அரசின் திட்டமிடலே அபிவிருத்தியினை யதார்த்தமானதாகக் கொண்டு செல்லக்கூடிய ஒரு செயற்பாடு என்று அபிவிருத்திப் பொருளியலாளர்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர்.

“தனியே சந்தைச் சக்திகளின் செல்வாக்கிற்கு அபிவிருத்தியினை விட்டு விடும் பட்சத்தில் செல்வந்தர்கள் குபேரர்களாகவும், வறுமையானவர்கள் பிச்சைக்காரர்களாகவும் போய் விடும் ஆபத்துண்டு” என மிர்தால் கூறியுள்ளார்.

இதுவரை விருத்தியினை அடைவதற்கான வழிவகைகள் யாவை என்பன பற்றி இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய வழிகாட்டல்களை கொண்டு ஒவ்வொரு நாட்டினதும் பொருளாதார அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் பற்றி விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

அத்தியாயம்-5

இலங்கையில் பொருளாதார அபிவிருத்தியும் இன்றைய நிலையும்

இலங்கையில் இன்றைக்கு இரண்டாயிரத்தி ஐநூறு வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே மக்கள் வாழ்ந்து வருவதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ள போதிலும் அவர்களுடைய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான திட்டமிட்ட முறையிலான நடவடிக்கைகள் கடந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்குள் ஏற்பட்டதாகவே கருத முடிகிறது. மன்னர்கள் ஆட்சியில் நீர்பாசனம், கட்டிடங்கள் வீதிப் போக்குவரத்துக்கான முயற்சிகள் ஏற்பட்டிருந்தன. ஆயினும் ஒழுங்கு முறையிலானதும், சர்வதேச தொடர்புகளை பெருமளவில் கொண்டதுமான பணப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைக் கடந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகளாகவே இலங்கை பெற்றுள்ளது.

1505 ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயர் இலங்கைக்கு வந்த காலம் முதலாக மேற்கத்திய நாடுகளுடனான தொடர்பு பெருமளவில் ஏற்பட்டு விட்டது. அதற்கு முன்னர் இந்திய, ஆசிய தொடர்புகள் இருந்துள்ளன. ஆயினும் இந்திய தொடர்புகளினால் அரசியல், சமய உறவுகளின் வளர்ச்சியே பெருமளவு ஏற்பட்டிருந்தன. மேற்கத்திய குடியேற்ற நடவடிக்கையினால் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரின் 450 வருட ஆட்சியில் இலங்கையின் அரசியலில் மாத்திரமின்றி பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி சார்ந்தும் கணிசமான பாதிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

ஐரோப்பியர் வரவு காரணமாக இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தி சார்ந்து பல விளைவுகள் ஏற்பட்டன. நேரடியான பாதிப்புகள் மாத்திரமன்றி அபிவிருத்திக்கான அடிப்படை நிலைமைகளின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் முக்கியமானவை. கட்டிடக் கலை, சட்டம், கலாசாரம், பிற மொழியறிவு அறிமுகம், கல்வி

வளர்ச்சி, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி என்பன அவற்றில் முக்கியமான வையாகும்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதிகளில் இலங்கை நவீன ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டமைக்கு பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையின் உற்பத்திகளே பிரதான காரணம் என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஏற்கனவே இரத்தினக் கற்கள், யானை, வாசனை திரவியங்கள் என்பன இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் இடம் பெற்றதாக வரலாறு கூறுகின்றது. ஆயினும் நவீன கால வர்த்தக முறைகளின் கீழ் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட சர்வதேச வர்த்தகத்தின் காரணகர்த்தாக்கள் மேற்கத்தைய குடியேற்ற ஆட்சியாளர் என்பதனை மறக்க முடியாது.

ஒல்லாந்தர் கோப்பிச் செய்கையை அறிமுகப்படுத்திய போதிலும் அது கிழக்கிந்திய தீவுகளில் ஏற்பட்டது போன்று பிரபல்யமாகவில்லை. ஆயினும் ரோமன் டச்சு சட்டம் இலங்கையில் அவர்களினாலேயே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பிரபல்யமாகி இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ளது. பின்னர் வந்த ஆங்கிலேயர் இலங்கையில் கோப்பிச் செய்கையை ஒழுங்கு முறையாக வளர்ச்சியடையச் செய்த போதிலும் அப்பயிருக்கு ஏற்பட்ட நோய்காரணமாக அப்பயிர்ச் செய்கை கைவிடப்பட்டது. அதற்காக ஆங்கிலேயர் மாற்றுப் பயிர்களை அறிமுகப்படுத்தவும் தவறவில்லை. தேயிலையும் பின்னர் இறப்பர் தென்னை என்பனவும் முதல் தரவர்த்தகப் பயிர்களாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இப்பயிர்கள் கடந்த நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதி முதல் இந்நூற்றாண்டின் 70 ஆம் ஆண்டுகள் வரை இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் மிக முக்கிய பங்கினை வகித்தன.

1980 ஆம் ஆண்டு வரை பெருந்தோட்டப் பயிர்களின் ஏற்றுமதியின் மூலமே இலங்கை பெரும்பங்கு அந்நிய செலாவணியை பெற்று வந்தது. தேயிலை, இறப்பர், தென்னை ஆகிய உற்பத்திகள் பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதன் மூலம் சுதந்திரத்தை அடுத்து வந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் இலங்கை ஏறத்தாழ 60-80 வீதமான அந்நிய செலாவணியினை பெற்றிருந்த நிலைமைகள் 1980 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் படிப்படியாக மாற்றமடைந்தது. 1933 ஆம் ஆண்டில் பெருந்தோட்டப் பயிர்களின் மூலம் பெறப்பட்ட ஏற்றுமதிப் பெறுமானம் 25 வீதத்திற்கு

குறைவடைந்தது. எவ்வாறாயினும் இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஆங்கிலேயர் அறிமுகப்படுத்திய பெருந்தோட்டப் பயிர்களின் முக்கியத்துவம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலங்கையின் மத்திய பகுதியான கண்டி இராச்சியப் பகுதிகளில் அவற்றை 1815 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றும் வரை வெளிப்பகுதி செல்வாக்கு ஏற்படவில்லை. பின்னர் அப்பகுதிகளுக்குப் படைகளை கொண்டு செல்வதற்காகவும் பெருந்தோட்டப் தொழிலின் வளர்ச்சிக்காகவும் அமைக்கப்பட்ட வீதிகள் பெரும் சமூக பொருளாதார மாற்றங்களை அங்கே கொண்டு வந்தன. நிலம் செறிவான பயன்பாட்டிற்கு உட்பட்டது. மலை நாட்டுப் பகுதிகளில் ஏறத்தாழ 5 1/2 இலட்சம் ஹெக்டேயர் நிலம் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதுடன் அந்நிலங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட உற்பத்திகளில் 90 வீதமானது ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு அந்நிய செலாவணியை நாட்டுக்கு அளித்தன. அவ்வாறு பெறப்பட்ட அந்நிய செலாவணியை பயன்படுத்தியே சுதந்திரத்தின் பின் இந்நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கான நலன்புரி சேவைகளான இலவசக் கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான முதலீட்டுப் பொருட்கள் சேவைகள் என்பனவற்றில் பெரும்பாலானவை பெறப்பட்டன. இலங்கையில் இன்று 6 இலட்சம் பேர் தேயிலைத் தொழிலில் நேரடியாக ஈடுபட்டுள்ளனர். 1987 ஆம் ஆண்டில் 222,095 ஹெக்டேயர் நிலத்தில் தேயிலை விளைவிக்கப்பட்டது. 1987-88 இல் 205,589 ஹெக்டேயர் நிலத்தில் விளைவிக்கப்பட்டது. இலங்கையின் மொத்த விளை நிலத்தில் 12% நிலத்தில் தேயிலையும் 10.5% நிலத்தில் இறப்பரும் பயிராகின்றன. இலங்கை 1987 ஆம் ஆண்டில் 213.3 மில்லியன் கிலோவை உற்பத்தி செய்து உலகில் இரண்டாவது தேயிலை உற்பத்தி நாடாக இருந்த நிலைமை 1994 இல் எட்டாவது இடத்திற்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது. வீதியமைப்பைத் தொடர்ந்து புகையிரதவசதிகள், துறைமுகங்கள், விமான நிலையங்கள் என்பன ஏற்பட்டன. இவற்றினால் நாட்டு மக்களையும் பொருட்களையும் இடத்திற்கிடம் கொண்டு செல்வதில் பெரும் வளர்ச்சி நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. தபால், தந்தி வசதிகள், உள்நாட்டு மட்டத்திலான சேவையாக மாத்திரமின்றி சர்வதேச மட்டத்திலும் இடம் பெற்று நாட்டுக்கு தேவையான தொடர்பு வசதிகளை அளித்தன. இதனால் சர்வதேச வர்த்தகமும் வளர முடிந்தது.

ஐரோப்பியர் குறிப்பாக ஆங்கிலேயர் இங்கே சமய நிறுவனங்கள் மூலம் ஆங்கிலக் கல்வியை வளர்த்தனர். ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சியின் போது இலங்கையில் ஐந்து வீதத்தினருக்கே அத்தகைய வசதிகள் கிடைத்ததாக அறிய முடிகிறது. இருந்த போதிலும் இத்தகைய மேற்கத்தைய கல்வி பயிற்சி காரணமாகவே சர்வதேச வர்த்தகம், உறவுகள் என்பன வளர முடிந்தது. உயர்கல்வி, உயர் தொழில் நுட்ப பயிற்சி ஆகியவற்றில் இன்றைய நிலையினை அடைவதற்கு மேற்கத்தைய கல்வி முறையின் வளர்ச்சியே காரணம் என்பதனை மறுக்க முடியாது. அவற்றின் விளைவுகள் காரணமாக இலங்கை வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளின் அபிவிருத்தி மட்டங்களை அடைய முடியவில்லையேயாயினும் சம கால குறை விருத்தி நாடுகள் பலவற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒரு சில துறைகளில் தானும் வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதாக கூற முடியுமானால் அதற்கு மேற்கூறிய மேற்கத்தைய கல்வி, நிருவாக முறைகள் என்பனவும் அவர்கள் இங்கு அறிமுகப்படுத்திய பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் காரணமெனில் அது மிகையாகாது. அதற்காக அவற்றினால் விளைந்த பல சமூகப் பிரச்சனைகளையும் பக்க விளைவுகளையும் குறைவாக மதிப்பிடவும் முடியாது.

சுதந்திரத்தின் பின்னர் இலங்கையில் பின்பற்றப்பட்ட அபிவிருத்தி கொள்கைகள், அவற்றை அடைவதற்காக பின்பற்றப்பட்ட உபாயங்கள் என்பன இலங்கையின் அபிவிருத்தி பற்றிய ஆய்வில் முக்கியமானவையாகும். அரசாங்கங்கள் 1947 ஆம் ஆண்டு முதல் 1977 ஆம் ஆண்டு வரை பின்பற்றிய அபிவிருத்தி கொள்கையில் காலத்திற்கு காலம் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

1947 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலும் 1952 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலும் ஐக்கிய தேசிய கட்சி பெரும்பான்மைத் தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைத்திருந்தது. இக்காலப் பகுதியில் அரசாங்கம் தனது பொருளாதாரக் கொள்கையில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. பெருந்தொட்ட உற்பத்திகள் வழக்கம் போல் சர்வதேச சந்தைகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. அதன் மூலம் பெறப்பட்ட அந்நிய செலாவணியின் மூலம் தேவையான அத்தியாவசிய பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. சுமுகமான அரசியல் நிலைமைகளுடன் முரண்பாடற்ற வகையில் அக்காலப் பகுதி

காணப்பட்டது. பொருளாதாரத்தில் பெருந்தோட்ட உற்பத்திகளே பெரும் செல்வாக்கினைக் கொண்டிருந்தன.

1956 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் தேசியவாதம் என்ற கொள்கையை முன்வைத்த ஐக்கிய மக்கள் கூட்டணி ஆட்சியை கைப்பற்றிய போது தனிச்சிங்கங்கள் மொழிக் கொள்கை போன்ற பல இனவாதக் கொள்கைகளை கொண்டு ஆட்சி அமைத்தது. 1956 ஆம் ஆண்டு முதல் 1977 ஆம் ஆண்டுக்குட்பட்ட காலப் பகுதிகளில் நடைபெற்ற 6 தேர்தல்களில் (1956, 1960 மார்ச், 1960 யூலை, 1965, 1970, 1977) ஐக்கிய தேசிய கட்சி மூன்று தேர்தல்களில் வெற்றியடைந்த போதிலும் 1965-1970 வரையான காலப்பகுதிகளில் வேலையே ஆட்சியுரிமை பெற்றிருந்தது. ஏறத்தாழ 15 வருடங்கள் (1956-1965, 1970-1977) ஆட்சி புரிந்த இலங்கை சுதந்திர கட்சியும் அதனுடன் இணைந்த கூட்டணியும் பொதுவாக ஒரு மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையினையும், சோசலிச கொள்கையினையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் பொருளாதாரத்தினையே பின்பற்றின.

இக்காலப்பகுதியில் உள்நாட்டு பொருளாதார முயற்சிகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. பல்வேறு கைத்தொழில் முயற்சிகள் பொதுத் துறையின் கீழும், தனியார் துறையினராலும் கொண்டு நடத்தப்பட்டன. பொதுத் துறையின் கீழ் இருந்த கைத்தொழில் திணைக்களத்தின் நிர்வாக சட்ட திட்டங்கள், கைத்தொழில்களின் நிர்வாகத்தில் தீர்மானங்கள் எடுப்பதில் ஏற்படும் காலதாமதம் அதனால் உற்பத்தித் திறன் பாதிக்கப்படுகின்றன என்ற காரணங்களுக்காக 1955 ஆம் ஆண்டு கூட்டுத்தாபனச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் கீழ் ஏறத்தாழ 40 கூட்டுத்தாபன முயற்சிகள் 1976 ஆம் ஆண்டளவில் செயற்பட்டன. பல தனியார் முயற்சிகளும் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன.

அரசின் கைத்தொழில் கொள்கை: இலங்கையின் அரசினது முதலாவது கைத்தொழில் கொள்கை 1941 ஆம் ஆண்டில் தொழிலாளர், கைத்தொழில், வர்த்தக அமைச்சினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. தனியார் துறை கைத்தொழில் துறை வளர்ச்சியில் போதிய ஆர்வம் காட்டாதிருப்பதால் அரசாங்கம் கைத்தொழில் துறையின் வளர்ச்சிக்கான முன்னோடியாக செயற்படும் என்றும் அதன் மூலம் தனியார் துறையினரை ஊக்குவிக்க முடியும் என்றும்

அரசு நம்பியது. உலகப் போர் காரணமாக கைத்தொழில் பொருட்களை பிற நாடுகளிலிருந்து பெறுவது இலகுவாயிருக்கவில்லை. அதனால் காலனி, தோற் பொருட்கள், கண்ணாடி, வெட்டுப்பலகை என்பனவும் வேறு சில சிறிய கைத்தொழில் உற்பத்திகளும் வளர்ச்சி பெற்றன. ஆனால் உலகப் போர் முடிவுற்றதும் 1945 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் பிற நாடுகளில் இருந்து மலிவான கைத்தொழில் உற்பத்திகள் பெருமளவில் இறக்குமதி செய்யப்படவே கண்ணாடி போன்ற ஒரு சில தொழில்கள் தவிர்ந்து ஏனையன மூடப்பட்டன.

1946 ஆம் ஆண்டில் அரசு கைத்தொழில்களை அடிப்படைக் கைத்தொழில்கள், அடிப்படையல்லாத கைத்தொழில்கள் என வகைப்படுத்தியது. கூடிய முதலீட்டினைக் கொண்டதும் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான தொழில்கள் அடிப்படைக் கைத் தொழில்களாக வரையறை செய்யப்பட்டன. அவற்றில் அரசாங்கம் முதலீடு செய்யலாம் என்றும் ஏனையவற்றை தனியார் துறைக்கு விட்டு விடவும் அதற்காக அவர்களுக்கு அரசு தேவையான உதவிகளை வழங்கும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

சுதந்திர காலப் பகுதியோடு சீமெந்து, காகிதம், சோடா உப்பு போன்ற தொழில்களை வளர்ப்பதில் அரசு ஊக்கம் காட்டியது. 1951 ஆண்டில் உலக வங்கி குழு இலங்கை வந்திருந்த போது சீமெந்து, தோல் உற்பத்தி, ஒட்டுப்பலகை என்பன வளர்ச்சியுற்றிருந்ததோடு மட்பாண்டத் தொழில், காகிதம், சோடா உப்பு, தாவர எண்ணெய் ஆகிய தொழில்களும் முதிர்ச்சியுற்றிருந்தன. இவை அரசினால் ரூபாய் 100 மில்லியன் முதலீட்டுடன் செயற்பட்டன.

உலக வங்கி குழு தனது அறிக்கையில் கைத்தொழில் நடவடிக்கைகள் திறமையாக இயங்கவில்லை என்றும் தனியாருடன் இணைந்து செயற்படலாம் எனவும் சிபாரிசு செய்தது. தனியார் துறையினருக்கு உதவ தொழில் நுட்ப பயிற்சி நிலையங்களை அரசு நிறுவலாம் என்ற கருத்தினையும் தெரிவித்திருந்தது. உலக வங்கியின் விமர்சனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்த "அரசாங்க வர்த்தக முயற்சிகள் பற்றிய ஆணைக் குழுவினால் 1952 ஆம் ஆண்டு பொதுத் துறை கைத்தொழில்களின் திறமையின்மைக்கு,

- (அ) பொருத்தமற்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய தோந்தெடுத்தமை
- (ஆ) மேலதிகமான இயந்திர சாதனங்களும் மூலதனமும்
- (இ) தொழில் நுட்ப முகாமைத்துவ திறமை போதாமை
- (ஈ) கைத்தொழில்களை வளரச் செய்ய போதிய ஊக்குவிப்பு இன்மை
- (உ) கைத்தொழில்களுக்கு தேவையான அடிப்படை உள்ளமைப்பு வசதிகளின்மை

என்பன காரணங்களாக இனங்காணப்பட்டன. கைத்தொழில்களும் ஏனைய அரசு திணைக்களங்கள் போன்றே செயற்பட்டதனால் இலாப நோக்கம் காணப்படவில்லை.

எனவே 1955 ஆம் ஆண்டு கூட்டுத்தாபன சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு சில அரசு தொழில்களில் தனியார் துறையினருக்கு பங்குகள் விற்கப்பட்டன. ஆனால் 1956 ஆம் ஆண்டு ஆட்சியை கைப்பற்றிய அரசாங்கம் கைத்தொழில் துறையில் அரசு கூடிய பங்கினை எடுக்க வேண்டும் என்பதில் திட்டவட்டமான கொள்கைகளை பின்பற்றியது. 1965-70 ஆண்டு காலப் பகுதியில் ஆட்சி பெற்ற ஐக்கிய தேசிய கட்சி அரசாங்கமும் இக்கொள்கைக்கு முரணான பாரிய மாற்றங்களை எதனையும் செய்யவில்லை. 1970 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்த இடது சாரி ஐக்கிய முன்னணி அரசு பொதுத் துறையின் பங்கினை கைத்தொழில் துறையில் பெருமளவுக்கு முன்னெடுத்து சென்றது. இக்காலப் பகுதியிலேயே பெருமளவில் (43) அரசாங்க கூட்டுத் தாபனங்கள் செயற்பட்டன.

1977 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய தேசிய கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததோடு இலங்கையின் பொருளாதாரக் கொள்கை இதுவரை இருந்த அடிப்படைகளிலிருந்து முற்றாக வேறுபட்டமைந்தது. சுதந்திர வர்த்தகம், தனியார்மயமாக்கம் போன்ற அரசின் புதிய கொள்கைகள் கைத்தொழில் துறையில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. 1978 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை பற்றி ஆராய்ந்த குழு தனது அறிக்கையில் நடத்தில் இயங்கிய பொதுத்துறை நிறுவனங்களை மூடிவிடவோ அல்லது தனியார் மயமாக்கவோ வேண்டும் என சிபாரிசு செய்தது. பொதுத்

துறையில் இருந்த 5,000 கோடி ரூபாய் முதலீட்டிற்கு வருடாந்தம் ஒருவீத இலாபமே காணப்பட்டதாகவும், திறமையாக இயங்கிய தொழில்களும் கூட மூன்றுவீத இலாபத்தினையே காட்டின என்றும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இதனால் பொதுத்துறை கைத்தொழில்கள் மூடப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்ட அரசு இலங்கை புகையிலை தொழில்கள் கூட்டுத்தாபனத்தை முதல் முதலாக மூடியது. மாவரைக்கும் கூட்டுத்தாபனம் இரண்டாவதாக மூடப்பட்டது. பல கூட்டுத்தாபனங்கள் தனியார் நிர்வாகத்திற்கு விடப்பட்டன. சில இலாபத்துடன் இயங்கிய கூட்டுத்தாபனங்களும் கூட தனியார் மயமாக்கப்பட்டன.

இவ்வாறாக இப்போது ஒரு சில கூட்டுத்தாபனங்களை தவிர்த்து ஏனையன தனியார்மயமாக்கப்பட்டன அல்லது மூடப்பட்டன. தனியார் துறை நன்கு வளராத காரணத்தினால் இலங்கையைப் பொறுத்து பொதுத் துறையே பெரிய அடிப்படைக் கைத்தொழில்களில் முதலீட்டினை செய்து செயற்பட வேண்டும் என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. ஆனால் இன்றைய (1995) அரசாங்கத்தினது பொருளாதாரக் கொள்கையினையும் உலகின் பல நாடுகளினால் பின்பற்றப்படும் பொருளாதாரக் கொள்கையையும் அவற்றின் போக்குகளையும் மனதிற் கொண்டு பார்க்கும் போது பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் இனி மேல் தனியார் துறையினரது செல்வாக்கே பெருமளவினதாகக் காணப்படும் என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியுள்ளது. கடந்த ஒன்றரை தசாப்த அனுபவங்களை மனதிற் கொண்டு பொருளாதாரத்தில் தனியார் மயமாக்கத்தினை பற்றி மதிப்பீடு செய்த பலர், பொதுத்துறை, தனியார் துறை இரண்டினதும் கலந்த நடவடிக்கைகளே தேசிய பொருளாதார நன்மைகளை பேணுவதாக இருக்கும் என கருத்து தெரிவித்துள்ளனர்.

கைத்தொழிலாக்கம்: 1977 ஆம் ஆண்டோடு இலங்கையின் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்து அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக திறந்த பொருளாதாரம், தனியார்மயமாக்கம் ஆகிய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலான ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்ற தீர்மானித்தது. அதன் விளைவாகவே முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு பல அரசாங்க தொழில் முயற்சிகளை அது தனியார் துறைக்கு விற்றதுடன், நாட்டின் பொருளாதாரத்தினையும் முற்றாக திறந்த பண்பினைக் கொண்டதாக மாற்றியது.

இதனால் விவசாயம், கைத்தொழில், சேவைத் தொழில் ஆகிய அனைத்து துறைகளிலும் அரசாங்கம் நேரடியாக ஈடுபடுவது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பொருத்தமற்றது என்ற கருத்தின் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. தனியார் முதலீட்டினை குறிப்பாக வெளிநாட்டு தனியார் மூலதனத்தினையும் ஊக்குவிப்பது அரசாங்க கொள்கையாக உருவெடுத்தது. கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கு தேவையான உள்ளமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்துவது அரசு தனது கடமை என ஏற்றுக் கொண்டது.

1978 ஆம் ஆண்டு பாரிய கொழும்பு ஆணைக்குழு சட்டத்தினை இயற்றியதன் மூலம் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தினை ஏற்படுத்த முடிந்தது. இதன் அடிப்படையில் கட்டுநாயக்கா, பியகம ஆகிய சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களை உருவாக்கியது. பின்னர் 1991 ஆம் ஆண்டில் காலி மாவட்டத்தில் கொக்கலை என்னும் இடத்திலும் 1994 ஏப்பிரல் மாதம் கண்டி மாவட்டத்தில் பல்லேகலையிலும் சுதந்திர வர்த்தக வலயம் அரசினால் உருவாக்கப்பட்டது.

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தைப் பொறுத்து குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் ஒன்றுண்டு. 1978 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்படி ஒரு சில மையங்களிலும் அனுமதி வழங்கப்பட்ட சில இடங்களிலும் பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழு சட்டத்திற்குட்பட்ட வகையில் ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்தி தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற நிலைமையில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1977-1994 ஆம் ஆண்டு வரை ஆட்சி புரிந்த ஐக்கிய தேசிய கட்சி 1991 ஆம் ஆண்டளவில் "200 ஆடைத் தொழிற்சாலை நிகழ்ச்சி" ஒன்றினை ஆரம்பித்ததோடு முழு இலங்கையுமே சுதந்திர வர்த்தக வலய நடவடிக்கைகளுக்கு உட்பட்டதாயிற்று. எனவே பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழு என்ற பெயர் மாற்றப்பட்டு அது முதலீட்டு சபை (Board of Investment) என அழைக்கப்பட்டது.

வெளிநாட்டு தனியார் முதலீடு: 1994 ஆம் ஆண்டின் இறுதியளவில் முதலீட்டு சபை 1,482 தொழில் முயற்சிகளுக்கு அனுமதியளித்த போதிலும் 993 முயற்சிகளுக்கான ஒப்பந்தங்களுக்கே கைச்சாத்திடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 449 தொழில் முயற்சிகளே 1994 ஆண்டின் இறுதிக்கால அளவில் செயற்பட்டன.

வெளிநாட்டு தனியார் முதலீடு பற்றிய சில குறிப்பிடத்தக்க தகவல்கள் பின்வருமாறு:

(அ) கட்டுநாயக்கா முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்தில் (முஊவ) இயங்கிய தொழில்கள்-92

(ஆ) பியகம முஊவ இயங்கி தொழில்கள்-38

(இ) கொக்கலை முஊவ இயங்கிய தொழில்கள்-11

(ஈ) நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் இயங்கிய தொழில்கள்-308

மேற்கூறிய 449 தொழில் முயற்சிகளில் 200 ஆடைத் தொழிற்சாலை நிகழ்ச்சியின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில்கள் உள்ளடக்கப்படவில்லை.

449 தொழில்களுக்குமான மொத்த முதலீடு ரூபாய் 46,959 மில்லியன் ஆக இருந்தது. இதில் 60 வீதமான 28,238 மில்லியனே வெளிநாட்டு முதலீடாகும். ஏனையன உள்ளூர் முதலீடாகும். இம்முதலீட்டில் நெசவு ஆடைத் தொழில்கள் (17%) பெற்றோலிய இரசாயனத் தொழில்கள் (9%) பரும்படியாக்கத் தொழில்கள் (5%) என்பன முக்கியமானவை. இத்தொழில்கள் யாவற்றிலும் (449) 1994 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 1,34,572 பேர் தொழில் புரிந்தனர். இவற்றில் 73,045 பேர் நெசவு, ஆடைத் தொழில், தோல் உற்பத்தி தொழில்களில் பணிபுரிந்தனர். இவர்களை விட 200 ஆடைத் தொழிற்சாலைத் திட்டத்தின் கீழ் செயற்பட்ட 165 தொழிற்சாலைகளிலும் 1994 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 71,088 பேர் தொழில் புரிந்தனர். இவ்வாறாக தொழிற்சாலைகள் முதலீட்டுச்சபை சட்டத்தின் கீழும் (449) 200 ஆடைத் தொழிற்சாலை (165) நிகழ்ச்சியின் கீழும் மொத்தமாக 614 தொழிற்சாலைகள் செயற்பட்டன.

இத்தொழிற்சாலைகள் யாவும் 1993 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 76,740 மில்லியன் பெறுமதியான கைத்தொழில் உற்பத்திகளை ஏற்றுமதி செய்தன. 1994 ஆம் ஆண்டில் 13 வீத அதிகரிப்புடன் ரூபாய் 86,184 மில்லியன் பெறுமதியான உற்பத்திகளை ஏற்றுமதி செய்தன. தொழிலாளர்கள் அளவும் 1993 இல் 179,378 ஆக இருந்தமை 1994 இல் 205,660 ஆக அதிகரித்தது. பொதுவில் இவ்வாறான கைத்தொழில் உற்பத்திகளின் ஏற்றுமதியினால் பெறப்படும் அந்நிய செலாவணியில் ஏறத்தாழ 65 வீதமானது மீண்டும் மூலப் பொருட்கள், வெளிநாட்டு உயர்மட்ட அதிகாரிக

ளின் வேதனங்கள், இலாபம், மூலதனத்திற்கான வட்டி போன்ற பல காரணங்களுக்காக வெளிநாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது என்பது மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய உண்மையாகும்.

கிராமியப்பகுதிகளில் கைத்தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும் என்ற அரசின் கைத்தொழில் கொள்கை பின்தங்கிய பிரதேசங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் தொடர்ந்தும் பின்பற்றப்பட்டது. ஏற்கனவே மிதமிஞ்சிய அளவில் கைத்தொழில்கள் செறிவாக வளர்ந்திருந்த கொழும்பு மாவட்டத்தில் அதனால் ஏற்படக் கூடிய பாதிப்புகளை குறைப்பதும் இக்கொள்கையின் நோக்கமாக இருந்தது. இருந்த போதிலும் புதிதாக பதிவு செய்யப்பட்ட 2468 கைத்தொழில்களில் 1979 கைத்தொழில்கள் கொழும்பு, கம்பகா மாவட்டங்களிலேயே காணப்பட்டன. இதற்கு அம்மாவட்டங்களில் வளர்ச்சியுற்றிருந்த உள்ளமைப்பு வசதிகளே முக்கிய காரணங்களாகும்.

கைத்தொழில் உற்பத்தி: இலங்கையில் 1993 ஆம் ஆண்டில் கைத்தொழில் துறை 14 வீத வளர்ச்சியினை கொண்டிருந்தது. அது 1994 ஆம் ஆண்டில் 9 வீதமாக வீழ்ச்சியுற்றது. இத்தகைய வளர்ச்சியும் கூட தனியார் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்டதொன்றாகும். 1994 ஆம் ஆண்டில் தனியார் துறை 11 வீத வளர்ச்சியனை பெற்றிருக்க பொதுத்துறையில் 5 வீத வீழ்ச்சி காணப்பட்டது. தொழிற்படையில் 14 வீதமானோர் கைத்தொழிலாளர்கள் ஆவர்.

இலங்கையின் கைத்தொழில் உற்பத்தியின் பெறுமதி கடந்த 5 வருடங்களில் அதிகரித்து வந்துள்ளது. நடைமுறை விலைகளில் அவற்றின் பெறுமதி பின்வருமாறு,

1990	86,756 மில்லியன் ரூபா
1991	103,924 மில்லியன் ரூபா
1992	136,106 மில்லியன் ரூபா
1993	166,475 மில்லியன் ரூபா
1994	190,643 மில்லியன் ரூபா

இதில் 1994 ஆம் ஆண்டில் 37 வீதமும் 1993 ஆம் ஆண்டில் 36 வீதமும் உள்நாட்டில் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமானமாகும்.

(Value added) எஞ்சியவை வெளிநாட்டு மூலப் பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் பெறுமானமாகும்.

கைத்தொழில் உற்பத்திகளின் ஏற்றுமதி: 1994 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 116,744 மில்லியன் பெறுமதியான கைத்தொழில் உற்பத்திகள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. 1993 ஆம் ஆண்டை விட (100,420 மில். ரூபா) 16,374 மில்லியன் ரூபா அதிகமாகும். இதில் 80 வீதத்திற்கும் மேலான 86,814 மில்லியன் ரூபா பெறுமதியான ஏற்றுமதி முதலீட்டு சபையினால் அனுமதியளிக்கப்பட்ட தொழில் முயற்சிகளினால் செய்யப்பட்ட ஏற்றுமதிகளாகும்.

இவற்றில் 68,945 மில்லியன் ரூபா (அல்லது ஏற்றுமதி பெறுமானத்தில் 44 வீதம்) ஆடை தொழில் உற்பத்திகளிலிருந்து பெறப்பட்டது. இலங்கையின் ஆடைத் தொழில் அண்மைக் காலங்களில் அந்நிய சந்தைகளில் போட்டியிடும் தகமையினை குறிப்பிடத்தக்களவில் பெற்றுவந்துள்ளது. ஆனாலும் உருகுவே சுற்றுலாவுடனான ஒப்பந்தத்தின் கீழ் செய்து கொள்ளப்பட்ட "பல்வகைப்பட்ட நார்பொருட்களுக்கான ஒப்பந்தப்படி" 2005 ஆம் ஆண்டில் அங்கத்துவ நாடுகள் யாவும் தமது நெசவு மற்றும் ஆடைத் தொழில் உற்பத்திகளுக்கு சர்வதேச ரீதியான உற்பத்தி திறமையின் அடிப்படையிலான போட்டியின் மூலமே சந்தையினைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வொப்பந்தம் அமுலாக்கம் செய்யப்பட்டு பின்பற்றப்படும் காலத்தில் இலங்கை உலக சந்தையில் போட்டியிடும் திறமையினை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையுண்டு.

ஆடை உற்பத்திகளில் 61 வீதமானது ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் 31 வீதமானது ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூக நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. இவற்றைவிட கனடா, யப்பான், தென்கொரியா போன்ற நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்கா தரும் கோட்டாவில் பெரும்பான்மையும் ஐரோப்பிய பொருளாதார நாடுகளின் கோட்டாக்களிலும் கனடிய கோட்டாவிலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. உதாரணமாக கனடா 1994 ஆம் ஆண்டில் 5 இலட்சம் கட்டில் விரிப்புகளுக்கும் தலையணை உறைகளுக்கும் கோட்டா வழங்கிய போதிலும் அதில் 2 வீதமான 13,200 விரிப்புகளும்

உறைகளுமே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூக நாடுகள் 7 இலட்சம் குளிர்கால மேற்சட்டைகளுக்கு (anoraks) கோட்டா வழங்கின. இதில் 43 வீதமான 3 இலட்சம் சட்டைகளே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

இயற்கை மூலவளங்களும் அபிவிருத்தியும்: ஒரு நாட்டின் வளங்களில் மனிதவளத்திற்கு அடுத்ததாக இயற்கை வளங்களைக் குறிப்பிடலாம். நாட்டு மக்களை கல்வி பயிலச் செய்து தொழில் பயிற்சி மிக்கவர்களாக்கி அவர்களை உற்பத்தி திறன் மிக்கவர்களாக்கும் போது அவர்கள் மனித வளமாகின்றார்கள். அதன் மூலம் இயற்கை வளங்களை பயன்படுத்தி விவசாய, கைத்தொழில் உற்பத்திகளையும் சேவைகளையும் பெறுவதன் மூலம் நாடுகள் அபிவிருத்தி அடைய முடிகிறது.

ஒரு நாட்டின் இயற்கை வளங்களில்

- அ) கனிவளங்கள்
- ஆ) கடல் நீர்
- இ) வளிமண்டலம்
- ஈ) விலங்குகள்
- உ) தாவரங்கள்
- ஊ) நிலம்- மண்
- எ) நீர்

ஆகிய அனைத்து வளங்களுமே மிக முக்கியமானவை. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றில் நிலம், வளிமண்டலம் ஆகிய இரண்டும் அனைத்து நாடுகளிலும் உள்ளன. ஏனைய வளங்களும் பெரும்பாலான உலக நாடுகளில் உள்ளன. ஆயினும் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில்தான் இவ்வளங்கள் உச்ச பயன்பாட்டிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு அவை வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளாக திகழ்கின்றன. இவ்வளங்கள் இன்றைய குறை விருத்தி நாடுகள் பலவற்றிலும் காணப்பட்ட போதிலும் அவற்றை வளங்களாகப் பயன்படுத்தத் தேவையான தொழில் நுட்பம், முதலீடு, முயற்சி என்பன போதியளவில் இல்லாததால் அவை இன்றும் பின்தங்கியனவாகவே காணப்படுகின்றன. எனவே இவ்வகை வளங்கள் காணப்படுவதுடன் அவற்றை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவதில் தான் நாடுகளின் அபிவிருத்தி தங்கியுள்ளது.

இலங்கையை பொறுத்தமட்டில் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள ஏழு வளங்களும் உள்ளன.

இலங்கையில் காரீயம், மைக்கா, களிமண், சுண்ணாம்புக்கல், டொலமைற் சுண்ணாடிமணல், அப்பறைட், இரும்புத்தாது, இரத்தினக்கற்கள் என்பன காணப்படுகின்றன.

காரீயம் பெலவத்த, மீக்காதென்னை ஆகிய மேற்கு மாகாணப் பகுதிகளிலும் சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் போகல பகுதிகளிலும், வடமேல் மாகாணத்தில் கஹட்டக்கா, கொலன்கஹா பகுதிகளிலும் முக்கியமாக பெறப்படுகிறது.

காரீயம்: 1821 ஆம் ஆண்டு முதலாக காரீயம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இலங்கையில் பென்சில் உற்பத்திக்கு மாத்திரமே காரீயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் காரீயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வேறு பல கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகள் இலங்கையில் உண்டு. மின்சார வயர்கள், பெற்றரிகள், மின்சார தூரிகை, இரும்புருக்கு, தீந்தை என்பன உற்பத்தி செய்ய காரீயம் மூலப்பொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மைக்கா: இலங்கையில் ஏற்றுமதிக்காக மைக்கா சிறியளவி லேயே அகழப்படுகிறது. பதுளை, மாதம்பை, பல்லேகலை, தலாத்தோயா பகுதிகளில் பிரதான மைக்காபடிவுகள் காணப்படுகின்றன. மின்சார பயன்பாட்டு பொருட்கள், கண்ணிகள், தொலைக்காட்சி பெட்டிகள் போன்றவற்றிலும் மைக்கா பயன்படுத்தப்படுகிறது. செயற்கை மைக்காவை விட இயற்கை மைக்கா சிறந்ததென கருதப்படுகிறது.

களிமண்: சைனா களிமண் (கோயோலின்) பொறலஸ்கமுவ, மித்தியா கொட பகுதிகளிலும் உருண்டை களிமண் பொல்கொட கருத்துறை பகுதிகளிலும், வண்டல் களிமண் களனி கங்கை, காலு கங்கை, ஜின்தங்கை, மகாலூயா ஆறுகளின் களிமுகப்பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன.

வண்டல் களிமண், செங்கல், ஓடு, குழாய் என்பனவற்றின் உற்பத்திக்கு உகந்தது. மட்பாண்ட உற்பத்திகள் சீமெந்து உற்பத்தி ஆகியவற்றிற்கும் களிமண் பயனாகிறது. இவற்றை விட இன்னும் பெரும்பாலான உற்பத்திகளுக்கு களிமண் ஏற்ற மூலப்பொருளாகும்.

சுண்ணாம்புக்கல்லும் டொலமைற்றும்: அடையாற்பாறைகளால் ஆகிய சுண்ணாம்புபாறை வடமேற்கு கரையோர பிரதேசம், யாழ்ப்பாணதீபகற்பம், மன்னார், புத்தளம் ஆகிய பகுதிகள் சார்ந்த மாவட்டங்களில் படிந்துள்ளன.

அம்பலாங்கொடை முதல் மாத்தாறை வரையான கரையோரங்களில் இவ்வகையான சுண்ணாம்புக்கல் படிவுகள் காணப்படுகின்றன.

பளிங்குறு சுண்ணக்கல் படிவுகள் கண்டி, மாத்தளை, பதுளை, இரத்தினபுரி பலாங்கொடை பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. சுண்ணக்கல், சீமெந்து உற்பத்தி, கட்டிட வேலை, மட்பாண்ட தொழில் விவசாய (டொலமைற்) தேவைகளுக்கு பயன்படுகின்றது. சுண்ணக்கல்லும் சுண்ணாம்பும், கண்ணாடி, சலவை பவுடர், கல்சியம் கார்பைட், காகிதம், அல்காலி, சீனி சுத்திகரிப்பு வண்ண தீந்தை, இறப்பர் உற்பத்திகள், கார்பன்டை ஒக்சைட் ஆகிய உற்பத்திகளுக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சுண்ணாடிமணல்: இலங்கையின் கடற்கரையோரங்களில் சுண்ணாடிமணல் காணப்படுகின்றது. இல்மனைட், ரட்டைல், சேர்கோன், மொனோசைட், சிலிக்கா என்பன முக்கிய மணல் வகைகளாகும். புல்மோட்டை பிரதான சுண்ணாடிமணல் படிவுகளை கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் கரையோர மணலில் இருந்து இல்மனைற், ரட்டைல், சேர்கோன், மொனோசைட் என்பன பிரித்தெடுக்கப்பட்டு முற்றாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இவையும் வர்ணதீந்தை, எனாமல் தொழில், மை, வார்னீஸ், லெக்கர், பிளாஸ்டிக் ரபர் உற்பத்தி பொருட்கள் தரை மேல் மூடிகள் என்பனவற்றிற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. டிட்டானியம் விமான உற்பத்தி தொழிலிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மாரவில்லை, நாத்தாண்டிய, மாதம்பை ஆகிய பகுதிகளில் காணப்படும் சிலிக்கா மணல் சுண்ணாடி தொழிலுக்கு சிறந்ததாகும்.

அப்பறைற்: இது எப்பாவலை பகுதியில் காணப்படுகிறது. தேயிலை, ரபர், தென்னை போன்ற பயிர்களுக்கு ஏற்ற பசளை

உற்பத்திக்கு இது பயன்படும். மருந்து உற்பத்திகளுக்கும் விலங்கு உணவுகளுக்கும் கூட இதனை பயன்படுத்தலாம்.

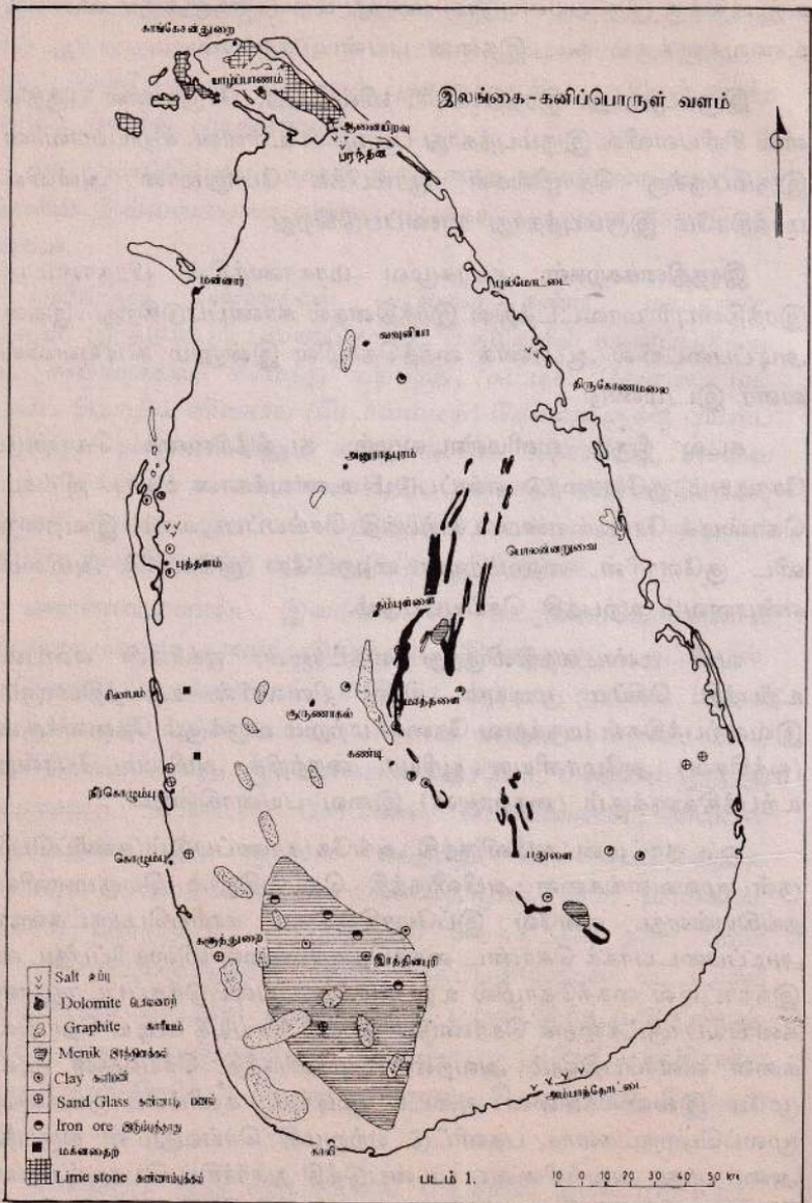
இரும்புத்தாது: இரத்தினபுரி, விலகெதர, சேருவலை பகுதிகளில் சிறியளவில் இரும்புத்தாது படிவுகள் உள்ளன. சிறியளவான இரும்புருக்கு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க போதுமான அளவில் மாத்திரமே இரும்புத்தாது காணப்படுகிறது.

இரத்தினக்கற்கள்: சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் பிரதானமாக இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் இரத்தினக்கல் காணப்படுகிறது. இதன் அடிப்படையில் ஆபரணக் கைத்தொழில் இன்னும் கூடியளவில் வளர இடமுண்டு.

கடல் நீரும் வளிமண்டலமும்: கடல்நீரினைக் கொண்டு சோடியம் குளோரைடு எனப்படும் உணவுக்கான உப்பு, ஜிப்சம் கொஸ்டிக் சோடா என்பன உற்பத்தி செய்யப்படலாம். இவற்றை விட குளோரின், ஹைட்ரஜன் ஹைட்ரோ குளோரிக் அமிலம் என்பனவும் உற்பத்தி செய்யப்படும்.

வளி மண்டலத்திலிருந்து நைட்ரஜன், ஒக்சிசன் என்பன உற்பத்தி செய்ய முடியும். திரவ நிலையில் உற்பத்தியாகும் இவ்வுற்பத்திகள் மருத்துவ தேவை மற்றும் உருக்கும் தேவைக்கும் (ஒக்சிசன்) அமோனியா, யூரியா, நைற்றிக் அமிலம் போன்ற உற்பத்திகளுக்கும் (நைற்றஜன்) இவை பயனாகின்றன.

ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி அங்கே காணப்படும் கனிப்பொருள் மூலவளங்களை அபிவிருத்தி செய்வதிலும் பெருமளவில் தங்கியுள்ளது. எனவே இப்போதிருக்கும் கனிப்பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்களை விஸ்தரிப்பதுடன் இந்நாட்டில் கைத்தொழில் உற்பத்திக்கு பயன்படுத்தப்படாதுள்ள கனிப்பொருட்களைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தொழில் களை வளர்ப்பதிலும் அவற்றை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூல முமே இவ்விலக்கினை அடைய முடியும். கனிப்பொருட்களை மூலப்பொருட்களாக பதனீட்டு ஏற்றுமதி செய்வதுடன் திருப்தி அடையாது, அவற்றினைப் பயன்படுத்தி நுகர்ச்சிப் பொருட்களையும், முதலீட்டுப் பொருட்களையும் உற்பத்தி செய்வதில் பெரிதும் அக்கறை காட்ட வேண்டியுள்ளது.

கனிப்பொருட்களை புதுப்பிக்க முடியாது. (Non-renewal). எனவே கனிப்பொருட்களில் பெறுமதியினை இணைத்து அவற்றை உற்பத்திப் பொருட்களாக மாற்றாமல் மூலப்பொருட்களாகவே ஏற்றுமதி செய்வதனை தடை செய்ய வேண்டும் என்பது பல நிபுணர்களின் கருத்தாக உள்ளது.

தற்போதைய கனிப்பொருள்களை பொருத்தமான வகையில் பயன்படுத்தும் அதே நேரத்தில் புதிய கனிப்பொருள் படிவுகளை கண்டறிவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதலும் அத்தியாவசியமாகும். இதற்காக ஒரு முழுமையான கனிப்பொருள் சார்ந்த தேசிய கொள்கை ஒன்றை உருவாக்கி அதன் மூலம் கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ள கனிப்பொருள்களில் இருந்து பெறக் கூடிய ஆகக் கூடிய பயன்பாட்டினை பெற முயற்சித்தல் இன்றைய அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சிகளில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டிய ஒரு நடவடிக்கையாகும். (படம். 1)

பல்கலைக்கழகங்கள், அரசு ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள், தனியார் துறை கைத்தொழில் நிறுவனங்கள் யாவும் இந்நாட்டில் கிடைக்கக் கூடிய மூலப் பொருட்களை உற்பத்தி பொருட்களாக மாற்றுவது சார்ந்த ஆராய்ச்சிகளுக்கும் அதற்கான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கும் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். தற்போது இலங்கையில் ஆராய்ச்சியும் அபிவிருத்தியும் இத்துறை சார்ந்து போதிய அளவில் இல்லை என்ற குறைபாடு காணப்படுகின்றது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் தசம் இரண்டு (0.2%) வீதமே இலங்கையில் இதற்காக செலவிடப்படுகின்றது. அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் இது 2.5 வீதத்திற்கு மேல் காணப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியினை ஊக்குவிக்க வேண்டுமானால் இலங்கை தனது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் குறைந்த பட்சமாக ஒரு வீதத்தினையாவது விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்கான அடித்தளத்தினை விருத்தி செய்ய ஒதுக்கீடு செய்தல் வேண்டும்.

பெரியளவு கைத்தொழில்களுக்கான மூலதனம் அதிகளவில் தேவைப்படும். எனவே இலங்கையில் மாகாண அடிப்படையில் மூலப்பொருள்களின் அமைவிடங்களை அனுசரித்து சிறியளவு கைத்தொழில்களை வளர்ப்பது சாதகமாகும். அத்தியாவசியமானால் மாத்திரம் பெரியளவு கைத்தொழில்களை வளர்ந்த நாடுகளுடன் கூட்டுறவாக நிர்மாணிக்கலாம்.

இலங்கை புதிய கைத்தொழிலாக்கம் பெற்ற நாடுகளின் அந்தஸ்தினை அடைய முயற்சிக்கின்றது. இலங்கையில் கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ள கனிப்பொருட்களின் உள்ளார்ந்த வளம், அவற்றினை பயன்படுத்துவதில் ஏற்படக் கூடிய பிரச்சினைகள் என்பனவற்றை திருப்திகரமான அளவிற்கு தீர்க்கப்படாத பட்சத்தில் இக்கனிப்பொருட்களின் அடிப்படையிலான கைத்தொழில்கள் இலங்கையில் முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. அத்துடன் மாத்திரமின்றி, அவ்வாறு இங்கே வளாக்கும் கைத்தொழில் உற்பத்திகளின் தரக்கட்டுப்பாடு சார்ந்தும் இணைக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு சர்வதேச தரங்களை பேணப்படாத விடத்து இக்கைத்தொழில்களில் அதிக வளர்ச்சியினை எதிர்பார்க்க முடியாது.

விவசாயம்: இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப் பகுதியிலிருந்தே இலங்கையில் நிலங்களில் மக்களை குடியேற்றும் உபாயம் ஒரு அபிவிருத்தி உபாயமாக பின்பற்றப்பட்டுவந்துள்ளது. உணவில் தன்னிறைவு காணுதலும், ஈரவலயத்தில் நிலவும் நிலத்தின் மீதான மக்கள் சுமையை குறைப்பதுவும் இவ்வூபாயத்தின் பிரதான நோக்கங்களாயிருந்தன. குடியான சமூகத்தை ஒரு நிறுவன அமைப்பாக (அரசியல் போக்குகளின் செல்வாக்குகளோடு) கருதும் மனப்பான்மையும் அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற கருத்துக்களும் வரண்ட வலய நிலங்களில் அவர்களை குடியேற்றும் கொள்கைக்கு காரணமாயிருந்தது. 1931 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே இக்கொள்கை ஊக்குவிக்கப்பட்டாலும் 1935 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நில அபிவிருத்திச் சட்டத்தோடு இது ஊக்கமாக செயற்படுத்தப்பட்டது.

நீர்பாசனத்திட்டங்கள்: 40 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பிற்கு மேற்பட்ட வயல் நிலங்களுக்கு நீர் வழங்கும் நீர்பாசனத் திட்டங்கள் யாவும் பெரும் நீர்பாசனத் திட்டங்கள் எனப்படும். தற்போது அவ்வாறான 521 திட்டங்கள் உள்ளன. இதில் 307 திட்டங்கள் நீர் தேக்கங்களாகும். 104 திசை திருப்பு திட்டங்கள், வெள்ளத்தடுப்பு நீர் வடிகால் தேவைகளுக்காக 110 திட்டங்கள் உள்ளன. இவற்றை விட 12 ஏற்றுப்பாசனத் திட்டங்கள் உள்ளன. இவையாவும் 340,000 ஹெக்டேர் நிலத்திற்கு நீர்பாசனத்தினை வழங்குகின்றன. இவற்றை விட 25,000 சிறிய நீர்பாசன திட்டங்களும் விவசாய

சேவைகள் திணைக்களத்தினால் பராமரிக்கப்படுகின்றன. நாட்டின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் நீர்பாசன நடவடிக்கைகள் இடம் பெற்ற போதிலும் அம்பாறை, அனுராதபுரம், வவுனியா, மட்டக்களப்பு, குருநாகல் என்பனவே முக்கிய மாவட்டங்களாகும்.

80 ஹெக்டயர் நிலப்பரப்பிற்கு அதிகமான விவசாய நிலங்களுக்கு நீர்பாசன வசதிகள் அளிக்கும் கிராமங்களில் 260,000 ஹெக்டயர் நிலப்பரப்பு விவசாய நிலங்கள் உள்ளன. இவை இலங்கையின் நீர்பாசன குடியிருப்புக்களில் 60 வீதத்தினை கொண்டுள்ளன. இவற்றில் 200,000 ஹெக்டயர் நிலப்பரப்பு 47 குடியிருப்புத் திட்டங்களில் உள்ளன. இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள உஹல் கல்தொட்ட குடியிருப்பு தவிர்ந்த அனைத்து குடியிருப்புத் திட்டங்களும் வரண்ட வலயத்திலேயே காணப்படுகின்றன.

குடியிருப்புத் திட்டங்களுக்கு நிலமற்றவர்களும், பெரிய குடும்பத்தினை கொண்டவர்களும் முன்னுரிமையுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். விவசாய நடவடிக்கைகளில் அனுபவமற்றவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை, அத்திட்டங்களின் தோல்விக்கு ஒரு காரணம் என்றும் விவாதிக்கப்படுகிறது. தவிர பெரிய குடும்பங்கள் பின்வரும் தலைமுறையினருக்கு நிலத்தை பகிர முடியாததன் காரணமாகவும் அந்நிலங்கள் அதற்கு போதியதாக காணப்படாமையும் சில சமூக, தொழில் வாய்ப்பு பிரச்சனைகளுக்கு காரணமாயிருந்தன. வரண்டவலய குடியேற்றத் திட்டங்களை விட ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்தி திட்டங்களும், மகாவலி திசை திருப்பு திட்டமும் முக்கியமான அபிவிருத்தி திட்டங்களாகும்.

வரண்ட வலய குடியேற்றத் திட்டங்கள், பெரும்பாலும், அரசாங்கத்தினால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட காணிகளில் சில அடிப்படை வசதிகளை வழங்கி நிலமற்ற குடியானவர்கள், விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனவாகும். ஆரம்ப காலங்களில் 2 ஹெக்டயர் தாழ்நிலமும் 1.2 ஹெக்டயர் மேட்டு நிலமுமாக ஒரு குடும்பத்திற்கு 3.2 ஹெக்டயர் (7 ஏக்கர்) நிலம் வழங்கப்பட்டது. இது படிப்படியாக குறைக்கப்பட்டு பின்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குடியேற்றத் திட்டங்களில் அது

1 ஹெக்ரயர் தாழ்நிலமும், 0.2 ஹெக்ரயர் மேட்டு நிலமுமாக ஒரு குடும்பத்திற்கு 1.2 ஹெக்ரயர் (2.5 ஏக்கர்) நிலமாக குறைக்கப்பட்டது. இங்கே விவசாய உற்பத்தியினை அதிகரிக்கச் செய்தல், நிலமற்ற குடியானவர்களுக்கு நிலம் வழங்கி அவர்களுக்கு சமூக நியாயத்தை வழங்குதல், நாட்டின் தென்மேல், மத்திய பிரதேசங்களில் உள்ள நிலத்தின் மீதான மக்கள் கமையை குறைத்தல் என்பன பிரதான நோக்கங்களாக இருந்தன.

ஆனால் ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்தி திட்டங்கள் இத்தகைய விவசாய நோக்கங்களுடன் வெள்ளத்தடை, மண்ணரிப்புத் தடை, கைத்தொழில் வளர்ச்சி என்பனவற்றையும் நோக்கங்களாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டன. கல்லோயா உடவளவை என்பன அவ்வாறானவை. கரும்பு உற்பத்தி அதன் மூலம் சீனித் தொழிற்சாலை அமைத்தல், உள்நாட்டு மீன்பிடி, காட்டாக்கம் என்பனவும் கூட இத்திட்டங்களின் நோக்கங்களாக இருந்தன.

மகாவலி அபிவிருத்தி திட்டம்: 1968 ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அபிவிருத்தி திட்ட நிறுவனத்தினதும் உணவு விவசாய நிறுவனத்தினதும் அறிக்கையின்படி பல்நோக்கு அபிவிருத்தி திட்டமாக மகாவலி அபிவிருத்தி திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. 265,000 ஹெக்ரயர் நிலப்பரப்பினை நீர்பாசன வசதிகளுடன் விவசாயத்திற்குட்படுத்துதல், 2,037 மில்லியன் கிலோ வாட்ஸ் நீர்மின் சக்தியினை உற்பத்தி செய்தல் என்பனவும் நோக்கமாக இருந்தன. இவற்றைவிட காட்டாக்கம் ஏற்கனவே பயிர் செயற்கைக்குட்பட்டிருந்த 100,000 ஹெக்ரயர் நிலத்திற்கு நீர் வழங்குதல், மண்ணரிப்பை தடை செய்தல், வெள்ளத்தடை, இயற்கை வனவிலங்கு புகலிடங்கள் என்பனவும் இடம் பெற்றன. இவற்றை செயற்படுத்துவதற்கான காலப்பகுதி 30 வருடங்களாகும்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் பொல்கொல்லை போவத்தனை பகுதிகளுக்கான திட்டம் 1970-76 காலப்பகுதிகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஏற்கனவே பயிர் செய்யப்பட்ட 53,500 ஹெக்ரயர் நிலத்திற்கும், புதிய 2400 ஹெக்ரயர் நிலத்திற்கும் நீர்பாசன வசதிகள் செய்யப்பட்டதுடன் கலாவெல பகுதிகளில் உள்ள எய்ச் (H) திட்டப் பகுதியில் 2400 பண்ணைக்கும்பங்கள் குடியேற்றப்பட்டன. 40 மெகா

வாட்ஸ் உற்பத்தி திறன் மிக்க மின்சக்தி நிலையமும் அமைக்கப் பட்டது.

இத்திட்டத்தில் 12 திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் 4 முதல் 5 வருடங்களைக் கொண்டதாகவும் சம காலத்தில் நிறைவேற்றப்படும் வகையிலும் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது.

துரிதப்படுத்தப்பட்ட மகாவலி அபிவிருத்தி திட்டம்: 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசிய கட்சி இத்திட்டத்தை 6 வருடங்களில் செய்து முடிக்கும் துரிதப்படுத்தப்பட்ட திட்டமாக மாற்றி அமைத்தது. அதில் மதுறு ஓயா, விக்டோரியா, கொத்மலை, ரந்தெனிகலை ஆகிய பல்நோக்கு திட்டங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டன. பின்னர் ரந்தம்பை திட்டமும் இணைக்கப்பட்டது.

இலங்கையின் வரலாற்றில் இதற்கு முன்னர் இதுபோன்ற பாரிய திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்படவில்லை. இதனால் 500 மெகாவாட்ஸ் நீர்மின்சக்தி பெற முடியும். H, C, B, G திட்டங்களில் 80,000 ஹெக்டேயர் புதிய நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு உற்படுத்தப்பட்டதுடன் 80,000 பண்ணைக்குடும்பங்கள் குடியேற்றப்படவும் முடியும்.

1994 ஆம் ஆண்டில் மகாவலி திசை திருப்புத் திட்டத்துடன் இணைந்த ஆறு (6) மின்சார உற்பத்தி திட்டங்களிலும் 2,207 கிகாவாட் (GWH) மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இது இவ்வாண்டில் இலங்கையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சக்தி உற்பத்தியில் 51 வீதமாகும். அதன் விவரம் பின்வருமாறு:

போபத்தனை	38 கிகாவாட்ஸ்
ரந்தனிகலை	468 கிகாவாட்ஸ்
கொத்மலை	512 கிகாவாட்ஸ்
ரந்தம்பே	224 கிகாவாட்ஸ்
விக்டோரியா	819 கிகாவாட்ஸ்
உக்குவல	146 கிகாவாட்ஸ்

மொத்தம்	2207 கிகாவாட்ஸ்

1994 ஆம் ஆண்டில் மகாவலி பிரதேசத்தில் பயிர் செய்கைக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் நெல் மற்றும் பயிர்கள் விளைவிக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பில் 139,858 ஹெக்டேயர் நிலம் புதிய நிலங்களாகும். இதில் நெல் 116,016 ஹெக்டேயர் நிலத்தில் பயிரிடப்பட்டது. இப்பகுதியில் ஹெக்டேயருக்குரிய சராசரி விளைச்சல் 1994 இல் 4830 கிலோவாக இருந்தது. இலங்கையில் அது சராசரியாக 3,363 கிலோவாகும். உடவளவை பகுதியில் சராசரி விளைச்சல் 4840 கிலோவென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மகாவலி திட்டத்திற்குட்பட்ட பிரதேசமே நாட்டின் நெல் உற்பத்தியில் 25 வீதத்தை உற்பத்திசெய்கிறது. கூடிய வருவாய் நிமித்தம் பயிர்களை பன்முகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளின் போக்கு காணப்படுகிறது. தேசிய ரீதியிலான மிளகாய் தேவையில் 53 வீதம் எய்ச் (H) பகுதியில் உற்பத்தியாகிறது. சீ (c) பகுதி கணிசமான அளவு வெங்காயம், சோளம் என்பவனவற்றையும், ஜி (G) பகுதி பாசிப்பயறு, நிலக்கடலை என்பனவற்றையும் உற்பத்தி செய்கின்றன. காளான், முந்திரிக்கொட்டை போன்றனவும் பயிராகின்றன.

1976 ஆம் ஆண்டு முதலாக மகாவலி பிரதேசத்தில் குடியானவர்களை குடியேற்றி 1994 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 90,570 குடும்பங்கள் குடியேற்றப்பட்டன.

பண்ணைக்குடும்பங்கள் தமது நிலத்தை தமது பிள்ளைகளில் ஒருவருக்கே குடும்பச் சொத்தாக கொடுக்க முடியும். ஏனையவர்களுடன் பகிர முடியாது. எனவே குடும்பத்தின் ஏனைய பிள்ளைகளுக்கு தொழில் வழங்க வேண்டிய தேவையிருப்பதால் மீள்வளர்ப்பு, நெல் அரைத்தல், சோளம் மற்றும் ஏற்றுமதிக்கான இனிப்பு பூசணி வளர்த்தல், மிளகாய் அரைத்தல், உள்ளூருக்கான உடனடி உணவு தயாரிப்பு, விவசாய உபகரணங்களை இணைத்தல் போன்ற தொழில்கள் மகாவலிப் பிரதேசத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

குடியேற்றவாசிகளின் மருத்துவ தேவைகள், குடிநீர், சூழல்க்காதாரம், கழிவு நீக்கம், மலசலகூட வசதிகள், தொழில் பயிற்சி

போன்றவற்றிற்கான நிருவன ரீதியான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

நான்கு படிவரிசையிலான குடியிருப்பு ஒழுங்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 100 முதல் 200 வரையிலான குடும்பங்களைக் கொண்ட மிகச் சிறிய கிராமங்கள் அமைக்கப்பட்டு அங்கே அடிப்படைத் தேவைகளான ஆரம்ப பாடசாலை, கூட்டுறவுகடை, தபால் பெட்டி, நடமாடும் மருத்துவ சேவை, பொழுதுபோக்கு வசதி, கோவில் என்பன நிருமாணிக்கப்பட்டுள்ளன.

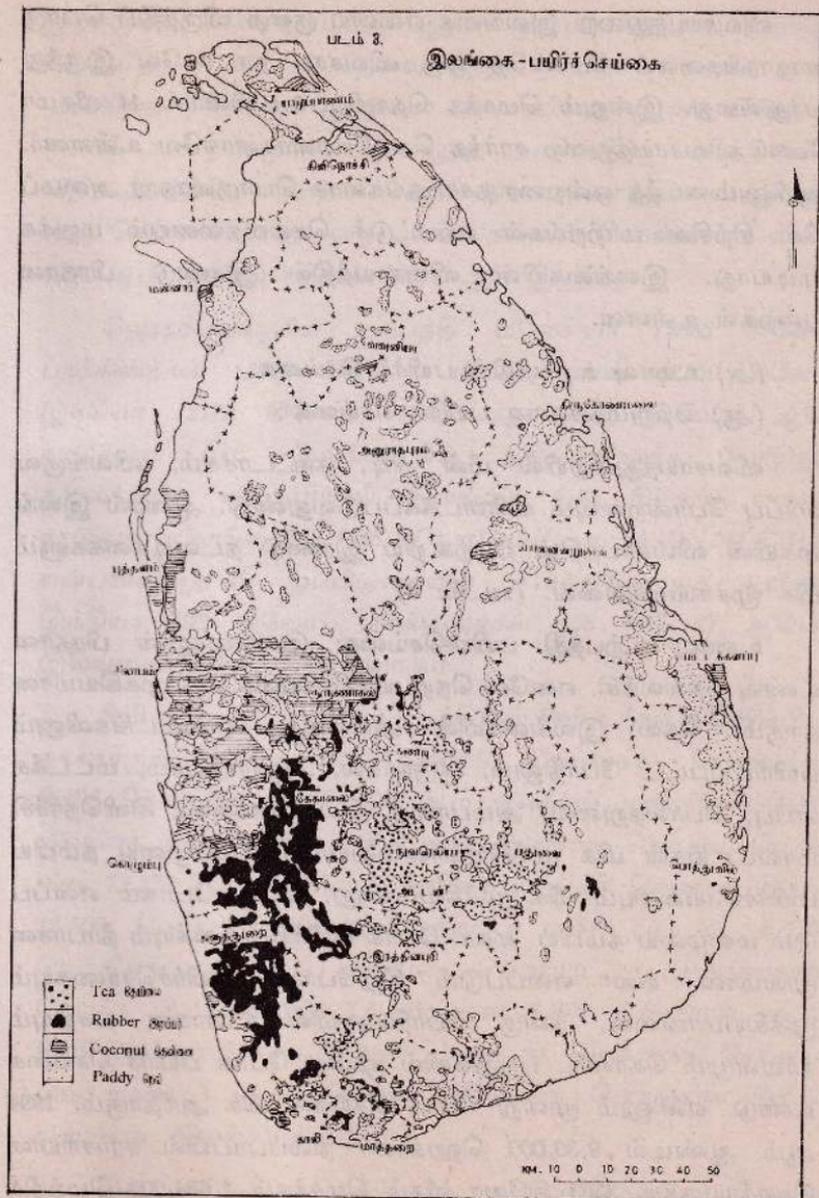
அடுத்த நிலையில் சிறிய கிராமங்கள் 4-6 வரையிலானவற்றை உள்ளடக்கி சேவைகளை வழங்கும் வகையிலான கிராம மையம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. உப தபால் அலுவலகம், கனிஸ்ட பாடசாலை, சமூக நிலையம், மருத்தவமனை என்பன அவற்றில் உள்ளன.

மூன்றாவது நிலையில் 20 முதல் 25 வரையிலான சிறிய கிராமங்களை உள்ளடக்கியதும் 15,000 முதல் 20,000 வரையிலான மக்களுக்கு சேவை புரிவதான சிறிய நகரம் உள்ளது. பல நிருவாக, வர்த்தக, கல்வி, கலாசார சேவைகள் இம்மட்டத்தில் உள்ளன.

நான்காவது நிலையில் உயர்மட்ட சேவைகளை அளிக்கும் வகையில் பிரதேச ரீதியிலான சேவை மையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய மையங்கள் வழங்கக் கூடிய சேவைகளுக்கு கூடிய மக்கள் தேவையாதலால் ஏற்கனவே உள்ள பொருத்தமான பெரிய சேவை மையங்கள் இத்தகைய மையங்களாக விருத்தி செய்யப்பட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தேசிய பூங்காக்களாக சோமாவதி (36,337 ஹெக்.) வஸ்கமுல (33,765 ஹெக்.) மதுறு ஓயா (56,802 ஹெக்.) வெள்ளச் சமவெளி (17,350 ஹெக்.) என்பன ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. திருக்கோணமடு (25,027 ஹெக்.) விக்டோரியா - ரந்தனிகலை - ரந்தம்பை (41,600 ஹெக்.) என்பன அணைக்கட்டுக்களை அடுத்த வனவிலங்கு சரணாலயங்களாகும். நில்ல வனஒதுக்கம், கல்லோயா வனஒதுக்கம் இவ்வாறான சூழல் பாதுகாப்பு திட்டங்களாகும். (படம்: 2)

விவசாயத்துறை: இலங்கை ஏனைய குறை விருத்திப் பொருளாதாரங்களைப் போன்றே ஒரு விவசாய நாடாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இன்றும் மொத்த தொழிற்படையினரில் 44 வீதமானோர் விவசாயத்துறை சார்ந்த தொழிலாளர்களாகவே உள்ளனர். ஆயினும் கடந்த ஒன்றரை தசாப்தங்களாக பொருளாதார அமைப்பில் சிற்சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுச் செல்வதனையும் மறுக்க முடியாது. இலங்கையின் விவசாயத்தில் இரண்டு பிரதான துறைகள் உள்ளன.

(அ) உணவு உற்பத்திப் பயிர்ச் செய்கை

(ஆ) ஏற்றுமதிக்கான பயிர்ச் செய்கை

விவசாயத்துறையில் மீன் பிடி, காட்டாக்கம், விலங்குவளர்ப்பு போன்றனவும் உள்ளடக்கப்படுவதுண்டு. ஆனால் இலங்கையின் விவசாயத்தில் மேற்கூறிய இரண்டு நடவடிக்கைகளும் மிக முக்கியமானவை. (படம்: 3)

உணவு உற்பத்தி பயிர்ச்செய்கை: இலங்கையின் பிரதான உணவு நெல்லரிசி. எனவே நெற்பயிர்ச்செய்கை மிக முக்கியமானதாகும். நெல் இலங்கையின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் பயிரிடப்பட்ட போதிலும், குருநாகல், அனுராதபுரம், மட்டக்களப்பு, பொலநறுவை, அம்பாறை, மொனராகலை, கிளிநொச்சி மாவட்டங்கள் மிக முக்கியமானவையாகும். மழையை நம்பிய பயிர்ச்செய்கையும் மிக முக்கியமானது. பெரும்போகம் எனப்படும் மழையை நம்பிய 'மகா' போக பயிர்ச்செய்கையும் நீர்பாசன மூலமான 'யல' எனப்படும் சிறுபோகப் பயிர்ச்செய்கையும் முக்கியமானவை. நன்கு போதியளவில் நீர்பாசன வசதியும் நீர்வளமும் கொண்ட பகுதிகளில் மூன்று போக பயிர்ச் செய்கை உண்டு. எனினும் மூன்று போக செய்கை மிக அரிதாகும். 1994 ஆம் ஆண்டில் 9,30,000 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் சராசரியாக ஹெக்டேருக்கு 3363 கிலோ வீதம் மொத்தம் 2,684,000 மெற்றிக் தொன் நெல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இவ்வருடம் 85,000 மெற்றிக்தொன் நெல்லுக்கு சமமான 58,000 மெற்றிக்தொன் அரிசி

இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம் 1994 ஆம் ஆண்டில் நெல்லிற் 84 வீத கயதேவை பூர்த்தி பெறப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது. 1994 ஆம் ஆண்டில் விவசாயிகளுக்கு 844 மில்லியன் ரூபாய் கடன் வழங்கப்பட்டாலும் அவர்களின் உற்பத்தியில் 4 வீத உற்பத்தியே சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களத்தினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. ஒரு புசல் நெல்லின் கொள்வனவு விலை 1994 ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 155/- ஆக இருந்தது.

ஹெக்ரயருக்குரிய உற்பத்தி மலேசியா (2862 கிலோ), பாக்கிஸ்தான் (2612 கிலோ), பிலிப்பைன்ஸ் (2359 கிலோ), இந்தியா (2122 கிலோ), தாய்லாந்து (1915 கிலோ) ஆகிய நாடுகளை விட இலங்கையில் அதிகமாயிருந்த போதிலும் தலைக்குரிய உற்பத்தியில் இலங்கை (155 கிலோ) ஏனைய நாடுகளான தாய்லாந்து (348 கிலோ), பிலிப்பைன்ஸ் (160 கிலோ) என்பனவற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் பின்நிற்கின்றது. ஆயினும் இந்தியா (98 கிலோ), பாக்கிஸ்தான் (58 கிலோ) ஆகியன இலங்கையை விட குறைவாகும்.

சீனி உற்பத்தி: உணவு உற்பத்தியில் சீனி உற்பத்தி குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஹிங்குரான, கந்தளாய், செவனகல, பெல்வத்தை சீனித் தொழிற்சாலைகள் 1994 ஆம் ஆண்டில் முன்னர் எப்போது மில்லாத அளவில் கூடிய சீனி உற்பத்தியினை செய்தன. மொத்தமாக 72,275 மெற்றிக் தொன் சீனியை உற்பத்தி செய்தன. இதற்கு 12,500 ஹெக்ரயர் நிலத்தில் கரும்பு பயிரிடப்பட்டு, 877,000 மெற்றிக் தொன் கரும்பு அறுவடை பெறப்பட்டது. இலங்கையின் மொத்த இறக்குமதியில் 3.8 வீதமான 8,875 மில்லியன் ரூபாய் சீனி இறக்குமதிக்காக செலவிடப்பட்டது. இறக்குமதி செய்யப்படும் உணவுப் பொருட்களில் தனியொரு பொருளாக சீனியே கூடியளவு இறக்குமதியாகிறது.

இவற்றை விட வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு, மிளகாய், சோயா அவரை, நிலக்கடலை, குரக்கன், எள்ளு, பாசிப்பயறு, உளுந்து, காய்கறி, சோளம் என்பனவும் வாசனைத் திரவியங்க

ளான, கறுவாப்பட்டை, ஏலம், சாதிக்காய், மிளகு, கரம்பு என்பனவும் முக்கியமானவையாகும்.

வாசனைத் திரவியங்கள் ஏறத்தாழ 35,000 ஹெகரயர் நிலப்பரப்பில் விளைவிக்கப்பட்டன.

மீன்பிடி: இலங்கையில் மீன்பிடி நீண்ட காலமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் 7 முதல் 10 வீதமான மீனுற்பத்திகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. 1994 ஆம் ஆண்டில் 224,000 மெற்றிக்தொன் மீன் பிடிக்கப்பட்டது. இதில் 174,500 தொன்கரையோர மீன்பிடியாகும். ஆழ்கடல் மீன்பிடி 37,500 தொன்களாகும். எஞ்சியது உன்னாட்டு மீன்பிடி. இத்தொழிலில் ஏறத்தாழ 75,000 பேர் ஈடுபட்டுள்ளனர். நாட்டின் வடக்கு, வடகிழக்கு, வடமேற்கு பகுதிகளில் கணிசமானோர் இத்தொழில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அண்மைக்கால போர் நிலைமைகள் தொழிலில் பெரும்பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 1983 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் தலா மீன் நுகர்ச்சி 15.78 கிலோவாக இருந்தது. இது நாட்டின் 60% வீத விலங்கு புரதத்தினை நிரம்பல் செய்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 1.4 வீத பெறுமானம் மீன்பிடியில் இருந்து பெறப்படுகிறது.

1994 ஆம் ஆண்டு 858 மில்லியன் கோழிமுட்டை உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. அவ்வாண்டில் பாலுற்பத்தி 333 மில்லியன் லிற்றராகும். இலங்கை 1985 ஆம் ஆண்டில் 856 மில்லியன் ரூபா பெறுமதியான 25,000 தொன் பாலுற்பத்திகளை இறக்குமதி செய்தது.

ஏற்றுமதிக்கான பயிர்ச் செய்கை: தேயிலை, இறப்பர், தென்னை என்பன முக்கியமான ஏற்றுமதி பயிர்களாகும். இவற்றை விட கோப்பி, கொக்கோ மற்றும் வாசனைத் திரவியங்களான கறுவா, மிளகு, ஏலம், சாதிக்காய், கரம்பு என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்க பயிர்களாகும்.

தேயிலை: ஆங்கிலேயரால் கோப்பியின் வீழ்ச்சியினை ஈடு செய்யும் வகையில் 1867 ஆம் ஆண்டை அடுத்த பகுதியில் தேயிலைப் பயிர் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. உலகில் 1906 ஆம் ஆண்டு வரையில் சீனாவும் 1918 ஆம் ஆண்டு வரை இந்தியாவும் தேயிலை உற்பத்தியில் முன்னணி நாடுகளாயிருந்தன. பின்னர் சில வருடங்கள் இலங்கை முக்கிய நாடாயிருந்தது. இப்போது கிழக்காபிரிக்க நாடுகளும் முக்கியம் வகிக்கின்றன. இலங்கை 213 மில்லியன் கிலோவை உற்பத்தி செய்த போது இந்தியா 674 மில்லியன் கிலோவை உற்பத்தி செய்தது. அவ்வருடம் கென்யா 155 மில்லியன் கிலோவை உற்பத்தி செய்தது. இவற்றை விட இந்தோனேசியா, மலாவி, பங்களாதேஷ், சிம்பாபே, தன்சானியா, மொசீசியஸ் என்பனவும் பிரதான உற்பத்தியாளர்களாக உள்ளன.

இலங்கையில் 12 வீத விவசாய நிலத்தில் தேயிலை பயிராகிறது. அது உலகின் 18 வீத தேயிலையை நிர்ம்பல் செய்கிறது. நாட்டின் 12 வீத தொழிலாளரான 6 இலட்சம் பேருக்கு நேரடியாக தொழில் வழங்குகின்றது.

1994 ஆம் ஆண்டில் 242 மில்லியன் கிலோ தேயிலை இலங்கையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இதில் 229 மில்லியன் கிலோ ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதன் மூலம் 20,963 மில்லியன் ரூபா வருவாயாக பெறப்பட்டது. இலங்கையில் 1992 ஆம் ஆண்டில் 222 மில்லியன் ஹெக்டேயர் நிலத்தில் தேயிலை பயிரிடப்பட்டது. ஹெக்டேயருக்குரிய உற்பத்தி 1100 கிலோவாக காணப்பட்டது. இது கிழக்காபிரிக்க நாடுகளில் 2000 கிலோவாக காணப்பட்டமையும் இந்தியாவில் 1500 கிலோவாக காணப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. நுவரெலியா, பதுளை, கண்டி மாவட்டங்களே பிரதான தேயிலை மாவட்டங்களாகும்.

உலகின் தேயிலை ஏற்றுமதியில் இரண்டாவது நாடாக இருந்த நிலை மாறி இலங்கை இப்போது எட்டாவது நாடாகியுள்ளது. பொதுத்துறையில் நிருவாகம் செய்யப்பட்ட இலங்கையின் பெரும்பான்மை தேயிலைத் தோட்டங்கள் 1991 ஆம் ஆண்டோடு

தனியார் நிறுவனங்களிடம் விடப்பட்டுள்ளன. 1972 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் நிலச்சீர்த்திருத்தம் காரணமாக பொதுத்துறை நிருவாகத்தில் வீழ்ச்சியுற்ற தேயிலைத் தொழில் 1994 ஆம் ஆண்டு வரை மிகவும் பின்னிலையிலேயே இருந்தது. இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் அறிமுகமாகியுள்ள தனியார் துறை நிருவாகம் தேயிலைத் தொழிலிலும் முன்னேற்றத்தை தரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இலங்கையின் 1994 ஆம் ஆண்டின் மொத்த ஏற்றுமதியில் 13.2 வீதத்தினை தேயிலை அளித்தது.

இறப்பர்: இலங்கையில் இறப்பர் 1876 ஆம் ஆண்டு சேர் ஹென்றி விக்காம் என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. உலக இறப்பர் உற்பத்தியில் ஏறத்தாழ 4 வீதத்தினை இலங்கை உற்பத்தி செய்து வருகிறது. இலங்கையின் விவசாய நிலப்பரப்பில் 10.0 வீத நிலமான 191,600 ஹெக்டரையில் இறப்பர் பயிரிடப்படுவதன் மூலம் 1994 ஆம் ஆண்டில் 105 மில்லியன் கிலோ உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அதில் 69 மில்லியன் கிலோ இறப்பர் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இது ஹெக்டரருக்கு 692 கிலோ விளைச்சலாகும். இறப்பர் ஏற்றுமதியின் மூலம் பெறப்பட்ட 3582 மில்லியன் ரூபா இலங்கையின் மொத்த ஏற்றுமதி பெறுமதியில் 2.3 வீதமாகும்.

இலங்கையில் கேகாலை, களுத்துறை, இரத்தினபுரி ஆகிய வையே பிரதான இறப்பர் பயிர் செய்கை மாவட்டங்களாகும். சீனா, யப்பான், ருசியா, போலந்து என்பன இலங்கையின் றப்பருக்கான முக்கிய சந்தைகளாகும். 1985 ஆம் ஆண்டில் உள்ளூர் நுகர்ச்சி 15,000 தொன்னாயிருந்தது. 1994 ஆம் ஆண்டில் 34,000 தொன்னாக அதிகரித்துள்ளது. இறப்பர் பயிர் செய்கையினை ஊக்கப்படுத்துவதற்கான அரசு, உரமானியம், புதுநடுகைமானியம், மீள் நடுகை மானியம் என்பனவற்றை வழங்குகின்றது. எவ்வாறாயினும் இறப்பர் உற்பத்தி 1984 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் படிப்படியாக குறைந்து வந்துள்ளது. 1984 ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தி 140 மில்லியன் கிலோவாக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தென்னை: இலங்கையில் தென்னை ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாக பயிரிடப்பட்டு வந்த போதிலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் பின்னரேயே அது ஒரு பெருந்தோட்டப் பயிராக ஒழுங்கான முறையில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. ஏறத்தாழ 420,000 ஹெக்டர்ய ரில் பயிரிடப்படும் தென்னை நாட்டின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் பயிராகிய போதிலும் குருணாகல், கம்பகா, புத்தளம், கேகாலை, அம்பாந்தோட்டை, மாத்தறை மாவட்டங்கள் பிரதான தென்னை மாவட்டங்களாகும். மொத்த உற்பத்தியான 2610 மில்லியன் காய்களில் 1687 மில்லியன் காய்கள் உள்நாட்டிலேயே நுகரப்படுகிறது. எஞ்சியவையே ஏற்றுமதி செய்யப்படுபவை.

தென்னையின் உற்பத்திகள் பல. அதில் தேங்காய் துருவல், தேங்காய் எண்ணெய், கொப்பரா, புண்ணாக்கு என்பன ஏற்றுமதி செய்ததன் மூலம் 1994 ஆம் ஆண்டில் 3,761 மில்லியன் ரூபா பெறப்பட்டது. இது இலங்கையின் மொத்த ஏற்றுமதியில் 2.4 வீதமாகும். பாக்கிஸ்தான், பிரித்தானியா, ஜேர்மனி என்பன இலங்கையின் தென்னை உற்பத்திகளை இறக்குமதி செய்யும் முக்கிய நாடுகளாகும்.

தொழிலாளர்- தொழிற்படை: 1977 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் இலங்கையின் தொழிற்படையினரில் பெரும்பான்மையினர் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகவே காணப்பட்டனர். இலங்கையில் 1981 ஆண்டிற்கு பின்னர் 1994 ஆண்டு வரை மக்கள் தொகை மதிப்பீடு நடைபெறவில்லை. 1994 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீடும் இன்று வரை வெளிவரவில்லை. எனவே மத்திய வங்கியின் மதிப்பீடுகளே இக்காலப் பகுதிக்கான தரவுகளை வழங்குகின்றன.

இலங்கையில் 1981 ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை 14,846,750 ஆக இருந்தது. இது மாவட்ட ரீதியாக சமனற்ற பரம்பலைக் கொண்டிருந்தது. (படம் 4). அதில் 5,016,573 பேர் தொழிற்படையில் இருந்தனர். இது மொத்த மக்கள் தொகையில் 33.8 வீதமாகும். இதே வீதத்தில் தொழிற்படை பெருகியதாக அனுமானித்தால் 1993 ஆம் ஆண்டின் 17.6 மில்லியன் மக்களில் 5,948,880 பேர்

தொழிற்படையில் இருந்திருப்பார்கள். மக்கள் தொகை மதிப்பீடும், புள்ளிவிவரமும் பற்றிய திணைக்களத்தின் காலாண்டு அளவீட்டின்படி 1993 ஆம் ஆண்டில் தொழிற்பரம்பல் பின்வருமாறு காணப்பட்டது.

விவசாயத்துறை - 44 வீதம்

பரும்படியாக்கம் - 14 வீதம்

சேவைத் தொழில்கள் - 27 வீதம்

1990 ஆம் ஆண்டு முதல் 1994 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் வடமாகாணம், கிழக்கு மாகாணம், தவிர்ந்த பிரதேசங்களில் தொழிற்படை அளவு, வேறுபட்ட துறைகளில் தொழில் புரிந்தோர் அளவு, தொழிலற்றோர் தொகை என்பன அட்டவணை 5-1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை-5.1

இலங்கை- தொழிற்படையும் தொழில் நிலைமைகளும்-1990-1994 (மில்லியனில்)

	1990	1991	1992	1993	1994
தொழில்					
புரிவோர்	5.03	4.94	4.85	5.26	6.36
தொழிலற்றோர்	0.97	0.89	0.95	0.82	0.81
	(16%)	(15.2%)	(16.3%)	(13.48%)	(13.12%)
விவசாயத்					
தொழிலாளர்	2.49	2.23	2.01	2.45	2.23
பரும்படி					
யாக்கம்	0.69	0.64	0.67	0.70	0.75
கட்டிட					
நிர்மாணம்	0.23	0.20	0.26	0.20	0.26
ஏனைய					
சேவைகள்	1.71	1.87	1.91	1.91	2.12
மொத்த					
தொழிற்படை	6.00	5.83	5.80	6.08	6.17

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி, ஆரிக்-1994, ப.94

தொழிலற்றோர் அளவு ஏறத்தாழ 15 வீதமாக காணப்பட்டது. 1971-ஆம் ஆண்டளவில் மொத்த தொழிற்படையில் 18.7 வீதமானோர் தொழிலற்றவராகவும் 1981 ஆம் ஆண்டில் அது 17.9 வீதமாகவும் பின்னர் 1990 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் 16 வீதமாகவும் இருந்த நிலை மாறி 1994 ஆம் ஆண்டில் 13.12% குறைவுற்றதாக அறிகிறோம்.

விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர் விகிதாசாரத்தினை ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி பற்றிய குறிகாட்டியாகவும் கொள்ளலாம். விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளோர் விகிதாசாரம் கூடியதாயிருந்தால் குறித்த பொருளாதாரம் இன்னும் குறைவிருத்தி நிலையில் இருப்பதாகவே கருதப்படுகிறது. 1981 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் 44.8 வீதமான தொழிலாளர்கள் விவசாயத் தொழில்களான பயிர்ச் செய்கை விலங்கு வளர்ப்பு காட்டாக்கம், மீன் பிடித்தல், வேட்டையாடுதல் ஆகிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அது 1994 ஆம் ஆண்டிலும் 44 வீதமாகவே இருந்தது. 1981 ஆம் ஆண்டில் பரும்படியாக்கம் சுரங்கமறுத்தல் ஆகியவற்றில் 14 வீதமானோர் ஈடுபட்டிருந்த நிலைமை 1994 ஆம் ஆண்டிலும் மாறவில்லை. நிருவாகம் தனியார் சேவைகள் கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து மொத்த சில்லறை வியாபாரம் உள்ளடங்கிய சேவைத் தொழில்களில் 31.5 வீதமானோர் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

விவசாயம், பரும்படியாக்கத் துறைகளில் ஏறத்தாழ (45 + 14) 60 வீதமானோர் தொழில் புரிந்தனர். எஞ்சியோர் புடைநிலத் தொழில்களான சேவைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இலங்கையில் இறுதியாக செய்து முடிக்கப்பட்ட 1981 ஆம் ஆண்டு குடிமதிப்பீட்டின்படி பின்வரும் வகையில் சேவைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டோரின் பரம்பல் காணப்பட்டது.

விபரம்

வீதத்தில்

அ) உயர் தொழில்கள், தொழில்நுட்பம் சார்ந்த தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள்	6.0
ஆ) நிருவாக, முகாமைத்துவ உத்தியோகத்தவர்கள்	0.8
இ) எழுதுவினைஞர் மற்றும் அத்தகைய ஊழியர்கள்	6.2
ஈ) விற்பனை ஊழியர்கள்	7.7
உ) சேவைத் தொழிலாளர்கள்	5.7

மொத்தம்	26.4

சேவைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள் என்போர் மின்சாரம், இயற்கைவாயு, நீர் வழங்கும் தொழில்கள், வியாபாரம், உணவு விடுதிகள், ஹோட்டல்கள் ஆகிய தொழில்களிலும் போக்குவரத்து, நிதி, சமூக சேவைகள் ஆகியவற்றிலும் ஈடுபட்டவர்களையே குறிப்பதாக கொள்ளலாம். இதில் மொத்த தொழிலாளர்களில் 31.5 வீதத்தினர் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

சேவைத் தொழிலாளர் என்னும் பிரிவு வீட்டுப் பணிப்பெண்கள், ஆயாக்கள், ஆடை சுழுவும் தொழிலாளர்கள் போன்றோரை குறிப்பிடுவதாகும்.

பரும்படியாக்கத் தொழிலில் ஈடுபட்டதாக கருதப்படும் 14 வீத தொழிலாளர்கள் சுரங்கமறுத்தல், பரும்படியாக்கம், கட்டிட நிர்மாணம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டவர்களாகும். 9 வீத தொழிலாளர்களது தொழில்கள் சரியாக வகைப்படுத்தப்படவில்லை. (குடிமதிப்பு பொது அறிக்கை (3ம் பாகம்) 1981- ப.196).

மத்திய அரசு, அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்கள், மாகாணசபைகள், உள்ளூராட்சி என்பனவற்றில் 1994 ஆம் ஆண்டில் 7 இலட்சம் பேர் தொழில் புரிந்தனர். பாதுகாப்புத் துறை சார்ந்த தொழில்களில் 1994 ஆம் ஆண்டில் 4 வீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. 24 அரசாங்க நிறுவனங்களான பொதுக் கூட்டுத் தாபனங்கள் போன்றவற்றில் 1994 ஆம் ஆண்டில் 1 வீத தொழில் வாய்ப்புக்களே அதிகரித்துள்ளன.

அட்டவணை-5.2

இலங்கை- பொதுத்துறை தொழில் வாய்ப்புகள்-1992-94

	1992	1993	1994
மத்திய அரசு, மாகாண சபைகள் உள்ளூராட்சிகள்	653,959	676,959	699,898
உப அரசாங்க நிறுவனங்கள்	637,271	618,794	625,266
மொத்தம்	1,291,230	1,295,277	1,325,164

மூலம்: மத்திய வங்கி அறிக்கை- 1994 ப.94

ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி பற்றிய ஆய்வில் அந்நாட்டினது மொத்த மக்கள் தொகை மொத்த தேசிய வருமானம், தலா வருமானம், வளர்ச்சி வீதம், பணவீக்கம் என்பன மிக முக்கிய அம்சங்களாக உள்ளன. இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் மேற்கூறியவற்றின் போக்குகளை அட்டவணை 5-3 இல் காணலாம்.

அட்டவணை 5.3

இலங்கை - பிரதான பொருளாதார குறிகாட்டிகளின் போக்கு

1991-1994

விவரம்	1991	1992	1993	1994
மக்கள்தொகை மில்லியனில்)	17.2	17.4	17.6	17.9
மக்கள் தொகை வளர்ச்சி வீதம் மொத்த தேசிய வருவாய் (நடைமுறை விலைகளில்) (மில்லியன் ரூபாயில்)	327,989	376,660	447,113	515,272
மொத்த தே. வருவாயின் வளர்ச்சி வீதம்	15.6	14.8	17.9	15.2
தலைக்குரிய மொத்த தேசிய வருமானம் (நடைமுறை விலைகளில் ரூபா)	19,017	21,641	25,377	28,843
ஐ. அமெரிக்க டொலரில்	460	494	526	584
ஐ. அமெரிக்க டொலரின் ரூபா பெறுமானம்	41.37	43.83	48.75	49.42

மக்கள் தொகை: இலங்கையின் நிலப்பரப்பு ஏறத்தாழ 65,000 சதுர கிலோ மீற்றர்களாகும். இதில் கடைசியாக செய்யப்பட்ட குடிமதிப்பீட்டின் போது 1981 ஆம் ஆண்டில் 14,846,750 பேர் வாழ்ந்தனர். அதன்படி பார்த்தால் சதுர கிலோ மீற்றருக்குரிய மக்கள் தொகை 230 பேராகக் காணப்பட்டனர். இன்று (1994) குடித்தொகை 17.9 மில்லியனாக அதிகரித்திருப்பதானல் அடர்த்தியும் ஏறத்தாழ 20 வீதமாக அதிகரித்து இன்று சதுர கிலோ மீற்றருக்கு 275 பேர் அளவில் காணப்படும். இது கொழும்பு மாவட்டத்தில் சதுர கிலோ மீற்றருக்கு 2605 பேரிலிருந்து வவுனியா மாவட்டத்தில் 36 பேர் வரையில் வேறுபட்டுள்ளது. மக்கள் பரம்பல் பொதுவாக மக்கள் வாழ வாய்ப்பான பகுதிகளில் செறிவாகவும், வாய்ப்பற்ற பகுதிகளில் அரிதாகவும் காணப்படும். இவ்விதிக்கு உட்பட்டே இலங்கையிலும் மக்கள் பரம்பல் காணப்படுகிறது (படம்: 4).

இலங்கையில் தென்மேற்கு மாவட்டங்கள், மத்திய மாகாண மாவட்டங்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் ஆகியவற்றில் மக்கள் செறிவாக காணப்படுகின்றனர். இலங்கையில் காணப்பட்ட 12 மாநகர சபைகள், 39 நகர சபைகள் 83 பட்டின சபைகள் உட்பட்ட 134 நகர மையங்களில் இலங்கையின் மொத்த மக்களில் 21.5 வீதத்தினர் காணப்பட்டனர். எனவே இந்நகர மையங்களிலும் உடனடி அயல்பகுதிகளிலும் கூடிய மக்கள் வாழ்ந்தனர். நகர மையங்களில் மக்கள் செறிவாக வாழ்ந்தாலும் ஏனைய குறைவிருத்தி நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இலங்கையில் நகராக்கம் குறைவென்பதுடன் அதன் போக்கும் கூடிய நகராக்கத்திற்கு சார்பாக கடந்த காலங்களில் இருக்கவில்லை.

அட்டவணை- 5.4

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில நாடுகளில் நகராக்க வீதம்

நாடு	நகர மக்கள் வீதம்
இந்தியா	27
சீனா	60
பாக்கிஸ்தான்	33
இந்தோனேசியா	31
எகிப்து	47
இலங்கை	22

சீனாவில் காணப்படும் மிக அதிகரித்த நகரக் குடித்தொகைக்கு அங்கே நகரங்களுக்கான வரைவிலக்கணம் ஏனைய நாடுகளிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருப்பதே பிரதான காரணம். எவ்வாறாயினும் இந்தியா போன்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டாலும் சிறிய நாடான இலங்கை குறைந்த வீதாசாரமான மக்களையே நகரங்களில் கொண்டிருப்பது மிக முக்கிய போக்காகும். இதற்கு இலங்கையின் பெரும்பாலான கிராமங்கள் பல உள்ளமைப்பு வசதிகளை கொண்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் கிராமப் புறங்கள் வளர்ச்சிப் பெற்றிருப்பதுடன் நகரங்களை இலகுவாக அணுகும் போக்குவரத்து வசதிகளின் வளர்ச்சியும் இதற்கு காரணமாகும். இலங்கையில் 1981 ஆம் ஆண்டில் 3,192,489 பேர் அல்லது மொத்த மக்கள் தொகையில் 21.5 வீதமானோரே நகரங்களில் வாழ்ந்தனர். உலக வங்கியின் அபிவிருத்தி அறிக்கை (1993) யின்படி 1991 ஆம் ஆண்டிலும் இலங்கையின் நகர மக்கள் வீதம் 22.0 ஆகவே காணப்பட்டது. கொழும்பு நகரசபையின் எல்லைக் குட்பட்ட 37.29 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பில் 1981 ஆம் ஆண்டில் 587,647 பேர் வாழ்ந்தனர். அதன்படி கிலோ மீற்றரில் 15,759 பேர் அடர்த்தி காணப்பட்டது. நாட்டின் பொதுவான வளர்ச்சியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்த்தாலும் அதன்படி கடந்த தசாப்தத்தின் போது இங்கே 20 வீத மக்கள் தொகை வளர்ச்சி ஏற்பட்டு தற்போது 7 இலட்சம் மக்கள் வாழ்வதாக நம்பலாம். ஆனால் வடக்கு கிழக்கு அமைதியற்ற நிலை, திறந்த பொருளாதாரத்தின் விளைவான வர்த்தக ஊக்குவிப்பு போன்றன காரணமாக கொழும்பு நகரில் இன்று 8-9 இலட்சத்திற்கும் இடைப்பட்ட அளவில் மக்கள் வாழ்வதாக நம்பப்படுகிறது.

மக்கள் தொகை வளர்ச்சி வீதம் 1970-80 காலப்பகுதிகளில் வருடாந்தம் 1.7 ஆக இருந்து 1981-1991 காலப்பகுதிகளில் 1.4 வீதமாக குறைந்துள்ளது. 1992, 93, 94 ஆம் ஆண்டுகளில் இது முறையே 1.0, 1.2, 1.4 ஆக குறைந்து சராசரியாக 1.2 வீத வளர்ச்சியினையே கொண்டிருந்தது. வளர்ச்சி வீதம் ஒருவகையில் சாதகமான போக்கினை கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பின்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ள தரவுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இதன் முக்கியத்துவம் தெளிவாகிறது.

அட்டவணை 5.5

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் மக்கள் தொகை வளர்ச்சி-1989-91

நாடுகள்	வளர்ச்சி வீதம் 1980-91
இந்தியா	2.1
பாக்கிஸ்தான்	3.1
வங்காளதேசம்	2.2
இந்தோனேசியா	1.8
எகிப்து	2.5
தாய்லாந்து	1.9
சீனா	1.5
சவுதி அரேபியா	4.6
இலங்கை	1.4
உயர்வருமான நாடுகள்	0.6
தாழ் வருமான நாடுகள்	2.0

உலக வங்கி, அபிவிருத்தி அறிக்கை 1993 ப.288

குறை வருமானம் கொண்ட நாடுகளில் கூடிய மக்கள் தொகையும் அவற்றின் மக்கள் பெருக்க வீதமும் அபிவிருத்தி திட்டமிடலுக்கு பாதகமான உள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இந்நிலையில் இலங்கையில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்திருப்பதால் ஏனைய பிரச்சனைகளை கட்டுப்படுத்த அது வாய்ப்பாக இருக்கும்.

ஆயினும் வருடாந்த மக்கள் பெருக்கம் 1971-81 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் மன்னார், மட்டக்களப்பு, புத்தளம் ஆகிய மாவட்டங்களில் முறையே 3.8, 2.8, 2.7 வீதமாக காணப்பட்டது. அப்போது தேசிய ரீதியில் அது 1.7 வீதமாகவே காணப்பட்டது.

மொத்த தேசிய வருமானம்: இலங்கையின் மொத்த தேசிய வருமானம் 1993 ஆம் ஆண்டில் குறிப்பிடத்தக்க (7.7%) வளர்ச்சியினைக் கொண்டிருந்த போதிலும் 1994 ஆம் ஆண்டில் அது 5.3

வீதமாக குறைந்திருந்தது. தேசிய வருவாய் என்பது வெளிநாட்டு வருவாய்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். இது 1992 ஆம் ஆண்டில் 4.4 வீத வளர்ச்சியினையே கொண்டிருந்தது. இவ்வாறான வளர்ச்சி பற்றிய தரவுகள் 1982 ஆம் ஆண்டின் விலைகளின் அடிப்படையில் சீரானதாக மதிப்பிடப்பட்டதாகும். நடைமுறை விலைகளின் அடிப்படையில் இதன் அளவு வேறுபட்டதாக காணப்படுகிறது. அவ்வாறான கணிப்பீட்டின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது 1992, 93, 94 ஆம் ஆண்டுகளின் மொ. தே. உ வளர்ச்சி முறையே 14.9, 18.0, 15.2 வீதங்களாக இருந்துள்ளன.

தலா மொத்த தேசிய வருமானம்: இலங்கையில் தனியொருவருக்கான மொத்த தேசிய வருமானம் ரூபாலிலும் அமெரிக்க டொலரிலும் கணிக்கப்படுகிறது. இது நடைமுறை சந்தை விலைகளின் பெறுமதியிலான மொத்த தேசிய வருமானத்தினை மொத்த நடுவாண்டு மக்கள் தொகையினால் பிரித்து பெறப்படும் தொகையாகும்.

அட்டவணை- 5.6

இலங்கை- தலா மொத்த வருமானம் - 1992-94

	1992	1993	1994
இலங்கை (ரூபாவில்)	24,379	28,395	32,231
ஐ.அ.டொலரில்	566	588	651

கொள்வனவுத்திறன் அடிப்படையிலான தலா உள்நாட்டு உற்பத்தி: ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையினை சர்வதேச ரீதியாக ஒப்பிட்டு பார்ப்பதற்காக தற்போது கொள்வனவுத்திறன் சக்தி (Purchasing power parity) என்னும் குறிகாட்டி பயன்படுத்தப்படுகிறது. நாடுகளின் தலா தேசிய வருவாயை ஐக்கிய அமெரிக்க நாணய மதிப்பில் கூறும் போது ஒவ்வொரு நாட்டினதும் பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் உள்நாட்டு விலை வேறுபாடுகளின் முக்கியத்துவம் அங்கே எடுத்துக் காட்டப்படுவதில்லை. அதனால் அந்நாடுகளின் வாழ்க்கைத் தரங்களை சரியாக மதிப்பிட முடியாதுள்ளது. உதாரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஒரு சராசரி

மதிய உணவு 10 டொலராக இருக்கும் போது அதே தரமான உணவை இலங்கையில் 3 டொலருக்கு கொள்வனவு செய்யக் கூடியதாக இருக்கும். அந்நிலையில் இரு நாடுளிணதும் பண வருவாயினை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்க்கை தரத்தினை மதிப்பிடுவது கடினமாகும். பொருட்களும் சேவைகளும் குறைவிருத்தி நாடுகளில் மலிவாக கிடைக்கின்றன. ஆனால் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் விலை அதிகமாக உள்ளது. எனவே இவ்வேறுபாடுகளைச் சரியாக விளக்கும் வகையில் கொள்வனவு திறன் சக்தி என்னும் கோட்பாடு பயன்படுத்தப்படுகிறது. அட்டவணை 5.7 இல் தெரிவு செய்யப்பட்ட சில நாடுகளில் தலா வருவாயும், அதற்கு சமமான கொள்வனவுத்திறன் சக்தி பெறுமானமும் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பதனை காட்டுகிறது.

அட்டவணை - 5.7

தெரிவு செய்யப்பட்ட நாடுகளின் தலா மொத்த தேசிய உற்பத்தியும் கொள்வனவுத்திறன் சக்தியும் (ஐ.அ. டொலரில்) - 1994

நாடு	தலைக்குரிய மொ. தே. உற்பத்திக்கு சமமான ஐ.அ. டொலர்கள்	தலைக்குரிய மொ. தே. உற்பத்தியின் கொள்வனவுத்திறன் சக்திக்கு சமமான ஐ.அ. டொலர்கள்
------	---	---

ஐக்கிய அமெரிக்கா	25,900	24,750
இந்தியா	310	1,250
பாக்கிஸ்தான்	440	2,130
யப்பான்	38,750	21,090
பங்களாதேஷ்	220	1,290
எகிப்து	700	3,670
பிரித்தானியா	14,600	17,750
மெக்சிக்கோ	4,195	7,490
இலங்கை	550	3,030

மொத்த தேசிய உற்பத்தி என்பது ஒரு நாட்டில் குறித்த ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் பெறுமதியாகும். கொள்வனவு திறன் சக்தி (PPP) என்பது நாடுகளுக்கிடையே பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் விலைகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை கவனத்தில் கொண்டு தேசிய உற்பத்தி பற்றி செய்யப்பட்ட கணிப்பீடாகும். அதன் மூலம் நாடுகளின் செல்வ வளம் சரியாக மதிப்பிடப்பட முடியும். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது சராசரியப்பானியர் சராசரி இலங்கையரை விட $(38,750 \div 550 = 71)$ 71 பங்கு உயர்வாழ்க்கை தரத்தினை கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுவும் வாழ்க்கைத் தரத்தை பொறுத்து $(21,090 \div 3,030 = 7)$ 7 பங்கு உயர்வாழ்க்கைத் தர சக்தியையே கொண்டுள்ளனர் என்பதுவும் தெரியவருகிறது. அவர்களுடைய தலா வருவாயின் உண்மை யதார்த்த நிலமை கொள்வனவுத்திறன் சக்தியின் அடிப்படையிலேயே புலனாகிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம்: ஒவ்வொரு நாடுமே தனது பொருளாதார அபிவிருத்தியின் வளர்ச்சியில் ஆர்வமாயிருக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் வருடாந்த பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் அந்நாட்டில் குறித்த வருடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் சாதனையினை எடுத்துக்காட்டும் குறிக்காட்டியாகும். இதற்காக கடந்த வருடத்தில் பெறப்பட்ட மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியினை (மொ.உ.நா.உ.) அடுத்த வருட மொ.உ.நா.உ. உடன் ஒப்பிடுகையில் உள்ள வேறுபாட்டினை வீதத்தில் கணிப்பிடுவதாகும். இதில் (மொ.உ.நா.உ.) வெளிநாட்டிலிருந்து பெறப்படும் வருவாய் உள்ளடக்கப்படாததால் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி வீதம் பற்றிய விபரங்களே முழுமையான வளர்ச்சி நிலையினை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது. இலங்கையின் மொத்த தேசிய வருவாயின் வளர்ச்சி வீதம் அட்டவணை 5.8 இல் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 5.8

இலங்கை- மொத்த தேசிய வருமானம், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி - வளர்ச்சி வீதம் - 1992- 94.

	மொத்த தே.வ.	மொத்த உ.நா.உ
1992	4.4	4.3
1993	7.7	6.9
1994	5.3	5.7

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை - 1992, 1994

உலக நாடுகள் பலவற்றில் வளர்ச்சி வீதம் வேறான அளவில் காணப்படுகின்றது.

அட்டவணை 5.9

உலக நாடுகள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (வளர்ச்சி வீதம்) -1994.

இந்தோனேசியா	- 7.4	இத்தாலி	- 3.7
சீனா	- 11.0	பிரித்தானியா	- 3.7
பாக்கிஸ்தான்	- 4.0	அவுஸ்திரேலியா	- 3.7
இந்தியா	- 5.3	ஜேர்மனி	- 2.8
இலங்கை	- 5.7	ஐக்கிய அமெரிக்கா	- 2.7
நேபாளம்	- 7.0	சுவிட்சர்லாந்து	- 2.4
ஆப்கானிஸ்தான்	- 2.0	யப்பான்	- 0.6
தாய்வான்	- 7.0		

Source: Asia Week 'The Bottom line' (23.6.95) p.53

பணவீக்கம்: நாடுகள் யாவற்றிலும் பணத்தினை பயன்படுத்தியே பொருள்களும் சேவைகளும் இப்போது பரிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன. இதனையே பணப் பொருளாதாரம் என்றும் கூறுகிறோம். பெரும்பாலான நாடுகளின் பணப் பெறுமதி கூடிச் செல்கின்றன. யப்பானின் யென் ஜேர்மனியின் மார்க் என்பனவற்றின் பெறுமதி கூடிச் செல்கின்றன. இவற்றோடு இணைந்ததுதான் பண வீக்கமாகும். பொருளாதார பாணியில் கூறுவதாயின் சந்தையில் கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ள பொருட்களுக்கும் சேவைகளுக்கும் சமனான அளவில் இல்லாமல் கூடியதாக பண நிரம்பல் காணப்பட்டாலோ, அல்லது கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ள பணத்திற்கு சமனான அளவு பொருட்களும் சேவைகளும் கிடைக்காவிட்டாலோ அங்கே பண வீக்கம் காணப்படுவதாகக் கூறலாம்.

இதனால் பொருட்களினதும் சேவைகளினதும் விலைகள் கூடிச் செல்கின்றன. இலங்கையில் கடந்த சில வருடங்களில் பண வீக்க அளவு பின்வருமாறு:

<u>வருடம்</u>	<u>வீதம்</u>
1988	- 14.0
1989	- 11.6
1990	- 21.3
1991	- 16.0
1992	- 12.0
1993	- 11.7
1994	- 8.4

உள்நாட்டு சேமிப்பு: ஒரு நாட்டின் வருடாந்த சேமிப்பின் அளவினை அந்நாட்டின் மூலதனவாக்கத்தினை நிர்ணயிக்கும் ஒரு குறிகாட்டியாகவும் கருதலாம். மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியுடன் உள்நாட்டு சேமிப்பினை ஒப்பிட்டு வீதாசாரமாக உள்நாட்டு சேமிப்பு தரவு பெறப்படுகிறது. 1988 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் இலங்கையில் உள்நாட்டு சேமிப்பு அளவு அதிகரித்து வந்துள்ளது. ஆனால் இது பிற நாடுளில் குறிப்பாக இந்தோனேசியாவுடன் (38%) ஒப்பிடுகையில் மிகக் குறைவாகும். பின்வரும் அட்டவணையில் (5.10) பல்வேறு நாடுகளின் உள்நாட்டு சேமிப்பு அளவுகள் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 5.10

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில நாடுகளின் மொத்த உள்நாட்டு சேமிப்பு வீதம் 1993-94

இலங்கை	- 16%
இந்தோனேசியா	- 38%
தென் கொரியா	- 35%
மலேசியா	- 34%
இந்தியா	- 24%
பாக்கிஸ்தான்	- 14%
பங்களாதேசம்	- 07%

Source: Asia Week, The Bottom line (23-6.95) (p.53)

கைத்தொழில் மயமாக்கப்பட்டு வரும் நாடுகளில் மூலதன வாக்கத்திற்கு தேவையான உள்நாட்டு சேமிப்பு அதிக அளவில் காணப்படுகின்றது. இதனால் தமக்கு தேவையான மூலதன தேவையினை பெரிதும் தாமாகவே பூர்த்திச் செய்துக் கொள்கின்றனர். நன்கு வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் உள்நாட்டு சேமிப்பு கணிசமான அளவில் காணப்படுகின்றமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதாரப் பண்பாகும். பின்வரும் அட்டவணையில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளின் உள்நாட்டு சேமிப்பு பற்றிய தரவுகள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 5.11

வளர்ச்சியுற்ற நாடுகள் சிலவற்றின் உள்நாட்டு சேமிப்பு (வீதத்தில்)

1993/94

சுவிற்சலாந்து	-	29
யப்பான்	-	34
சிங்கப்பூர்	-	48
பிரான்ஸ்	-	21
ஜேர்மனி	-	28
இத்தாலி	-	20

Source: Asia Week, The Bottom line (23.6.95) (p.53)

இவ்வாறாக நாடுகளின் வளர்ச்சி நிலைமைக்கும் அந்நாடுளின் உள்நாட்டு சேமிப்பு வீதத்திற்கும் இடையே தொடர்பு காணப்படுவகின்றமையினை அவதானிக்க முடிகிறது. இது அவ்வவ் நாடுகளின் மூலதனவாக்கத்தினையும் நிர்ணயிக்கின்றது. குறைவிருத்தி நாடுகளின் சிறிதளவு சேமிப்பிலும் ஒரு பங்கு ஆக்கபூர்வமற்ற நுகர்ச்சித் தேவைகளுக்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றமை இந்நாடுகளின் இன்னுமோர் குறிப்பிடத்தக்க மூலதனவாக்கப் பிரச்சினையாகும்.

சர்வதேச வர்த்தகம்: இலங்கையின் சர்வதேச வர்த்தகம் வருடாந்தம் பெருகி வருகிறது. கடந்த மூன்று வருடங்களில் அதன் பெறுமானம் ஏறத்தாழ 50 வீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது.

அட்டவணை - 5.12

இலங்கை - ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வர்த்தகம்
(மில்லியன் ரூபாவில்) 1992-94

	1992	1993	1994
ஏற்றுமதி	107,855	138,175	158,554
இறக்குமதி	153,555	193,550	236,030

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி, ஆண்டறிக்கை 1994 (ப-87-100)

1994 ஆம் ஆண்டின் மொத்த இறக்குமதியில் நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் 19.5 வீதமாக இருந்தது. முதலீட்டுப் பொருட்கள் 28.6 வீதமாகவும் மூலதனப் பொருட்களான பெற்றோலியம், பசள்கள், இரசாயனங்கள், நெசவுப்பொருட்கள் என்பன 50 வீதமாகவும் இருந்தன. இவ்வாண்டு ஏற்றுமதியில் விவசாய உற்பத்திகள் 22 வீதமாயிருந்தன. கைத்தொழில் உற்பத்திகள் 74 வீதமாகவும் கனிப்பொருட்கள் 3 வீதமாகவும் இருந்தன. இதில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனில் கைத்தொழில் உற்பத்திகளின் ஏற்றுமதியில் பெறப்பட்ட ரூபா 76,614 மில்லியனில் ஏறத்தாழ 51,299 மில்லியன் ரூபா மீண்டும் மூலப் பொருள் இறக்குமதிக்காக வெளிநாடுகளுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டமையாகும். அத்துடன் அத்தொழிலுக்காக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இயந்திர சாதனங்களுக்காக மேலும் ஒரு தொகை பிறநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. எனவே சர்வதேச வர்த்தகத்தில் இடம் பெறும் கைத்தொழில் உற்பத்திகளின் பெறுமானத்தை பற்றிய விமர்சனங்கள் மிக எச்சரிக்கையுடன் கையாளப்பட வேண்டும்.

வர்த்தக தாராளமயத்துடன் தொடர்புடையதான வெளிநாட்டு வர்த்தக கொள்கையே பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இறக்குமதி ஏற்றுமதிக்கான அனுமதி கட்டுப்பாடுகள் பெருமளவுக்கு விலக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருசிலவற்றை தவிர்த்து பொதுவாக ஏற்றுமதி வரிகள் விலக்கப்பட்டுள்ளன. ஏற்றுமதியின் அமைப்பை பன்முகப்படுத்துவதற்காக பல்வேறு நிதி நிறுவன ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகள் 1994 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சர்வதேச ரீதியான கொடுக்கல் வாங்கல்கள், மீதான அனைத்துக் கட்டுப்பாடுகளும் நீக்கப்பட்டன. அதனால் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் ஐந்தாம் சரத்தின்படியான சுதந்திர வர்த்தகத்தினை உலக ரீதியாக ஏற்படுத்த இலங்கையும் ஒத்துக்கொண்ட பொறுப்பு முழுமையாக அமுல்நடாத்தப்படுகிறது. உருகுவே சுற்றுப்பேச்சில் உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் இறுதி ஒப்பந்தத்தினையும் இலங்கை ஏற்றுக் கொண்டமையும் இத்தகைய தடைகளின் நீக்கத்தின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. பிரதேசங்களுக்கிடையே வர்த்தகத்தை ஊக்குவிக்கும் நடவடிக்கைகளிலும் இலங்கை அக்கறை காட்டுகின்றது. தென்னாசிய வர்த்தக ஒப்பந்தம், பாங்கொக் ஒப்பந்தம் (1994) போன்றவற்றிலும் இலங்கை பங்கு பற்றியது.

உழவு இயந்திரங்கள், விவசாய உபகரணங்கள், எழுது கருவிகள் (Stationery) மின்சார உற்பத்தி இயந்திரங்கள், நார்வகைகள், பருப்பு, கருவாடு, ஜெனரேட்டர் என்பனவற்றிற்கு முற்றாக வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

போக்குவரத்து: பிரித்தானிய ஆட்சியாளரால் இலங்கையில் வீதி அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு முன்னர் கிராமக் குடியிருப்புகள் தனித்தனியாக ஒன்றுடன் ஒன்று இணைக்கப்படாமலேயே காணப்பட்டன. அதனால் அப்போது ஒரு பிழைப்பூதிய கிராமிய பொருளாதார அமைப்பே இலங்கையில் காணப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் அறிமுகம் செய்த வீதி அபிவிருத்தியின் காரணமாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தேசிய பொருளாதாரம் ஏற்பட்டது என்ப தனை மறுப்பதற்கில்லை. ஆரம்ப காலங்களில் வீதிகளும், புகையிரத வீதிகளும், விவசாய மூலவளங்களை பயன்படுத்துவ தனை நோக்கமாகக் கொண்டே நிர்மாணிக்கப்பட்டன. இதனால் வளமிக்க விவசாய நிலப்பகுதிகளைக் கொண்ட ஈரவலயப் பகுதிகளிலேயே அவ்வாறான போக்குவரத்து வசதிகள் ஏற்பட்டு துறைமுகப்பகுதிகளுடன் அப்பகுதிகள் நன்கு தொடர்பு படுத்தப் பட்டன. மறுபுறத்தில் வரண்ட வலய பகுதிகள் பெரிதும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டனவாகவே இருந்தன. இதனால் ஈரவலய பகுதிகள் நன்கு வளர்ச்சியுற்ற போது வரண்ட பிரதேசப் பகுதிகள் பின்தங்கியவனாக இருந்ததனால் இலங்கையில் பிரதேச ரீதியாக அபிவிருத்தியைப் பொறுத்து ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கொண்ட பிரதே சங்கள் காணப்பட்டன.

கோப்பி பயிர் செய்கையும் பின்னர் ஏற்பட்ட தேயிலை, இறப்பர் பயிர் செய்கை என்பன காரணமாக, அப்பயிர்கள் பிரதானமாக பயிரிடப்பட்ட மாவட்டங்களில் நெருக்கமான வீதியமைப்பு ஏற்பட்டது. புகையிரத வீதிகளும் ஏற்பட்டன. பெருந்தோட்ட உற்பத்திகளை பிறநாட்டு சந்தைகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டிய தேவை இருந்ததால் வீதி, புகையிரத வீதிகள் என்பன கொழும்பு, திருகோணமலை, காலி துறைமுகம் ஆகியவற்றோடு இணைக்கப்பட்டன (படம் -5). சுயஸ் கால்வாய் திறக்கப்பட்டதோடு ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகமும் இலங்கையில் நன்கு வளர்ந்தது.

தற்போது இலங்கையில் ஏறத்தாழ 30,000 கிலோ மீற்றர் நீளமுடைய மோட்டார் வீதிகள் காணப்படுகின்றன. கொழும்பு நகரம் நிருவாக, வர்த்தக மையமாக முக்கியத்துவம் வகிப்பதால் அது நாட்டின் ஏனைய மாவட்ட நகரங்களுடனும், பிரதான நகரமையங்களுடனும் 'A' வகை வீதியினால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை விட 'B' வகை வீதிகளும் C, D, E வகை வீதிகளும் உள்ளன. அவற்றின் நீள அளவு 1985 ஆம் ஆண்டில் பின்வருமாறு காணப்பட்டது.

A	-	4,050	கிலோ மீற்றர்
B	-	4,875	"
C	-	10,409	"
D	-	5,418	"
E	-	714	"

மொத்தம் 25,466 கிலோ மீற்றர்

இலங்கையின் மொத்த வீதியளவு 86,200 கி. மீற்றராகும். இதில் 29,747 கி.மீ. தாரிடப்பட்டுள்ளன. நெடுஞ்சாலைகள் திணைக்களம் 25,466 கி. மீற்றர் வீதிகளை பராமரிக்கின்றது. உள்ளூராட்சி சபைகள் 40,600 கி.மீற்றரையும் ஏனைய நிறுவனங்கள் எஞ்சியவற்றையும் பராமரிக்கின்றன. முழு நாட்டிற்கும் சதுர கிலோ மீற்றருக்கு 1.3 கி. மீற்றர் வீதி அடர்த்தி காணப்படுகிறது. அதே போன்று முழு நாட்டிற்கும் 0.45 கி.மீ. மேற்பரப்பு சீராக்கப்பட்ட வீதிகள் காணப்படுகின்றன. 1981 ஆம் ஆண்டு முதல் வீதிகள் அபிவிருத்தி அதிகாரசபை உருவாக்கப்பட்டு வீதிகள் பராமரிக்கப்படுகின்றன. இதனை விட உள்ளூராட்சி

மன்றங்கள், நில அபிவிருத்தி திணைக்களம், நீர்பாசன திணைக்களம், காட்டாக்க திணைக்களம், பெருந்தோட்டங்கள் என்பனவும் வீதிகளைப் பராமரிக்கின்றன.

1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மோட்டார் வானங்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவுக்கு அதிகரித்து வந்துள்ளது.

அட்டவணை 5.13.

இலங்கை மோட்டார் வானங்கள் - 1975-1990

	1975	1984	1990
மோட்டார் சைக்கிள்	-	-	450,000
மோட்டார் கார்	91,000	141,000	180,000
பஸ் வண்டி	4,469	5,062	45,000
பிரயாணிகள் வேன்கள்	1,117	18,256	
லொறிவாகனம்	35,765	89,400	135,000
டிரக்டர் மற்றும் இழுவை வண்டி	30,000	72,000	90,000
மொத்தம்			900,000

1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மோட்டார் சைக்கிள்களின் எண்ணிக்கை 1984 ஆம் ஆண்டில் 6 மடங்காக அதிகரித்தது. அனைத்து வாகனங்களினதும் எண்ணிக்கையை 1970 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் 1990 ஆம் ஆண்டில், 14 மடங்காக அதிகரித்திருந்தது. எல்லாமாக 9 இலட்சம் வாகனங்கள் (1990) இருந்தன. இவற்றில் ஏறத்தாழ 50 வீதமானவை மோட்டார் சைக்கிள்கள், மோட்டார் கார்கள் 20 வீதமானவை. லொறி வாகனங்கள் (டிரக்டர்கள்) 15 வீதமானவை. பஸ்கள் 5 வீதமானவை. டிரக்டர்களும் இழுவைகளும் 10 வீதமாகும். இவற்றில் 65 வீதமான வாகனங்கள் கொழும்பு, கம்பகா, களுத்துறை ஆகிய மாவட்டங்களிலேயே காணப்படுகின்றன.

1977 ஆம் ஆண்டின் பின்னரேயே வாகனங்களின் பயன்பாடு பெருமளவுக்கு அதிகரித்துள்ளது. இதற்கு அரசாங்கத்தின் தடையற்ற இறக்குமதி கொள்கையும் முக்கிய காரணமாகும். இதனால் 17.5 மில்லியன் மக்களை கொண்ட இலங்கையில் ஏறத்தாழ 9 இலட்சம் வாகனங்கள் இருப்பதால் 20 பேருக்கு ஒரு மோட்டார் வாகனம் பயன்பாட்டில் காணப்படுவதாக கூற முடியும்.

இலங்கையில் கடந்த 9 வருடங்களில் வாகனங்கள் பின்வருமளவில் இறக்குமதியாகியுள்ளன.

அட்டவணை - 5.14

இலங்கை- இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வானங்களின் எண்ணிக்கை
-1983- 91

இலங்கை போக்குவரத்து சபைக்கான பஸ் வண்டிகள்	-	2,082
தனியார் சேவைக்கான கோச் வாகனங்கள்	-	19,884
தனியார் கார்கள்	-	93,825
மோட்டார் சைக்கிள்கள்	-	347,320
லொரிகள்	-	40,067
பொருள் ஏற்றும் ஏனைய வாகனங்கள்	-	792
டிரக்டர்கள்	-	4,916
இழுவை வண்டிகள்	-	4,437
ஏனையவை	-	22,252
பொதுவான ஏனைய வாகனங்கள்	-	76

மொத்தம்		535,653

புகையிரத போக்குவரத்து இலங்கையில் 1902 ஆம் ஆண்டு சட்டத்துடன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. தற்போது 1,394 கிலோ மீற்றர் அகன்ற புகையிரத வீதியும் 59 கிலோ மீற்றர் குறுகிய புகையிரத வீதியும் பயன்பாட்டில் உள்ளன. 1865 ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக கொழும்பில் இருந்து கண்டிக்கு 120 கிலோ மீற்றர் புகையிரத வீதி நிருமாணிக்கப்பட்டது. 1924 ஆம் ஆண்டு

பதுளைக்கும் 1905 ஆம் ஆண்டு காங்கேசன் துறைக்கும், 1895 ஆம் ஆண்டு மாத்தறைக்கும் 1926 ஆம் ஆண்டு புத்தளத்திற்கும் புகையிரத வீதி தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

களனி பள்ளத்தாக்கில் அமைக்கப்பட்ட குறுகிய புகையிரத வீதி ஒப்பநாயக்க வரை அமைக்கப்பட்டிருந்தமை இப்போது அவிசாவளையுடன் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 1985 ஆம் ஆண்டு 237 புகையிரத எஞ்ஜின்களும் 1366 பிரயாணிகள் பெட்டிகளும் 3840 பொருட்கள் கொண்டு செல்லும் பெட்டிகளும் பயன்பாட்டிலிருந்தன. பிரயாணிகள் மூலமாகவே 60 சதவீத வருமானம் பெறப்பட்டது. பராமரிப்பு செலவு அதிகமாதலால் புகையிரத சேவை தொடர்ந்தும் நட்டத்திலேயே இயங்கி வருகின்றது.

நீர்போக்குவரத்து உள்நாட்டில் வளரவில்லை என்றே கூற வேண்டும். டச்சுக்காரர்கள் புத்தளம் முதல் களுத்துறை வரை உள்நாட்டு நீர்ப் போக்குவரத்துக்கான கால்வாயை அமைத்திருந்தனர். அது இப்போது பயன்பாட்டில் இல்லை.

கடற்போக்குவரத்து பெருந்தோட்ட உற்பத்திகளை சர்வதேச சந்தைகளுக்கு அனுப்ப வேண்டி ஏற்பட்டதோடு வளர்ச்சி பெற்று விட்டது. ஆசியாவில் உள்ள சிறந்த இயற்கைத் துறைமுகம் திருகோணமலையாகும். இது 20.25 சதுர கிலோ மீற்றர் கடற்பரப்பினையும் 52.6 சதுர கி. மீற்றர் நிலப்பரப்பினையும் கொண்டு ஒரே நேரத்தில் 100 பெரிய கப்பல்களை பாதுகாப்பாக நிறுத்தி வைக்கும் வசதிகளைக் கொண்டுள்ளது. புகையிரதம் வீதிப்போக்குவரத்து என்பனவற்றால் கொழும்புடன் நன்கு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இது சிறந்த துறைமுகமானாலும் கொழும்பை போன்று வர்த்தக தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு பிரதான கடற்பாதையில் அமையவில்லை. அதனால் இலங்கையில் கொழும்புக்கு அடுத்த இரண்டாவது துறைமுகமாகவே காணப்படுகிறது. இலங்கையின் கடற்போக்குவரத்தில் ஏற்றி இறக்கப்படுவனவற்றில் ஆறில் ஒரு பங்கு திருகோணமலை துறைமுகத்தில் ஏற்றி இறக்கப்படுகிறது.

காலிதுறைமுகம் இலங்கையில் மூன்றாவது துறைமுகமாகும். நவீன கப்பல்கள் மிகப் பெரியவனாக இருப்பதனாலும் காலித்துறைமுகத்தின் துழைவாயில் பாறைகளைக் கொண்டிருப்பதனாலும்

சிறப்பாக வளர முடியவில்லை. அது கொழும்பு துறைமுகத்தினால் ஏற்றி இறக்கப்படும் பொருள்களில் ஒரு வீதத்தினையே ஏற்றி இறக்குகிறது.

கொழும்பு துறைமுகம் திறந்த துறைமுகமாகவும் கப்பல்கள் நங்கூரமிட்டு நிறுத்தப்பட அபாயகரமாகவும் இருந்தது. ஆயினும் கொழும்பு கண்டி வீதியமைப்பு புகையிரத பாதையமைப்பு என்பன ஆரம்ப கால பெருந்தோட்ட உற்பத்திகளை கொழும்பிற்கு இலகுவாக கொண்டு வரக் காரணமாயின. அலைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் அணை அமைப்புகள் நிர்மானிக்கப்பட்டு மொன்சூன் கால அலைகளில் இருந்து கப்பல்கள் பாதுகாப்பாகத் தங்கக் கூடியதாக 2.6 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்புடைய வசதிகள் 1900 ஆம் ஆண்டளவில் அமைக்கப்பட்டன. படிப்படியாக பல வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு 1984 ஆம் ஆண்டளவில் தென்னாசியாவின் சிறந்த துறைமுகங்களில் ஒன்றாக கொழும்பு துறைமுகம் வளர்ச்சியுற்றுள்ளது.

1954 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை கப்பல் வழிகள் கம்பனி நிறுவப்படும் வரை இலங்கையில் வெளிநாட்டு நிறுவனங்களே கப்பல் போக்குவரத்தை கையாண்டன. இலங்கையில் பெற்றோலிய சுத்திகரிப்பு அறிமுகத்தோடு கப்பல் போக்குவரத்திலும் இலங்கை செல்வாக்கு பெறலாயிற்று. இலங்கை கப்பல் கூட்டுத் தாபனத்துடன் இணைந்ததாக இலங்கை கப்பல் வழிகள் கம்பனி இயங்குகிறது. இக்கூட்டுத்தாபனத்திடம் 8 வழக்கமான கப்பல்களும், நான்கு கொள்கலன்கள் கொண்ட கப்பல்களும் பயன்பாட்டில் உள்ளன. அவற்றின் எடை 594,000 தொன்களாகும். யப்பானில் 35,932,000 தொன்னும் இந்தியாவில் 6,726,000 தொன்னும் பாரமுள்ள கப்பல்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளதோடு ஒப்பிடுகையில் இலங்கையில் கப்பல்கள் மிகக் குறைவு என்பதனை அறிய முடிகிறது.

ஆகாய விமானப் போக்குவரத்து இலங்கையில் 1936 ஆம் ஆண்டில் கொழும்புக்கு தெற்கே 12 கி.மீ. தூரத்தில் இரத்தமலானை என்னுமிடத்தில் அமைக்கப்பட்ட விமான நிலையத்துடன் ஆரம்பமாயிற்று. இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் (டாடா) இரண்டு வருடங்களில்

பின்னர் தபால் சேவையை மேற்கொண்டது. 1946 ஆம் ஆண்டில் எயர்சிலோன் நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டு டாக்கோட்டா விமானங்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டன. 1949 ஆம் ஆண்டு முதல் சர்வதேச விமான போக்குவரத்து இலங்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1979 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எயர்லங்கா நிறுவனம் 20 நாடுகளில் உள்ள 25 விமான நிலையங்களுடன் விமான சேவையினை செய்து வருகிறது. 5 விமானங்கள் இருந்தன. இப்போது (1995) கொழும்பில் இருந்து இலண்டனுக்கு 10 மணித்தியாலம் 27 நிமிடங்களில் செல்லும் ஏ 340 எயர்பஸ் போன்ற சேவைகளும் அறிமுகமாகியுள்ளன. 1961 ஆம் ஆண்டில் கண்டிய அரசின் உதவியுடன் நிர்மானிக்கப்பட்ட கட்டுநாயக்கா விமான நிலையம் 3368 மீற்றர் விமான ஓட்ட பாதையினை கொண்டது. இது அண்மை காலங்களில் பல்வேறு புதிய வசதிகளைக் கொண்டதாகப் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. உத்தேச மதிப்பீட்டொன்றின்படி இலங்கையில் ஏறத்தாழ பத்து இலட்சம் பேர் போக்குவரத்துடனும் அதனுடன் தொடர்பான தொழில்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர் என அறிய முடிகிறது.

நவீன பொருளாதார அபிவிருத்தியில் போக்குவரத்தின் பங்கு மிக முக்கியமானது. மக்களையும் பொருட்களையும் இடத்திற்கிடம் கொண்டு செல்வது மிக முக்கியமாகும். யப்பானில் 200 கி. மீற்றர் தூரப் பகுதிகளில் இருந்து அன்றாடம் வேலைக்கு சென்று வரும் வகையிலான போக்குவரத்து வசதிகள் வளர்ந்துள்ளன. ஒப்பீட்டு வாய்ப்புகளின் பயன்பாட்டினை பெறுவதற்கு சிறந்த போக்குவரத்து அவசியமாகிறது. இலங்கையின் தேயிலை அல்லது பிறேசிலின் கோப்பி கியூபாவின் சீனி பாற்பண்ணை வலயத்தின் பால், வெண்ணெய் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் தென் மாநிலங்களில் உள்ள சோளவலய தானியங்கள், வயோமிங் மாநில கோதுமை, ஐமெய்காவிலிருந்து இறக்குமதியாகிய வாழைப்பழம் போன்றவற்றுடன் நியூயோர்க் பிரசை காலை உணவை மகிழ்ச்சியுடன் சாப்பிட வாய்ப்பாயிருப்பது போக்குவரத்து துறையின் வளர்ச்சி என்பதனை மறுக்க முடியாது.

எனவே நவீன உலகில் அபிவிருத்தியின் செய்முறைக்கு திறமையான போக்குவரத்து மிக அத்தியாவசியமாகும்.

சுற்றுலாத்தொழில்: 1994 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு 407,511 சுற்றுலாப்பயணிகள் வந்து சென்றனர். இதில் மேற்கைரோப்பிய நாட்டினர் 253,899 பேர்கள். இதனால் ரூபா 11,375 மில்லியன் அந்நிய செலாவணியாகப் பெறப்பட்டது.

வெளிநாட்டு தொழில் வாய்ப்பு: 1994 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை வெளிநாட்டு தொழில் வாய்ப்பு பணியகம் மூலம் 131,863 பேர் தொழில் பெற்றிருந்தனர். இவ்வாண்டில் இவர்கள் மூலம் 30,592 மில்லியன் ரூபா வருமானம் அந்நிய செலாவணியாகப் பெறப்பட்டது. வெளிநாடுகளில் மொத்தமாக ஏறத்தாழ 150,000 இலங்கையர் தொழில் புரிவதாகவும் இதில் 125,000 பேர் புதிதாக தொழிலுக்கு சேர்ந்தவர்கள் என்றும் 25,000 பேர் தமது பழைய தொழில்களை தொடர்ந்தும் வெளிநாடுகளில் செய்பவர்கள் எனவும் அறிய முடிகிறது. இவர்களில் சவுதி அரேபியாவில் 45 வீதத்தினரும் குவைத்தில் 19 வீதத்தினரும் ஐக்கிய அரபு எமிரேட்டில் 17 வீதத்தினரும் பணிபுரிகின்றனர். இவர்களை விட யேமன், குவைட், மாலைதீவுகள், சிங்கப்பூர், குவாட்டர், ஜோர்தான், ஈராக், கிரீஸ் ஆகிய நாடுகளிலும் இலங்கையர் பணிபுரிகின்றனர்.

வெளிநாட்டு கடனுதவிகள்: 1994 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்திற்கு 8,257 மில்லியன் ரூபா வெளிநாட்டு உதவி பயன்படுத்தப்பட்டது. இது இலங்கையின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியுடன் ஒப்பிடுகையில் 1.4 வீதமாகும். 1994 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் மொத்த வெளிநாட்டு கடன் ரூபா 300,174 மில்லியனாகும். இதில் 7,606 மில்லியன் ரூபா 1994 ஆம் ஆண்டு திருப்பி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்வதேச நிறுவனங்கள்: இலங்கை ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலும் அதன் பல்வேறு உப நிறுவனங்களிலும் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி நிறுவனம், உணவு விவசாய நிறுவனம், உலக சுகாதார நிறுவனம், யுனெஸ்கோ, சர்வதேச தொழிலாளர் நிறுவனம், அங்ஸ்டாட் உலக வர்த்தக

நிறுவனம், பொதுநலவாய நாடுகளின் நிறுவனம், கொழும்புத் திட்ட நாடுகளின் நிறுவனம், சர்க் அமைப்பு, அணிசேரா நாடுகளின் அமைப்பு போன்ற பல்வேறு அமைப்புகளில் அங்கத்துவம் கொண்டுள்ளது. இவற்றை விட பல சர்வதேச தொண்டர் நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயல்படுகின்றது.

நலன்புரிசேவைகள்: இலங்கை அடிப்படையில் ஒரு குறைவிருத்தி நாடாக இருந்த போதிலும் அது சுதந்திரம் பெற்ற காலம் முதலாகவே நலன்புரி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளது. இதனால் ஏனைய குறைவிருத்தி நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் சில சாதகமான முன்னேற்ற நிலைமைகள் காணப்படுகின்றன. தென்னாசிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இலங்கையே மனித வள அபிவிருத்தியில் முன்னணி வகிக்கின்றது. 1993 ஆம் ஆண்டளவில் சராசரி இலங்கையர் 71 வருடங்கள் வாழ்ந்ததாக அறிகிறோம். எழுத்தறிவு வீதம் 88 வீதமாக உள்ளது. சிக மரணம் 1000 பிறப்புக்கு 19 ஆகும். சராசரி உணவு நுகர்ச்சி நாளொன்றிற்கு 2270 கலோரியாக உள்ளது. இவை யாவற்றிற்கும் அரசின் நலன்புரி நடவடிக்கைகளே காரணமாகும்.

மருத்துவ சேவை: 1994 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் மொத்த செலவினங்களில் 5 வீதமான ரூபாய் 9,185 மில்லியன் மருத்துவ சேவைக்காக செலவிடப்பட்டது. அரசு 504 மருத்துவமனைகளை ஏறத்தாழ 50,000 கட்டிடங்களுடன் பராமரித்து வருகிறது. இவற்றை விட 365 டிஸ்பென்சரிகளும் சேவையில் உள்ளன. 3,967 மேற்கத்திய வைத்திய பயிற்சி கொண்ட வைத்தியர்களும் 13,562 ஆயுள் வேத வைத்தியர்களும் 1,298 மருத்துவ உதவியாளர்களும் வைத்திய சேவையில் உள்ளனர். 13,000 மருத்துவ நாதிகள் பணிபுரிகிறார்கள். இவற்றின் காரணமாகவும் உணவுப் பங்கீடு போன்றன காரணமாகவும் இறப்பு வீதம் குறைந்ததோடு சராசரி வாழ்நாளும் சராசரி இலங்கையருக்கு அதிகரித்துள்ளது.

கல்வி வசதி: இலங்கையில் 10,760 பாடசாலைகள் உள்ளன. இவற்றில் 10,193 அரசினால் நிர்வகிக்கப்படும் இலவச பாடசாலைகளாகும். இவற்றில் 4.3 மில்லியன் மாணவர்கள் 188,000 ஆசிரியர்களினால் போதிக்கப்படுகிறார்கள். சராசரியாக 22.1 மாணவர்க

ளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதாசாரம் பேணப்படுகிறது. அரசினது மொத்த செலவினத்தில் 11 வீதமான 18,000 மில்லியன் ரூபா கல்விக்காக செலவிடப்பட்டுள்ளது. இலவசக் கல்வியுடன் இலவச மதிய உணவு, இலவச புத்தகங்கள், போக்குவரத்து கட்டண சலுகை என்பன காரணமாக பொதுவான கல்வியும் எழுத்தறிவும் வளர்ந்துள்ளது. 1994 ஆம் ஆண்டு கலை, வர்த்தகம், முகாமைத்துவக் கல்விக்காக 4,369 பேர் பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதி பெற்றனர். விஞ்ஞானம், மருத்துவம், பொறியியல் கல்விக்காக 3,370 பேர் அனுமதிக்கப்பட்டனர். 1994 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் 9 பல்கலைக்கழங்களிலும் 30,764 மாணவர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். இவற்றில் 2,319 விரிவுரையாளர்களும், பேராசிரியர்களும் பணி புரிந்தனர். பல்கலைக்கழங்களில் விரிவுரையாளர் மாணவர் விகிதாசாரம் 1:13 ஆகும். திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் 20,022 மாணவர்கள் பதிவு செய்திருந்தனர். அங்கே 382 ஆசிரியர்கள் பணி புரிந்தனர். இவற்றை விட 11 இணைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழங்களில் 3,000 மாணவர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். அவற்றில் 200 விரிவுரையாளர்கள் பணிபுரிந்தனர்.

வறுமை ஒழிப்பும் உணவுப் பங்கீடும்: உலகப் போர் காலம் தொடக்கம் இலங்கையில் உணவுப் பங்கீட்டில் அரசு ஈடுபட்டிருந்தது. படிப்படியாக உணவுப் பங்கீடானது நியாயவிலை, மானிய விலை, இலவச அரிசி போன்ற ஏற்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது. உணவு முத்திரை, ஜனசக்தி திட்டம், சமுர்த்தித் திட்டங்களும் முக்கியமானவை.

உணவு முத்திரை, வறிய குடும்பங்களுக்கு இலங்கையின் 25 மாவட்டங்களிலும் வழங்கப்பட்டது. 1989 ஆம் ஆண்டில் 78 இலட்சம் மக்களைக் கொண்ட குடும்பங்களுக்கு இம்முத்திரை வழங்கப்பட்டது. 1991 ஆம் ஆண்டில் இது 68 இலட்சம் மக்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தவர்களுக்குமே ஒரு அளவான உணவு வழங்கும் இத்திட்டம் வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழுள்ள குடும்பங்களுக்கு உதவியாக இருந்தது.

ஜனசக்தி திட்டம் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ்வாழும் குடும்பத் தினருக்கு அவர்களது வறுமையினை நிரந்தரமாக போக்கி, அவர்களை உற்பத்தி நிறுவுள்ளவர்களாக மாற்றுவதாகும். மாதாந்தம் 700 ரூபாவிற்கு குறைந்த வருவாயினை கொண்ட குடும்பங்களுக்கு மாதாந்தம் 1458/- ரூபா உணவுத் தேவைகளுக்காக வழங்கப்படும். இதனை விட 1042/- ரூபா சேமிப்பாக வங்கியிலிடப்பட்டு இரண்டு வருடங்களின் பின் நிரந்தர வருவாயினை பெற தேவையான முதலீடாக 25,000 ரூபாவாக வழங்கப்படும்.

1989 ஆம் ஆண்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட இத்திட்டம் மக்களை ஆரம்ப வளமாகவும் அவர்களின் வறுமையை நீக்கி முன்னேற்றம் அடையச் செய்யும் நோக்கினையும் கொண்டிருந்தது. 63 பிரதேச செயலாளர் பிரிவிலுள்ள மூன்று இலட்சம் குடும்பங்கள் முதற்கட்டத்தில் இத்திட்டத்தின் கீழ் நன்மையடைந்தன.

1994 ஆம் ஆண்டில் பதவி பெற்ற பொது சன ஐக்கிய முன்னணி சமுர்த்தி திட்டத்தினை முன்வைத்தது. இதன்படி 1500 ரூபாவிற்கு குறைந்த வருமானம் பெறும் குடும்பங்களுக்கு மாதாந்தம் ஒரு தொகை பணவுதவி வழங்கப்படும். மாத வருவாய் 500 ரூபாயாக இருக்கும் ஒரு இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு மாதாந்தம் 1000 ரூபாயும், 1000 ரூபா மாத வருமானம் கொண்ட 11 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு மாதாந்தம் 500 ரூபாயும் வழங்கப்படும்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் வறிய மக்களுக்கு சுய தொழிலிற்கான கடன் வழங்கும் வசதிகளும் சமூக அபிவிருத்தி திட்டங்களும் செயற்படுத்தப்படும்.

இலங்கை குறைவிருத்தி நாடுகளுக்குரியதான பல்வேறு பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் நாட்டில் வறுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக காலத்திற்கு காலம் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் வேறுபட்ட வறுமை நிவாரண நடவடிக்கைகளும் (இலவச உணவு, உணவு முத்திரை, சனசலிய, சமுர்த்தி) நலன்புரி சேவைகளான இலவச கல்வி, இலவச மருத்துவ சேவை, மானியம் வழங்கும் இன்னும் பல சேவைகளும் காரணமாக மக்களின் பௌதீக வாழ்க்கை பண்பு கட்டெண்

உலக நாடுகளில் மிக உயர்தர வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கொண்டதான முதல் 25 நாடுகளுக்குள் காணப்படுகிறது.

ஆனால் அபிவிருத்தியினை இனங்காட்டப் பயன்படுத்தப்படும் தலா மொத்த தேசிய உற்பத்தி, வளர்ச்சிவீதம், கைத்தொழிலாக்கம் சார்ந்த குறிகாட்டிகள், சர்வதேச வர்த்தகம், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, மூலதனவாக்கம் என்பனவற்றில் இலங்கை பல குறைவிருந்தி நிலைமைகளுடன் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தலா மொத்த தேசிய உற்பத்தியை பொருத்த மட்டில் உலக நாடுகள் 132 உடன் ஒப்பிடுகையில் அது இறங்குவரிசையில் 100 ஆவது இடத்தினை வகிக்கின்றது. (பின்னிணைப்பு.1)

இயற்கை மூலவளப் பயன்பாடு, மனித மூலவளப்பயன்பாடு என்பனவற்றைப் பொருத்தமட்டில் இலங்கை முன்னேற்றம் அடைய இன்னும் பலபடிகள் உள்ளன. எனவே இவை யாவற்றையும் மனதில் கொண்டு அவதானிக்கும் போது இலங்கை தனது வளங்களை இன்னும் முழுமையாக பயன்படுத்தாத ஒரு குறைவிருத்திப் பொருளாதாரமாகவே காட்சி அளிக்கின்றது.

பின்னிணைப்பு-1

உலக நாடுகள் - அபிவிருத்தி சார்ந்த தரவுகள்

நடு வாரண்டி சனநாயக சந்திராமை	நிவர்த்தனம்	மொத்த உள் வரவு	சமூக அபிவிருத்தி	சமூக அபிவிருத்தி	சமூக அபிவிருத்தி	சமூக அபிவிருத்தி
1992	1970	1980	1980	1980	1980	1980
(மில்லியன் ரூபாய்)	(மில்லியன் ரூபாய்)	(மில்லியன் ரூபாய்)	(மில்லியன் ரூபாய்)	(மில்லியன் ரூபாய்)	(மில்லியன் ரூபாய்)	(மில்லியன் ரூபாய்)
3191.3	38929	390	3.9	12.2	62	52
1145.6	26080	370	1.2	22.1	56	56
16.5	802	60	-3.6	38.0	44	79
54.8	1222	110	-1.9	4.3	49	--
25.9	945	110	00	14.1	51	--
4.4	72	160	1.4	12.5	43	89
19.9	141	170	2.0	8.5	54	74
17.5	236	170	--	--	43	65
1.5	47	180	6.3	8.7	48	75

குறைவான தரவுகள் (சீனா, இந்தியா உட்பட)

1. மொசாம்பிக்
2. எதியோப்பியா
3. தன்சானியா
4. சியாராலியோன்
5. நேபாளம்
6. உகாண்டா
7. டிரினிடாட்

8. பருவ்படி	5.8	28	210	1.3	10.7	4.5	48	60	50
9. மலாலி	9.1	118	210	-0.1	8.8	15.1	44	--	--
10. வங்காள தேசம்	114.4	144	220	1.8	20.8	9.1	55	78	65
11. சாட்	6.0	1284	220	3.4	7.7	0.9	47	82	70
12. கினியாபாசோ	1.0	36	220	1.6	5.7	59.3	39	76	64
13. மடகஸ்கார்	12.4	587	230	-2.4	9.9	16.4	51	27	20
14. வாவேலாஸ்	4.4	237	250	--	--	--	51	--	--
15. குவண்டா	7.3	26	250	-0.6	15.1	3.6	46	63	50
16. நைஜர்	8.2	1267	280	-4.3	10.9	1.7	46	83	72
17. பர்கினா பாசோ	9.3	274	300	1.0	8.6	3.5	48	91	82
18. இந்தியா	883.6	3288	310	3.1	8.4	8.5	61	66	52
19. தென்யா	25.7	580	310	0.2	10.1	9.3	59	42	31
20. மாலி	9.0	1240	310	2.7	9.7	3.7	48	76	68
21. நைஜீரியா	101.9	924	320	-0.4	15.2	19.4	52	61	49
22. நிக்கராகுவா	3.9	130	340	-5.3	12.8	656.2	67	--	--
23. டோகோ	3.9	57	390	-1.8	8.9	4.2	55	69	57
24. பெனின்	5.0	113	410	-0.7	10.3	1.7	51	84	77
25. மத்திய ஆபிரிக்க குடியரசு	3.2	623	410	-1.5	12.1	4.6	47	75	62
26. பாகிஸ்தான்	119.3	796	420	3.1	13.4	7.1	49	79	65
27. கானா	15.8	239	450	-0.1	35.2	38.1	56	49	40
28. சீனா	1162.2	9561	470	7.6	--	6.5	69	38	27
29. டஜிபிஸ்தான்	5.6	143	490	--	--	--	69	--	--
30. கினியா	6.1	246	510	--	--	--	44	87	76
31. மொரிடானியா	2.1	1026	530	-0.8	9.9	8.3	48	79	66
32. இலங்கை	17.4	66	540	2.6	12.3	11.0	72	17	12

33. சிம்பாபே	10.4	391	570	-0.9	9.4	14.4	60	40	33
34. ஹொன்டூராஸ்	5.4	112	580	-0.3	8.1	7.6	66	29	27
35. ஹெசுராடோ	1.0	30	590	-0.5	9.7	13.2	60	--	--
36. எகிப்து	54.9	1101	640	1.8	9.6	13.2	62	66	52
37. இந்தோனேசியா	184.3	1905	670	4.0	21.5	8.4	60	32	23
38. மியன்மார்	43.7	677	--	--	11.4	14.8	60	28	19
39. சோமாலியா	8.3	638	--	--	15.2	49.7	49	86	76
40. சூடான்	26.5	2506	--	--	14.5	42.8	52	88	73
41. யேமன் குடியரசு	13.0	528	--	--	--	--	53	74	62
42. சாம்பியா	8.3	753	--	--	7.6	48.4	48	35	27
நடுத்தர வருமான பொருளா	1418.7	62740	2490	-0.1	31.0	105.2	68	--	--
தரநிலைகள் தாழ் நடுத்தர (மத்திய வருமான பொருள்கள்)	941.0	40903	--	--	23.8	40.7	67	--	--
43. கோஸ்ட்டி ஐவோரி	12.9	322	670	-4.7	13.0	1.9	56	60	46
44. பொலிவியா	7.5	1099	680	-1.5	21.0	220.9	60	29	23
45. அசர்பெய்ஜான்	7.4	87	740	--	--	--	71	--	--
46. பிலிப்பைன்ஸ்	64.3	300	770	-1.0	13.3	14.1	65	11	10
47. ஆர்மேனியா	3.7	30	780	--	--	--	70	--	--
48. ரெனகல்	7.8	197	780	0.1	8.5	5.2	49	75	62
49. கெமரூன்	12.2	475	820	-1.5	9.8	3.5	56	57	46
50. கிர்கிஸ் குடியரசு	4.5	199	820	--	--	--	66	--	--
51. ஜியோர்ஜியா	5.5	70	850	--	--	--	72	--	--

76. போலந்து	38.4	513	1910	0.1	--	67.9	70	--
77. லத்தீனியா	2.6	65	1930	0.2	--	15.3	69	--
78. ஸ்வைட்ஸ்								
குடியரசு	5.3	49	1930	--	--	--	71	--
79. கொஸ்டாரிகா	3.2	51	1960	0.8	15.3	22.5	76	7
80. துருக்கி	58.5	779	1980	2.9	29.4	46.3	67	19
81. ஈரான்								
இஸ்லாமிய குடியரசு	59.0	1648	2220	-1.4	--	16.2	65	46
82. பனாமா	2.5	77	2420	-1.2	7.7	2.1	73	12
83. செக் குடியரசு	10.3	79	2450	--	--	--	72	--
84. ருசிய சமஸ்தி	149.0	17075	2510	--	--	--	69	--
85. சிலி	13.6	757	2730	3.7	187.1	20.5	72	7
86. அல்பேனியா	3.4	29	--	--	--	--	73	--
87. மொங்கோலியா	2.3	1567	--	--	--	--	64	--
88. சிரியா குடியரசு	13.0	185	--	--	11.8	15.5	67	36
உயர் நடுத்தர வருமான நாடுகள்	477.7	21837	4020	0.8	34.5	154.8	69	18
89. தென் ஆப்பிரிக்கா	39.8	1221	2670	0.1	13.0	14.3	63	--
90. மொரிசியஸ்	1.1	2	2700	5.6	15.3	8.3	70	--
91. எஸ்தோனியா	1.6	45	2760	-2.3	--	20.2	70	--
92. டிரினிடட்	153.9	8512	27701	0.4	38.6	370.2	66	19
93. பொட்ஸ்வானா	1.4	582	2790	6.1	11.6	12.6	68	26
94. மலேசியா	18.6	330	2790	3.2	7.3	2.0	71	22
95. வெனிசுவேலா	20.2	912	2710	-0.8	14.0	22.7	70	8

96. பெலாரஸ்	10.3	208	2930	--	--	71	--	--
97. ஹங்கேரி	10.3	93	2970	0.2	2.8	69	--	--
98. உருகுவே	3.1	177	3340	-1.0	63.9	72	4	4
99. மெக்ஸிகோ	85.0	1958	3470	-0.2	18.1	70	15	13
100. டிரினிடாட் & டொபாகோவும்	1.3	5	3940	-2.6	18.5	71	--	--
101. கர்ப்பான்	1.2	268	4450	3.7	17.5	54	52	39
102. ஆர்ஜன்டீனா	33.1	2767	6050	-0.9	134.2	71	5	5
103. குமான்	1.6	212	6480	4.1	28.0	70	--	--
104. சுலோவேனியா	2.0	20	6540	--	--	73	--	--
105. போடோரிகோ	3.6	9	6590	--	0.9	74	--	--
106. கொரியா	43.7	99	6790	8.5	20.1	71	7	4
107. கிரீஸ்	10.3	132	7290	1.0	14.5	77	11	7
108. போர்ந்துக்கல்	9.8	92	7450	3.1	16.7	74	19	15
109. சவுதி அரேபியா	16.8	2150	7510	-3.3	24.9	69	52	38
110. தாழ்வமான நாடுகள்	4610.1	101669	1040	0.9	26.2	64	46	36
உபகாரா ஆபிரிக்கா	543.0	24274	530	-0.8	13.6	52	62	50
கிழக்காசியா, பசிபிக்	1688.8	1636.8	760	6.1	16.6	68	34	24
தென் ஆசியா	1177.9	5133	310	3.0	9.7	60	69	55
ஐரோப்பா	494.5	2480	2080	--	18.7	70	--	--
மத்திய ஆசியா								
மத்திய கிழக்கு								
வட ஆபிரிக்கா	252.6	11015	1950	-2.3	17.0	64	57	45

128. ஐக்கிய அமெரிக்கா	255.4	9373	23240	1.7	7.5	3.9	77	c
129. நோர்வே	4.3	324	25820	2.2	84	4.9	77	c
130. டென்மார்க்	5.2	43	26000	2.1	10.1	4.9	75	c
131. சுவீடன்	8.7	450	27010	1.5	10.0	7.2	78	c
132. யப்பான்	124.5	378	28190	3.6	8.5	1.5	79	c
133. சுவீட்சர்லாந்து	6.9	41	36080	1.4	5.0	5.0	79	c
உலகம்	5438.2	133378	4280	1.2	11.6	17.2	66	35

e: 5 சதவீதத்திற்கும் குறைவு

--- : தரவு கிடைக்கவில்லை.

பின்னிணைப்பு-II

கலைச்சொற்கள்

அகச்சிக்கனம்	- Internal Economics
அபிவிருத்தி	- Development
அதிகரித்துச் செல்லும் விளைவு	- Increasing returns
அறிவியலாளர்	- Scientists
அமைப்பு உருமாற்றம்	- structural change
இடை நிலை	- Intermediate
இறுதி உற்பத்தி	- Final product
உபாயம்	- Strategy
உள்ளீடு	- Input
உள்ளமைப்பு	- Infrastructure
உள்வாரி	- Internal
எழுத்தறிவு	- Literacy
எதிர் நடவடிக்கை	- Resistance
கேள்வி	- Demand
மொத்தக்கேள்வி	- Aggregate demand
கொள்ளளவு	- Capacity
குறைந்து செல்லும் விளைவு	- Diminishing returns
சமூக மேந்தலைகள்	- Social overheads
சமனான வளர்ச்சி	- Balanced growth
சமனற்ற வளர்ச்சி	- Unbalanced growth
சமமின்மை	- imbalance
சமநிலை	- Equilibrium
சிகு மரணம்	- Infant mortality
சேவைகள்	- Services
பணவீக்கம்	- Inflation
புறச்சிக்கனம்	- External Economics
தலா வருமானம்	- Per Capital Income
தேசிய வருமானம்	- National Income
தூண்டும் செய்முறை	- Stimuli
தொழில் நுட்பம்	- Technology

நிரம்பல்	- Supply
நிறுவனம்	- Institution
நுகர்ச்சி	- Consumption
நுண்பாக	- Micro
நெகிழ்ச்சி	- Elasticity
நேரடி உற்பத்தி	- Direct Productive
நடவடிக்கைகள்	Activities
பிறப்பில் எதிர்பார்க்கப்படும்	- Life Expectancy
வாழ்நகாலம்	- Backward Linkage
பின்னோக்கிய இணைப்பு	- Physical Quality of Life
பௌதீக வாழ்க்கைப்	Index
பண்புச் சுட்டெண்	- Big Push
பெரும் உந்தல்	- Macro
பேரின, பேரண்ட	- Mass production
பேரளவு உற்பத்தி	- Redistribution
மறுபங்கீடு	- Investment
முதலீடு	- Capital
மூலதனம்	- Capital formation
மூலதனவாக்கம்	- Complementary market
முழுமையாக்கப்பட்ட சந்தை	- Forward Linkage
முன்னோக்கிய இணைப்பு	- Real Savings
மெய்ச்சேமிப்பு	- Aggregate demand
மொத்தக்கேள்வி	- Income
வருமானம்	- Growth sources
வளர்ச்சி மூலங்கள்	- Growth rate
வளர்ச்சி வீதம்	- Income elasticity
வருமான நெகிழ்ச்சி	- Design
வடிவமைப்பு	- Less developed
விருத்தி குறைந்த	- Developed
விருத்தி பெற்ற	- Expansion
விஸ்தரிப்பு	- Output
வெளியீடு	- External
வெளிவாரி	

பின்னிணைப்பு-III

துணை நூல்கள் பட்டியல்

01. Agrawal, A.N., **Indian Economy, Problems of Development and Planning (1988), (New Delhi).**
02. Alan, B.Mountjoy, (Ed.), **Developing the underdeveloped countries, (Bristol), (1971).**
03. Beckford, George L, **Persistent Poverty; (London), (1972).**
04. Bocke, J.H **"Economies and Economic Policy of Dual Societies" (New York) (1953), in Leading Issues in Economic Development G.M.Meier (Ed.) (1975).**
05. Central Bank of Sri Lanka, **Report on consumer Finance, and Socio Economic Survey 1986/87, Sri Lanka Part I, (Nov. 1993), (Colombo)**
06. Central Bank of Sri Lanka, **The Alleviation of Poverty in Sri Lanka (CBSL/ UNICEF), A Symposium, (1987), (Colombo)**
07. Central Bank of Sri Lanka **Annual Report-1994, (1995), (Colombo).**
08. Central Bank of Sri Lanka, **Economic and Social statistics of Sri Lanka, (Colombo), (Nov. 1992).**
09. Department of Census and Statistics, **Census of population and Housing 1981, General Report, Vol.3, (1986), (Colombo)**

10. Economic Growth Department, I.D.E. (Institute of Developing Economies) (Ed.) **New Directions of Asia's Development Strategies:** (1980), (Tokyo).
11. Hentry Bernstein (Ed.), **Underdevelopment and Development, The Third world today,** (Penguin), (1978), (England)
12. Hirschman A.O, **The Strategy of Economic Development**
13. Nurkse, R., **Problem of capital formation in under- developed countries.**
14. Meier, Gerld, M. (Ed.), **Leading Issues in Economic Development** (Hong Kong) (Oxford University press), (1975)
15. Mukerjee, **National Income of India: Trends and structure,** (1969), (New Delhi)
16. Myrdal, Gunnar, **The challange of world poverty,** (1970), (London).
17. Paul Streeten, "Balanced Versus unbalanced growth". *Economic weekly*, 20 April 1963, reproduced in **Leading Issues in Econimic Development,** Gerald Meier (Ed.), 1975 R.Nurkse **Equilibrium and growth in the world Economy.**
18. Paul N.Rosenstein-Rodan, "Problems of Industrialisation of Eastern and South Eastern Europe" *Economic Journal*, June- Sep. 1943.
19. Sankaran, S. **Indian Economy,** (1991), (Madras).
20. Survey Department, **The National Atlas of Sri Lanka,** (Colombo), (1988).

1. Introduction	The author and purpose of the study
2. Methodology	Research design and data collection
3. Results	Findings from the study
4. Discussion	Interpretation of the findings
5. Conclusion	Summary and final thoughts
6. References	Bibliography of sources used
7. Appendix	Additional data and materials
8. Index	Index of terms and subjects

இந்நூலாசிரியரைப் பற்றி....

இந்நூலாசிரியர் திரு. மா.செ. மூக்கையா பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் புவியியல் துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராவார். தற்போது வவுனியா இணைக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழக கல்லூரியின் பணிப்பாளராக பணியாற்றுகிறார். ஆரம்பத்தில் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராக கடமையாற்றினார்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் புவியியல் சிறப்புக் கலைமணி பட்டம் பெற்று, பின்னர் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளாதார புவியியலில் முதுகலைமணி (எம்.ஏ.) பட்டத்தையும் பெற்றார். அதன் பின்னர் பொதுநலவாய புலமைப் பரிசு பெற்று பிரித்தானியாவில் முது அறிவியல்மணி (எம்.எஸ்சி.) பட்டத்தினையும் பெற்றதோடு பட்டயம் பெற்ற நகர திட்டமிடலாளராகவும் (Chartered Town Planner) அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.

பிரதேச திட்டமிடலும் அபிவிருத்தியும், பொருளாதாரப் புவியியல் ஆகியவற்றில் கொண்ட ஆர்வம் காரணமாக இத்துறைகள் சார்ந்து பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு கட்டுரைகள் பல வெளியிட்டுள்ளார். அபிவிருத்திக் கல்விக்கு ஓர் அறிமுகம் என்னும் இந்நூல் பல்கலைக் கழகத்தில் பிரதேச திட்டமிடலும் அபிவிருத்தியும் கற்ற மாணவர்களுக்கு இவராற்றிய விரிவுரைகள் பலவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். அபிவிருத்திக் கல்வியில் ஆர்வம் கொண்ட கல்வி பொதுத்தராதர உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள், அவர்களுடைய ஆசிரியர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் ஆகியோருக்கு இந்நூல் வழிகாட்டியாக பயன்படும் என நம்புகின்றோம்.